

15

28

J. 1.

U
VI
II

PAVLI APO STOLI EPISTOLAE.

Ad Romanos
Ad Corinthios
Ad Galatas
Ad Ephesios
Ad Philippenses
Ad Colossenses
Ad Thessalonicensēs
Ad Timotheum
Ad Titum
Ad Philemonem
Ad Hebræos

II

EPISTOLAE CATHOLICAE.

Iacobi
Petri
Ioannis
Iudæ

II

III

APOCALYPSIS BEA

Priore TI IOANNIS. *Fornu*

Apud per Damianū & Iacobū philippū de Turlinis

fratres. Brix. Anno. M.D.XXXVII.

HIERONYMVS IN CA-
talogo scriptorum ecclesiasticorum.

PAVLVS Apostolus, qui ante Saulus, extra numerum duodecim apostolorū, de tribu Beniamin & oppido Iudæ Gischalis fuit: quo a Romanis capto, cum parentibus suis Tarsum Ciliciæ commigravit, a quibus ob studia legis missus Hierosolymā, a Gamaliele viro doctissimo, cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum autem interfuisset neci martyris Stephani, & acceptis a pontifice templi epistolis: ad persequendos eos qui Christo crediderant, Damascum pergeret, reuelatione compulsus ad fidem quæ in actibus apostolorum scribitur, in vas electionis de persecutore translatus est. Cūq; primum ad predicationē eius Sergius Paulus proconsul Cypri credidisset, ac eo quod eum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus, & iuncto sibi Barnaba, multis urbibus peragratis, reuertensq; Hierosolymam, a Petro Iacoboq; & Ioanne gentium Apostolus ordinatur. Et quia in actibus apostolorum plenissime de eius conuersatione scriptum est, hoc tantū dicam, quod post passionem domini vicesimo quinto anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Felius procurator Iudææ successit Felici Romani vinctus mittitur, & biennium in libera manens custodia, aduersus Iudæos de aduentu Christi quotidie disputauit. Sciendū autem in prima satisfactione, necdum Neronis imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera, quanta de eo narrat historia. Paulum a Nerone dimissum, vt euāgelium Christi, in occidētis quoq; partibus prædicaret, sicut ipse scribit in secunda epistola ad Timotheum, eo tempore quo & passus est, de vinculis dicat epistolam. In prima mea satisfactione, nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt, non eis imputetur. Dominus

autem mihi affuit & confortauit me, vt per me predica-
tio compleretur, & audirent omnes gentes, & liberatus
sum de ore leonis. Manifestissime leonem propter cru-
delitatem, Neronem significans. Et in sequentibus. Li-
beratus sum de ore leonis. Et statim. Liberauit me do-
minus ab omni opere malo, & saluauit me in regnum
suum cœleste, quod scilicet præsens sibi sentiret immi-
nere martyrium. Nam & in eadē epistola præmiserat.
Ego enim iam immolor. & tempus resolutionis meæ
inlat. Hic ergo decimoquarto Neronis anno, eodē die
quo Petrus Romæ pro Christo capite truncatus: se-
pultusq; est in via Ostiensi: anno post passionem domi-
ni tricesimoseptimo. Scrip sit autem decem ad septem
ecclesias epistolas, ad Romanos vnam, ad Corinthios
duas, ad Galatas vnam, ad Ephesios vnam, ad Philip-
penses vnam, ad Colossenses vnam, ad Thessalonicen-
ses duas. Præterea ad discipulos suos. Timotheo duas.
Tito vnam. Philemoni vnam. Epistola autem quæ fer-
tur ad Hebræos non eius creditur, propter stili, sermo-
nisq; distantiam: sed vel Barnabæ iuxta Tertullianum,
vel Lucæ euangelistæ iuxta quosdam, vel Clemen-
tis, Romanæ poliea ecclesiæ episcopi, quem aiunt sen-
tentias Pauli proprio ordinasse & ornasse sermone, vel
certe quia Paulus scribebat ad Hebræos, & propter in-
uidiam sui ad eos nominis, titulum in principio saluta-
tionis amputauerat. Scripserat, vt Hebræus Hebræis
Hebraice, id est suo eloquio disertissime, vt ea quæ elo-
quenter scripta fuerant in Hebræo, eloquentius vertere-
rentur in Græcum, & hanc causam esse, q̃ a cæteris Pau-
li epistolis discrepare videatur. Legunt quidam & ad
Laodicensēs, sed ab omnibus exploditur.

ARGVMENTVM IN EPI STOLAM PAVLI AD ROMANOS.

ROmani, sunt partis Italiae. Hi praeuenti sunt a falsis apostolis, & sub nomine domini nostri Iesu Christi, in legem & prophetas erant inducti. Hos reuocat Apostolus ad veram & euangelicam fidem, scribens eis a Corintho, per Phœbem ministram ecclesiae Cenchreenfis.

3

EPISTOLA PAVLI APO-
STOLI AD ROMANOS. CAP.I.

A

AVLVVS SERVVS

Iesu Christi, vocatus aposto-
lus, segregatus in euangelii
dei, quod añ promiserat per
prophetas suos in scripturis
sanctis de filio suo qui factus
est ei ex semine Dauid secun-
dum carnem, qui prædestina-
tus est filius dei in virtute se-

cundum spiritum sanctificationis, ex resurrectione mor-
tuum Iesu Christi domini nostri, per quē accepimus
gratiam & apostolatū ad obediendum fidei in omni-
bus gentibus pro nomine eius, in quibus estis & vos vo-
cati Iesu Christi, omnibus qui sunt Romæ, dilectis dei
vocatis sanctis, gratia vobis & pax a deo patre & domi-
no nostro Iesu Christo. Primum quidē gratias ago deo

B

meo per Iesum Christum pro omnibus vobis, quia fi-
des vestra annunciarur in vniuerso mundo. Testis enim
mihi est deus, cui seruo in spiritu meo in euangelio fi-
lii, quod sine intermissione memoriam vestri facio sem-
per in orationibus meis, obsecrans si quo modo tandē
aliquando prosperum iter habeam in volūtate dei, ve-
niēdi ad vos. Desidero enim videre vos vt aliquid im-
partiar vobis gratiæ spiritualis, ad confirmandos v os.
id est simul cōsolari in vobis per eam quæ inuicem est,
si dem vestram atq; meā. Nolo autem vos ignorare fra-
tres, quia sæpe proposui venire ad vos (& prohibitus
sum vsq; adhuc) vt aliquem fructum habeā in vobis, si-
cut & in cæteris gentibus. Gracis ac barbaris, sapienti-
bus, & insipientibus debitor sum, ita quod in me prō-

ptum est, & vobis qui Romæ estis, euangelizare. Non enim erubescō euangelium. Virtus enim dei est, in salutem omni credenti: Iudæo primum & Græco. Iustitia

Abac. 2. enim dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptū est, Iustus autem ex fide uiuit. Reuelatur enim ira dei

Heb. 10. de cœlo super omnem impietatem & iniustitiam hominum eorum qui veritatem dei in iniustitia detinent,

Gal. 3. b quia quod notum est dei, manifestum est in illis, deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius a creatura mūdi, per ea quæ facta sunt intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus & diuinitas, ita ut sint inexcusabiles. Quia cum cognouissent deum, non sicut

Eph. 4. deum glorificauerunt, aut gratias egerunt, sed euanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est inspicere cor eorum. Dicentes enim se esse sapientes stulti facti sunt. Et mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & uolucrum, & quadrupedū & serpentium. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum: in immunditiam, ut contumeliis afficiant corpora sua in semetipsis, qui commutauerunt veritatem dei in mendacium, & conluerunt & seruiuerunt creaturæ, potius quam creatori, qui est benedictus in secula. Amen. Propterea tradidit illos deus in passiones ignominie. Nam scemina eorum immutauerunt naturalem usum, in eum usum qui est contra naturam. Similiter autem & masculi, relicto naturali usu sceminæ: exarserunt in desideriis suis in inuicem, masculi in masculos turpitudinem operantes, & mercedem (quam oportuit) erroris sui in semetipsis recipientes. Et sicut non probauerunt deum habere in noticia: tradidit illos deus in reprobū sensum, ut faciant ea quæ non conueniunt. repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia: plenos inuidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate, susurriones, detractores

deo odibiles, contumeliosos, superbos, elatos, inuentores malorum, parentibus non obedientes, insipientes, incompósitos, sine affectione, absq; fœdere, sine misericordia. Qui cum iustitiam dei cognouissent, non intellexerunt, quoniam qui talia agunt, digni sunt morte, non solū qui ea faciūt, sed etiam qui consentiunt faciētibus.

CAP. II.

A **P**ropter qđ inexcusabilis es, o hō omnis, qui iudicas. In quo enim iudicas altere teipsum condēnas, eadem enim agis quæ iudicas. Scimus enim quoniam iudicium dei est secundū veritatem, in eos qui talia agūt. Existimās autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt & facis ea, quia tu effugies iudicium dei? An diuitias bonitatis eius: & patientiæ & longanimitatis cōtemnis? Ignoras quoniam benignitas dei ad pœnitentiam te adducit? Secundum autē duriciam tuam, & in

Mat. 7. a

Mat. 15

B penitens cor, thesaurifas tibi iram in die iræ & reuelationis iusti iudicii dei, qui reddet vnicuiq; secundū opera eius, iis quidem secundum pacientiam boni operis, gloriam & honorem & incorruptionem quærunt: vitā æternam: iis autem qui sunt ex contentione, & qui nō acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira & indignatio. Tribulatio, & angustia in omnem animā hominis operantis malum. Iudæi primum & Græci: gloria autem & honor & pax omni operanti bonum, Iudæo primum & Græco. Non enim est acceptio personarum apud deum. Quicunq; enim sine lege peccauerunt, sine lege & peribunt. Et quicunq; in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis iusti sunt apud deum, sed factores legis iustificabuntur. Cum enim gentes quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt eiusmodi legem non habentes, ipsi sibi sunt lex, qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis, testimonium reddente illis con-

Jac. 2

scientia ipsorum, & inter se inuicem cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus, in die cum iudicabit deus occulta hominum secundum euangelium meum per Iesum Christum. Si autem tu Iudæus cognominaris, & requiescis in lege & gloriaris in deo: & nosti voluntatem eius: & probas utiliora instructus per legem: confidis te ipsum esse ducem cæcorum, lumē eorum qui in tenebris sunt, eruditorem insipientium, magistrum infantium, habentem formā sciētiæ & veritatis in lege. Qui ergo alium doces, te ipsum nō doces? qui prædicas non furandum: furaris? qui dicis non moechandum, moecharis? qui abominaris idola, sacrilegium facis? qui in lege gloriaris: per prauicationē legis deū ihonoras? Nomen enim dei per vos blasphematur inter gentes: sicut scriptum est. D

Esa. 52. Circuncisio quidē prodest si legem obserues: si autē prauicator legis sis: circuncisio tua præputiū facta est. Si igitur præputiū iustitias legis custodiat, nōne præputium illius in circuncisionem reputabitur? & iudicabit id quod ex natura est præputium, legem cōsumans, te qui per literam & circuncisionem prauicator legis es? Nō enim qui in manifesto Iudæus est: neque qui in manifesto in carne, est circuncisio: sed qui in abscondito Iudæus est, & circuncisio cordis in spiritu, nō litera, cuius laus non ex hominibus, sed ex deo est.

CAP. III.

A
Quid ergo amplius Iudæo ē? aut quæ utilitas circuncisionis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia credita sunt illis eloquia dei. Quid enim, si quidam illorum non crediderunt? Nunquid incredulitas illorum fidem dei euacuauit? Absit. Est autem deus verax: omnis autem homo mendax, sicut scriptum est. Vt iustificeris in sermōibus tuis: & vincas cum iudicaris. Si autem iniquitas nostra iustitiā dei commendat: quid dicemus? Nunquid iniquus est deus qui infert iram? Secundum hominem dico. Absit. Alio

Joan. 3.
 psal. 115.
 psal. 50.

B quin quomodo iudicabit deus hunc mundū? Si enim veritas dei in meo mēdacio abundauit in gloriā ipsius: quid adhuc & ego tanq̃ peccator iudicor, & non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nōs dicere) faciamus mala, vt veniant bona? quorū damnatio iusta est.

Quid ergo? Præcellimus eos? Nequaquam. Causati enī sumus Iudæos & Græcos, omnes sub peccato esse: sicut

Gal. 3. d.

scriptum est. Quia non est iustus quisquam, non est itel-
ligens non est requirens deum. Omnes declinauerunt,
simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non

Psal. 13.

est vsq; ad vnum. Sepulchrum patens est guttur eorum,

Psal. 5. c.

linguis suis dolose agebant, venenum aspidum sub la-

& 13. b.

biis eorum. Quorum os maledictione & amaritudine

Psal. 139.

C plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum san-

a.

guinem. Contritio & infelicitas in viis eorū. & viā pacis

Psal. 9. c.

nō cognouerūt, nō est timor dei añ oculos eorū. Scimus

Esa. 59.

autē quoniam quæcūq; lex loquitur: iis qui in lege sunt

b.

loquitur: vt omne os obstruatur, & subditus fiat omnis

Psal. 13.

mundus deo, quia ex operibus legis non iustificabitur

b.

omnis caro coram illo. Per legem enī, cognitio pecca-

Gal. 2. d.

ri. Nunc autem sine lege iustitia dei manifestata est: te-

stificata a lege & prophetis. Iustitia autem dei: per fidē

Iesu Christi in omnes & super omnes qui credūt in eū:

non enim est distinctio. Omnes enim peccauerunt, &

egent gloria dei iustificati gratis per gratiam ipsius,

per redemptionē quæ est in Christo Iesu, quē pposuit

deus ppiatorem per fidem in sanguine ipsius, ad ostē-

sionem iustitiæ suæ, propter remissionem pcedentium

delictorum, in sustentatione dei, ad ostensionem iusti-

tiæ eius in hoc tempore, vt sit ipse iustus, & iustificans

eum qui est ex fide Iesu xpi. Vbi est ergo gloriatio tua?

Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non: sed p le-

gem fidei. Arbitramur enim iustificari hominem per fi-

dem sine operibus legis. An Iudæorum deus tantum?

Nonne & Gentium? Imo gentium: quoniam quidem vnus est deus qui iustificat circūcisionem ex fide: & pręputium per fidem. Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem statuimus.

A

CAP. II II.

Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem? Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriā, sed nō apud deum. Quid enim dicit scriptura? Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam. Ei autē qui operatur: merces non imputatur secundum gratiam: sed secundum debitum. Ei vero qui non operatur, credenti autem in eum qui iustificat impium: reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositum gratiæ dei. Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui deus ac-

Gen. 15.
b
Gal. 3. a
Iac. 2. d
Psal. 31.
a
Gen. 17.

cepto fert iustitiam sine operibus. Beati quorum remissæ sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum. Beatitudo ergo hæc, in circuncisione tantum manet, an etiam in præputio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. Quomodo ergo reputata est? in circuncisione: an in præputio? Non in circuncisione, sed in præputio. Et signum accepit circūcisionis signaculum iustitiæ fidei quæ est in præputio: vt sit pater omnium credentium per præputium: vt reputetur & illis ad iustitiam: & sit pater circuncisionis, nō iis tantum qui sunt ex circuncisione, sed iis qui sectantur vestigia fidei quæ est in præputio patris nostri Abraham. Non enim per legem, promissio Abraham aut semini eius vt hæres esset munda: sed per iustitiam fidei. Si enim qui ex lege, hæreses sunt: exinanita est fides: abolita est promissio. Lex enim inā operatur. Vbi enim non est lex: nec præuicatio. Ideo ex fide: vt secundū gratiā firma sit promissio: oī semini, nō ei qui ex lege est solū, sed & ei qui ex fide est Abraham, q

B

C

pater est omnium nostrum, sicut scriptum est. Quia patrem multarum gentium posui te ante deum, cui credi disti, qui uiuificat mortuos: & vocat ea quæ non sunt tã a quam ea quæ sunt, qui cõtra spem in spem credidit, vt fieret pater multarum gentium, secundum quod dictũ est ei. Sic erit semen tuum sicut stellæ cœli & arena maris. Et non infirmatus est in fide: nec cõsiderauit corpus b

Gen. 17

Gen. 15

Gen. 13

b & 15

b

D suum emortuum, cum iam fere centum esset annorum: & emortuam vuluam Saræ. In repromissioe etiam dei non hæsitauit diffidẽtia: sed confortatus est fide: dans gloriam deo: plenissime sciens quia quæcunq; promisit deus, potens est & facere, ideo & reputatum est illi ad iustitiam. Non est autem scriptum tãtum propter ipm, quia reputatum est illi ad iustitiam, sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitauit Iesum Christum dominum nostrum a mortuis, qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

CAP. V.

A Iustificati ergo ex fide pacem habeamus ad deũ per dominum nostrum Iesum Christum: per quem habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus & gloriamur in spe gloriæ filiorum dei. Non solum autem: sed & gloriamur in tribulationibus, scientes qd tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit: quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. Vt quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est? Vix enim pro iusto qd moritur. nã pro bono forsitan quis audeat mori. Commendat autẽ charitatem suam deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus secundum tempus. Christus pro nobis mortuus est. Multo igitur magis, nunc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira, per ipsum. Si enim

Iac. 1. a

Heb. 9.

d

1. Pe. 3. c

EPIST. PAV.

cum inimici essemus reconciliati sumus deo per mortē
 filii eius, multo magis reconciliati, salui erimus in vita
 ipsius. Non solum autem; sed & gloriamur in deo per
 dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc re
 conciliationem accepimus. Propterea, sicut per vnū ho
 minem peccatum in hunc mundum intrauit, & per pec
 catum mors, & ita in omnes homines, mors pertransiit
 in quo omnes peccauerunt. Vsq; ad legem enim pecca
 tum erat in mundo: peccatum autem nō imputabatur, C
 cum lex non esset. Sed regnauit mors ab Adam vsq; ad
 Moysen, et in eos qui nō peccaueūt in similitudinē p̄uari
 cationis Adā, q̄ est forma futuri. Sed nō sicut delictū,
 ita & donū. Si. n. vnus delicto, multi mortui sūt: multo
 magis gratia dei & donū, in gratia vnus hoīs Iesu xpī
 in plures abundauit. Et non sicut per vnum peccatum,
 ita & donum. Nam iudiciū ex vno, in condemnatio
 nem: gratia autem ex multis delictis, in iustificationem.
 Si enim vnus delicto, mors regnauit per vnum: multo D
 magis abundantiam gratiæ & donationis & iustitiæ ac
 cipientes, in vita regnabūt per vnum Iesum Christum.
 Igitur sicut per vnus delictum, in omnes homines in
 condemnationem: sic & per vnus iustitiam, in oēs ho
 mines in iustificationem, vitæ. Sicut enim per inobediē
 tiam vnus hominis, peccatores cōstituti sunt multi: ita
 & per vnus obeditionem, iusti cōstituentur multi. Lex
 autem subintrauit, vt abundaret delictū, Vbi autē abū
 dauit delictum, superabūdauit & gratia: vt sicut regna
 uit peccatum in mortem: ita & gratia regnet per iustitiā
 in vitam æternam per Iesum Christum dñm nostrum.

CAPVT. VI.

Quid ergo dicemus? Manebimus in peccato, vt
 gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus A
 peccato, quomodo adhuc viuemus i illo? An ignora
 tis fratres q̄a quicūq; baptizati sumus in Christo Iesu,

in morte ipsius baptizati sumus? Cōsepulti enim sumus
cū illo per baptismū in mortem: vt quomodo Christus Gal.3.
surrexit a mortuis per gloriam patris, ita & nos in no- d
uitate vite ambulemus. Si enim cōplantati facti sumus Heb2.
similitudini mortis eius: simul & resurrectionis erimus: a
hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus ē: 1. Pet.2.
vt destruat^r corpus pccī, vt vltra non seruiamus pccō. a

B Qui enim mortuus est, iustificatus a peccato. Si autē mor- Eph.4.
tui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam viue e
mus cum Christo: scientes q̄ Christus resurgens ex mor-
tuis iam non moritur: mors illi vltra nō dominabitur. Cul.3.b

Quod enim mortuus est pccō, mortuus est semel: quod
autem viuit, viuit deo. Ita & vos existimate vos mortu-
os quidem esse peccato: viuētes autem deo in Christo
Iesu. Non ergo regnet peccatum in vestro mortali cor-
pore, vt obediatis cōcupiscentiis eius. Sed neq; exhibea-
tis membra vestra, arma inquiratis peccato: sed exhibe-
C te vos deo tanq̄ ex mortuis viuētes, & membra vestra,
arma iustitiæ deo. Peccatum enim vobis non domina-
bitur. Non enim sub lege estis, sed sub gratia. Quid er-
go? Peccabimus: quoniam non sumus sub lege, sed sub
gratia? Absit. An nescitis quoniam cui exhibetis vos Ioā.8.d
seruos ad obediendum, serui estis eius cui obeditis, siue 2. Pe.2.d
peccati ad mortem; siue obeditionis ad iustitiam? Gra-
tias autem deo, quod fuistis serui peccati, obedistis autē
ex corde, in eam formā doctrinæ in quam traditi estis.

Liberati autē a peccato, serui facti estis iustitiæ. Huma-
num dico, propter infirmitatem carnis vestræ.

D Sicut enī
exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ & ini-
quitati ad iniquitatē: ita nunc exhibete membra vestra
seruire iustitiæ in sanctificationē. Cum enim serui esse-
tis peccati, liberi fuistis iustitiæ. Quem ergo fructum ha-
buiistis tunc in illis in quibus nunc erubescitis? Nam si
nis illoq; mors est. Nūc vero liberati a peccato, serui autē

facti deo, habetis fructum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Stipendia enim peccati mors gratia autem dei vita æterna in Christo Iesu dño nostro.

CAP. VII.

An ignoratis fratres (scientibus enim legē loquor) **A** quia lex in homine dominatur quanto tempore **A** viuit? Nam quæ sub viro est mulier, viuente viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est a lege viri. Igitur viuente viro, vocabitur adultera, si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius, libera ta est a lege viri, vt non sit adultera si fuerit cum alio vi ro. Itaq; fratres mei, & vos mortificati estis legi per corpus Christi: vt sitis alterius qui ex mortuis resurrexir vt fructificetis deo. Cum enim essemus in carne: passionēs peccatorum quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, vt fructificarent morti. Nunc autem soluti sumus a lege mortis in qua detinebamur, ita vt seruiamus in nouitate spūs, & non in vetustate literæ, **B** Quid ergo dicemus? Lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognoui, nisi per legem: nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: non concupisces. Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem cōcupiscētiā. Sine lege enim, pētīm mortuum erat. Ego autem vinebam sine lege aliquando. Sed cum venisset mandatum, peccatum reuixit. Ego autem mortuus sum: & inuentum est, mihi mandatum quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. Nam pētīm, occasio **C** ne accepta per mandatum, seduxit me & per illud occidit. Itaq; lex quidem sancta, & mādatum scīm, & iustū, & bonum. Quod ergo bonum est, mihi factū est mors? Absit. Sed peccatum vt appareat peccatum, per bonum operatum est mihi mortem, vt fiat supra modū peccans peccatum per mādatū. Scimus enim quia lex spiritualis est: ego autem carnalis sum, vānundatus sub peccato.

1. Cor. 7.

g

Exo. 20.

c

Deut. 5.

b

1. Timo.

2. b

Quod enim operor, non intelligo. Non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio. Si autem quod nolo, illud facio consentio legi. quoniam bona est. Nunc aut iam non ego operor illud: sed quod habitat in me peccatum. Scio enim quia non habitat in me, hoc est, in carne mea, bonum. Nam velle adiacet mihi: perficere autem bonum, non inuenio. Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. Si autem quod nolo, illud facio, iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. Inuenio igitur legem, volentem mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiacet. Condelector enim legi dei secundum interiorem hominem: video autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae, & captiuantem me in lege peccati quae est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Iesum Christum dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruo legi dei: carne autem, lege peccati.

CAPVT VIII.

A Nil ergo nunc damnationis est iis qui sunt in Christo Iesu: qui non secundum carnem ambulant. Lex enim spiritus vitae in Christo Iesu, liberauit me a lege peccati & mortis. Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem: deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnauit peccatum in carne, ut iustificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum. Qui enim secundum carnem sunt: quae carnis sunt sapiunt: qui vero secundum spiritum sunt: quae sunt spiritus sentiunt. Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita & pax: quoniam sapientia carnis, inimica est deo: legi enim dei non est subiecta, nec enim potest. Qui autem in carne sunt, deo placere non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen spiritus dei ha-

2. Tim.
b
Gal. 4. a

bitat in vobis. Si quis autem spiritū Christi non habet,
hic non est eius. Si autē Christus in vobis est: corpus qui-
dem mortuum est ppter pccm; spiritus vero vivit ppter
iustificationē. Quod si spiritus eius qui suscitavit Iesum
a mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Iesum Xpm a
mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra, propter
inhabitatem spm̄ eius in vobis. Ergo fratres, debitores
sumus: non carni: vt secundum carnem vivamus. Si enim
secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu
facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicūq; .n. spū dei
aguntur, ii sunt filii dei. Non enim accepistis spm̄ servi-
tutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptiōis
filiōr, in quo clamamus abba: pater. Ipse enim spiritus
testimoniū reddit spiritui nostro quod sumus filii dei. Si
autē filii, & hæredes, hæredes quidem dei: cohæredes
autem Christi: si tñ compatimur: vt & conglorificemur.
Existimo enim q̄ non sunt condigne passionēs huius
temporis: ad futuram gloriam quæ reuelabitur in nobis
Nam expectatio creaturæ, reuelationē filiorum dei ex-
pectat. Vanitati enim creatura subiecta est, non volens:
sed ppter eū qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatu-
ra liberabitur a servitute corruptionis, in libertatem glo-
riæ filiorum dei. Scimus enim q̄ omnis creatura gēmi-
scit, & parturit vsq; adhuc. Nō solum autem illa, sed &
nos ipsi primitias spiritus habentes & ipsi intra nos ge-
mimus adoptionem filiorū dei, expectantes redēptionē
corporis nostri. Spe enim salui facti sumus. Spes autē quæ
videtur: nō est spes. Nam quod videt quis, quid sperat?
Si autem quod non videmus speramus, per patientiam
expectamus. Similiter autem & spiritus adiuvat infirmi-
tatem nostram. Nam quid oremus sicut oportet, nesci-
mus: sed ipse spūs postulat pro nobis: gemitibus inenar-
rabilibus. Qui autem scrutatur corda, scit quid deside-
ret spiritus, quia secundum deum postulat pro sanctis.

Scimus

F Scimus autem quoniam diligentibus deum oīa coope-
rantur in bonum, iis qui secundum ppositum vocati
sunt sancti, Nam quos p̄sciuit, & p̄destinavit, con-
formes fieri imaginis filii sui: vt sit ipse primogenitus i
multis fratribus Quos autem p̄destinavit, hos & voca-
nit: & quos vocauit, hos & iustificauit: quos autem iusti-
ficauit, illos & glorificauit. Quid ergo dicemus ad hæc?
Si deus pro nobis: quis contra nos? Qui etiam proprio
filio suo non pepercit: sed pro nobis omnibus tradidit
illum: quō non etiam cum illo omnia nobis dōnauit?

G Quis accusabit aduersus electos dei? Deus qui iustificat.
Quis est qui condēnet? Christus Iesus qui mortuus est:
imo qui & resurrexit, qui & est ad dexteram dei: qui ē
interpellat pro nobis. Quis ergo nos separabit a charita-
te Christi? Tribulatio? an angustia? an fames? an nudi-
tas? an periculum? an persecutio? an gladius? sicut scri-
ptum est. Quia propter te mortificamur tota die: estima-
ti sumus sicut oves occisionis. Sed in his omnibus super-
amus propter eum qui dilexit nos. Certus sum enim
quia neq; mors, neq; vita, neq; angeli, neq; principatus:
neq; virtutes, neq; instantia: neq; futura, neq; fortitudo:
neq; altitudo, neq; profundum, neq; creatura alia pote-
rit nos separare a charitate dei, quæ est in Christo Iesu
domino nostro.

Psa. 43.

d

CAPVT IX.

A Veritatem dico in Christo Iesu non mentior: testi-
monium mihi perhibente conscientia mea in spū
sancto: quoniam tristitia mihi magna est, & continuus
dolor cordi meo. Optabā enim ego ipse anathema esse
a xpō pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum
carne, qui sunt Israelitæ: quorū adoptio est filiorū & glo-
ria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & pro-
missa, quorū patres, ex quibus est Christus secundum car-
nem, qui est sup omnia deus benedictus in sc̄la. Amen.
Non autem quod exciderit verbum dei. Nō enim oēs

B

qui ex Israel sunt, ii sunt Israelitæ: neq; qui semen sunt

Ge. 21. b Abrahæ, omnes filii. Sed in Isaac vocabitur tibi semē,
Gal. 4. id est, non qui filii carnis: hi filii dei, sed qui filii sunt p-

Ge. 18. b missionis: æstimantur in semine, Promissionis enim ver-

Ge. 25. c bum hoc est. Secundum hoc tps veniam, & erit Sarræ fi- **C**

lius. Non solum autem illa, sed & Rebecca ex vno cō-
 cubitu habens: Isaac patris nostri. Cum enim nondum
 nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, vt se-

Ge. 25. c cundum electionem ppositum dei maneret, nō ex ope

Mala. 1. c ribus: sed ex vocante dictum est ei. Quia maior seruiet

minori, sicut scriptum est: Iacob dilexi. Esau autē odio

Exo. 33. habui. Quid ergo dicemus? Nunquid iniquitas apud **D**

d deum? Absit. Moyse enim dicit: Miserebor cuius misere-

Exo. 9. d or, & misericordiam pstabo: cuius miserebor. Igitur non

volentis, neq; currentis, sed miserentis est dei. Dicit. n.

scriptura Pharaoni: Quia in hoc ipsa excitauit te, vt

ostendam in te virtutem meam, & vt annuncietur no-

men meum in vniuersa terra. Ergo, cui vult misereatur:

& quē vult indurat. Dicis itaq; mihi. Quid adhuc quæ-

ritur? Voluntati enim eius quis resistit? O homo, tu qs

Esa. 45. es qui mdeas deo? Nunquid dicit figmentum ei qui se

b finxit. Quid me fecisti sic? An nō habet ptatem figulus

Hier. 18. luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in hono-

a rem: aliud vero in contumeliam? Quod si deus volens

Sap. 15. ostendere iram, & notam facere potentiam suam, susti-

b nuit in multa patientia vasa iræ apta in interitum, **E**

Osee. 2. vt ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ

d quæ pparauit in gloriam. Quos & vocauit, nos: nō solū

1. Pe. 2. b ex Iudæis: sed etiā ex gentibus, sicut in Osee dicit. Vo-

Osee. 1. cabo non plebem meā, plebem meam, & nō disectam,

d dilectam, & non misericordiā consecutam, misericordi-

Esa. 20. c am consecutam. Et erit in loco vbi dictum est eis. Non

plebs mea vos, ibi vocabuntur filii dei viui. Esaias autē

clamat pro Israel. Si fuerit numerus filiorum Israel tanq̃

arena maris, reliquiae saluae fient. Verbum autem consummans, & abbrevians in æquitate, quia verbū breuiatum faciet dominus super terrā. Et sicut p̄dixit Esaias. Nisi dominus sabaoth reliquisset nobis semē, sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomorra similes fuissēmus. Quid ergo dicemus? Quod gentes quæ non sectabantur iustitiam: apprehenderunt iustitiam: iustitiam autē quæ ex fide est. Israel vero sectando legem iustitiæ, in legem iustitiæ non peruenit. Quare? Quia non ex fide: sed quasi ex operibus. Offenderunt enim in lapidem offensionis: sicut scriptum est. Ecce pono in sion lapidem offensionis, & petram scandali, & omnis qui credit in eum, non confundetur. CAP. X.

Esa. 1.

Esa. 28.

d & 8. c

1. Pe. 2. b

A Rres voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad deum, sit pro illis in salutem. Testimonium. n. perhibeo illis, quod æmulationem quidem dei habent, sed non secundum scientiā, ignorātes enim iustitiā dei, & suam q̄rentes statuere, iustitiæ dei non sunt subiecti. Finis enim legis Christus: ad iustitiam omni credenti. Moyses enim scripsit, qm̄ iustitiam quæ ex lege est. Qui fecerit homo uiuet in ea. Quæ autem ex fide est iustitia: sic dicit. Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in celum? id est Christum deducere. Aut, quis descendet in abyssum? hoc est Christum a mortuis reuocare. Sed quid dicit scriptura? Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod p̄dicamus. Quia si confitearis in ore tuo dñm Iesum, & in corde tuo credideris, q̄ deus illum suscitauit a mortuis, saluus eris. Corde em̄ creditur ad iustitiam: ore autem cōfessio fit ad salutem. Dicit enim scriptura. Omnis qui credit in illum non confundetur. Non enim est distinctio Iudæi & Græci. Nā idem dñs omnium, diues in omnes qui inuocant illū. Omnis enim quicumq; inuocauerit nomen domini, saluus erit. Quomodo ergo inuocabunt eum in quem non

Leui. 8.

a

Eze. 20.

b

Deu. 3. o

c

crediderunt? Aut quomodo credent ei quem nō audierunt? Quomodo autē audient sine prædicante? Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur, sicut scriptum est. Quam speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona. Sed non omnes obediunt euangelio. Esaias enim dicit. Dñe, quis credidit auditui nostro? Ergo fides, ex auditu, auditus autem, per verbum Christi. Sed dico. Nunquid non audierunt? Et quidem in oēm terrā exiuit sonus eorū: & in fines orbis terræ verba eorum, Sed dico. Nunquid israel non cognouit? Primus Moyses dicit. Ego ad æmulationem vos adducam in nō gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittā. Esaias autem audet & dicit. Inuentus sum a' non quærentibus me: palam apparui iis qui me non interrogabant. Ad Israel at̄ dicit, Tota die expandi manus meas ad populū non credentē & contradicentem. CAP. XI.

Dico ergo. Nunquid deus repulit populum suum? Absit. Nā & ego israelita sum, ex semine Abraham de tribu Benjamin. Non repulit deus plebem suā quam præsciuit. An nescitis in Elia quid dicit scriptura? quemadmodum interpellat deū aduersum Israel? Domine, prophetas tuos occiderunt, & altaria tua suffoderunt: & ego relictus sum solus, & quærunť animam meam. Sed quid dicit illi diuinum responsum? Reliqui mihi septem millia virorum: qui non curauerunt genua ante Baal. Sic ergo & in hoc tempore, reliquæ secundū electionem gratiæ factæ sunt. Si autem gratia: iam non ex operibus. Alioquin gratia iam non est gratia. Quid ergo? Quod quærebat israel, hoc non est cōsecutus: electio autem consecuta est, cæteri vero excæcati sunt: sicut scriptū est. Dedit illis deus spm̄ compunctionis: oculos, vt non videāt: & aures, vt non audiant vsq; in hodiernum diem: Et Dauid dicit. Fiat mensa eorū coram ipsis in laqueum, & in captionem & scandalum & in retri-

butionē illis. Obscurentur oculi eorū ne videant: & dor-
 sum eorū semper incurua. Dico ergo. Nunquid sic offen-
 derunt vt caderēt? Absit. Sed illoꝝ delicto: salus genti-
 bus, vt illos æmulentur. Quod si delictum illorum diui-
 tiæ sunt mundi, & diminutio eorum diuitiæ gentium,
 quanto magis plenitudo eorum? Vobis enim dico gē-
 tibus. Quandiu quidem ego sum gentium Apostolus,
 ministerium meum honorificabo, si quomodo ad æmu-
 landum prouocem carnem meam. & saluos faciam ali-
 quos ex illis. Si enim amissio eorū, reconciliatio est mun-
 di: q̄ assumptio nisi vita ex mortuis? Quod si delibatio
 scā est: & massa, & si radix sancta, & ramī. Quod si ali-
 qui ex ramis fracti sunt, tu aut cum oleaster esses, inser-
 tus es in illis, & socius radicis & p̄guedinis oliuæ factus
 es, noli gloriari aduersus ramos. Quod si gloriaris: non
 tu radicem portas sed radix te. Dicis ergo: Fracti sunt ra-
 mi, vt ego inserar. Bene. Propter incredulitatem fracti
 sunt, tu autem fide stas, noli altum sapere sed time. Si
 enim deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec
 tibi parcat. Vide ergo bonitatē & seueritatē dei, in eos
 quidem qui ceciderunt, seueritatē: in te autem bonitatē
 dei, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris.
 Sed & illi, si non permanserint in incredulitate: inseren-
 tur: potens est enim deus iterum inserere illos. Nam si
 & tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturā in-
 sertus es in bonā oliuā, quanto magis ii qui secundū na-
 turam, inserentur suæ oliuæ? Nolo. n. vos ignorare fra-
 tres mysteriū hoc, vt non sitis vobisip̄s sapientes, quia
 cæcitas ex parte cōtigit i Israel: donec plenitudo gētiū
 intraret, & sic oīs Israel saluus fieret: sicut scriptū ē. Ve-
 niet ex Siō, q̄ eripiat & auertat ip̄ietatē a Iacob. Et hoc
 illis a me testīm, cū abstulero p̄ctā eorū. Scdm euangeliū
 quidem inimici propter vos: secundum electiōem aut,
 charissimi propter patres. Sine pœnitentia. n. sunt dona

& vocatio dei. Sicut enim aliquando & vos non credidistis deo, nunc autem misericordiam consecuti estis, propter incredulitatem illorum, & ita illi nunc non crediderunt in vestram misericordiam, ut & ipsi misericordiam consequantur. Concluserunt enim deus omnia in incredulitate, ut omnium misereatur. O altitudo diuitiarum sapientiae & scientiae dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viae eius? Quis enim cognouit sensum domini? Aut quis consiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi: & retribuetur ei? Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula seculorum. Amen.

CAP. XII.

A

Obesecro itaque vos fratres per misericordiam dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem: sanctam, deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic saeculo: sed reformamini in nouitate sensus vestri, ut probetis quae sit, voluntas dei bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim per gratiam quae est data mihi, omnibus qui sunt inter vos. Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, & uni cuique sicut deus diuisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra, habentes donationes, secundum gratiam quae data est nobis, differentes: siue prophetiam secundum rationem fidei, siue ministerium in ministrando: siue qui docet in doctrina: qui exhortatur in exhortando: qui tribuit in simplicitate: qui praestit in sollicitudine: qui misereatur in hilaritate. Dilectio sine simulatione: odientes malum: adherentes bono: charitatem fraternitatis inuicem diligentes: honore inuicem prouenientes: sollicitudine non pigri: spiritu feruentes: domino seruientes: spe gaudentes: in tribulatione patientes, orationi instantes: necessitatibus sanctorum

B

C

D cōmunicantes hospitalitatem sectantes. Benedicite pſe **Heb.13.**
 quentibus vos. Benedicite, & nolite maledicere. Gaude **c**
 re cum gaudentibus: flere cum flentibus. Idipſum inuicē **1. Pe. 4. c**
 ſentientes. Non alta ſapientes, ſed humilibus conſen- **Prouer.**
 tientes. Nolite eſſe prudentes apud voſmetipſos. Nul- **3. a**
 li malum pro malo reddentes. Prouidentes bona, nō tā **1. Pe. 3. d**
 tum coram deo, ſed etiam coram oībus hominibus. Si **2. Cor. 8.**
 fieri poteſt: quod in vobis eſt, cum omnibus hoībus pa- **d**
 cem habentes. Non voſmetipſos defendentes chariſſi- **Heb. 12,**
 mi, ſed date locum iræ, ſcriptum eſt enim. Mihi vindi- **d**
 ctam, ego retribuam: dicit dominus. Sed ſi eſurierit ini- **Eccl. 28.**
 micus tuus, ciba illum, ſi ſitit potū da illi. Hoc enim ſa- **a**
 ciens, carbones ignis congeres ſup caput eius. Noli vin- **Deu. 32.**
 ci a malo, ſed vince in bono malum. **c**

CAP. XIII.

A **O**mnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita **c**
 ſit. Non eſt enim pſis niſi a deo: quæ aut ſunt a **Prouer.**
deo ordinatæ ſunt. Itaq; qui reſiſtit poteſtati: dei ordina- **25. c**
 tioni reſiſtit. Qui aut reſiſtunt, ipſi ſibi damnatiōem ac- **1. Pe. 2. c**
 quirunt: nam principes non ſunt timori boni operis ſed **Sap. 6. a**
 mali. Vis aut non timere pſatē? bonum ſac & habebis
 laudem ex illa: dei enim miniſter eſt tibi in bonum. Si
 autem malum feceris, time. Non enim ſine cauſa gladi-
 um portat, dei enim miniſter eſt, vindex in iram, ei qui
 malum agit. Ideoq; neceſſitati ſubdiri eſtote: non ſolū
 propter iram, ſed etiam propter conſcientiam. Ideo. **11.**
B & tributa præſtatis, miniſtri enim dei ſunt: in hoc ipſm
 ſeruiētes. Reddite ergo omnibus debita, cui tributum,
 tributum, cui vectigal, vectigal, cui timorem. timorē, cui
 honorem, honorem. Nemini quicq; debeatis niſi, vt in **Mat. 22.**
 uicem diligatis, qui enim diligit proximum, legem im- **c**
 pleuit. Nam. Non adulterabis: Non occides, Non fu- **Exo. 20.**
 raberis, Non falſum teſtimonium dices. Non concupi- **c**
 ſces, & ſi quod ē aliud mādatū, i hoc verbo inſtauratur. **Deu. 5. b**

Leu. 19. Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi, malum non operatur. Plenitudo ergo legis, est dilectio. Et hoc scientes tempus quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. Nox precessit: dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo opera tenebrarum, & induamus arma lucis: sicut in die, honeste ambulemus: non in conversationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & impudiciis, non in contentione & æmulatione: sed induimini dominum Iesum Christum: & carnis curam ne feceritis in desideriis. **CAP. XIII.**

Infirmitatem autem in fide: assumite: non in disceptationibus cogitationum, alius enim credit se manducare omnia, qui autem infirmus est: olus manducat. Is qui manducat: non manducantem non spernat, & qui non manducat: manducantem non iudicat: deus enim illum assumpsit. Tu quia es, qui iudicas alienum servum? Domino suo stat aut cadit, stabit autem. Potens est enim deus statuere illum. Nam alius iudicat diem inter dies: alius autem iudicat omnem diem. Unusquisque in suo sensu abundet. Qui sapit diem: domino sapit. Et qui manducat: domino manducat: gratias enim agit deo, Et qui non manducat: domino non manducat, & gratias agit deo. Nemo enim nostrum sibi vivit: & nemo sibi moritur. Siue enim vivimus domino vivimus, siue morimur, domino morimur, siue ergo vivimus, siue morimur: domini sumus. In hoc enim Christus mortuus est: & resurrexit, ut & vivorum & mortuorum dominetur. Tu autem quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stabimus ante tribunal Christi: scriptum est enim. Vivo ego dicit dominus, quoniam mihi flectetur omne genu: & omnis lingua confitebitur deo. Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet deo. Non ergo amplius invicem iudicemus: sed hoc iudicate magis, ne ponamus

Iac. 4. d**2. cor. 5. b****Esa. 45. d****Phi. 2. b****D****A****A****B****C**

tis offendiculum fratri vel scandalum. Scio & confido
 in domino Iesu, quia nihil cōmune per ipsum, nisi ei q
 existimat quid cōe esse, illi cōe est. Si enim propter cibū
 frater tuus contristatur: iam non secundum charitatem
 ambulas. Noli cibo tuo illum perdere pro quo Christus
 mortuus est. Non ergo blasphemetur bonum nostrū.
 Non est enim regnum dei esca & potus: sed iustitia &
 pax, & gaudium in spiritu sancto, qui enim in hoc ser-
 uit Christo placet deo, & probatus est hominibus. Itaq;
 quæ pacis sunt, sectemur: & quæ ædificationis sunt, inui-
 cem custodiamus, noli propter escam destruere opus dei
 Omnia quidem sunt mūda, sed malum est homini qui
 per offendiculum manducat. Bonum est non manduca-
 re carnem & non bibere vinum, neq; in quo frater tuus
 offenditur aut scandalizatur aut infirmatur. Tu fidē ha-
 bes penes te ipsum: habe coram deo. Beatus qui nō
 iudicat semetipsum in eo quod probat. Qui autē dīcer-
 it, si manducauerit, damnatus est: quia non ex fide. Oē
 autem quod non est ex fide: peccatum est.

1. Cor. 8.
d

Tit. 1. d

1. Cor. 8.
d

CAP. XV.

A Debemus autem nos firmiores, imbecillitates infir-
 morum sustinere, & non nobis placere. Vnusq;sq;
 verum proximo suo placeat in bonum, ad ædificatio-
 nem. Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptū
 est. Improperia impropantium tibi, ceciderunt super
 me. Quæcunq; enim scripta sunt, ad nostram doctrinā
 scripta sunt: ut per patientiam & consolationem scriptu-
 rariū, spem habeamus. Deus autem patientiæ & sola-
 tiū, det vobis id ipsum sapere in alterutrum secundū Ie-
 sum Christum: ut vniuersi, vno ore honorificetis deū,
 & patrem dñi nostri Iesu Christi. Propter quod suscipi-
 te inuicē, sicut & Christus suscepit vos in honorem dei.
 Dico. 11. Christū Iesum, ministrū fuisse circūcisionis pro-
 pter veritatē dei, ad cōfirmādas promissiones patrum

Psal. 68.

1. Cor. 1.
b

Psal. 17. Gentes autem super misericordia, honorare deum, sicut
 d scriptum est. Propterea confitebor tibi in gentibus dñe C
 2. Reg. & nomini tuo cantabo. Et iterū dicit. Latamini gentes
 22. d cum plebe eius. Et iterum. Laudate oēs gentes dñm: &
 Psal. 116 magnificate eum oēs populi. Et rursus Elaias ait. Erit ra
 a dix Iesse, & qui exurget regere gentes, in eo gentes spe
 Esa. 11. c rabunt. Deus autē spei, repleat vos omni gaudio & pace
 in credendo, vt abundetis in spe, in virtute spiritus san-
 cti. Certus sum autem fratres mei & ego ipse de vobis,
 quoniam & ipsi pleni estis dilectione, repleti omni sciē
 tia, ita vt possitis alterutrum monere. Audacius autē scri
 psi vobis fratres ex parte tanq̃ in memoriam vos redu-
 cens, ppter gratiam quæ data est mihi a deo, vt sim mi- D
 nister Christi Iesu in gentibus, sanctificans euangelium
 dei: vt fiat oblatio gentium accepta & sanctificata in spi
 ritu sancto. Habeo igitur gloriam in Christo Iesu ad de
 um. Non enim audeo aliquid loqui eorum quæ p me
 non effecit Christus in obedientiam gentium verbo &
 factis: in virtute signorum & p̃d̃giorum, in virtute spūs
 sancti, ita vt ab Hierusalem per circuitū vsq̃ ad Illyri
 cum repleuerim euangelium Christi. Sic autē p̃d̃icaui euan-
 gelium hoc, non vbi nominatus est Christus, ne super E
 alienum fundamentum ædificarem, sed sicut scriptū est.
 Quibus non est annunciatum de eo: videbunt, & q nō
 audierūt de eo, intelligent, ppter quod & impediēbar
 plurimum venire ad vos: & phibitus sum vsq̃ adhuc.
 Nunc vero vltērius locum non habens in his regioni-
 bus, cupiditatem habens veniendi ad vos ex multis iā
 p̃cedētibus annis: cum in Hispaniā proficisci cœpero, F
 spero quod p̃teriens videam vos, & a vobis deducar il
 luc: si vobis primum ex parte fructus fuero. Nunc igitur
 proficiscor in Hierusalē ministrare sanctis. Probauerunt
 enim Macedonia & Achaia collationem aliquam face-
 re in paupes sanctos qui sunt in Hierusalem. Placuit. n.

Esa. 52.
 d

C eis: & debitores sunt eorum. Nam si spūalium eorum parti-
cipes facti sunt gētiles, debent & in carnalibus ministra-
re illis. Hoc igitur cum cōsummauero & assignauiero eis

1. Cor.
9. b

G fructum hunc: per vos proficiscar in Hispaniam. Scio au-
tem, qm̄ veniens ad vos in abundantia benedictionis
euangelii Christi veniam. Obsecro ergo vos fratres per
dñm nostrum Iesum Christum & per charitatem sancti
spūs: vt adiunetis me in orationibus p̄ me ad deum, vt
liberer ab infidelibus qui sunt in Iudæa, & obsequii mei
oblatio accepta fiat in Hierusalem sanctis: vt veniā ad
vos in gaudio per volūtatem dei, vt refrigerer vobiscū.
Deus autem pacis sit cum omnibus vobis. Amen.

CAP. XVI.

A C Ommēdo aut vobis Phœben sororem nostram,
quæ est in ministerio ecclesiæ quæ ē Cenchræis: vt
eam suscipiatis in domino digne sanctis, & assistatis ei,
in quocūq; negotio vestri indiguerit, etenim ipsa quoq;
assistit multis & mihi ipsi. Salutate Priscam & Aquilā ad-
iutores meos in Christo Iesu (qui pro anima mea, suas
ceruices supposuerunt, quibus non solus ergo gr̄as ago:
sed & cunctæ ecclesiæ gentium) & domesticam ecclesiā
eorum. Salutate Epānetum dilectū mihi, q̄ est primiti-
uus Asiæ in Christo Iesu. Salutate Mariam, quæ multū
laborauit in vobis. Salutate Andronicum & Iuniam co-
gnatos & concaptiuos meos, qui sunt nobiles in aposto-
lis, qui & ante me fuerunt in Christo. Salutate Amplia-
tum dilectissimum mihi in dño. Salutate Urbanum ad-
iutorem nostrum in Christo Iesu, & Stachyn dilectum
meum. Salutate Apellen probum in Christo. Salutate
eos qui sunt ex Aristoboli domo. Salutate Herodiōem
cognatum meum. Salutate eos: qui sunt ex Narcissi do-
mo: qui sunt in dño. Salutate Tryphænam & Trypho-
sam: quæ laborant in domino. Salutate Persiden charis-
simam: quæ multum laborauit in domino. Salutate Ru-

Actuū,
18. a g

fum electū in dño. & matrē eius & meā. Salutate Asyn-
 cricum, Phlegontē. Hermen, Patrobam, Hermā: & qui
 cum eis sunt, fratres. Salutate Philologum & Iuliā Ne-
 reum & sororē eius & Olympiadē & oēs qui cū eis sūt, C
 sanctos. Salutate inuicē in osculo scō. Salutant vos oēs
 ecclesiæ Xpi. Rogo autē vos fratres vt obseruetis eos qui
 dissensiones & offendicula pter doctrinā quā vos didi-
 cistis faciunt: & declinate ab illis. Huiusmodi. n. Christo
 dño nro non seruiunt: sed suo ventri, & per dulces ser-
 mones & bndictiones, seducunt corda innocentū. Ve-
 stra. n. obedientia, in oī loco diuulgata est. Gaudeo igitur
 in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & sim-
 plices in malo. Deus autē pacis conterat satanam sub pe-
 dibus vestris velociter. Gratia dñi nostri Iesu Xpi vobis
 cum. Salutat vos Timotheus adiutor meus: & Lucius, D
 & Iason, & Sosipater cognati mei. Saluto vos ego Ter-
 tius qui scripsi epistolam in dño. Salutat vos Carus ho-
 spes meus & vniuersæ ecclesiæ. Salutat vos Erastus ar-
 carius ciuitatis: & Quartus frater. Gratia dñi nri Iesu xpi
 cum oībus vobis. Amen. Eī autē qui potens est vos cōfir-
 mare iuxta euangelii meū & p̄dicationē Iesu Christi,
 secundū reuelationē mylterii, t̄pibus æternis taciti (qd̄
 nunc patefactum est per scripturas pphetarū secundum
 pr̄ceptum æterni dei ad obeditionem fidei) in cunctis
 gentibus cogniti, soli sapienti deo per Iesum Christū,
 cui honor & gloria in secula seculorum. Amen.

ARGVMENTVM IN PRIMAM A

Epistolam Pauli ad Corinthios.

COrinthii, sūt Achaici, & hi sūt ab ap̄lo audierūt ver-
 bū veritatis: & subuersi sūt multifarie a falsis ap̄lis
 Quidā a phiæ verbosa eloq̄ntia, alii secta legis Iudaicę
 iducti sunt. Hos reuocat ap̄lis ad verā fidē, & euāgelicā
 sapiētia: scribēs eis ab Epheso p timotheū discipulū suū

EPISTOLA PAULI AD CO-
rinthios prima. CAPVT. I.

15

A

PAVLVS Vocatus. Aposto-
lus Iesu Christi, per voluntatem
dei, & Sosthenes frater ecclesie
dei quæ est Corinthi, sanctifica-
tis in Christo Iesu, vocatis sanctis,
cum omnibus, qui inuocant no-
men domini nostri Iesu Christi

in omni loco ipsorum & nostro, gra-
tia vobis & pax a deo patre nostro & domino Iesu Christo. Gra-
tias ago deo meo semper pro vobis, in gratia dei quæ data
est vobis, in Christo Iesu, quod in omnibus diuites facti estis in il-
lo in omni verbo & in omni scientia, sicut testimoniū Christi confir-
matū est in vobis, ita vt nihil vobis desit in vlla gratia,
expectantibus reuelationē domini nostri Iesu Christi, quæ & cō-
firmabit vos vsque in finē sine crimine, in die aduentus

B domini nostri Iesu Christi. Fidelis deus, per quē vocati estis
in societate filii eius Iesu Christi domini nostri, Obsecro autē
vos fratres, per nomen domini nostri Iesu Christi, vt idipsum
dicatis omnes & non sint in vobis schismata, sitis autē per-
fecti in eodē sensu, & in eadem sententia. Significatum ē. n.
mihi de vobis fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia cō-
tentiones sunt inter vos. Hoc autē dico quod vnusquisque
vestrum dicit. Ego quidem sum Pauli, ego autē Apollos,
ego vero Cephas, ego autē Christi. Diuisus est Christus?
Nunguid Paulus crucifixus est pro vobis, aut in nomine Pau-
li baptizati estis? Gratias ago deo meo, quod neminem ve-
strum baptizauī, nisi Crispum & Caiū: ne quis dicat, quod
in nomine meo baptizati estis. Baptizauī autē & Stephanæ
domū. Ceterum, nescio si quem aliū vestrū baptizauerim.
C Non enim misit me Christus baptizare, sed euangeliza-
re: non in sapientia verbi, vt non euacuetur crux Christi

1. Thes.
5. d.
Rom.
15. b

Act.
18. f

EPIST. PAV.

Esa. 29. c Verbum enim crucis, pereuntibus quidem stultitia est:
 Abd. 1. c iis autem qui salui fiunt, id est nobis, dei virtus est. Scri-
 Esa. 33. c ptum est enim. Perdam sapientiam sapientium: & pru-
 dentiam prudentium reprobabo. Vbi sapiens? vbi scriba?
 vbi inquisitor huius seculi? Nonne stultam fecit deus sapi-
 entiam huius mundi? Nam quia in dei sapientia non co-
 gnouit mundus per sapientiam deum: placuit deo per stul-
 titiam predicationis, saluos facere credentes. Quonia
 & Iudaei signa petunt: & Graeci sapientiam quaerunt: nos
 autem predicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scan-
 dalum: gentibus autem stultitiam, ipsis autem vocatis Iudae-
 is atque Graecis. Christum dei virtutem & dei sapientiam,
 quia quod stultum est dei, sapientius est hominibus, & quod
 infirmum est dei, fortius est hominibus. Videre enim vo-
 cationem vestram fratres, quia non multi sapientes secun-
 dum carnem: non multi potentes, non multi nobiles:
 sed quae stulta sunt mundi elegit deus, ut confundat sa-
 pientes: & infirma mundi elegit deus, ut confundat for-
 tia, & ignobilia mundi & contempnibilia elegit deus: & ea quae
 non sunt, ut ea quae sunt destrueret, ut non gloriaretur ois caro
 in conspectu eius. Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu,
 qui factus nobis sapientia & iustitia & sanctificatio & re-
 demptio: ut (quemadmodum scriptum est) Qui gloriatur
 in domino gloriatur.

CAP. II.

ET ego cum venissem ad vos fratres: veni non in sub-
 limitate sermonis, aut sapientiae: annuncians vobis
 testimonium Christi. Non enim iudicaui me scire aliquid
 inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. Et
 ego in infirmitate & timore, & tremore multo: fui apud
 vos, & sermo meus, & predicatio mea, non in persuasibili-
 bus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus
 & virtutis, ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed
 in virtute dei. Sapientiam autem loquimur inter perfectos,
 sapientiam vero: non huius seculi, neque principum hu-

Hie. 9. g
 2. Cor.
 10. d

D

A

B

ius seculi, qui destruuntur, sed loquimur dei sapientiam in mysterio: quæ abscondita est, quā prae destinavit deus ante secula in gloriā nostram, quam nemo principū huius seculi cognovit. Si enim cognovissent: nunquā domini gloriæ crucifixissent. Sed sicut scriptū est. Quod oculi non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascēderunt quæ p̄paravit deus iis qui diligunt illum, nobis autem revelavit deus per sp̄m sanctum, sp̄s. n. oīa scrutatur: etiam profunda dei. Quis enim hominū scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? Ita, & quæ dei sunt, nemo cognovit, nisi sp̄s dei. Nos autē non spiritum huius mundi accepimus, sed spiritum qui ex deo ē: ut sciamus quæ a deo donata sunt nobis, quæ & loquimur, non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed doctrina spiritus, sp̄ualibus spiritualia comparantes.

Esa. 64.
b

Animalis autem homo non percipit ea quæ sunt spiritus dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere, quia spiritualiter examinatur. Spiritualis autem iudicat omnia, & ipse a nemine iudicatur. Sicut scriptū ē. Quis enim cognovit sensum domini: aut quis instruxit eum? Nos autem sensum Christi habemus.

Esa. 40.
d
Sap. 9. c
Roma.
11. d

CAP. III.

ET ego fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. Tanquā parvulis in Christo, lac vobis potum dedi: non escam, nondum enim poteratis: sed nec nūc quidem potestis, adhuc enim carnales estis. Cum enim sit inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? Cū enim quis dicat. Ego quidem sum Pauli, alius autē. Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? Quid vero Paulus? Ministri eius cui credidistis: & vnicuique sicut dominus dedit. Ego plantaui, Apollo rigavit, sed deus incrementum dedit. Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat. sed qui incrementum dat deus.

B

Psal. 61. Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt. Vnusquisq;
 d autem propriam mercedem accipiet secundum suum la
 Gal. 6. b borem. Dei enim sumus adiutores. Dei agricultura ellis:
 dei ædificatio estis. Secundum gratiam dei quæ data est
 mihi, vt sapiens architectus fundamentum posui, alius
 aut superædificat. Vnusquisq; autem videat quò super-
 ædificet. Fundamentum. n. aliud nemo pòt ponere: præ-
 ter id quod positum est, quod est Christus Iesus. Si quis
 autem superædificat super fundamentū hoc, aux, argen-
 tum, lapides preciosos, ligna, fœnum, stipulam, vniuscui-
 usq; opus manifestum erit. Dies enim domini declara-
 bit: quia in igne reuelabitur. & vniuscuiusq; opus quale
 sit, ignis probabit. Si cuius opus manserit quod supædi-
 ficauit: mercedem accipiet. Si cuius opus arserit: detrimē-
 Inf. 6. d tum patietur. Ipse aut saluus erit: sic tamē quasi p ignē
 2. Cor. 6. c Nescitis quia templum dei estis & spūs dei habitat in
 vobis? Si quis aut templum dei violauerit: disperdet il-
 lum deus. Tēplum enim dei sanctū est: quod ellis vos.
 Nemo se seducat. Si quis videtur inter vos sapiens esse
 in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiens. Sapientia enim
 huius mūdi: stultitia est apud deum. Scriptum est enim.
 Iob. 5. c Comprehendam sapiētes in astutia eorū. Et iterum. Do-
 Psal. 93. minus nouit cogitationes sapientium: qm̄ vanæ sunt.
 Nemo itaq; gloriatur in hominibus. Omnia enim ve-
 2. Cor. 6. stra sunt. siue Paulus, siue Apollo, siue Cephias, siue mū-
 dus, siue vita, siue mors, siue pntia, siue futura. Omnia
 enim vestra sunt: vos autem Christi. Christus autē dei.

CAPVT. IIII.

S Ic nos existimet homo, vt ministros Christi, & di- A
 spensatores ministeriorū dei. Hic iam quæritur inter
 dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. Mihi autē pro
 minimo est, vt a vobis iudicet, aut ab humano die, sed
 neq; meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum:
 sed non in hoc iustificatus sum. Qui aut iudicat me: do-
 minus

minus est. Itaq; nolite ante tempus iudicare quo ad usq;
B veniat dominus: qui & illuminabit abscondita tenebra-
rum: & manifestabit consilia cordium, & tunc laus erit
vnicuiq; a deo. Hæc autem fratres trāsfiguravi in me &
C Apollo ppter vos: vt in nobis discatis, ne supra quā scri-
ptum est, vnus aduersus alterum inflatur pro alio. Quis
enim te discernit? Quid aut habes quod non accepisti?
Si autem accepisti: quid gloriaris quasi non acceperis? Iā
saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis,
& vtinā regnetis: vt & nos vobiscū regnemus. Puto enī
q; deus nos aplos nouissimos ostendit tanq̃ morti desti-
natos, quā spectaculum facti sumus mundo, & angelis
& hominibus nos stulti ppter Christum: vos autem pru-
dentes in Christo. Nos infirmi: vos autē fortes, vos no-
biles: nos autem ignobiles. Vsq; in hanc horam & esuri-
mus, & sitimus: & nudi sumus, & colaphis cædimur, &
D instabiles sumus, & laboramus operantes manibus no-
stris, maledicimur, & benedicimus: persecutionem pati-
mur, & sustinemus: blasphemamur: & obsecramus: tanq̃
purgamenta huius mundi facti sumus ofum peripseima
vsq; adhuc. Non vt confundam vos, hæc scribo: sed vt
filios meos charissimos moneo. Nam si decē nullia pæ-
dagogorū habeatis in Christo: sed non multos patres.
Nam in Christo Iesu, per euangelium ego vos genui.
Rogo ergo, vos imitatores mei estote, sicut & ego. Xpi.
Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus cha-
rissimus & fidelis in domino, qui vos cōmonefaciet vi-
as meas quæ sunt in Christo Iesu, sicut vbiq; in omni ec-
clesia doceo, Tanq̃ non venturus sim ad vos: sic inflati
sunt quidam. Veniam autē ad vos cito, si dominus vo-
luerit: & cognoscam non sermonē eorū qui inflati sunt,
sed virtutem. Non enim in sermōe est regnum dei: sed
in virtute. Quid vultis? In virga veniam ad vos, an in
charitate, & spiritu mansuetudinis? **CAP. V.**

Act. 20.

g
1. Thef.

3. b

2. The.

3. b

OMnino auditur inter vos fornicatio: & talis fornicatio, qualis nec inter gentes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat. Et vos inflati estis, & non magis lucrum habuistis ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens corpore, praesens autem spiritu: iam iudicaui ut praesens, eum qui sic operatus est: in nomine domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cum virtute domini nostri Iesu tradere huiusmodi hominem sathanæ in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die domini nostri Iesu Christi. Non est bona gloriatio vestra. **Ne**

Col. 2. a

Gal. 5. b

scitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgate fermentum, ut sitis noua conspersio sicut estis azimi. Etenim pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulemur non in fermento veteri: neque in fermento malitiæ & nequitiae: sed in azimis synceritatis & veritatis. Scripsi vobis in epistola. Ne commisceamini fornicariis, non utique fornicariis huius mundi, aut avaris: aut rapacibus, aut idolis seruientibus: alioquin debuerati de hoc mundo exisse. Nunc autem scripsi vobis, non commisceri, si is qui frater nominatur inter vos, est fornicator: aut avarus, aut idolis seruientis, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. Quid enim mihi de iis qui foris sunt iudicare? Nonne de iis qui intus sunt vos iudicatis? nam eos qui foris sunt, deus iudicabit. Auferte malum ex vobis ipsis.

CAP. VI.

Audet aliquis vestrum habens negotium aduersus alterum, iudicari apud iniquos, & non apud sanctos? an nescitis quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mundus: indigni estis, qui de minimis iudicatis? Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? Secularia igitur iudicia si habueritis contemptibiles qui sunt in ecclesia, illos constituite ad iudicandum. Ad verecundiam vestram

dicō. Sic nō est inter vos sapiens quisquam: qui possit

Biudicare inter fratrem suum? Sed frater cum fratre iudicio contendit:& hoc apud infideles. Iam quidem omnino delictum est in vobis, q̄ iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? Sed vos iniuriam facitis & fraudatis & hoc fratribus. An nescitis quia iniqui regnum dei nō possidebunt? Nolite errare. neq; fornicarii; neq; idolis seruientes, neq; adulteri, neq; molles: neq; masculorum cōcubitores, neq; fures, neq; auari, neq; ebriosi, neq; maledici, neq; rapaces regnum dei possidebūt. Et hæc quidem fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis: sed iustificati estis: in nomine domini nostri Iesu Christi, & in spū dei nostri. Omnia mihi licent: sed non oīa expediūt. Omnia mihi licent: sed ego sub nullius redigar potestate. Esca ventri & venter escis, deus autem & hūc & has destruet: corpus autē non fornicationi, sed dño: & dominus corpori, deus vero & dñm suscitauit:& nos suscitabit per virtutem suam. Nescitis qm̄ corpora vestra, mēbra sunt Christi? Tollens ergo mēbra Christi, faciā mēbra meretricis? Absit. An nescitis qm̄ qui adheret meretrici, vnū corpus efficitur? Erunt. n. (inqt) duo in carne vna. Qui autē adhæret dño vnus spūs est. Fugite fornicationem. Omne enim peccatum quodcūq; fecerit homo: extrā corpus est: qui autem fornicatur: in corpus suū peccat. An nescitis quoniam membra vestra, templum est spūs sancti qui in vobis est, quē habetis a deo, & non estis vři? Empti. n. estis p̄tio magno. Glorificate & portate deum in corpore vestro. CAP. VII.

AD E quibus autē scripsistis mihi. Bonam est hoc mulierem nō tangere, ppter fornicationē autē: vnusq; suam vxorē habeat & vnaquæq; suū virū habeat. Vxor vir debitū reddat: similiter at̄ & vxor viro. Mulier sui corporis potestatem nō habet: sed vir. Similiter autem:

Infra.

10.c

Eccle.

37.d

Ge. 2.b

Mat. 19.

a

Mar. 10.

a

Eph. 5.

g

Sup. 3.d

2. Cor.

6.c

Infra. 7.d

1. Pe. 1.d

& vir, sui corporis potestatem non habet: sed mulier. Nolite fraudare inuicem nisi forte ex consensu ad tempus, vt vacetis orationi, & iteꝛ reuertimini in idipsum: ne tentet vos sathanas ppter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam: non secundū imperium. Volo autem omnes vos esse sicut meipsum, sed vnusquisqꝫ pꝑrium donum habet ex deo: alius quidem sic, alius vero sic. Dico autē nō nuptis & viduis: bonum est illis, si sic permāserint sicut & ego. Quod si nō se cōtinent: nubant. Melius est enim nubere, quam vri.

Mat. 5. c Iis autem qui matrimonio iuncti sunt, p̄cipio, non ego,
& 19. b sed dominus. Vxorem a viro non discedere, q̄ si disces
Mar. 10. ferit, manere innuptam: aut viro suo reconciliari. Et vir:
b vxorem non dimittat. Nam ceteris, ego dico, non do-
minus. Siquis frater vxorem habet infidelem, & hæc cō C
sentit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua
mulier habet virum infidelem, & hic consentit habita-
re cum illa: non dimittat virū, sanctificatus est enim vir
infidelis, per mulierem fidelem: & sanctificata est muli-
er infidelis, per virum fidelem, alioquin filii vestri im-
mundi essent: nunc autem sancti sunt. Quod si infide-
lis discedit, discedat, non enim seruituti subiectus est
frater, aut soror in huiusmodi, in pace autem vocauit
nos deus. Vnde enim scis mulier, si virum saluum faci-
es? Aut vnde scis vir, si mulierem saluam facies? nisi vni
cuiq̄ sicut diuinit dñs. Vnumquēq̄ sicut vocauit deus:
ita ambulet, & sicut in omnibus ecclesiis doceo. Circun-
cismus aliquis vocatus est? non adducat p̄putium. In p̄pu-
tio aliquis vocatus est? non circumcidatur. Circūcisio ni-
hil est, & p̄putium nihil est, sed observatio mandato
rum dei. Vnusquisq̄ in qua vocatione vocatus est: in ea D
permaneat. Seruus vocatus es? non sit tibi curæ, sed & si
potes fieri liber: magis vtē. Qui enim in domino voca-
tus est seruus, libertus est domini. Similiter qui liber vo-

Eph. 4.

1

E catus est seruus est Christi Pretio empti estis: nolite fieri serui hominum. Vnusquisq; ergo in quo vocatus ē, fratres, in hoc maneat apud deum. De virginibus autē pceptum domini non habeo: consilium autem do, tanquā misericordiam consecutus a domino, vt sim fidelis. Existimo enim hoc bonum esse propter instantem necessitatem: quoniam bonum est homini sic eē. Alligatus es vxori? noli q̄rere solutionem. Solutus es ab vxore: noli quærere vxorem. Si autem acceperis vxorem: non peccasti. Et si nupserit virgo: non peccauit, tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaq; dico fratres, tempus breue est, reliquum est, vt & qui habent vxores, tanq̄ non habentes sint, & qui flent, tanq̄ non flentes, & qui gaudent, tanquam nō gaudentes, & qui emunt: tanq̄ non possidentes, & qui vtuntur hoc mundo, tanq̄ non vtantur, præterit enim figura huius mundi. Volo autem vos sine solitudine esse, Qui sine vxore est: sollicitus ē quæ dñi sunt, quō placeat deo. Qui autem cum vxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quo modo placeat vxori, & diuisus est. Et mulier inupta & virgo, cogitat quæ domini sunt: vt sit sancta & corpore & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad vtilitatem vestrā dico: non vt laqueū vobis iniciā sed ad id quod honestum est, & quod facultatem pbe- at sine impedimento dominum obsecrandi. Si quis autē turpem se videri existimat super virgine sua, q̄ sit super adulta, & ita oportet fieri, quod vult faciat, non peccat: si nubat. Nam q̄ statuit in corde suo firmius, non habēs necessitatem, potestatem autem habens suæ volūtatis, & hoc iudicauit in corde suo, seruare virginē suā: bene facit. Igitur & qui matrimonio iungit virginem suā bene facit & qui non iungit, melius facit. Mulier alligata est legi quanto tēpore vir eius viuīt: quod si dormie

Sup. 6. d.
1. Pe. 1. d

Rom.
7. a

rit vir eius, liberata est: cui aut vult nubat: tantum in domino. Beatior autem erit, si sic permanserit secundum meum cōsilium. Puto autem quod & ego spiritum dei habeam.

CAP. VIII.

DE iis autem quæ idolis immolantur, scimus quod omnes scientiam habemus. Scientia inflat, charitas vero ædificat. Si quis autem se existimat scire aliquid: nondum cognouit quemadmodum oporteat eum scire. Si quis autem diligit deum: hic cognitus ē ab eo. De escis autem quæ idolis immolantur, scimus quia nihil est idolū in mundo, & q̄ nullus est deus nisi vnus. Nam & si sunt qui dicantur dii, siue in cælo, siue in terra (siquidem sunt dii multi, & domini multi) nobis tamen vnus deus pater, ex quo omnia & nos in illum, & vnus dñs Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum, sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum cōscientia vsq; nunc idoli: quasi idolothytum māducant, & cōscientia ipsorum cum sit infirma: polluitur. Esca autem nos non cōmendat deo. Neq; enim si māducauerimus abundabimus, neq; si non māducauerimus deficiemus.

Videte autem ne forte hæc licentia vestra, offendiculū fiat infirmis. Si enim quis viderit eum qui habet scientiam, in idolio recubentem: nonne conscientia eius cū sit infirma, ædificabitur ad manducandum idolothyta?

Et peribit infirmus in tua cōscientia frater, propter quē Christus mortuus est? Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam: in Christū peccatis. Quapropter si esca scandalizat fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meū scandalizem.

CAP. IX.

Non sum liber? Non sum apostolus? Nōne Christum Iesum dñm nostrum vidi? Nōne opus meum vobis estis in dño? Et si aliis non sum apostolus, sed tamen vobis sum, nam signaculum apostolatus mei vos

Ro. 14.

c

Ro. 14.

d

A

B

C

D

A

estis in domino. Mea defensio apud eos qui me interrogant: hæc est. Nunquid non habemus potestatem manducandi & bibendi? Nunquid non habemus potestatem, mulierem, sororem circumducendi, sicut & cæteri apostoli & fratres domini, & Cephas? Aut ego solus & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? Quis militat suis stipendiis unquam? Quis plantat vineam, & de fructu eius non edit? Quis palcat gregem, & de lacte gregis non manducat? Nunquid secundum hominem hæc dico? An & ex hæc non dicit? Scriptum est enim in lege Moyse. Non alligabis os boui trituranti. Nunquid de bobus cura est deo? An propter nos utique hoc dicit? Nam propter nos utique scripta sunt, quoniam debet in spe qui arat, arare, & qui triturat, in spe fructus percipiendi.

B Si nos vobis spiritualia seminauimus, magnum est si nos carnalia vestra metamus? Si alii potestatis vestre participes sunt: quare non potius nos? Sed non usus sumus hac potestate: sed omnia sustinemus: ne quod offendiculum demus euangelio Christi. Nescitis quoniam qui in sacrario operatur, quod de sacrificio sunt edunt: & qui altario deseruiunt: cum altario participant? Ita & dominus ordinauit iis qui euangelium annuntiant: de euangelio viuere. Ego autem nullo horum usus sum. Non autem scripsi hæc: ut ita fiat in me. Bonum est. non mihi magis mori, quam ut gloriam meam quis euacuet. Nam & si euangelizauero, non est mihi gloria, necessitas. non mihi incumbit. vix enim mihi est. si non euangelizauero. Si. non. volens hoc ago: mercedem habeo: si autem inuitus dispensatio mihi credita est. Quæ est ergo merces mea? Ut euangelium prædicans: sine sumptu ponam euangelium ut non abutar potestate mea in euangelio. Nam cum liber essem ex omnibus: omnium me seruum feci, ut perles lucrifacere. Et factus sum iudeis tanquam Iudeus, ut Iudeos lucrarer. iis qui sub lege sunt, quasi sub lege essent (cum ipse non esset sub lege) ut eos qui sub lege erant lucrifacerem: iis qui sine lege erant tanquam sine lege essent (cum sine lege dei non essent, sed in lege essent Christi) ut lucrifacerem eos qui

Deu.

25. a

1. Tim.

5.

Ro. 15.

f

Deut.

18. a

sine lege erāt. Factus sum infirmis infirmus, vt infirmos
 lucrificarem. Omnibus omnia factus sum. vt omnes fa-
 cerem saluos. Omnia autem facio propter euangelium:
 vt particeps eius efficiar. Nescitis quod ii qui in stadio
 currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit braui-
 um? Sic currite: vt cōprehendatis. Omnis autem qui in
 agone contendit: ab omnibus se abstinet, & illi quidem
 vt corruptibilem coronam accipiant: nos autem incor-
 ruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic
 pugno: non quasi aerem verberans: sed castigo corpus
 meum & in seruitutē redigo, ne cum aliis p̄dicauerim,
 ipse reprobus efficiar.

CAP. X.

Nume.

9.d

Exo. 13.

d

Exo. 14.

c

Exo. 16.

d

Exo. 17.

b

Nume.

20.b

Nu. 16.

g

Exo. 32.

b

Nume.

3.b

Nu. 21.b

Nu. 14.f

Judith

c

NOlo enim vos ignorare fratres, qm̄ patres nostri
 omnes sub nube fuerunt. & omnes mare transie-
 runt, & omnes in Moyse baptizati sunt in nube & in
 mari, & omnes eandem escam spiritualement manducaue-
 runt: & omnes eundem potum spiritualement biberūt (bi-
 bebant autem de spiritali, conſequentē eos petra, pe-
 tra autem erat Christus) sed non in pluribus eorum, be-
 neplacitum est deo, nam prostrati sunt in deserto. Hęc
 autem in figura facta sunt nostri, vt non simus concupi-
 scentes malorum, sicut & illi concupierunt, neq; idola-
 trę efficiamini, sicut quidam ex ipsis, quemadmodū scri-
 ptum est. Sedit populus manducare & bibere, & surrexe-
 runt ludere, neq; fornicemur sicut quidam ex ipsis for-
 nicati sunt, & ceciderunt vna die viginti tria milia, ne-
 que tentemus Christum: sicut quidam eorum tentaue-
 runt, & a serpentibus perierunt, neq; murmurauerunt: si-
 cut quidam eorū murmurauerunt, & perierunt ab exter-
 minatore. Hęc autē omnia, in figura continebant illis:
 scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fi-
 nes ſeculorū deuenerunt. Itaq; qui se existimat stare: vi-
 deat ne cadat. Tentatio vobis non apprehendat, nisi hu-
 mana, fidelis autem deus est, qui non patietur vos ten-

D

A

B

C

tari supra id quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione prouentum ut possitis sustinere. Propter quod charissimi mihi: fugite ab idolorum cultura. Ut prudenti-

D bus loquor, vos ipsi iudicate quod dico. Calix benedictionis cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est, & panis quem frangimus, nonne participatio corporis domini est? Quoniam unus panis, & unum corpus multi sumus, omnes quidem de uno pane & de uno calice participamus. Videte Israel secundum carnem. Nonne qui edunt hostias: participes sunt altaris? quid ergo? dico quod idolis immolatum, sit aliquid? aut quod idolum sit aliquid? Sed quod quæ immolant gentes, demoniis immolant, & non deo. Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum. Non potestis calicem dñi bibere, & calicem dæmoniorum, non potestis domini participes esse, & mensæ dæmoniorum. An æmulamur dominum? Num quid fortiores illo sumus? Omnia mihi licent: sed non omnia expediunt, omnia mihi licet, sed non omnia edificant. Nemo quod suum est: quærat, sed quod alterius.

Sup. 6. c.
Ecc. 37.
d

F Omne quod in macello venit: manducate: nihil interrogantes propter conscientiam, dñi est terra & plenitudo eius. Si quis vocat vos infidelium ad cœnam, & vultis ire, omne quod vobis apponitur manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. Si quis autem dixerit. Hoc immolatum est idolis: nolite manducare propter illum qui indicauit. & propter conscientiam, conscientiam autem dico non tuam: sed alterius. Ut quid enim libertas mea iudicatur ab alia conscientia? Si ego cum gratia participo. quod blasphemor pro eo quod gratias ago. Siue ergo manducatis, siue bibitis, vel aliud quod facitis: omnia in gloriam dei facite. Sine offensione estote Iudæis & gentibus, & ecclesiæ dei: sicut & ego per omnia vobis placeo: non quærens quod mihi utile est, sed quod multis ut salui fiant.

Psal. 23.
a

Col. 3. c

Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Laudo autē
 vos fratres: quod per omnia mei memores estis: & si
 tut tradidi vobis, praecepta mea tenetis. Volo autē vos
 scire, q̄ omnis viri caput. Christus est, caput autem mu-
 lieris, vir. Caput vero Christi, deus, omnis, vir orans aut
 prophetans velato capite: deturpat caput suum. Omnis
 autem mulier orans aut prophetans non velato capite:
 deturpat caput suum, vnum enim est, ac si decaluetur.
 Nam si non est velatur mulier, tondeatur. Si vero tur-
 pe est mulieri tonderi aut decaluari, velet caput suum.
 Vir quidem non debet velare caput suum, quoniā ima-
 go & gloria dei est: mulier autem gloria viri est. Nō. n.
 vir ex muliere est: sed mulier ex viro. Etenim non est
 creatus vir propter mulierem: sed mulier propter virum
 ideo debet mulier velamen habere supra caput suum,
 & propter angelos. Verūtamē neq; vir sine muliere:
 neq; mulier sine viro in domino. Nam sicut mulier de
 viro: ita & vir per mulierem. Omnia autē ex deo. Vos-
 ipsi iudicate: decet mulierem nō velatam orare deum?
 nec ipsa natura docet vos: quod vir quidem si comam,
 nutriat, ignominia est illi, mulier vero si comam nutri-
 at, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati
 sunt. Si quis autem videtur contentiosus esse: nos talem
 consuetudinem non habemus, neq; ecclesia dei. Hoc
 autem praeceptum non laudās, q̄ non in melius, sed in de-
 terius cōuenitis. Primiū q̄dem convenientibus vobis in
 ecclesiā, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo.
 Nam oportet & haereses esse: vt & qui p̄bati sunt, ma-
 nifesti fiāt in vobis. Conueniētibus ergo vobis in vnū,
 iam non est dñicam cœnam manducare. Vnusq; enī
 suam cœnam p̄sumit ad manducandū. Et alius q̄dem
 esurit: alius autē ebrius est. Nunqd̄ domos non habetis
 ad manducandū & bibendū? Aut ecclesiam dei contēni-
 tis, & confunditis eos q̄ non habent. Quid dicā vobis?

Ephe.
 3.c

Ge.2.d

E

Laudo vòs? In hoc non laudo. Ego. n. accepi à dño qđ
 & tradidi vobis, qm̃ dñs Iesus in qua nocte tradebatur: Mat. 26.
 accepit panē, & gratias agens fregit: & dixit. Accipite, c
 & manducate: hoc est corpus meū quod pro vobis tra- Mar.
 detur: hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter & ca- 14. c
 lic em, postq̃ coenauit, dicens. Hic calix nouum testm̃ est Luc. 22.
 in meo sanguine. Hoc facite, quotienscunq; bibetis in b
 meam cōmemorationem. Quotienscunq; enim mandu-
 cabitis panem hunc: & calicem bibetis: mortem domini
 annūtiabitis, donec veniat. Itaq; quicunq; manducaue-
 rit panem & biberit calicē dñi indigne reus erit corpo-
 ris & sanguinis dñi. Probet aut̃ seipsum homo, & sic de
 pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat
 & bibit indigne, iudicium sibi manducat & bibit, non
 diiudicās corpus dñi. Ideo inter vos multi infirmi & im-
 becilles, & dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dii-
 dicaremus: non utiq; iudicaremur. Dū iudicamur aut̃, à
 dño corripimur, vt nō cū hoc mūdo dānemur. Itaq; fra-
 tres mei, cū cōuenitis ad manducandū: inuicē expecta-
 te. Si qs esurit, domi māducat, vt nō in iudiciū cōuenia-
 tis. Cætera aut̃, cū venero, disponā, CAP. XII.

DE spūalibus aut̃ nolo vos ignorare fratres. Scitis
 aut̃ qm̃ cū gentes essetis, ad simulachra muta p
 ut ducebamini eūtes. Ideo notum uobis facio: qđ nemo Mar. 9. f
 in spiritu dei loquens dicit anathema Iesu. Et nemo po-
 test dicere, dominus Iesus: nisi in spiritu sancto. Diuisio-
 nes uero gratiarum sunt: idem aut̃ spiritus. Et diuisiōes
 ministratorum sunt: idem autem dominus. Et diuisio-
 nes operationum sunt: idem uero deus: qui operatur
 omnia in omnibus. Vnicuiq; autem datur manifestatio
 spiritus, ad utilitatem. Alii quidem, per spiritum datur
 sermo sapientiæ, alii autē, sermo scientiæ, secundū eūdē
 spiritum, alteri fides, in eodem spiritu, alii gratia sanita-
 tum, in uno spiritu, alii operatio uirtutum: alii pphetia,

EPIST. PAV.

alii discretio spirituum, alii generalium linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur vnus atq; idem spiritus, diuidens singulis prout vult. Sicut enim corpus vnum est, & membra habet multa, omnia autem membra corporis cum sint multa, vnum tamen corpus sunt: ita & Christus. Etenim in vno spiritu omnes nos in vnum corpus baptizati sumus, siue Iudæi, siue gentiles, siue serui, siue liberi, & omnes in vno spiritu potati sumus. Nam & corpus non est vnū membrū, sed multa. Si dixerit pes. Quoniam non sum manus, nō sum de corpore: non ideo non est de corpore? Et si dixerit auris. Quoniam non sum oculus, non sum de corpore: non ideo non est de corpore? Si totum corpus oculus: vbi auditus? Si totum auditus, vbi odoratus? Nunc autem posuit deus membra vnumquodq; eorum in corpore: sicut voluit. Quod si eēnt omnia vnum membrū, vbi corpus? Nunc autem multa quidem membra, vnū autem corpus. Non potes autem dicere oculus manui. Opera tua non indigeo, aut iterum caput pedibus. Nō estis mihi necessarij: sed multo magis quæ videntur mēbra corporis infirmiora esse necessaria sunt, & quæ putamus ignobiliora membra esse corporis: his honorem abundantiorē circundamus, & quæ inhonesta sunt nostra abundantiorē honestatem habent. Honestæ autē nostræ: nullius egent: sed deus temperauit corpus, ei cui deerat abundantiorē tribuendo honorē: vt non sit schisma in corpore: sed in idipsum pro inuicem sollicita sint membra. Et si quid patitur vnum membrum, cōpatiuntur omnia membra, siue gloriatur vnum membrum: cōgaudent omnia membra. Vos autem estis corpus Christi: & membra de membro. Et quosdam quidem posuit deus in ecclesia: primum apostolos, secundo prophetas, tertio doctores, deinde virtutes: exinde gratias, curatio- num, opitulationes, gubernationes, genera linguarum,

Rom.
2.a
Ephe.
4.b

Ephe.
4.c

interpretationes sermonum, nunquid omnes apostoli?
 nunquid omnes prophete? nunquid omnes doctores?
 nunquid omnes virtutes? nunquid omnes gratiam ha-
 bent curationum? nunquid omnes linguis loquuntur?
 nunquid omnes interpretantur? Aemulamini aut char-
 ismata meliora. Et adhuc, excellentiorem viam vobis
 demonstro.

CAP. XIII.

A **S**I linguis hominum loquar & angelorum, charita-
 tem autem non habeo, factus sum velut æs sonans,
 aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, &
 nouerim mysteria omnia, & omnem scientiam, & si ha-
 buero omnem fidem ita vt montes transferam, charita-
 tem autem non habuero: nihil sum. Et si distribuero in
 cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero
 corpus meum, ita vt ardeam, charitatem autem nō ha-
 buero: nihil mihi prodest. Charitas patiens est, benigna
est. Charitas non æmulatur, non agit perperam, non in
fiatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non
irritatur, non cogitat malū, nō gaudet super iniquitate,
congaudet autem veritati: omnia suffert: oīa credit, oīa
sperat: omnia sustinet. Charitas nūquā excidit: siue pro-
 phetia euacuabuntur, siue lingue cessabunt, siue sciētia
 destruetur. Ex parte enim cognoscimus, & ex parte pro-
 phetamus. Cum autem venerit quod perfectum est:
 euacuabitur quod ex parte est. Cum essem paruulus, lo-
 quebar vt paruulus, sapiebam vt paruulus, cogitabam vt par-
 uulus. Quando autē factus sum vir? euacuauī quæ erant
paruuli. Videmus nunc per speculum in ænigmate: tūc
 autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc
 autem cognoscam, sicut & cognitus sum. Nunc autem
 manent, fides, spes, charitas, tria hæc, maior autem ho-
 rum est charitas.

CAP. XIIII.

A **S**ECTAMINI charitatē, æmulamini spiritualia, magis
 autē vt propheteis. Qui enim loquitur lingua, nō

hominibus loquitur: sed deo: nemo enim audit, spiritu
autem loquitur mysteria: nam qui prophetat: hominibus
loquitur ad ædificationem, & exhortationem, & conso
lationem. Qui loquitur lingua, semetipsum ædificat, q
autem prophetat: ecclesiam dei ædificat. Volo aut om
nes vos loqui linguis: magis autem prophetare. Nam
maior est qui prophetat. q̃ qui loquitur linguis: nisi in
terpretetur vt ecclesia ædificationem accipiat. Nunc aut
fratres, si venero ad vos linguis loquens, quid vobis p
dero nisi vobis loquar aut in reuelatione, aut in sciētia,
aut in prophetia, aut in doctrina? Tamē quæ sine ani
ma sunt vocem dantia, siue tibia, siue cythara, nisi disti
ctionem sonitum dederint: quomodo sciatur, id quod
canitur, aut quod cytharizatur? Etenim si incertam vo
cem det tuba: quis parabit se ad bellum? Ita & vos per
linguam nisi manifestum sermonem dederitis: quomo
do sciatur id quod dicitur? Eritis enim in aera loquētes
Tam multa vt puta genera linguarum sunt in hoc mū
do: & nihil sine voce est. Si ergo nesciero virtutem vo
cis: ero ei cui loquar Barbarus, & qui loquitur: mihi bar
barus. Sic & vos: quoniam æmulatores estis spirituum:
ad ædificationem ecclesiæ quærite vt abūdetis. Et ideo
qui loquitur lingua: oret vt interpretetur. Nam si orem
lingua: spiritus meus orat, meus autem mea sine fructu
est. Quid ergo est? Orabo spiritu: orabo & mēte. Psallā
spiritu, psallam & mente. Cæterum si benedixeris spiri
tu: qui supplet locum idiotæ, quomodo dicet amen su
per tuam benedictionem? quoniam quid dicas: nescit,
nam tu quidem bene gratias agis, sed alter non ædifica
tur. Gratias ago deo, quod omnium vestrum lingua lo
quor. Sed in ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui
vt & alios instruam: q̃ decem millia verborū in lingua.
Fratres, nolite pueri effici sensibus. sed malitia paruuli
estote sensibus autem perfecti estote. In lege enim scri

Esa. 28.

Fratres, nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli
estote sensibus autem perfecti estote. In lege enim scri-

ptum est. Quoniam in aliis linguis & labiis aliis loquar
 p̃p̃lo huic: & nec sic exaudient me, dicit dominus. Itaq̃
 linguæ in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus, p̃
 E phetia autem non infidelibus, sed fidelibus. Si ergo cõ-
 ueniat vniuersa ecclesia in vnum, & omnes linguis lo-
 quantur: intrent autem idiotæ aut infideles: nonne di-
 cent quod insanitis? Si autem omnes prophetant, inter
 autem quis infidelis uel idiota, cõuincitur ab omnibus,
 diiudicatur ab omnibus, occulta enim cordis eius mani-
 festa fiunt, & ita cadens in faciem adorabit deum, pro-
 nuntians quod uere deus in uobis sit. Quid ergo est fra-
 tres? Cum conuenitis: unusquisq̃ uestrum psalmum ha-
 bet, doctrinam habet, Apocalypsim habet: linguam ha-
 bet interpretationem habet: omnia ad ædificationem fi-
 ant. Siue lingua quis loquitur: secundũ duos: aut ut mul-
 tum tres & per partes, & unus interpretetur. Si aut non
 F fuerit interpres, taceat in ecclesia, sibi autem loquatur
 & deo. Prophetæ aut duo aut tres dicant, & cæteri dii-
 dicent. Quod si alii reuelatum fuerit sedenti, prior tace-
 at. Potestis enim omnes per singulos p̃phetare: ut om-
 nes discant, & omnes exhortentur, & spiritus propheta-
 rum, prophetis subiecti sunt. Non enim est dissensiois
 deus, sed pacis sicut & in oibus ecclesiis sanctoꝝ doceo. T1.2.d
 Mulieres in ecclesiis taceant, non. n. permittitur eis loq̃, Gen.
 sed subditas esse, sicut & lex dicit. Si quid aut uolunt di- 22.d
 scere, domi uiros suos interrogent. Turpe est. n. mulieri,
 G loqui in ecclesia. An a uobis uerbu dei processit? aut in
 uos solos peruenit? Si qs uidetur p̃pheta esse, aut sp̃ua-
 lis cognoscat quæ scribo uobis quod dñi sunt manda-
 ta. Si qs aut ignorat: ignorabitur. Itaq̃ fratres æmulami-
 ni p̃phetare, & loq̃ linguis: nolite phibere. Osa aut, ho-
 nelite & secundũ ordinẽ fiant in uobis. C A P. XV.
 A N Notum autem uobis facio fratres euangeliũ, quod Gal.1.b
 prædicaui uobis, quod & accepistis, in quo & sta-

tis, per quod & saluamini, qua ratione prædicauerim vo-
 bis, si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis
 in primis quod & accepi: quod Christus mortuus est p-
 peccatis nostris secundum scripturas, & quia sepultus est,
 & quia resurrexit tertia die, secundum scripturas, & quia
 visus est Cepha, & post hoc undecim. Deinde visus est
 plus quam quingentis fratribus simul: ex quibus multi ma-
 nent usque adhuc, quidam autem dormierunt. Deinde vi-
 sus est Iacobo, deinde apostolis omnibus. Nouissime
 autem omnium, tanquam abortiuo, visus est & mihi. Ego
 enim sum minimus apostolorum: qui non sum dignus
 vocari apostolus, quoniam persecutus sum ecclesiam dei.
 Gratia autem dei sum id quod sum: & gratia eius in me
 vacua non fuit, sed abundantius illis omnibus labora-
 ui, non ego autem: sed gratia dei mecum. Siue enim ego,
 siue illi: sic prædicauimus, & sic credidistis. Si autem Chri-
 stus prædicatur quod resurrexit a mortuis: quomodo quidam
 dicunt in vobis, quoniam resurrectio mortuorum
 non est? Si autem resurrectio mortuorum non est: neque
 Christus resurrexit. Si autem Christus non resurrexit, ina-
 nis est prædicatio nostra, inanis est & fides vestra, inue-
 nimur autem & falsi testes dei: quoniam testimoniū di-
 ximus aduersus deum, quod suscitauerit Christum, quē
 non suscitauit si mortui non resurgunt. Nam si mortui
 non resurgunt, neque Christus resurrexit, Quod si Chri-
 stus non resurrexit: vana est fides vestra, adhuc enim estis
 in peccatis vestris. Ergo & qui dormierunt in Christo:
 perierunt. Si in hac vita tantum in Christo sperantes su-
 mus, miserabiliores sumus omnibus hominibus. Nunc
 autem Christus surrexit a mortuis, primitiæ dormien-
 tium: quoniam quidem per hominem mors, & hominē
 resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriū-
 tur: ita & in Christo omnes viuificabuntur, unusquisque
 autem in suo ordine, Primitiæ, Christus, deinde ii qui
 sunt

sunt Christi qui in aduentum eius crediderunt. Deinde finis: cum tradiderit regnum deo & patri, cum euacauerit oem principatū & potētiā & virtutē. Oportet autē illū regnare: donec ponat oēs inimicos sub pedibus eius. Non uisime autē inimica destrueretur mors. Omnia. n. subiecit sub pedibus eius, cum autē dicat. Omnia subiecta sunt ei sine dubio propter eum qui subiecit ei oia. Cum autē subiecta fuerint illi oia: tunc & ipse filius subiectus erit ei, qui subiecit sibi oia: ut sit deus omnia in oibus. Alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis, si oino mortui non resurgunt? Vt quid & baptizantur pro illis? Vt quid & nos periclitamur oī hora. Quotidie morior propter uestrā gloriam fratres, quā habeo in Christo Iesu dño nrō. Si (secundum hominem) ad bestias pugnaui Ephesi, quid mihi prodest, si mortui non resurgunt, manducemus & bibamus; cras enim moriemur. Nolite seduci. Corrupti mores bonos colloquia mala. Euigilate iuste: & nolite peccare, ignorantiam enim dei quidam habent. Ad reuerentiā uobis loquor, sed dicit aliquis. Quomodo resurgunt mortui, quali autē corpore venient? Insipiens tu, quod seminas non uiuificatur, nisi prius moriatur. Et quod seminas: non corpus, quod futurū est seminas, sed nudum granū, ut puta tritici, aut alicuius ceterorū. Deus autē dat illi corpus sicut uult: & unicuique seminum proprium corpus. Non omnis caro: eadem caro: sed alia hominum: alia pecorū, alia autem volucrum, alia piscium. Et corpora coelestia, & corpora terrestria, sed alia quidem coelestium gloria: alia autem terrestrium. Alia claritas solis, alia claritas lunae, & alia claritas stellarū, Stella. n. a stella differt a claritate: sic & resurrectio mortuorū. Seminatur in corruptione surget in incorruptione. Seminatur in ignobilitate, surget in gloria. Seminatur in infirmitate: surget in uirtute. Seminatur corpus animale, surget corpus spirituale. Si corpus animale: est & corpus spirituale, sicut scriptū est. Factus est primus homo Adam in

Psal.

109.a

&. 10.c

Psal. 8.

c

Heb. 2.

d

Esa. 22.

a

Sap. 2.b

Menander

der

Ge. 2.b

animam viuente[m]: nouissimus Adam in spiritum uiuifican-
tem, sed non prius quod spirituale est, sed quod ani-
male: deinde quod spirituale. Primus homo de terra, ter-
renus, secundus homo de cœlo cœlestis. Qualis terrenus:
tales & terreni, & qualis cœlestis, tales & cœlestes. Igi-
tur sicut portauimus imaginē terreni: portemus & ima-
ginē cœlestis. Hoc autem dico fratres: quia caro & san-
guis regnum dei possidere non possunt: neque corruptio
in corruptelam possidebit. Ecce mysterium vobis dico.
Omnes quidem resurgemus. sed non omnes immuta-
bimur. In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba (ca-
net enim tuba) & mortui resurgent incorrupti: & nos
immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc, induere
in corruptionem, & mortale hoc, induere immortalita-
tem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatē:
tunc fiet sermo qui scriptus est, Absorpta est mors in vi-
ctoria. Vbi est mors victoria tua? Vbi est mors stimulus
tuus? Stimulus autem mortis pccm est: virtus vero pecca-
ti: lex. Deo autem gr̃as qui dedit nobis victoriā per do-
minum Iesum Christum. Itaque fratres mei dilecti, stabi-
les estote & immobiles: abundantes in opere domini
semper, scientes quod labor vester non est inanis in do-
mino.

CAP. XVI.

DE collectis autē q̃ fuit i sanctos, sicut ordinaui eccle-
siis Galatig: ita & vos facite. Per vnā sabbati vnus
quisq; vestrum apud se seponat, recondens quod ei be-
ne placuerit: vt non cum venero, tunc collectæ fiant. Cū
autem p̃ns fuero, quos pbaueritis per epistolas, hos mit-
tam p̃ferre gratiam vestram in Hierusalem. Quod si
dignum fuerit vt ego eum: mecum ibunt. Veniam autē
ad vos: cum Macedoniam pertransiero, nam Macedoni-
am pertransibo. Apud vos autē forsitan manebo, vel etiā
hyemabo: vt vos me deducatis quocunque iero. Nolo
enim vos mō in transitu videre, spero enim me aliq̃tulū

Osee
13. d
Heb. 2.
d
1. Ioan.
5. a

G

A

B

temporis manere apud vos, si dñs permiserit. Permancebo autē Ephesi vsq; ad Penthecosten. Ostium enim mihi apertum est magnū & euident; & aduersarii multi. Si autem venerit Timotheus: videte vt sine timore sit apud vos, opus enim domini operatur, sicut & ego. Ne quis ergo illum spernat, deducite autē illū in pace: vt veniat ad me. Expecto enim illum cū fratribus. De Apollo autem fratre, vobis notum facio qm̄ multum rogavi eum vt veniret ad vos cum fratribus: & vtiq; non fuit voluntas eius vt nunc veniret, veniet autē cum ei vacū fuerit. Vigilate, state in fide, viriliter agite & confortamini: omnia vestra in charitate fiant. Obsecro autē vos fratres. Nostis domū Stephanæ & Fortunati & Achaici quoniam sunt primitiæ Achaia, & in ministerium sanctorum ordinauerunt seipsos, vt & vos subditi sitis eius modi, & omni cooperanti & laboranti. Gaudeo autem in p̄sentia Stephanæ & Fortunati & Achaici: quoniam id quod vobis deerat, ipsi suppleuerunt. Refecerunt. n. & meum spiritum & vestrum. Cognoscite ergo qui eius modi sunt. Salutant vos omnes ecclesiæ Asia. Salutant vos in domino multum. Aquila & Priscilla cum domestica sua ecclesia, apud quos & hospitor. Salutāt vos oēs fratres. Salutate iuicem in osculo sancto. Salutatio: mea manu Pauli. Si quis non amat dominum nostrū Iesum Christum, sit anathema: maranatha. Gratia domini nostri Iesu Christi vobiscum. Charitas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

ARGVMENTVM IN SECVN-

dam Epistolam Pauli ad Corinthios.

Post actam à Corinthiis p̄nitentiam, cōsolatoriā scribit eis Epistolam apostolus à Troade per Titum. Et collaudans eos, hortatur ad meliora: contristatos quidem eos, sed emendatos ostendens.

EPISTOLA PAULI AD CO-

rinthios secunda. CAPVT. I.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per volūtatē dei, & Timotheus frater: ecclesiæ dei quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis qui sunt in vniuersa Achaia, gratia vobis & pax a deo patre nostro, & dño Iesu Christo. Benedictus deus & pater dñi nostri

Iesu Christi: pater misericordiæ, & deus totius consolationis, qui cōsolatur nos in omni tribulatione nostra: vt possimus & ipsi consolari eos qui in omni p̃ssura sunt, per exhortationem qua exhortamur & ipsi a deo, qm̃ sicut abundant passionēs Christi in nobis: ita & per Christum abundat & consolatio nostra, Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, siue consolamur pro vestra consolatione & salute, quæ operatur tolerantiam earūdem passionum, quas & nos patimur, & spes nostra firma est pro vobis, scientes q̃ sicut socii passionū estis, sic eritis & consolationis. Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra quæ facta est in Asia, quoniam supra modū grauati sumus supra virtutem, ita vt tæderet nos etiā viuere. Sed ipsi, in nobis ipsis responsum mortis habuimus, vt non simus fidentes in nobis, sed in deo qui suscitāt mortuos, qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quē speramus: quoniam & adhuc eripiet, adiuantibus & vobis in oratione pro nobis: vt ex multarū personarū facierum, eius quæ in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro nobis. Nā gloria nra hæc est, testimoniū cōsciētiae nostræ, q̃ in simplicitate cordis, & synceritate dei: & non in sapientia car-

Eph. 1. a
1. Pe. 1. a

A

B

C

A **n**ali, sed in gratia dei conuersati sumus in hoc mundo,
 abundantius autem ad vos. Non enim alia scribimus
 vobis, quam quæ legistis & cognouistis. Spero autem q
 v s; in finē cognoscetis, sicut & cognouistis nos ex par
 te, quod gloria vestra sumus, sicut & vos nostra in die
 domini nostri Iesu Christi. Et hac confidentia volui pri
 us venire ad vos, vt secundam gratiam haberetis: & per
 vos transire in Macedoniā, & iterū a Macedonia venire
 D ad vos, & a vobis deduci in Iudæā. Cū ergo hoc voluif
 sem, nūqd leuitate vsus sum? Aut quæ cogito, scdm car
 nem cogito, vt sit apud me. Est & Non. Fidelis autē de
 us, quia sermo noster qui fuit apud vos, nō est in illo Est
 & non: sed est in illo est: Dei enim filius Iesus Christus,
 qui in vobis per nos p̄dicatus est, per me & Sylluanū &
 Timotheum, non fuit in illo Est & Non, sed Est in illo
 fuit. Quotquot enim promissiones dei sunt, in illo Est.
 Ideo & per ipm, amen, deo ad gloriam nostram. Qui
 autem confirmat nos vobiscum in Christum, & qui vn
 xit nos, deus: qui & signauit nos, & dedit pignus spiri
 tus in cordibus nostris. Ego autem testem deum inuoco
 in animam meam, q̄ parcens vobis, non veni vltra Co
 rinthum non quia dominamur fidei vestræ, sed adiuto
 res sumus gaudii vestri. Nam fide statis.

CAPVT.

II.

A **S**tatui autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tri
 stitia venirem ad vos. Si enim ego contristo vos: &
 quis est qui me letificet, nisi qui contristatur ex me? Et
 hoc ipsum scripsi vobis: vt non cum venero, tristitiam
 super tristitiam habeam de quibus oportuerat me gau
 dere, cōfidens in omnibus vobis quia meum gaudium,
 omnium vestrum est. Nam ex multa tribulatione & an
 gustia cordis scripsi vobis per multas lachrymas: non v
 B contristemini, sed vt sciatis quam charitatē habeā abun
 dantius in vobis. Si quis autem contristauit me: non me

contristauit: sed ex parte, vt non onerem omnes vos. Sufficit illi qui eiusmodi est, obiurgatio hæc quæ fit a pluribus: ita vt e contrario magis donetis & consolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est. Propter quod obsecro vos, vt confirmetis in illum charitatem. Ideo enim & scripsi vobis: vt cognoscâ experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis. Cui autem aliquid donastis, & ego. Nam & ego quod donauit: siquid d' onio propter vos in persona Christi vt non circūueniamur a sathana, non enim ignoramus cogitationes eius. Cum venissem autem Troadē propter euangelium Christi & ostium mihi apertum esset in domino: non habui requiem spiritui meo: quod non inuenirim Titum fratrem meum, sed valefaciens eis, profectus sum in Macedoniam. Deo autem gratias: qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus: in iis qui salui fiunt, & in iis qui pereunt: aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? Nō enim sumus (sicut plurimi) adulterantes verbum dei, sed ex sinceritate, sicut ex deo coram deo: in Christo loquimur.

CAP. III.

Incipimus iterum semetipsos cōmendare? Aut nunquid egemus (sicut quidam) cōmendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis? Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus: manifestati quod epistola estis: Christi ministrata a nobis & scripta nō atramento sed spū dei viui, nō in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. Fidutiā autē talē habemus per Christū ad deum, non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex deo est: qui & idoneos nos fecit, ministros noui testamenti: non literæ, sed spiritus, litera enim oc-

cidit, spiritus autem viuificat. Quod si ministratio mortis literis deformata in lapidibus: fuit in gloria, ita vt nō possent intendere filii Israel in faciem Moysi propter gloriam vultus eius quæ euacuatur: quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria? nam si ministratio damnationis, in gloria est: multo magis abundat ministerium iustitiæ in gloria. Nam nec glorificatū est quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. Habentes igitur talem spem, multa fiducia vimur: & non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, vt non intenderent filii Israel in faciem eius quod euacuatur: sed obtusi sunt sensus eorum. Vsq; in hodiernum enim diem, id ipsum velamen in lectiōe veteris testamenti manet non reuelatum (quoniam in Christo euacuatur) sed vsq; in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorū. Cum autem conuersi fuerint ad dominū: auferetur velamen. Dominus autem, spiritus est. Vbi autem spiritus domini: ibi libertas. Nos vero omnes, reuelata facie gloriam domini speculantes: in eandem imaginē transformamur a claritate in claritatem: tanquam a domini spiritu.

Exo.4.

d

Io.4.c

CAPVT. IIII.

A Deo hñtes hanc ministrationē: iuxta quod misericordia cōsecuti sumus, non deficimus, sed abdicamus oculta dedecoris, non ambulantes in astutia, neq; adulerantes verbum dei sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad oēm conscientiam hominum coram deo. Quod si etiam opertum est euāgelium nostrū: in iis qui pereūt est opertū, in qbus deus huius seculi excæcauit mentes infidelium, vt non fulgeat illis, illuminatio euangelii gloriæ Christi, q est imago dei. Non enim nosmetipsos p̄dicamus, sed Iesum Christū dñm nostrum: nos autem, seruos vestros per Iesum, qm̄ deus qui dixit

de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis dei, in facie Christi Iesu. Habemus autem thesaurum istum in vasculis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur: sed non angustiamur, aporiamur: sed non destituimur persecutionem patimur: sed non derelinquimur, humiliamur, sed non confundimur: deiicimur, sed non perimus, semper mortificationem Iesu Christi in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur propter Iesum: ut & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur: vita autem in vobis. Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est. Credidi, propter quod locutus sum, & nos credimus propter quod & loquimur, scientes quoniam qui suscitavit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit & constituet vobiscum. Omnia enim propter vos: & gratia abundans, per multos in gratiarum actione abundet in gloriam dei. Propter quod, non deficimus, sed licet is qui foris est noster homo corrumpatur: tamen is qui intus est, renouatur de die in diem. Id enim quod in presenti est momentaneum & leue tribulationis nostræ: supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis, non cōtemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur: æterna sunt.

CAP. V.

Sciamus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod ædificationem ex deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc in gemiscimus: habitationem nostram quæ de cœlo est, superindui cupientes, si tamen vestiti & non nudi inueniamur, Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus grauati, eo quod nolumus expoliari,

Psal. 115.

a

D

C

D

D

A

A

Apo. 16.

sed superueſtiri, vt abſorbeat^{ur} quod mortale eſt, à vita

Qui autem efficit nos in hoc ipſum deus: qui dedit nobis pignus ſpiritus. Audentes igitur ſemper, & ſcientes

E quoniam dum ſumus in hoc corpore, peregrinamur à domino (Per fidem enim ambulamus: & nō per ſpēm) audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & pñtes eſſe ad dominum. Et **Rō. 14.**
ideo contendimus, ſiue abſentes, ſiue pñtes placere illi. **b**

Omnes enim nos manifeſtari oportet añ tribunal Chriſti: vt referat vnusquiſq; propria corporis prout geſſit ſiue bonum ſiue malum. Scientes ergo timorem domini, hominibus ſuademus: deo autem manifeſti ſumus. Spero autem & in conſcientiis veſtris manifeſtos nos eſſe.

C Non iteꝝ cōmendamus nos vobis: ſed occaſionem damus vobis, gloriandi pro nobis, vt habeatis ad eos qui in facie gloriantur, & non in corde. Siue enim mente excedimus, deo, ſiue ſobrii ſumus, vobis. Charitas. n. Chriſti vrget nos: æſtimantes hoc: qm̃ ſi vnus pro oib; mortuus eſt, ergo oēs mortui ſunt: & pro omnibus mortuus eſt Chriſtus: vt & qui viuunt: iam non ſibi viuāt, ſed ei q; pro ipſis mortuus eſt, & reſurrexit. Itaq; nos, ex hoc neminem nouimus ſecundū carnem. Et ſi cognouimus ſecundum carnem Chriſtum: ſed nunc iā non nouimus.

D Si qua ergo in Chriſto noua creatura: vetera tranſierūt, ecce facta ſunt omnia noua. Omnia añt ex deo, qui nos reconciliauit ſibi per Chriſtum: & dedit nobis miniſterium reconciliationis. Quoniam qdem, deus erat in Chriſto mundum reconcilians ſibi: non reputans illis delicta ipſorum, & poſuit in nobis. verbum reconciliationis, p Chriſto ergo legatione fungimur, tanq̃ deo exhortante per nos. Obſecramus pro Chriſto. recōciliamini deo. Eū qui non nouerat peccatum, nobis peccatum fecit: vt nos efficeremur iuſtitia dei in ipſo.

Eſa. 43. c

Apo. 2. b

Efa. 49. **A** Diuantes autem exhortamur. Ne in vacuū gratiam dei recipiatis. Ait enim. Tēpore accepto exaudiui te: & in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllā offensionem, vt non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in spiritu sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei, per arma iustitiæ a dextris & a sinistris, per gloriā & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam: vt seductores, & veraces: sicut qui incogniti: quasi morientes, & ecce viuimus: vt castigati, & non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes, tanq̃ nihil habentes, & omnia possidentes. Os nostrum patet ad vos o Corinthii, cor nostrū dilatatum est, nō angustiamini in nobis, angustiamini autem in visceribus vestris. Eandem autem habētes remunerationem (tanq̃ filiis dico) dilatamini & vos. Nolite iugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras. Quæ autem conuentio Christi ad belial? Aut quæ pars fidei cum infidei? Quis autem consensus templo dei cum idolis? Vos enim estis templum dei viui: sicut dicit deus. Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum deus, & ipsi erunt mihi populus. Propter quod exire de medio eorum, & separamini, dicit dñs, & immūdū ne tetigeritis: & ego recipiā vos: & ero vobis in patrē: & vos eritis mihi in filios & filias, dicit dñs oīpotens.

CAP. VII.

Hi cr. 3. a **H**As ergo habentes promissiones charissimi, mun-
 demus nos ab omni inquinamento carnis & spiri

nus, perficientes sanctificationem in timore dei. Capite
 nos. Neminem lesimus, neminem corumpimus, nemi-
 nem circumuenimus. Non ad condemnationem vestra
 dico. Prædiximus enim quod in cordibus nostris estis
 ad commoriendum & ad conuiuendum. Multa mihi fi-
 ducia est apud vos: multa mihi gloriatio pro vobis re-
 pletus sum consolatione: superabundo gaudio in omni
 tribulatione nostra. Nam & cum venissemus in Mace-
 doniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omne
 tribulationem passi sumus: foris pugnae: intus timores.
 Sed qui consolatur humiles consolatus est nos, deus, in
 aduentu Titi. Non solum autem in aduentu eius, sed
 etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, refe-
 rens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, & ve-
 stram æmulationem pro me, ita ut magis ganderem.
 Quoniam etsi contristavi vos in epistola: non me poeni-
 tet. Et si poenitet, videns quod epistola illa (& si ad horam),
 vos contristauit. Nunc gaudeo, non quia contristati estis:
 sed quia contristati estis ad poenitentiam. Contristati
 enim estis secundum deum, ut in nullo detrimentum
 patiamini ex nobis. Quæ enim secundum deum tristitia
 est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: seculi au-
 tem tristitia mortem operatur. Ecce enim hoc ipsum se-
 cundum deum contristari vos, quantam in vobis opera-
 tur sollicitudinem, sed defensionem, sed indignationem,
 sed timorem, sed desiderium, sed æmulationem, sed
 vindictam. In omnibus exhibuistis vos incontaminatos
 esse negotio. Igitur & si scripsi vobis: non propter
 eum qui fecit iniuriam, nec propter eum qui passus est,
 sed ad manifestandam sollicitudinem nostram quam ha-
 bemus pro vobis coram deo, ideo consolati sumus. In
 consolatione autem nostra abundantius magis gauisi
 sumus super gaudio Titi: quia resectus est spiritus eius
 ab omnibus vobis. Et si quid apud illum de vobis glo-

1. Pe. 2. c

riatus sum: non sum confusus, sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus: ita & gloriatio nostra quæ fuit ad Titum, veritas: facta est, & viscera eius abundantius in vobis sunt, reminiscens omnium vestrum obedientiã, quomodo cum timore & tremore excepistis illum. Gau deo: quod in omnibus confido in vobis.

CAPVT. VIII.

NOtam autem facimus vobis fratres gratiam dei quæ data est ecclesiis Macedoniæ: quod in multo experimento tribulationis, abundantia gaudii ipsorum fuit, & altissima paupertas eorum abundauit in diuitias simplicitatis eorum, quia secundum virtutem (testimonium illis reddo) & supra virtutem voluntarii fuerunt, cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam & communicationem ministerii quod fit in sanctos. Et non sicut sperauimus, sed semetipsos dederunt, primum dño, deinde nobis per voluntatē dei: ita vt rogaremus Titum, quæadmodum cœpit, ita & perficiat in vobis. etiam gratiam istam. Sed sicut in oībus abundatis fide & sermōe, & scientia: & omni sollicitudine: insuper & charitate vestra in nos, vt in hac gratia abundetis. Non quasi impetrans dico: sed per aliorum sollicitudinem: etiam vestræ charitatis ingenium bonum comprobans. Scitis. n. gratiam domini nostri Iesu Christi: qm̄ propter vos egenus factus est, cū esset diues: vt illius inopia: vos diuites essetis. Et consilium in hoc do. Hoc enim vobis vtile est: q non solum facere: sed & velle cœpistis ab anno priore: nūc vero & facto perficite: vt quemadmodum prorsus est animus voluntatis: ita sit & perficiendi ex eo quod habetis. Si enim voluntas prompta est. secundum id qd̄ habet: accepta est: non secundum id quod non habet, Non enim vt aliis sit remissio: vobis autem tribulatio: sed ex æqualitate. In p̄senti tpe: vestra abūdātia, illoz inopiam suppleat, vt & illorum abundantia vestræ ino

piz sit supplementum, vt fiat æqualitas, sicut scriptum est. Qui multū, non abundauit, & q̄ modicū, non mino
 rauit. Exo. 16. d Gratias autē ago deo q̄ dedit eandē solitudinem
 pro vobis in corde Titi, qm̄ exhortationē q̄dem susce-
 pit: sed cum solitior esset, sua voluntate p̄fectus est ad
 vos. Misimus ēt cū illo fratrē nr̄m, cuius laus est in euan-
 gelio per oēs ecclesias, non solū autē: sed & ordinatus est
 ab ecclesiis comes p̄grinationis nr̄æ, in hanc gr̄am quæ
 ministratur a nobis ad domini gloriā & destinatā volū-
 tatem nr̄am, deuitantes hoc, ne quis nos vitupet in hac
 plenitudine, quæ ministratur a nobis in domini gloriā.
 Prouidemus enim bona: non solum corā deo, sed etiam Roma. 17. d
 coram hominibus. Misimus autē cum illis & fratrem no-
 strum, quem p̄bauimus in multis sæpe solitū esse, nūc
 autē multo solitiorē, confidentia multa in vos siue p̄
 Tito qui est socius meus & in vobis adiutor: siue fratres
 nostri apli ecclesiæ, gloria Christi. Ostēsiōē ergo quæ
 est charitatis vestræ & nostræ gloriæ pro vobis, in illos
 ostendite in facie ecclesiæ.

CAP. IX.

A N Am de ministerio quod fit in sanctos: ex abundā-
 ti est mihi scribere vobis. Scio enim promptū ani-
 mum vestrum: pro quo de vobis gloriōr apud Macedo-
 nes. Quoniam & Achaia parata est ab anno p̄terito, &
 vestra æmulatio puocauit plurimos. Misimus at̄ fratres,
 vt ne quod gloriamur de vobis euacuetur in hac parte:
 vt (quemadmodum dixi) parati sitis: ne cum venerint
 Macedones mecum, & inuenerint vos imparatos erube-
 scamus nos, vt non dicamus vos in hac substantia. Ne-
 cessarium ergo existimaui rogare fratres, vt p̄ueniant ad
 vos, & p̄parent repromissam benedictionē hanc paratā
 esse, sic, quasi benedictionem: non tanq̄ auaritiā, hoc
 autem dico. Qui parce seminat: parce & metet, & qui se-
 minat in benedictionibus de b̄ndictionibus & metet.

Ecd. 35.
b
Pfal.
iii. b
C
D
 Unusquisq; prout destinauit in corde suo; non ex tristitia aut ex necessitate. Hilarem enim datorem diligit deus. Potens est aut deus omnem gratiam abundare facere in vobis: vt in omnibus semper omnem sufficientiam habentes: abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi. Qui autem administat semen seminanti: & panem ad manducandum prestabit, & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum iustitiae vestrae, vt in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitatem, quae operatur per nos gratiae actionem deo. Quoniam ministerium huius officii, non solum supplet ea quae desunt sanctis. sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in domino, per probationem ministerii huius glorificantes deum in obedientia confessionis vestrae in euangelio Christi: & simplicitate communicationis vestrae in illos, & in omnes & in ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem gratiam dei in vobis. Gralias ago deo super inenarrabili dono eius.

CAP.

X.

A
B
 Ipse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem & modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter vos: absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne prius audeam per eam confidentiam qua exillimo audere in quosdam quia arbitrantur nos tanquam secundum carnem ambulemus. In carne enim ambulantes: non secundum carnem militamus. Nam arma militie nostrae non carnalia sunt: sed potentia deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes, & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam dei, & in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi, & in promptu habentes vlisci omnem inobedientiam, cum impleta fuerit vestra obedientia. Quae secundum faciem sunt, videte. Si quis confidit sibi, Chri-

sti se esse, hoc cogitet iterū apud se: quod sicut ipse Christi est, ita & nos. Nam & si amplius aliqd gloriatus fuero de ptate nostra quam dedit nobis dñs in ædificationem & nō in destructionē vestrā: non erubescam. Vt at non existimet tanq̃ terrere vos per epistolas (Quoniam quidem epistolæ, inquiunt, graues sunt & fortes, præsentia autem corporis infirma, & sermo cōtemptibilis) hoc cogitet qui eiusmodi est, quia quales sumus verbo p̃ epistolas absentes, tales & p̃ntes in facto. Non. n. audemus inferere aut comparare nos quibusdam, qui seipsos commendant: seipsi in nobis nosmetipsos metientes, & comparantes nosmetipsos nobis. Nos autem in non immensum gloriabimur: sed secundum mensuram regulæ quæ mensus est nobis deus mensuram pertingendi vsq̃ ad vos. Non enim quasi non pertingentes ad vos, superextendimus nos. Vsq̃ ad vos enim peruenimus in euangelio Christi: non in immensum gloriantes in alienis laboribus, spem aut habentes crescētis fidei vestræ, in vobis magnificari secundū regulam nostram in abundantia, etiam in illa quæ vltra vos sunt euangelizare, non in aliena regula, in iis quæ p̃parata sunt gloriari. Qui autem gloriatur, in domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat ille, probatus est: sed quem deus commendat.

CAP.

XI.

Vtinam sustineretis modicū quid insipiētiae meæ, sed & supportate me. Aemulor em̃ vos dei æmulatione. Despondi enim vos uni uiro uirginem castam exhibere Christo. Timeo autem ne sicut serpens Euam seduxit astutia sua, ita corumpantur sensus uestri, & excidant a simplicitate: quæ est in Christo. Nam si is qui uenit, alium Christum prædicat quem non prædicauimus, aut alium spiritum accipitis quem non accepistis, aut aliud euangelium quod nō recepistis, recte patere mini. Existimo. n. nihil me minus fecisse a magnis apls.

Ephc.
4.d1. Cor.
1. d
Hier. 9
g

Gea 3

Nam etsi imperitus sermone: sed non sciētia. In omni-
 bus autem manifestus sum vobis. Aut nunquid pctm fe-
 ci, me ipm humilians, vt vos exaltemini? qm gratis euā-
 gelium dei euangelizaui vobis: alias ecclesias expoliaui,
 accipiens stipendia ad ministerium vestrum. Et cū essem
 apud vos, & egerem: nulli onerosus fui, nam quod mihi
 deerat, suppleuerunt fratres qui venerunt a Macedonia
 & in omnibus siue onere me vobis seruaui, & ser- C
 uabo. Est veritas Christi in me qm hac gloriatio nō in-
 fringetur in me in regionibus Achaia. Quare? quia nō
 diligo vos? Deus scit. Quod aut facio: & faciam, vt am-
 putem occasionem eorū qui volunt occasionē: vt in quo
 gloriantur: inueniantur, sicut & nōs. Nā eiusmodi pleu-
 dapostoli, sunt oparii subdoli, transfigurantes se in apo-
 stolos Christi. Et non mirum: ipse enim sathanas transfi-
 gurat se in angelum lucis, non est ergo magnum, si mi-
 nulli eius transfigurantur velut ministri iustitiæ, quorū
 finis erit secundum opera ipsorum. Iterum dico: ne quis
 me putet insipientem esse alioquin velut insipientē ac- D
 cipite me, vt & ego modicū quid gloriē. Quod loquor:
 non loquor secundū deum, sed quasi insipientia, in hac
 substantia gloriæ. Quoniam multi gloriantur secundū
 carnem: & ego gloriabor. Libenter enim suffertis: cum
 sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim, si quis vos in seruitu-
 tem redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extolli-
 tur, si quis in faciem vos cædit. Secundum ignobilitatē E
 dico: quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo qs
 audet (in insipiētia dico) audeo & ego. Hebræi sunt: &
 ego. Israelitæ sunt: & ego. Semen Abrahamæ sunt: & ego.
 Ministri Christi sunt (vt minus sapiens dico) & ego, in
 laboribus plurimis, in carceribus abundātib, in plagis
 upra modum, in mortibus frequenter. A Iudæis quin-
 quies quadragenas, plagas vna minus, accepi. Ter virgis
 cœsus sum, semel lapdiatus sum, ter naufragium feci,
 nocte

A. 6.

A. 14.

A. 27.

nocte & die in profundo maris sui: in itineribus sæpe,
F periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus in labore & ærumna, in vigiliis multis, in fame, & siti, in ieiuniis multis, in frigore & nuditate, præter illa quæ extrinsecus sunt: instatia mea quotidiana: sollicitudo ol-
G um ecclesiarum. Quis infirmatur: & ego non infirmor. Quis scandalizatur: & ego non vror? Si gloriari oportet quæ infirmitatis meæ sunt gloriabor. Deus & pater do-
 mini nostri Iesu Christi qui est benedictus in secula, scit quod non mentior. Damasci præpositus gentis Arethæ regis custodiebat ciuitatem Damascenorum vt me comprehenderet: & per fenestram in sporta demissus sum per murum, & sic effugi manus eius. **CAP. XII.**

Ad. 9. d

Ad. 9. a

A **S**I gloriari oportet (non expedit quidem; veniā autem ad visiones: & reuelationes domini. Scio hominem in Christo, ante annos quatuordecim (siue in corpore, siue extra corpus nescio: deus scit) raptum huiusmodi usque ad tertium cælum. Et scio huiusmodi hominem (siue in corpore, siue extra corpus, nescio, deus scit) quoniā raptus est in paradysum: & audiuit archana verba, quæ non licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriabor, pro me autem nihil, nisi in infirmitatibus meis. Nam & si
B voluero gloriari: nō ero insipiens, veritatem enim dicā. Parco autem: ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me: datus est mihi stimulus carnis meæ angelus sathanę vt me colaphizet. Propter quod ter dominū rogauī, vt discederet a me: & dixit mihi. Sufficit tibi gratia mea: nam virtus, in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Christi. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in
C

EPIST. PAV.

persecutionibus, in angustiis pro Christo. Cum enim in
 firmor: tunc potēs sum. Factus sum insipiens, vos me coe
 gistis. Ego enim a vobis debui cōmendari, nihil enim
 minus feci ab iis qui sunt supra modū apostoli: tātipſi
 nihil sum. Signa tamen apostoli facta sunt super vos in
 omni patientia in signis, & p̄digiis, & virtutibus. Quid
 est enim quod minus habuistis prae ceteris ecclesiis: nisi
 q̄ ego ipse non grauavi vos? Donate mihi hanc iniuri
 am. Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos: & non
 ero grauis vobis. Non enim quæro quæ vestra sunt: sed
 vos. Nec enim debent filii parentibus thesaurizare, sed
 parentes filiis. Ego autem libentissime impendā, & su
 perimpendar ipse pro animabus vestris: licet plus vos
 diligens minus diligar. Sed esto. Ego vos non grauavi:
 sed cum essem astutus, dolo vos cepi. Nunquid per ali
 quem eorū quos misi ad vos circūueni vos? Rogavi Ti
 tum: & misi cum illo fratrem. Nunqd Titus vos circū
 uenit? nonne eodem spiritu ambulauimus? nōne iisdē
 vestigiis? Olim putatis quod excusemus nos apud vos?
 Coram deo: in Christo loquimur. Omnia enim charis
 simi propter ædificationem vestram. Timeo enim ne
 forte cum venero, nō quales volo, inueniam vos: & ego
 inueniar, a vobis qualem non vultis: ne forte contentio
 nes, æmulationes, animositates, dissentiones, detractio
 nes, susurrations, inflationes, seditiones sint inter vos:
 ne iterum cum venero, humiliet me deus apud vos: &
 lugeam multos ex iis qui ante peccauerunt, & non ege
 runt pœnitentiam super immunditia & fornicatione,
 & impudicitia quam gesserunt.

CAPVT.

XIII.

Deut.
 17.b
 Mat. 18.

Ecce tertio hoc venio ad vos. In ore duorū vel triū
 tertium stabit omne verbum. Prædixi enim & p̄di
 co vt præsens vobis, & nunc absens iis qui ante pecca
 uerunt & ceteris omnibus, quoniam si uenero iterum,

A

Ioā. 8
Heb. c1. Cor.
114.

non paream. An experimētum quæritis eius qui in me loquitur Christus: qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis. (Nam etsi crucifixus est ex infirmitate: sed viuit ex virtute dei. Nam & nos infirmi sumus in illo: sed viuimus cū eo ex virtute dei in vobis. Vosmet ipsos tentate, si estis in fide: ipsi vos probate. An nō cognoscitis vosmetipsos quia Christus Iesus in vobis est? nisi forte reprobi estis. Spero autem quod cognoscitis, quia nos non sumus reprobi. Oramus autem deū vt nihil mali faciatis: non vt nos probati appareamus, sed vt vos quod bonum est faciatis: nos autem vt reprobi simus. Non enim possumus aliquid aduersus veritatem: sed pro veritate. Gaudemus enim quoniam nos infirmi sumus: vos autem potentes estis. Hoc & oramus, vestrā consummationem. Ideo hæc absens scribo vt non præsens durius agam secūdum potestatem, quam dominus dedit mihi in ædificationem: & non in destructionem. De cætero fratres gaudete, perfecti estote exhortamini, id ipsum sapite, pacem habete, & deus pacis & dilectionis erit vobiscum. Salutate inuicem in osculo sancto. Salutāt vos omnes sancti. Gratia domini nostri Iesu Christi & charitas dei: & communicatio sancti spiritus sit cū omnibus vobis. Amen.

ARGVMENTVM IN EPI

stolam Pauli ad Galathas.

Galathæ sunt Græci. Hi, verbum veritatis primū ab Apostolo acceperunt, sed post discessum eius tentati sunt à falsis Apostolis, vt in legem & circūcisionem verterentur. Hos apostolus reuocat ad fidem veritatis, scribens eis ab Epheso.

EPISTOLA PAULI AD
Galatas. CAPVT. I.

AVLVS Apostolus, non ab hominibus: neq; per hominem, sed per Iesum Christum, & deum patrem qui suscitauit eum a mortuis, & qui mecum sunt omnes fratres, ecclesiis Galatiar, gratia vobis & pax a deo patre nostro & domino Iesu Christo, qui dedit semetip

sum pro peccatis nostris, vt eriperet nos de presenti seculo nequam, secundum voluntatem dei & patris nostri, cui est gloria in secula seculor. Amen. Miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit gratia Christi, in aliud euangelium, quod non est aliud, nisi sunt alii qui vos conturbant, & volunt conuertere euangelium Christi. Sed licet nos, aut angelus de coelo euangelizet vobis praterquam quod euangelizauimus vobis: anathema sit. Sicut praediximus, & nunc iterum dico. Si quis vobis euangelizauerit prater id quod accepistis: anathema sit. Modo enim hominibus suadeo, an deo. An quero hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem. **C** Christi seruus non essem. Notum vobis facio fratres euangelium quod euangelizatum est a me, quia non est secundum hominem, neque enim ego ab homine accepi illud neque didici: sed per reuelationem Iesu Christi. Audistis enim conuersationem meam aliquando in Iudaismo: quoniam supra modum persequabar ecclesiam dei, & expugnabam illam: & proficiebam in Iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundantius amulator existens paternarum mearum traditionum. **D** Cum autem placuit ei qui me segregauit ex utero matris meae, & vocauit per gratiam suam, vt reuelaret filium suum in me,

vt euangelizarem illum in gentibus: continuo non acquieui carni & sanguini. Neq; veni Hierosolymam ad antecessores meos apostolos: sed abii in Arabiam, & iterum reuersus sum Damascum. Deinde post annos tres veni Hierosolymam videre Petrum: & mansi apud eum diebus quindecim. Alium autem apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem domini. Quæ autem scribo vobis: ecce coram deo, quia non mentior. Deinde veni in partes Syriæ & Ciliciæ. Eram autem ignotus facie ecclesiis Iudeæ quæ erant in Christo. Tantu m autem auditum habebant. Quoniam qui psequeretur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quam aliquñ expugnabat, & in me clarificabant deum.

CAP. II.

A Deinde post annos quatuordecim, iterum ascendi Hierosolymam cum Barnaba, assumpto & Tito. Ascendi autem secundum reuelationem: & contuli cum illis euangelium quod prædico in gētibus, seorsum autem iis qui videbantur aliquid esse: ne forte in vanū currerem aut cūcurrissem. Sed neq; Titus qui mecum erat, cum esset gentilis, compulsus est circūcidi: sed propter subintroductos falsos fratres qui subintroierunt explorare libertatem nostram quam habemus in Christo lesu, vt nos in seruitutem redigerent. Quibus neq; ad horam cessimus subiectioni: vt veritas euangelii permaneat apud vos. Ab iis autem qui videbantur esse aliquid (quales aliquando fuerint, nihil mea interest. Deus enim personam hominis non accipit) Mihi enim qui videbatur esse aliquid: nihil contulerunt. Sed contra: cum vidissent q̄ creditum est mihi euangelium præputii, sicut & Petro circuncisionis, qui enim operatus est Petro in apostolatū circuncisionis: operatus est & mihi inter gentes, & cum cognouissent gratiam quæ data est mihi. Iacobus & Cephas & Ioannes, qui videbantur columen esse, dextras dederunt mihi & Barnabæ, societatis, vt

Deu. 10.
d
2. Pa. 18.
c
Iob. 34.
b
Sap. 6.
Ecc. 35.
b
Ro. 2.
Eph. 6.
Coloss.
3. d
Ac. 10.
1. Pe. 2.

nos in gentes, ipsa autem in circumcisionem, tantum ut
 pauperum memores essemus, quod etiam sollicitus fuit
 hoc ipsum facere. Cum autem venisset Cephias Antio-
 chiam: in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. Pri-
 us enim quam veniret quidam a Iacobo: cum gentibus edebat.
 Cum autem venissent: subtrahebat & segregabat se, timens eos
 qui ex circumcisione erant. Et simulationi eius consense-
 runt ceteri Iudaei: ita ut & Barnabas duceretur ab eis
 in illam simulationem. Sed cum vidissem quod non recte
 ambularent ad veritatem euangelii: dixi Cephæ coram
 omnibus. Si tu cum Iudæus sis, gentiliter viuis, & non Iu-
 daicæ: quomodo gentes cogis iudaizare? Nos natura Iudæi:
 & non ex gentibus peccatores. Scientes autem quod non
 iustificatur homo ex operibus legis nisi per fidem Iesu Christi:
 & nos in Christo Iesu credidimus ut iustificemur ex fi-
 de Christi & non ex operibus legis. Propter quod ex ope-
 ribus legis non iustificabitur omnis caro. Quod si qua-
 rentes iustificari in Christo, inuenti sumus & ipsi pecca-
 tores: nunquid Christus peccati minister est? Absit. Si enim
 quæ destruxi, iterum hæc ædifico: per uariatorem me con-
 stituo. Ego enim per legem, legi mortuus sum, ut deo
 viuam Christo confixus sum cruci. Viuo autem, iam non
 ego: viuit vero in me Christus, quod autem nunc viuo
 in carne: in fide viuo filii dei qui dilexit me & tradidit
 semetipsum pro me. Non abiicio gratiam dei. Si enim
 per legem iustitia, ergo gratis Christus mortuus est.

CAP.

III.

O Insensati Galathæ, quis vos fascinavit non obe-
 dire veritati, ante quorum oculos Iesus Christus p-
 scriptus est & in vobis crucifixus? Hoc solum a vobis
 volo discere. Ex operibus legis spiritus accepistis, an ex
 auditu fidei? Sic stulti estis: ut cum spiritu coeperitis, nunc
 carne consumamini. Tanta passi estis sine causa, si tamen sine causa.
 Qui ergo tribuit vobis spiritum & operatur virtutes in vobis:

ex operibus legis, an ex auditu fidei? Sicut scriptum est. Abraham credidit deo, & reputatum est illi ad iustitiā. Cognoscite ergo quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abraham. Prouidens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes deus: prænuntiavit Abraham. Quia benedicentur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt benedicentur cum fidei Abraham. Quicumque enim ex operibus legis sunt: sub maledicto sunt. Scriptum est enim Maledictus omnis qui non permāserit in omnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut faciat ea. Quod autem in lege nemo iustificatur apud deum, manifestum est, quia iustus ex fide uiuit. Lex autem non est ex fide: sed qui fecerit ea homo, uiuet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum (quia scriptum est. Maledictus omnis qui pendet in ligno) ut in gentibus benedictio Abraham fieret in Christo Iesu, ut pollicitationem spiritus accipiamus per fidem. Fratres (secundū hominem dico) tamen hominis confirmatum testamentū nemo spernit, aut superordinat. Abraham dictæ sunt promissiones & semini eius. Non dicit. Et seminibus, quasi in multis: sed quasi in vno. Et semini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico testamentum confirmatum a deo: quæ post quadringentos & triginta annos facta est lex, non irritum facit ad euacuandam promissionem. Nam si ex lege hæreditas iam non ex promissione. Abraham autem per repromissionem donauit deus. Quid igitur lex? Propter transgressionem posita est, donec veniret semen cui promiserat: ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator autem vnius non est: deus autē vnus est. Lex ergo aduersus promissa dei? Absit. Si enim data esset lex quæ posset viuificare: vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit scriptura omnia sub peccato: ut promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus. Prius autem quā veniret fides, sub lege custodiebamur cōcilium: in

Ge. 1
b
Ro. 4
Iac. 2
Ge. 22
Eccl. 4
d
Deut
27.
Abu. 2
Ro. 1
Leui.
18. a
Deu. 5
d
Heb.
ft

Ro. 6. a

eam fidem quæ reuelāda erat. Itaq; lex. Pædagogus no-
 ster fuit in Christo: vt ex fide iustificemur. At vbi venit
 fides: iam non sumus sub pædago. Omnes enim filii
 dei estis per fidem, quæ est in Christo Iesu. Quicunq; n.
 in Christo baptizati estis. Christum induistis. Non est
 Iudæus neq; Græcus, non est seruus neq; liber, nō ē ma-
 sculus neq; fœminia. Omnes enim vos vnū estis in Chri-
 sto Iesu. Si autem vos Christi: ergo semen Abraham estis
 secundū promissionem hæredes. CAP. II II.

Ro. 8. c

A

Dico autem. quanto tempore hæres paruulus est, ni-
 hil differt a seruo, cum sit dominus omnium, sed
 sub tutoribus & actoribus est vsq; ad p̄finitum tempus
 a patre: ita & nos. Cum essemus paruuli, sub elementis
 mundi huius eramus seruiētes. At vbi venit plenitudo
 temporis, misit deus filium suum factum ex muliere, fa-
 ctum sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret, vt
 adoptionem filiorū reciperemus. Quoniam autem estis
 filii dei: misit deus sp̄m filii sui in corda vestra, clamantē
 Abba, pater. Itaq; iam non est seruus, sed filius. Quod si
 filius: & hæres per deum. Sed tunc quidem ignorantes
 deum, iis qui natura non sunt dii, seruiēbatis. Nunc autē
 cum cognoueritis deum, imo cogniti sitis a deo, quomo-
 do conuertimini itē ad infirma & egena elemēta, qui
 bus denuo seruire vultis? Dies obseruatis & menses, &
 tempora, & annos. Timeo vobis: ne sine causa labora-
 uerim in vobis. Estote sicut ego: quia & ego sicut vos:
 fratres obsecro vos nihil me læsistis. Scitis autem quod
 per infirmitatem carnis euangelizauī vobis iam pridem:
 & tentationem vestram in carne mea nō spreuistis, neq;
 respuistis, sed sicut angelum dei accepistis me, sicut Chri-
 stum Iesum. Vbi est ergo beatitudo vestra? Testimoniū
 enim perhibeo vobis, quia si fieri posset, oculos vestros
 euissetis, & dedissetis mihi. Ergo inimicus vobis factus
 sum, verum dicens vobis? Aemulantur vos non bene:

B

C

sed excludere vos volunt vt illos æmulemini. Bonū autem æmulamini in bono semper & non tantum cū præsens sum apud vos. Filioli mei, quos iterū parturio, donec formetur Christus in vobis. Vellem autē esse apud vos modo, & mutare vocem meam: quoniam confundor in uobis. Dicite mihi qui sub lege vultis esse legem non legistis? Scriptum est enim. Quoniam Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla: & vnū de libera. Sed qui de ancilla: secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem, quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Vnum quidem in monte Sina: in seruitutem generans: quæ est Agar (Sina enim, mons est in Arabia: qui coniunctus est ei, q̄ nunc est Hierusalem) & seruit cum filio suis. Illa autem quæ sursum est Hierusalē, libera est: quæ ē mater nostra. Scriptum est enim. Lætare sterilis quæ non paris, erumpe & clama, quæ non parturis, quia multi filii desertæ, magis quam eius quæ habet virum. Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus. Sed quæ admodum tunc is qui secundum carnem natus fuerat persequebatur eum qui secundū sp̄m: ita & nunc. Sed quid dicit scriptura? Eice ancillam & filium eius, nō enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaq; fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ, qua libertate Christus nos liberavit.

CAP. V.

A **S**tate: & nolite iterum iugo seruitutis contineri. Ecce ego Paulus dico vobis quoniam si circumcidamini. Christus vobis nihil proderit. Testificor autem rursus omni hominī circumcidenti se quoniam debitor est vniuersæ legis faciendæ, Euacuati estis a Christo, qui in lege iustificamini: a gratia excidistis. Nos enim spū: ex fide spem iustitiæ expectamus. Nā in Christo Iesu, neq; circumcisio aliquid valet, neq; p̄putiū, sed fides quæ per charitatē operatur. Currebatis bene, quis vos impediuit

Gen.
16.d
Gene.
21.aEsa. 54.
a
Lnc.
13.d
Ro. 9.b

Ge. 21.a

Act. 15.
a

veritati non obedire? Nemini consenseritis. *Persuasio*
hæc non est ex eo qui vocat vos. Modicū fermētum to
ram massam corrumpit. Ego cōfido in vobis in domi-
no, quod nihil aliud sapietis: qui aut cōturbat vos, por-
tabit iudicium, quicūq; est ille. Ego autē fratres si circum-
cisionem adhuc p̄secutionem patior? Ergo: euacuātū
est scandalum crucis. Utinā & abscindantur, qui vos cō
turbant. Vos enim in libertatē vocatī estis fratres: tan-
tum ne libertatem in occasione detis carnis, sed per cha-
ritatem spiritus seruite inuicē, Omnis enim lex in vno
sermōe impletur, Diliges proximū tuū sicut teipsum
Quod si inuicē mordetis & comeditis: videte ne ab in-
uicem cōsumamini, Dico autem in Christo: spiritu am-
bulate, & desideria carnis non Perficietis, Caro enim cō
cupiscit aduersus spiritū: spiritus autē aduersus carnem.
hæc enim sibi inuicē aduersantur: vt nō quacūq; vul-
tis, illa faciatis. Quod si spiritu ducimini: non estis sub
lege. Manifesta sunt aut opera carnis: quæ sunt fornicat-
io, immūditia, impudicitia, luxuria, idolorum seruitus,
veneficia, inimicitia, cōtentiones, æmulationes, ira, ri-
xæ, dissensiones, sectæ, inuidiæ, homicidia, ebrietates,
comessationes, & his similia, quæ prædico vobis sicut
prædixi: quoniā qui talia agunt, regnū dei non cōsequē-
tur, Fructus autem spiritus est: charitas, gaudiū, pax, pa-
tientia, longanimitas, bonitas, benignitas, māsuetudo,
fides, modestia, continentia, castitas. Aduersus huiusmo-
di, non est lex. Quia autem sunt Christi: carnem suam
crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. Si spiritu vi-
uimus: spiritu & ambulemus. Non efficiamur inanis
gloriæ cupidi: inuicem prouocantes, inuicē inuidentes.

CAPVT.

VI.

FRatres, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo
 delicto: vos qui spirituales estis, huiusmodi instrui
 te in spiritu, lenitatis, considerans teipsum, ne & tu ten

1. Cor.
5. b.

Leui.

10. d.

Mat.

22. d.

Rom.

12. c.

Iacob.

2. b.

Ro. 1

13. d.

1. pet. 2. c

C

D

A

teris. Alter alterius onera portate: & sic adimplebetis legem Christi. Nam si quis existimat se aliquid esse cum nihil sit: ipse se seducit. Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non

B in altero, Vnusquisque enim onus suum portabit. Communice autem is qui catechizatur verbo, ei qui se catechizat in omnibus bonis. Nolite errare Deus non irridet. Quæ

1. cor. 3. b

enim seminaverit homo: hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua: de carne & metet corruptionem qui autem seminat in spiritu: de spiritu metet vitam æternam. Bonum autem facientes, non deficiamus. tempore enim suo

G metemus non deficientes. Ergo dum tempus habemus:

2. thes.

operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei. Videte qualibus literis scripsi vobis mea manu. Quicumque enim volunt placere in carne hi cogunt vos circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutionem non

3. c

D patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt. sed volunt vos circumcidi: ut in carne vestra glorientur. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Iesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed nova creatura. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint. pax super illos & misericordia. & super Israel dei. De cætero, nemo mihi molestus sit, Ego. in stigmata domini Iesu, in corpore meo porto. Gratia domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. fratres. Amen.

1. Pe. 2. c.

ARGUMENTVM IN EPIS-

tolam Pauli ad Ephesios.

Ephesii, sunt Asiani. Hi, accepto verbo veritatis perstiterunt in fide. Hos collaudat apostolus: scribens eis ab urbe Roma de carcere per Tychicum diaconum.

EPISTOLA PAVLI AD
epheſios. CAPVT. I.

IAVLVVS Apollolus Ie
ſu Chriſti per volūtate Dei,
oībus ſanctis q ſunt Ephe-
ſi, & fidelibus in Chriſto Ie-
ſu gratia vobis & pax a deo
patre noſtro & domino Ie-
ſu Chriſto, Benedictus de-
us & pater domini noſtri Ie-
ſu Chriſti: qui benedixit nos

in omni benedictione ſpirituāli in cœleſtibus in Chri-
ſto: ſicut elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionem,
vt eſſemus ſancti & immaculati in cōſpectu eius in cha-
ritate: qui prædeſtinavit nos in adoptionē filiorum per
Ieſum Chriſtum in ipſum, ſecundum propoſitū volun-
tatis ſuæ, i laudē gl̃iæ gr̃æ ſug, in qua gratificauit nos in
dilecto filio ſuo: in quo habemus redemptionem per
ſanguinem eius, remiſſionē peccatorum ſecundum di-
uitias gratiæ, eius, quæ ſuperabundauit in nobis in om-
ni ſapientia & prudentia, vt notū faceret nobis, ſacra-
mentum voluntatis ſuæ, ſecūdum beneplacitum eius,
quod propoſuit in eo in diſpenſatione plenitudinis tē-
porum inſtaurare omnia in Chriſto, quæ in cælis et quæ
in terra ſunt in ipſo. In quo etiā & nos ſorte vocati ſu-
mus, prædeſtinati ſecundū propoſitum eius, qui opera-
tur omnia ſecundū cōſilium volūtatis ſuæ, vt ſimus
in laudē gloriæ eius nos, qui ante ſperauimus in Chri-
ſto, in quo & vos, cum audiſſetis verbum veritatis, euan-
gelium ſalutis vestræ, in quo & credentes ſignati eſtis
ſpiritu promiſſionis ſancto, qui eſt pignus hæreditatis
noſtræ in redemptionem acquisitionis in laudem glo-
riæ ipſius. Propterea & ego audiens fidē vestrā quæ

2. Cor.

1. a

1. Pe. 1. a

3. d.

est in Christo Iesu, & dilectionem in omnes sanctos: nō cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis, vt deus (domini nostri Iesu Christi pater) gloriā, det vobis spiritum sapientiæ & reuelationis, in agnitiōē eius, illuminatos oculos cordis ve-

Dstri, vt sciatis quæ sit spes vocatiōis eius & quæ diuitiæ gloriæ hæreditatis eius, in sanctis, & quæ sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos q credidimus secū dum operationem potentiæ virtutis eius, quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constitūēs ad dexteram suā in cœlestibus, supra oēm principatum & potestatem & virtutem & dominationem, & omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo, sed etiam in futuro. Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput supra omnem ecclesiam quæ est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

Psal. 8.

CAPVT. II.

ET vos cū essetis mortui delictis & peccatis vestris, in quibus aliquando ambulastis secundū, seculum mundi huius, secundum principē potestatis aeris huius spiritus qui nūc operatur in filios diffidentiae: in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desideriis carnis nostræ, faciētes volūtatē carnis & cogitationū, & eramus natura filii iræ sicut & ceteri. Deus autem qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatē suam qua dilexit nos, & cū essemus mortui peccatis, cōiunxit nos Christo, cuius gratia estis saluati & conresuscitauit & cōsedere fecit in cœlestibus in Christo Iesu, vt ostenderet in seculis superueniētibz abundantes diuitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu. Gratia enim estis saluati per fidem: & hoc nō ex vobis. Dei enim donū est, non ex operibus, vt ne quis gloriē. Ipsius enim sumus factura: creati i Christo Iesu in operibus bōis, quæ præparauit deus vt in illis ambulemus

Col. 2. d

Propter quod memores estote quod aliquando vos eratis gentes in carne, qui dicebamini præputium ab ea quæ dicitur circuncisio in carne manufacta: quod eratis illo in tempore sine Christo, alienati à cōuersatione Israel, & hospites testamentorū promissionis spem nō habentes, & sine deo in hoc mundo. Nunc autē in Christo Iesu vos qui aliquādo eratis longē, facti estis prope in sanguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraq; vnum, & medium parietē macerizæ soluens inimicitias in carne sua: legē mandatorū decretis euacuans: ut duos cōdat in semetipso in vnū nouum hominem, faciēs pacē, ut reconciliet ambos in vno corpore, deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. Et veniēs euāgelizauit pacē vobis qui longē fuistis: & pacem iis qui prope. Quoniā per ipsum habemus accessum ambo in vno spiritu, ad patrem. Ergo iā non estis hospites & aduenæ: sed estis ciues sanctorū & domestici dei, superedificati super fundamentū apostolorum & prophetarum, ipso summo angulari lapide Iesu Christo: in quo omnis edificatio constructa crescit in templū sanctum in domino, in quo & vos cōedificamini in habitaculum dei: in spiritu sancto.

CAP V T, III.

Huius rei gratia ego Paulus vinctus Christi Iesu, pro vobis gentibus, si tamen audistis dispensationem gratiæ dei quæ data est mihi in vobis: quoniam secundum reuelationem notū mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui: prout potestis egentes intelligere prudētiam meam in misterio Christi, quod aliis generationibus non est agnitum filiis hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis apostolis eius & prophetis in spiritu, gentes esse cohgedes & concorporales & cōparticipes promissionis eius in Christo Iesu per euangelium, cuius factus sum ego minister secundū donū gratiæ dei quæ data est mihi secundū operationem virtu-

Rom.
5.2.

1. Cor.
10. b.

B tis eius. Mihi enim omnium sanctorum minimo, data
 est gratia hæc, in gentibus euangelizare inuestigabiles di-
 uicias Christi, & illuminare oēs quæ sit dispensatio sa-
 cramenti absconditi à seculis in deo, qui oīa creauit: vt
 innotescat principibus & potestatibus in cœlestibus, p
 ecclesiam, multiformis sapientia dei secundū præfinitio-
 nem seculorum quā fecit in Christo Iesu domino no-
 stro, in quo habemus fidutiā & accessum in cōfidentia,
C p fidem eius. Propter quod peto, ne deficiatis in tribu-
 lationibus meis pro vobis q̄ est gloria vestra. Huius rei
 gratia, flecto genua mea ad patrem domini nostri Iesu
 Christi, ex quo oīs, paternitas in cœlis & in terra nomi-
 natur, vt det vobis secundū diuitias gloriæ suæ, virtutē
 corroborari per spiritū eius in interiori homine, Christū
 habitare p fidē in cordibus vestris, in charitate radicati
 & fundati, vt possitis cōprehēdere cum oībus sanctis q̄
D sit latitudo, & lōgitudo, & sublimitas, & pfundū, scire
 ēt supereminētē scientiæ charitatē Christi, vt implea-
 mini in oēm plenitudinē dei. Ei autē q̄ potens est oīa fa-
 cere supabundanter q̄ petimus, aut intelligimus, secundū
 virtutem quæ operatur in nobis: ipsi gloria in ecclesia, 1. Cor.
 & in Christo Iesu, in omnes generationes seculi seculo- 7. d.
 rum. Amen.

CAPVT.

IIII.

Rom.

O Bsecro itaq; vos ego vinctus in dño, vt digne 12. c.
 ambuletis vocatione qua vocati estis eū omni hu 1. cor.
A militate & mansuetudine, cū paciētia, supportantes in 12. b.
 uicē in charitate, solliciti seruare vnitatē spūs in vincu- Mala. 2. b.
 lo pacis. vnū corpus, & vnus spiritus sicut vocati estis in Ro. 12. a
 vna spe vocationis v̄ræ. Vnus dñs, vna fides vnū bapti- 1. Cor.
B sma. Vnus deus & pater osum, qui super oēs & per oīa, 2. b.
 & in oībus nobis. Vnicuiq; aut nostrum data est gratia 12. cor.
 secundum mensuram donatiōis Christi. Propter quod 10. d.
 dicit: Ascendens in altum, captiuam duxit captiuita- Psal.
 tem: dedit dona hominibus. Quod autem ascendit 67. d.

quid est, nisi quia & descendit primū in inferiores partes terræ? Qui descendit, ipse est & qui ascendit supra omnes cœlos vt impleret omnia. Et ipse dedit quosdā quidem apostolos, quosdam autē prophetas, alios vero euangelistas, alios autē pastores & doctores ad consumptionem sanctorum in opus ministerii, in edificationem corporis Christi: donec occurramus omnes in unitatem fidei & agnitiōis filii dei in virum perfectum in mensuram ætatis plenitudinis Christi: vt iā non simus paruuli, fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circouentionem erroris: veritatē autē facientes in charitate, crescamus in illo per omnia qui est caput Christus: ex quo totum corpus cōpactum & cōnexum per omnem iuncturam subministrationis. secundū operationem in mensuram vniuscuiusq; membri, augmentū corporis facit in edificationem sui in charitate. Hoc igitur dico & testificor in domino: vt iā non ambuletis sicut & gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratū habentes intellectū, alienati a vita dei per ignorātiā quæ est in illis propter cæcitatem cordis ipsorū, qui desperātes, semetipsos tradiderunt impudiciæ, in operationē immundiciæ omnis in auaritiā. Vos autem non ita didicistis Christū: si tamen illū audistis & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu deponere vos secundū pristinam conuersationem veterem hominē, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renouamini autem spiritu mentis vestræ: & induite nouum hominē qui secundū deum creatus est in iustitia & sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium. loquimini veritatē vnusquisq; cum proximo suo: quoniam sumus inuicem membra. Irascimini, & nolite peccare. Sol non occidat super iracundiam vestram. Nolite locum dare diabolo. Qui furabatur iam non furetur: magis autē laboret operando

1. Cor.
12. d

Ro. 1. c

A

B

C

Col. 3. b
Ro. 6. b
Col. 3. b
Heb.
12. a
1. Pe. 2. a
& 4. a
Zac. 8. c
Psal. 4. b
Iac. 4. b

rando manibus suis quod bonum est, vt hēat vnde tribuat necessitatē patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non pcedat: sed si quis bonus est ad ædificationē fidei, vt det gratiā audientibus. Et nolite cōtristare spūm sanctum dei: in quo signati estis in die redēptionis. Oīs amaritudo; & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur a vobis cum omni malitia. Estote autē inuicem benigni: misericordes, donantes inuicem, sicut & deus in Christo donauit vobis.

CAP. V.

Col. 3. g

Io. 13. d

& 15. b

1. Ioan.

4. d

Col. 3. a

A Estote ergo imitatores dei sicut filii charissimi, & ambulate in dilectione, sicut & Chūs dilexit nos & tradidit semetipsum pro nobis oblationē & hostiam deo in odorē suauitatis. Fornicatio autē & omnis inmunditia, aut auaritia nec nominetur i vobis, sicut decet sanctos, aut turpitudine, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet, sed magis gratiarum actio.

B Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut inmundus, aut auarus, quod est idolōgæ seruitus, non habet hēditatē in regno Christi & dei. Nemo vos seducat inanibus verbis, ppter hæc enim venit ira dei in filios dissidentię. Nolite ergo effici participes eorū. Erat is enim aliqui tenebræ: nunc autē lux in dño. Vt filii lucis ambulate (Fructus enim lucis, est in omni bonitate, & iustitia, & veritate) pbantes quid sit beneplacitū deo: & nolite cōicare operibus infructuosis tenebrarum magis autē redarguite. Quæ enim in occulto sūt ab ipsis turpe est & dicere. Omnia autē quæ arguuntur: a lumine manifestantur, oē enim quod manifestatur: lumē ē.

2. The.

2. a

Mat. 24.

Mar. 13.

a

Luc. 21. a

C Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exurge a mortuis: & illuminabit te Christus. Videte itaq; fratres quō caute ambuletis, non quasi insipientes: sed vt sapientes: redimētes tempus, qm̄ dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes quæ sit volūtas dei. Et nolite inebriari vino: in quo est luxuria, sed implemi

Col. 4. a

Ro. 12. a

1. Thef.

4. a

ni spiritu sancto, loquēs vobis in ipsis in psalmis, hymnis, & canticis spūalibus, cantantes & psallentes in cordibus vestris dño, gratias egentes semper pro oībus, in nomine dñi nostri Iesu Christi deo & patri. Subiecti in uicē, in timore Christi. Mulieres uiris suis subditæ sint, sicut domino, qm̄ vir, caput est mulieris, sicut Christus, caput est ecclesiæ, ipse saluator corporis eius. Sed sicut ecclesia subiecta est Christo, ita & mulieres uiris suis in omnibus. Viri, diligite vxores vestrās: sicut & Chrs dilexit ecclesiam, & seipm̄ tradidit pro ea, vt illam sanctificaret mundans eam: lauacro, aq̄ in verbo vitæ, vt exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non hñtem maculā aut rugam aut aliquid hñmōi. sed vt sit sancta & immaculata. Ita & viri debent diligere vxores suas vt corpora sua. Qui suam vxorem diligit, seipm̄ diligit. Nemo enī vnq̄ carnem suam odio habuit, sed nutrit & fouet eā, sicut & Christus ecclesiā, q̄a mēbra sumus corpis eius, de carne eius & de ossibus eius. Propter hoc relinquet homo patrem & matrem suam & adhærebit vxori suæ, & erunt duo in carne vna. Sacm̄ hoc magnum est, ego autē dico in Christo & in ecclesia. Verū tamen & vos singuli vnusquisq̄ vxorem suam sicut seipm̄ diligit, vxor autem timeat virē suum.

C.A.P. VI.

Filii, obedite parentibus vestris in domino, hoc em̄ iustum est. Honora patrem tuum & matrem tuā: quod est mandatum primum in promissioe, vt bene sit tibi & sis longatius super terram. Et vos patres, nolite ad iracundiā prouocare filios vestros, sed educate illos in disciplina & correctioe domini. Serui, obedite dñis carnalibus cum timore, et tremore ī simplicitate cordis vñi sicut Xpo, non ad oculū seruiētes, quasi hominibus placentes. sed vt serui Christi, facientes voluntatem dei, ex animo: cum bona voluntate seruiētes sicut domino, & non hoībus. Sciētes qm̄ vnusquisq̄ quodcūq̄ fecerit

bonum, hoc recipiet a dño, siue seruus, siue liber. Et vos
B domini, eadem facite filiis, remittentes minas, scientes
 quod & illorū & uester dñs, est in cœlis, & personarū ac
 ceptio non est apud eum. De cætero fratres, confortamini
 in dño, & in potentia virtutis eius. Induite vos arma
 turam dei, vt possitis stare aduersus insidias diaboli, qm̄
 non est in nobis colluctatio aduersus carnem & sangui-
 nem: sed aduersus principes & ptātes, aduersus mundi
 rectores tenebrarū, contra spūalia. In nequitia in cœle-
 stibus. Propterea accipite armaturam dei: vt possitis resi-
 stere in die malo, & in oibus pfecti stare. State ergo suc-
 cincti lumbos vros in veritate, & induti lorica iustitiarū,
 & calciati pedes in pparationem euangelii pacis, in oī-
 bus sumentes scutū fidei, in quo positis oīa tela nequis-
 simi ignea extinguere, & galeam salutis assumite & gla-
 dium spūs, qđ est verbum dei. Per oēm orōnem & obse-
 crationem orantes oī tpe & spū, & in ipso vigilantēs in
 omni instantia, & obsecratione pro oibus sanctis: & pro
 me, vt detur mihi sermo in apertione oris mei cum fidu-
 tia, notum facere mysterium euangelii, pro quo legatio-
 ne fungor in cathena, ita vt in ipso audeā, put oportet
D me loq. Vt autē & vos sciatis q̄ circa me sunt, qđ agam:
 oīa vobis nota faciet Titychus charissimus frater & fide-
 lis minister in dño: quem nisi ad vos in hoc ipm̄, vt co-
 gnoscatis q̄ circa nos sunt, vt consoletur corda vĩa. Pax
 fratribus & charitas cum fide a deo patre nostro, & do-
 mino Iesu Christo. Gratia cum oibus qui diligunt do-
 minum nostrum Iesum Christū in incorruptione. Amē.

ARGVMENTVM IN EPI-

stolam Pauli ad Philippenſes.

Philippēſes, sunt Macedōes. Hi accepto verbo veri-
 tatis: plūterūt ī fide, nec receperunt falsos ap̄los. Hos
 collaudat ap̄ls: scribēs eis a Roma carcere, p Epafroditū.

Deu. 10.
 d
 2. Pa. 10.
 b
 Job. 24. c
 Sap. 6. b
 Ec. 35. b
 Ro. 2. b
 Gal. 2. b
 Col. 3. d
 Ac. 20. e
 1. Pe. 1. c
 1. Thes.
 5. b
 Esa. 59. c
 Col. 4. a
 2. Thes.
 3. a

EPISTOLA PAVLI AD
Philippenses. CAP.I.

AVLVS Et Timotheus ser
ui Iesu Christi: omnibus sanctis
in Christo Iesu, q sunt Philippis
cum episcopis, & diaconibus, grā
vobis & pax a deo patre nro, &
dño Iesu christo. Gratias ago deo
meo in omni memoria vestri sem
per in cunctis orationibus meis p
omnibus vobis: cum gaudio deprecationem faciens su
per communicatione vestra in euangelio Christi a pma
die vsq nunc: cōfidens hoc ipsum, quia qui coepit in vo
bis opus bonū, perficiet vsq in diem Christi Iesu, sicut
est mihi iustū hoc sentire pro omnibus vobis, eo q ha
beam vos in corde: & in vinculis meis, & in defensione,
& confirmatione euangelii, cū socii gaudii mei vos esse.
B Testis enim mihi est deus, quomodo cupiā omnes vos
esse in visceribus Iesu Christi. Et hoc oro, vt claritas ve
stra magis ac magis abundet in omni sciētia & in omni
sensu: vt probetis potiora vt sitis synceri & sine offensa
in diem Christi, repleti fructu iustitiæ p Iesum Christū,
in gloriam & laudem dei. Scire autem volo vos fratres,
q quæ circa me sunt, magis ad pfectum venerunt euan
gelii: ita vt vincula mea manifesta fierent in Christo, in
omni ptorio & in ceteris omnibus. & plures ē fratribus
in domino confidenres in vinculis meis, abundantius
auderent sine timore verbum dei loqui. Quidam qdē
& propter inuidiā & contentionem, qdam autem &
propter bonam voluntatē Christum pdicant. **C** Quidam
ex charitate, scientes quoniam in defensionem euange
lii positus sum: quidam autem ex contentione Christū
annuntiant non sincere: existimantes pressuram se su.

scitare vinculis meis, Quid enim? Dum omni modo siue per occasionem siue per veritatem Christus annuntiatur: & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. Scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem, per vestram orationem & subministrationem spiritus Iesu Christi, secundum expectationem & spem meam, quod in nullo confundar, sed in omni fiducia sicut semper, & nunc magnificabitur Christus in corpore meo, siue per vitam, siue per mortem. Mihi enim viuere Christus est: & mori lucrum. Quod si uiuere in carne, hic mihi fructus operis est, & quod eligam, ignoro. Coartor autem est duobus: desiderium huius dissolui & esse cum Christo multo magis melius permanere autem in carne, necessarium propter vos. Et hoc confidens, scio quia manebo & permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum & gaudium fidei: ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me, per meum aduentum iterum ad vos. Tantum digne euangelio Christi conuersamini, ut siue cum venero & videro vos, siue absens: audiam de vobis quia statis in vno spiritu, vnanimes collaborantes fidei euangelii, & in nullo terreamini ab aduersariis, quare illis est causa perditionis: vobis autem salutis, & hoc a deo quia vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini, idem certamen habentes quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

CAP. II.

SI qua ergo consolatio in Christo, si quod solatiū charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, vnanimes, id ipsum sentientes: nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate, superiores sibi inuicem arbitrantur, non quare sunt singuli considerantes: sed ea quare aliorum. Hoc enim sentite in vobis, quod in Christo Iesu, qui cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqua

1. Cor. i.

b

EPIST. PA V.

lem deo. Sed semetipsum exinaniuit formam serui ac-
 Heb. 2. b cipiens, in similitudinem hominū factus, & habitu in-
 Ro. 14. b uentus vt homo. Humiliauit semetipsum, factus obedi B
 Esa. 45. ens vsq; ad mortem, mortē autem crucis. Propter quod
 d & deus exaltauit illum: & donauit illi nomen quod est
 super oē nomen, vt i noīe Iesu oē genu flectatur, cœlesti
 um, terrestrium, & infernoꝝ, & omnis lingua confitea-
 tur, quia dominus Iesus Christus in gloriam est dei pa-
 tris. Itaq; charissimi mei, sicut semper obedistis: non vt
 in præsentia mea tantum, sed multo magis nunc in ab-
 sentia mea, cum metu & tremore uestram salutem ope-
 rantini. Deus est enim qui operatur in uobis & uelle &
 i. Pe. 4. c perficere, pro bona uoluntate. Omnia autem facite sine
 murmurationibus, & hæsitationibus: ut sitis sine quære
 la, & simplices filii dei sine reprehensione in medio na-
 tionis prauæ & peruersæ, inter quos lucetis sicut lumi-
 naria in mundo: uerbum uitæ continentes ad gloriam
 meam in diem Christi, quia nō in uacuum cucurri: neq;
 in uacuum laboraui. Sed etsi immolor supra sacrificium
 & obsequium fidei uestre: gaudeo, & cōgratulator omni-
 bus uobis. Id ipsum autem & uos gaudere, & congratu-
 lamini mihi. Spero autem in domino Iesu. Timotheū
 Ac. 16. a me cito mittere ad uos, vt & ego bono animo sim, co-
 gnitis quæ circa uos sunt. Neminem enim habeo tam
 unanimem, qui sincera affectiōe pro uobis sollicitus sit.
 Omnes enim quæ sua sunt, quærunt, non quæ sunt Ie-
 su Christi. Experimentū autem eius cognoscitis, qā sicut
 patri filius mecū seruauit in euangelio. Hunc igitur spe-
 ro me mittere ad uos: mox ut uidero, quæ circa me sūt.
 Cōfido autem in domino, quoniam & ipse ueniam ad
 uos cito. Necessarium autem existimaui Epaphroditū D
 fratrem & cooperatorem & cōmilitonem meum, uestrū
 autem apostolum, & ministrum necessitatis meæ, mit-
 tere ad uos, quoniam quidem omnes uos desiderabat.

& moestus erat propter ea q̄ audieratis illum infirmum. Nam & infirmatus est vsq̄ ad mortē: sed deus misertus est eius, non solum autem eius: verum etiam & mei: ne tristitiam super tristitiam haberem. Festinatus ergo misi illum: vt viso eo: iterum gaudeatis, & ego sine tristitia sim. Excipite itaq̄ illum cum omni gaudio in domino: & eiusmodi cum honore habetote: quoniam propter opus Christi, vsq̄ ad mortem accessit: tradens animam suam, vt impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium.

CAP. III.

A **D**E cætero fratres mei gaudete in domino. Eadem vobis scribere, mihi quidem non pigrum: vobis autem necessarium, videte canes, videte malos operarios: videte concisionem. Nos enim sumus circūcisio, qui spiritu seruimus deo, & gloriamur in Christo iesu & nō in carne fidutiam habentes quāq̄ & ego habeam confidentiam in carne, Si quis alius videtur confidere in carne: ego magis circūcisus octauo die ex genere Israel de tribu Benjamin. Hebræus ex Hebræis secundum legem **B** Pharisæus: secundum æmulationem persequens ecclesiam dei, scdm̄ iustitiam quæ in lege est conuersatus sine quærela. Sed quæ mihi fuerūt lucra: hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. Verūtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi dñi mei: propter quem oīa detrimentū feci & arbitror vt stercora vt Christum lucrificā. vt et in ueniar in illo non habens meam iustitiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi, quæ ex deo est iustitia in fide ad cognoscēdum illum: & virtutē resurrectionis eius, & societatem passionū illius cōfiguratus morti eius si quo modo occurrā ad resurrectionē q̄ est ex mortuis. Non quod iam acceperim, aut iam pfectus sim, sequor aut̄, si quo modo cōprehendā in quo cōprehensus sum a Christo Iesu. Fratres, ego me non arbitror com-

Ac.23.b

prehendisse. Vnum autem: quæ quidem retro sunt obliuiscens, ad ea vero quæ sunt priora extēdens me ipsum ad destinatum persequor: ad brauium supernæ vocacionis dei in Christo Iesu. Quicumq; ergo perfecti sumus, **D** hoc sentiamus: & si quid aliter sapitis, & hoc vobis deus reuelabit. Verūtamen ad quod peruenimus, vt idem sapiamus, in eadem permaneamus regula. Inuitatores mei estote fratres: & obseruate eos qui ita ambulant, sicut habetis formā nos. Multi enī ambulant quos sæpe dicebā vobis (nunc autē & flēs dico) inimicos crucis Christi: quorū finis interitus, quorū deus: veniet est & gloria in cōfusione ipsorum, qui terrena sapiūt. Nostra autē cōuersatio in coelis est, vnde etiam saluatōrē expectamus dominum nostrum Iesum Christū, qui reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ secundum operationem virtutis suæ qua etiam possit subiicere sibi omnia. **CAP. IIII.**

I Taq; fratres mei charissimi, & desideratissimi gaudium meum & corona mea: sic state in domino charissimi. Euodiam rogo & Syntichen deprecor, id ipsum sapere in domino. Etiam rogo & te germane compar: ad iuua illas quæ mecum laborauerunt in euangelio cum Clemēte & cæteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitæ. Gaudete in domino semper: iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Dominus propē est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione & obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestræ innotescant apud deum. Et pax dei quæ exuperat oēm sensum, custodiat corda vestra & intelligenciās vestras in Christo Iesu. De cætero fratres, **B** quæcunq; sunt vera, quæcunq; pudica, quæcunq; iusta, quæcunq; sancta, quæcunq; amabilia, quæcunq; bonæ famæ, si q̄ virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ & didicistis, & accepistis: & audistis, & vidistis i me, hæc

agite, & deus pacis erit vobiscum. Gaudius sum autem in domino vehementer, quoniam tandem aliquando re floruisitis pro me sentire, sicut & sentiebatis. occupati autem eratis. Nō quasi propter penuriam dico, ego enim didici, in quibus sum sufficiens esse. Scio & humiliari: scio & abundare, ubiq; in omnibus institutus sum, & satiari, & esurire, & abundare, & penuriā pati. Omnia possum in eo qui me confortat. Veruntamen bene fecistis communicātes tribulationi meā. Scitis autē & vos Philippenses, quod in principio euangelii, quādo profectus sum a Macedonia, nulla mihi ecclesia communicauit in ratione dati & accepti, nisi vos soli. quia & Thessaloniam, semel & bis in vsum misistis. Non quod quæro datum: sed requiro fructū abundantē in rationē vestram. Habeo autē oīa: & abūdo. repletus sum acceptis ab Epaphrodito quæ misistis in odorē suauitatis, hostiam acceptam, placentem deo. Deus autē meus impleat omne desiderium vestrum secundum diuitias suas in gloria, in Christo Iesu, Deo autem & patri nostro gloria in secula seculorum Amen. Salutate omnē sanctū in Christo Iesu. Salutant vos qui mecū sunt fratres. Salutāt vos oēs sancti maxime autē q d Cæsaris domo sunt. Grā do mini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

ARGVMENTVM IN EPL stolam Pauli ad Colossenses.

Colossenses, & hi sicut Loadicenses, sunt Asiani. Et ipsi prauenti erant a Pseudapostolis. Nec ad hos accessit ipse Apostolus: sed & hos per Epistolā corrigit. audierant enim verbum ab Archippo: qui & ministeriū in eos accepit. Ergo apostolus in ligatus, scribit eis ab Epheso p Tichicū diaconū, & Onesymū acolytū

EPISTOLA PAULI AD CO-
lossenses.
CAPVT. I.

Aulus apostolus Iesu Christi per
voluntatem dei, & Timotheus
frater: iis qui sunt Colossis sanctis
& fidelibus fratribus in Christo
Iesu, gratia vobis & pax a dō pa-
tre nostro. Gratias agimus Deo
& patri domini nostri Iesu Chri-
sti: semper pro vobis orantes: au-

dientes fidē vestram in Christo Iesu: & dilectionē quā
habetis in sanctos oēs propter spē quæ reposita est vo-
bis in cœlis, quā audistis in verbo veritatis euāgelii, qđ
puenit ad vos, sicut & in vniuerso mūdo est, & fructifi-
cat, & crescit, sicut & in vobis ex ea die qua audistis &
cognouistis gratiā dei in veritate, sicut didicistis ab Epa-
phra charissimo conseruo nostro. q est fidelis pro vobis
minister Christi Iesu, q etiam manifestauit nobis dile-
ctionē vestrā in spū. Ideo & nos ex qua die audiui-
mus, nō cessamus p vobis orātes & postulātes vt impleami-
ni agnitione volūtatis eius in omni sapiētia & intelle-
ctu spirituali, vt ambuletis digne deo, p oīa placentes,
in omni ope bono fructificātes, & crescētes in scientia,
dei, in omni virtute confortati scđm potentiā claritatis
eius: in omni patiētia & lōganimitate: cū gaudio grā a-
gentes deo patri. q dignos nos fecit in partē sortis san-
ctorum in lumine, q eripuit nos de potestate tenebra-
rum & translulit in regnum filii dilectionis suæ, in quo
habemus redemptionem, & remissionem peccatorum,
qui est imago dei inuisibilis, primogenitus omnis crea-
turæ, qm in ipso cōdita sunt vniuersa i cœlis & in terra,
visibilia, & in visibilia siue throni, siue dñationes, siue
principatus. siue potestates, oīa p ipsum & in ipso creata

- B** sunt, & ipse ē ante omnes: & omnia in ipso cōstant & ipse caput corporis ecclesiæ, q̄ est principiū, primogenitus ex mortuis: vt sit in oībus ipse primatū tenens. quia in ipso cōplacuit oēm plenitudinem inhabitare: & p̄ eum reconciliare oīa in idipsum, pacificans p̄ sanguinem crucis eius siue quæ in terris, siue quæ in cœlis sunt. Et vos cum essetis aliquādo alienati & inimici sensu, in operibus malis: nunc autem reconciliauit in corpore carnis suæ per mortem, vt exhiberet vos sanctos & immaculatos & irreprehensibiles coram ipso: si tamen permanseritis in fide fundatis & stabiles, & immobiles a spe Euangelii quod audistis, quod prædicatū est in vniuersa creatura quæ sub cœlo est, cuius factus sum ego Paulus minister: qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis. & adimpleo ea quæ de sunt passionū Christi, in carne mea pro corpore eius quod est ecclesia. Cuius factus sum ego minister secundum dispensationē dei quæ data est mihi in vobis, vt impleā verbum dei, mysterium quod absconditum fuit a seculis & generationibus, nūc autem manifestum est sanctis eius, quibus voluit deus notas facere diuitias gloriæ, sacramenti huius in gentibus qd̄ est Christus, in vobis spes gloriæ quem nos annuntiamus, corripientes omnem hominem in omni sapiētia, vt exhibeamus oēm hoīem p̄fectū in Xpo Iesu, in quo & laboro, certando secundum operationem eius quam operatur in me in virtute.

CAPVT.

II.

- A** Volo enim vos scire, qualem sollicitudinem habeam pro vobis & pro iis qui sunt Laodiciæ, & quicūq; nō viderūt faciem meam in carne: vt cōsolētur corda ipsorum, instructi in charitate, & in oīs diuitias plenitudinis intellectus in agnitionē mysterii dei & patris & Xpi Iesu, in quo sunt omnes thesauri sapiētiæ & scientiæ. ^{1. Cor. 1.} Hoc autem dico: vt nemo vos decipiat in

sublimitate sermonum. Nā etſi corpore abſens ſum: ſed
 ſpiritu vobiſcū ſum gaudens & vidēs ordinē veſtrū, &
 firmamentū eius q̄ in Chriſto eſt, fidei veſtræ. Sicut ergo
 accepſiſtis Ieſum Chriſtū dñm: in ipſo ambulate, radica-
 ti & ſupædificati in ipſo, & cōfirmati in fide ſicut & di-
 dicſtiſtis, abundātes in illo in gratiæ actione. Videte ne
 quis vos decipiat p̄ philoſophiā & inanē fallaciā: ſcđm
 traditionē, hoīum ſcđm elementa mundi, & non ſcđm
 Chriſtum: quia in ipſo inhabitat oīs plenitudo diuinita-
 tis corporaliter: & eſtiſ in illo repleti, q̄ eſt caput omnis
 principatus & poteſtatis, in quo & circunciſi eſtiſ circun-
 ciſione nō manuſacta in expoliatione corporis carnis, C
 ſed in circuncifiſione Chriſti, conſepulti ei in baptiſmo,
 in quo & reſurrexiſtiſ p̄ fidem opationis dei: q̄ ſuſcita-
 uit illū a mortuis. Et vos cū mortui eſſetiſ in delictiſ &
 p̄putio carniſ veſtræ, cōiuiſcavit cū illo: donans vobiſ
 omnia delicta, delens quod aduerſus nos erat, chirogra-
 phum decreti, qđ erat contrariū nobiſ. & ipſum tulit d̄
 medio, affigens illud cruci: & expolians principatus &
 poteſtates traduxit confidenter palam, triumphāſ illoſ D
 in ſemetipſoſ. Nemo ergo voſ iudicet ī cibo aut in po-
 tu, aut in parte diei feſti, aut neomeniæ, aut ſabbatorū,
 quę ſunt vmbra futuroꝝ, corpus aut Chriſti, Nemo voſ
 ſeducat volens, in humilitate & regione angelorū q̄ nō
 vidit ambulāſ, fruſtra inflatus ſenſu carniſ ſuæ, & nō te-
 nens caput ex quo totū corpus p̄ nexus & coniūctioneſ
 ſubminiſtratū & cōſtructum creſcit in augmentū dei. Si
 mortui eſtiſ cum Chriſto ab elemētis huiuſ mūdi: quid
 adhuc tanq̄ viuentē in mūdo decernitiſ? Ne tetigeriſ,
 neq̄ guſtaueriſ, neq̄ cōtractaueriſ, q̄ ſunt omnia in in-
 teritu ipſo uſu, ſcđm præcepta & doctrinaſ homi-
 num, quę ſunt rationem quidē habentia ſapientiæ in
 ſuperſtitione & humilitate, & non ad parcendum cor-
 pori, nō in honore aliquo ad ſaturitatem carniſ.

Ephe.
 2.a.

Mat.
 24.a.

- A** **I**gitur si cōsurrexistis cum Christo: quæ sursum sunt
 quærite, vbi Christus est in dextera dei sedens. quæ
 sursum sunt sapite: nō quæ super terram. Mortui enim
 estis: & vita vestra est abscondita cum Christo in deo. *Ephē. 5.a.*
 Cum autem Christus apparuerit, vita vestra: nunc & vos
 apparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo mem-
 bra vestra quæ sunt super terram: fornicationem, immū-
 ditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & auaritiā
 quæ est simulacrorū seruitus, propter quæ, venit ira dei
 super filios incredulitatis in quibus ambulastis aliquan-
 do, cum viueritis in illis. Nunc autem deponite & vos
B omnia: iram, indignationem, malitiam, blasphemiam,
 turpem sermonem de ore vestro. Nolite mentiri inui-
 cem: expoliātes vos veterem hominē cum actibus suis. *Rom. 6.a.*
 & induentes nouum eum qui renouatur in agnitionem
 secundum imaginem eius qui creauit illum, vbi non est
 gentilis & Iudæus, circumcisio & præputium, barbarus
 & Scythia, seruus & liber: sed omnia & in oībus Chri-
 stus. Induite vos ergo sicut electi dei, sancti & dilecti vi-
 scera misericordie, benignitatem, humilitatem, mode-
 stiam, patientiam, supportantes inuicem: & donātes vo-
 bismetipsis si quis aduersus aliquem habet querelam, si
 cut & dominus donauit vobis: ita & vos. Super omnia
C autem hæc, charitatem habere, quod est vinculum per-
 fectionis, & pax Christi exultet in cordibus vestris, in
 quam & vocati estis in vno corpore: & grati estote, ver-
 bum Christi habet in vobis abundanter: in omni sa-
 pientia docentes & cōmonentes vosmetipsos, psalmis,
 hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in
 cordibus vestris deo. Omne quodcūq; facitis in verbo
 aut in opere: omnia in nomine domini nostri Iesu Chri-
D sti, gratias agentes deo & patri per ipsum. Mulieres, sub-
 ditæ estote viris, sicut oportet in domino. Viri, diligite *pet. 3. a*

Ephe. vxores: & nolite amari esse ad illas. Filii obedite paren- **D**
 6.a tibus per omnia, hoc enim placitum est in domino. Pa-
 Ephe. tres. nolite ad indignationem prouocare filios vestros:
 6.a. vt non pusillo animo fiat. Serui, obedite per omnia do-
 Titi, 2.c. minis carnalibus. non ad oculum seruientes quasi homi-
 1.pet. 2.c. nibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes de-
 um Quodcunq; facitis, ex animo operamini sicut domi-
 Sapien. no & non hominibus: scientes, quod a domino acci- **C**
 6.b. pietis retributionem hæreditatis. Domino Iesu Christo
 Roma. seruite, qui enim iniuriam facit: recipiet id quod inique
 2.b. gessit, & non est personarum acceptio apud deum.

CAPVT.

IIII.

A

Domini, quod iustum est & æquum, seruis præsta-
 te: scientes quod & vos dominum habetis in Cœ-
 lo. Orationi instate: vigilantes in ea in gratiarum actio-
 ne, orantes simul & pro nobis, vt deus aperiat nobis o-
 stium sermonis ad loquendum mysterium Christi (pro-
 pter quod etiam vinctus sum) vt manifeste illud ita vt
 oportet me loqui. in sapientia ambulate ad eos qui fo-
 ris sunt: tempus redimētes. Sermo vester semper in gra- **B**
 tia sale sit cōditus: vt sciatis quomodo oporteat vos vni-
 cuiq; respondere. Quæ circa me sunt, omnia vobis nota
 faciet Tychicus charissimus frater, & fidelis minister, &
 conseruus in domino, quem misi ad vos ad hoc ipsum,
 vt cognoscat quæ circa vos sunt, & consoletur corda ve-
 stra cum Onesimo charissimo & fideli fratre qui ex vo-
 bis est, qui omnia quæ hic aguntur, nota facient vobis. **C**
 Salutat vos Aristarchus concaptiuus meus, & Marcus
 consobrinus Barnabæ (de quo accepistis mandata, Si
 venerit ad vos, suscipite illum) & Iesus qui dicitur Iu-
 stus: qui sunt ex circūcissione. hi soli sunt adiutores mei
 in regno Dei: qui mihi fuerunt solatio. Salutat vos Epa-
 phras qui ex vobis est, seruus Christi Iesu, semper solici-
 tus pro vobis in orationibus, vt steteris perfecti & pleni

in omni voluntate Dei. Testimonium enim illi perhibeo, quod habet multum laborem pro vobis, & pro iis qui sunt Laodiciæ, & qui Hierapoli. Salutat vos Lucas medicus barissimus, & Demas. Salutate fratres qui sunt Laodiciæ: & Nympham. & quæ in domo eius est ecclesia^{2. timo.}. Et cum lecta fuerit apud vos epistola hæc: facite^{4. c.} ut & in Laodicensium ecclesia legatur: & ea quæ Laodicensium est, ut vobis legatur. Et dicite Archippo, Vide ministerium quod accepisti in domino, ut illud impleat. Salutatio: mea manu Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia domini nostri Iesu Christi vobiscum. Amen.

ARGUMENTVM IN PRIMAM
epistolam Pauli ad Thes-
salonicenses.

Thessalonicenses, sunt Macedones. Hi in Christo Iesu accepto verbo veritatis, perstiterunt in fide: etiam in persecutione ciuium suorum. Præterea nec receperunt falsos apostolos, nec ea quæ a falsis apostolis dicebantur. Hos collaudat apostolus, scribens eis ab Athenis per Tychicum diaconum, & Onesimum acolythum.

EPISTOLA PAULI AD THES-
salonicenses prima. CAPVT. I.

N Aulus & Syluanus & Timo-
theus ecclesiæ Thessaloni-
censium in deo patre nostro
& domino Iesu Christo, gra-
tia vobis & pax. Gratias agi-
mus deo semper pro omni-
bus vobis: memoriam vestri
facientes in orationibus no-
stris sine intermissione, me-
mores operis fidei vestræ & laboris, & charitatis, & su-
sistentiæ spei domini nostri Iesu Christi ante deum &
patrem nostrum. Scientes fratres dilecti, a deo electionē
vestram: quia euangelium nostrū non fuit ad vos in ser-
mone tantum, sed & in virtute, & in spiritu sancto & in
plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis
propter vos. Et vos imitatores nostri facti estis, & do-
mini: excipientes verbum in tribulatione, multa cū gau-
dio spiritus sancti, ita vt facti sitis forma omnibus cre-
dentibus in Macedonia & in Achaia. A vobis enim dif-
fatus est sermo domini: non solū in Macedonia & in
Achaia, sed & in omni loco fides vestra quæ est ad deū,
profecta est, ita vt non sit nobis necesse quicquā loqui.
Ipsi enim de nobis annunciant, qualem introitum ha-
buerimus ad vos: & quomodo conuersi estis ad deum
a simulachris seruire deo viuo & vero, & expectare fi-
lium eius de cœlis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum,
qui eripuit nos ab ira ventura.

CAP. II.

N Am & ipsi scitis fratres introitum: nostrū ad vos
quia, non inanis fui: sed ante passi multa, & con-
tumelias affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habui-
mus in in deo nostro loqui ad vos euangelium dei in
multa

multa solitudine. Exhortatio enim nostra non de er-
 rore, neq; de imunditia, neq; in dolo: sed sicut pbatu su-
 mus a deo vt crederetur nobis euangeliu: ita loquimur,
 non quasi hoibus placentes: sed deo q pbat corda nra.
 Neq; em aliqn fuimus in sermone adulationis: sicut sci-
 tis: neq; in occasione auaritiæ: deus testis est: nec qrites
 ab hoibus gloria: neq; a vobis, neq; ab aliis. Cum pos-
 semus vobis oneri esse: vt Christi apli: sed facti sumus
 paruuli in medio vestri: tanq si nutrix foueat filios suos.
 Ita desiderantes vos cupide, volebamus tradere vobis
 non solu euangeliu dei: sed et animas nras: qm charissimi,
 nobis facti estis. Memores em estis fratres laboris nri &
 fatigationis: nocte & die opantes: ne que vim grauare-
 mus: pdicauimus in vobis euageliu dei. Vos testes estis.
 & deus: quam sanctæ & iustæ & sine qrela vobis q cre-
 didistis: assuimus: sicut scitis qualiter vnumquc; vestru
 (sicut pater filios suos) deprecantes vos & cosolantes: testi-
 ficati sumus vt ambularetis digne deo, qui vocauit vos
 in suu regnu & gloria. Ideo & nos gr̃as agimus deo si-
 ne intermissione: qm cu accepissetis a nobis verbum au-
 ditus dei: accepistis illud no vt verbu hominu: sed (sicut
 e vere) verbu dei: qui opatur in vobis credidistis, vos. n.
 imitatores facti estis fratres: ecclesiæ dei q sunt in Iu-
 dæa: in Christo Iesu: q eadem passi estis & vos a cotri-
 bulibus vris: sicut & ipsi a Iudæis, qui & dñm occide-
 runt Iesum, & pphetas, & nos psecuti sunt & deo non
 placent, & oibus hoibus aduersantur, phibentes nos ge-
 tibus loqui vt salui fiant, vt impleant pctā sua semp, pue-
 nit enim ira dei sup illos vsq; in finem. Nos aut fratres
 desolati a vobis ad tps horæ, aspectu non corde: abun-
 dantius festinauimus facie vram videre cu multo deside-
 rio, qm voluimus venire ad vos, ego qdem Paulus, & se-
 mel & iteru, sed impediuit nos sathanas. Quæ est enim
 nra spes, aut gaudiu, aut corona gloriæ? Nunc vos ante

Ac. 20. g

1. cor. 4. c

2. Thes.

3. b

dominum nostrum Iesum Christum estis in aduentu eius
vos enim estis gloria nostra & gaudium. CAP. III

Ac. 16. a

Propter quod non sustinentes amplius, placuit nobis
tamen manere Athenis, solis, & misimus Timotheum fratrem nostrum & ministrum dei in euangelio Christi ad
confirmandos vos & exhortandos per fidem vestram: ut nemo
moueatur in tribulationibus istis. Ipsi enim scitis quod in hoc
positi sumus. Nam & cum apud vos essemus, predicabamus
vobis passuros nos tribulationes, sicut & factum est
& scitis. Propterea & ego amplius non sustinens, misi ad
cognoscendam fidem vestram, ne forte tentauerit vos is qui
tentat, & inanis fiat labor noster. Nunc autem veniente Timotheo
ad nos a vobis, & annunciate vobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriam nostri habetis bonam
semper desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos,
ideo consolati sumus fratres in vobis in omni necessitate
& tribulatione nostra per fidem vestram, quam nunc viuimus, si
vos statis in domino. Quam enim gratiarum actionem possumus
deo retribuere pro vobis in omni gaudio quo gaudemus propter
vos ante deum nostrum, nocte ac die abundantius orantes
ut videamus faciem vestram, & contemplemur ea quae desunt
fidei vestrae? Ipse autem deus & pater noster & dominus Iesus Christus dirigat viam
nostram ad vos. Vos autem dominus multiplicet, & abundare
faciat charitatem vestram in inuicem & in omnes, quem
admodum & nos in vobis ad confirmanda corda vestra sine
quali re, in sanctitate ante deum & patrem nostrum, in aduentu
domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius
Amen.

CAP.

IIII.

Ro. 12. a
Eph. 5. d

De cetero ergo fratres, rogamus vos & obsecramus
in domino Iesu, ut quemadmodum accepistis a nobis
quomodo oporteat vos ambulare & placere deo, sic & ambuletis,
ut abundetis magis. Scitis enim quae precepta dedimus
vobis per dominum Iesum. Haec est enim voluntas dei,
sanctificatio vestra: ut abstineatis vos a fornicatione, ut

A

B

C

D

A

sciat vnusquisq; vestrum vas suum possidere in sanctificatione & honore, non in passione desiderii, sicut gentes quæ ignorant deum, & ne quis supergrediatur, neq;

B circūueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus, non enim vocauit nos deus in imunditiam: sed in sanctificationē. Itaq; qui hæc spernit, non hominem spernit, sed deum, qui etiam dedit spiritum suum sanctum in nobis. De charitate autem fraternitatis, non necesse habemus scribere vobis, ipsi enim vos a deo didicistis, vt diligatis inuicē. Etenim illud facitis

C in oēs fies in uniuersa Macedonia. Rogamus autē vos fratres: vt abundetis magis & operam detis vt quieti sitis, & vt vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis, & vt honeste ambuletis ad eos qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis.

Ioā. 13. c
& 15. b
1. Io. 2. b
& 4. d

D Nolumus autem vos ignorare fratres de dormiētibus vt non contristemini, sicut & cæteri qui spem non habent. Si enim credimus qd Iesus mortuus est & resurrexit, ita & deus eos qui dormiennit per Iesum, adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini: quia nos qui viuimus, qui residui sumus in aduentum domini non præueniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse domibus in iussu & in voce archangeli & in tuba dei descendet de cælo: & mortui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos qui viuimus, qui relinquimur, linui rapiemur cum illis in nubibus obuiam domino in aera, & sic semper cum domino erimus. Itaq; consolamini inuicē in verbis istis. **C A P. V.**

1. Cor.
15. d

A **D**E temporibus autem & momentis fratres, non indigetis vt scribanus vobis. Ipsi enim diligenter scitis quia dies domini, sicut fur in nocte, ita veniet. Cū enim dixerint, pax & securitas, tunc repētinus eis supueniet interitus: sicut dolor I vtero habētis, & nō effugiet.

2. Pe. 3. c
Apo. 3.
a. & 16. c

Vos autē fratres, nō estis in tenebris, vt vos dies illa tāq̃ sit
 cōprehēdat. Oēs. n. vos filii lucis estis, & filii dei, non su-
 mus noctis, neq̃ tenebrarū. Igitur nō dormiamus, sicut
 & ceteri, sed vigilemus & sobrii simus. Qui. n. dormiūt
 & q̃ ebrii sunt, nocte ebrii sunt. Nos autē q̃ diei sumus.
 sobrii sumus, induti lorica fidei & charitatis, & galeam,
 sp̃e salutis: qm̃ nō posuit nos deus in irā, sed in acq̃siti-
 o nem salutis p̃ dñm nr̃m Iesum Ch̃m, q̃ mortuus est p̃
 nobis, vt siue vigilemus: siue dormiamus, simul cū illo
 viuamus. Propter qđ cōsolamini inuicē, & ædificate al-
 terutrū, sicut & facitis. Rogamus autē vos fratres, vt no-
 ueritis eos q̃ laborāt inter vos, & p̃sunt vobis in dño, &
 mouent vos, vt habeatis illos abudantius in charitate p̃
 pter opus illoꝝ, pacē hēte cū eis. Rogamus autē fratres:
 corripite inq̃etos, cōsolamini pusillanimes, suscipite infir-
 mos, patientes estote ad oēs. Videte ne q̃s malū p̃ ma-
 lo alicui reddat, sed semp qđ bonū est sectamini in inui-
 cem & in oēs. Semp gaudete. Sine intermissione orate,
 in oibus gr̃as agite: hęc est. n. voluntas dei in Ch̃so Ie-
 su in oibus vobis. Sp̃m nolite extinguere, p̃phetias no-
 lite spernere. Oīa autē p̃bate: qđ bonum est, tenete. Ab
 oī specie mala abstinete vōs. Ipse autē deus pacis sanctifi-
 cet vos per oīa: vt integer sp̃s vester, & aīa & corpus, si
 ue q̃rela, in aduentu dñi nr̃i Iesu Christi cōseruetur. Fi-
 delis est qui vocauit vos: qui ēt faciet. Fratres, orate pro
 nobis. Salutate fratres oēs in osculo sancto. Adiuto vos
 per dñm, vt legatur ep̃la hęc vōibus sanctis fratribus.
 Gratia domini nostri Iesu Christi vobiscum. Amen.

ARGVMENTVM IN EPISTO

lam Pauli secundam ad Thessalonicenses.

AD Thessalonicēses secundam scribit ep̃la n̄ ap̃ls,
 & notum facit eis de tēporibus nouissimis, & de
 aduersarii deiectione. Scribit hāc ep̃istolam ab Athenis
 per Titum diaconum, & Onesimum acolytum.

Esa. 59. c
 Ephe.
 6. c

Pro. 17. c
 Roma.
 12. d
 1. Pe. 3. b
 Eccle.
 18. a
 Lu. 18. a

1. cor. 1. b

51

EPISTOLA PAULI AD THES-
salonicenses secunda. CAP. I.

AVLVS Et Syluanns &
Timotheus ecclesiæ Thessa-
lonicensium in deo patre no-
stro & domino Iesu Christo,
gratia vobis & pax a deo pa-
tre nro & domino Iesu Chro.
Gratias agere debemus semp
deo pro vobis fratres, ita vt di-
gnum est, quoniam supercre-
scit fides vestra, & abūdat cha-

ritas vniuscuiusq; vestrum in inuicem: ita vt & nos ipsi
in vobis gloriemur in ecclesiis dei, pro patientia vestra,
& fide in omnibus persecutionibus vestris & tribulatio-
nibus, quas sustinetis in exēplum iūsti iudicii dei vt di-
gni habeamini in regno dei, pro quo & patimini, si ta-
men iustum est apud deum retribuere tribulationem, iis
qui vos tribulant, & vobis qui tribulamini requiem no-
biscum in reuelatione dñi Iesu de cœlo cū angelis virtu-
tis eius in flāma ignis datis vindictam iis qui non noue-
runt deū, & q non obediunt euāgelio dñi nri Iesu Chri
qui pœnas dabunt in interitu æternas a facie dñi & a
gloria virtutis eius: cum venerit glorificari in sanctis su-
is, & admirabilis fieri in oibus quia crediderūt est testi-
monium nrm super vos in die illo, in quo etiā oramus
semper p vobis, vt dignetur vos vocatione sua deus no-
ster & impleat oēm voluntatē bonitatis suæ, & opus fi-
dei in virtute, vt clarificetur nomen dñi nri Iesu Christi
in vobis, & vos in illo, secundum gratiam dei nostri, &
domini Iesu Christi.

CAP. II.

A Rogamus autē vos fratres per aduentū dñi nri Iesu
Christi, & nostræ cōgregatiōis in ipm, vt nō cito

EPIST. PA V.

Eph, 5. moueamini a' vestro sensu, neq; terreamini, neq; p spm
neq; per sermonē, neq; per epistolam tanq̃ per nos mis-
sam, quasi instet dies dñi. Ne quis vos seducat vllō mō,
qm̃ nisi venerit discēssio primum, & reuelatus fuerit ho-
mo peccati, filius perditionis, qui aduersatur & extolli-
tur supra oē quod dicitur deus, aut quod colitur, ita vt
in templo dei sedeat ostendens se tanq̃ sit deus. Num
retinetis q̃ cum adhuc essem apud vos, hæc dicebā vo-
bis? Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur in suo tē-
pore. Nam mysteriū iam opatur iniquitatis: tm̃ vt qui te-
net nunc teneat, donec de medio fiat. Et tunc reuelabi-
tur ille iniquus: quem dominus Iesus interficiet spū oris
sui: & destruet illustratione aduentus sui, eum, cuius est
aduentus secundū operationem sathanæ, in oī virtute,
& signis, & pdigiis mendacibus, & in oī seductione ini-
quitatis iis qui pereunt: eo qđ charitatem veritatis non
receperunt, vt salui fierent. Ideo mittent illis deus ope-
rationem erroris, vt credant mendacio, vt iudicētur oēs
qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquita-
ti. Nos autē debemus gratias agere deo semp p vobis fra-
tres dilecti a' deo, q̃ elegerit vos deus primitias in salu-
tem, in sanctificatiōe spūs, & in fide veritatis. Ad quod
& vocauit vos per euangelium nrm̃ per acquisitionem
gloriæ domini Iesu Christi. Itaq; fratres state: & tenete
traditiones quas didicistis, siue per sermonem, siue per
epistolam nostram. Ipse autem dñs Iesus Christus, & de-
us & pater noster qui dilexit nos, & dedit consolationē
æternam, & spem bonā in gratia: exhortetur corda ve-
stra, & confirmet in omni opere & sermone bono.

CAPVT. III.

Eph. 6. DE cætero fratres, orate pro nobis, vt sermo dei cur
Col. 4. a rat & clarificetur, sicut & apud vos, vt liberemur
ab importunis & malis hoībus, nō enim oīum est fides.
Fidelis autē dominus est, qui confirmabit vos & custodi-

et a malo. Confidimus autem de uobis fratres in domi
Bno q̄ quacūq̄ scipimus, & facitis & facietis. Dominus
autem dirigat corda uestra in charitate dei & patientia
Christi. Denuntiamus autem uobis fratres in uole do-
mini nostri Iesu Christi, ut subtrahatis uos ab omni fra-
tre ambulante inordinate, & non secundum traditionē
quam acceperunt a nobis. Ipsi enim scitis quemadmo-
dum oporteat imitari, nos, quoniam nō inquieti fuimus
inter uos, neq̄ gratis panem manducauimus ab aliquo, Ac. 20. g.
sed in labore & in fatigatione nocte & die operātes, ne 2. Cor.
quem uestrum grauaremus. Non quasi nō habuerimus 4. c
Cpotestatem, sed ut nosmetipsos formam daremus uobis
ad imitādum nos. Nam & cum essemus apud uos, hoc 1. Thel.
denuntiabamus uobis. Quoniam si quis non uult opera- 2. b
ri, nec manducet. Audiuius enim inter uos quosdam
ambulantes inquiete, nihil operantes sed curiose agen-
tes. Iis autem qui eiusmodi sunt denunciamus & obse-
cramus in domino Iesu, ut cum silentio operātes suum,
panem manducet. Vos autē fratres, nolite deficere bene
Gal. 6.
Dfacientes. Quod si quis non obedit uerbo nostro p̄ epi-
stolam hunc notate. & ne cōmisceamini cum illo, ut cō-
fundatur, & nolite quasi inimicum exillimare, sed corri-
pите ut fratrem. Ipse autē deus pacis det uobis pacē sem-
piternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus uo-
bis. Salutatio mea manu Pauli, quod ē signum in omni
epistola, ita scribo. Gratia domini nostri Iesu Christi cū
omnibus uobis. Amen.

ARGVMENTVM IN EPI- stolam Pauli ad Timotheum.

Timotheum instruit & docet de ordinatione epi-
scopatus & diaconii & omnis ecclesiasticæ discipli-
næ, scribens ei a Laodicia per Tychicum diaconem.

mus ego sum, Sed ideo misericordiam consecutus sum
 vt in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patie-
 tiam, ad informationem eorum qui credituri sunt illi in
 vitam æternam. Regi autem seculorum immortalī, in-
 uisibili, soli deo honor & gl'ia in secula seculorū. Amē.
 Hoc præceptum commendo tibi fili Timothee: secun-
 dum præcedētes in te prophetias, vt milites in illis bo-
 nam militiam, habens fidem, & bonam conscientiam
 quam quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt
 ex quibus est Hymengus & Alexander: quos tradidi sa-
 thanæ, vt discant non blasphemare.

CAPVT.

II.

- A** **O**bsacro igitur primum omnium fieri obsecratio-
 nes, orationes, postulationes, gratiarum actiones
 pro omnibus hominibus, pro regibus, & omnibus qui
 in sublimitate constituti sunt: vt quietā & tranquillam
 vitā agamus in omni pietate & castitate. hoc enim bo-
 num est & acceptum coram saluatore nostro deo: qui o-
 mnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veri-
 tatis venire. Vnus enim deus, vnus & mediator dei &
 hominum, homo Christus Iesus: qui dedit redemptio-
 nem semetipsum pro omnibus: cuius testimonium tem-
 poribus suis confirmatum est: in quo positus sum ego
 prædicator & apostolus (Veritatem dico non mēior)
 doctor gentium in fide & veritate, Volo ergo viros ora-
 re in omni loco. leuantes puras manus, sine ira & disce-
 ptatiōe. Similiter & mulieres in habitu ornato: cum ve-
 recundia & sobrietate ornantes se, non in tortis crinibus,
 aut auro, aut margaritis, vel veste pretiosa: sed quod de-
 cet mulieres promittentes pietatē per opera bona. Mu-
 lier in silentio discat, cum omni subiectione. Docere au-
 tem mulieri nō permitto, neq; dominari in virum, sed
 esse in silentio. Adam enim, primus formatus est: dein
 de Eua: & Adam non est seductus, mulier autem sedu-

1. Tim.

1. c

Pet. 3.

2. cor.

14. f

Gem.

3. b

ita in prauaricatione fuit. Saluabitur autem per filiorum generationem, si permanserit in fide & dilectione & sanctificatione cum sobrietate.

CAPVT.

III.

1. Tim.

1. b.

Fidelis sermo. Si quis episcopatum desiderat: bonum opus desiderat. Oportet enim episcopum irreprehensibilem esse, vnus vxoris virum sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitem, doctorem, non vinolentum, non percussorem sed modestum, non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui bene præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate. Si quis autem domui suæ præesse nescit: quomodo ecclesiæ dei diligentiam habebit? Non neophytum: ne in superbiam elatus in iudicium incidat diaboli. Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab iis qui foris sunt: vt non in cprobrum incidat, & in laqueum diaboli. Diacones similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes: habentes mysterium fidei in consciëntia pura. Et hi autem probentur primum: & sic ministrent: nullum crimen habentes. Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. Diacones sint vnus vxoris viri: qui filiis suis bene præ sint, & suis dñibus. Qui enim bene ministrauerint: gradum bonum sibi acquirent, & multam fiduciam in fide quæ est in Christo Iesu. Hæc tibi scribo fili Timothee: sperans me ad te venire cito, si autem tardauero: vt scias quomodo oporteat te in domo dei conuersari, quæ est ecclesia dei viui, columna & firmamentum veritatis. Et manifeste magnū est pietatis sacramentum quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

A

B

C

D

A Spiritus autem manifeste dicit, quia in nouissimis tēporibus discedent quidam a fide, attendentes spiri- 2. Tim.
tibus erroris & doctrinis demoniorum, in hypocrisi lo- 3. a
quentium mendacium, & cauteriatam habentium su- 2. Pe. 3.
am conscientiam, prohibentium nubere, abstinere a ci- 1. Iudæ
bis quos deus creauit ad percipiendum cum gratiarum 1. f.

B omnis creatura dei bona est, & nihil reiciendum quod cum gratiarum actione percipitur, sanctificatur enim p-
verbum dei & orationem. Hæc proponēs fratribus, bo- 2. tim.
nus eris minister Xpi Iesu, enutritus verbis fidei & bōæ 2. d.
doctrinæ quam assecutus es. Ineptas autem & aniles fa- Tit. 3. c.
bulas deuota, exerce autē teipsum ad pietatem. Nā cor-
poralis exercitatio ad modicum utilis est: pietas autem
ad omnia utilis est: promissionem habēs vitæ quæ nūc

C est, & futuræ. Fidelis sermo, & omni acceptiōe dignus.
In hoc enim laboramus & maledicemur, quia speramus
in deum viuum qui est saluator omnium hominum ma-
xime fidelium. Præcipe hæc & doce. nemo adolescen-
tiam tuam contēnat, sed exemplum esto fidelium in ver-
bo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. Dū
venio attēde lectioni, exhortationi, doctrinæ. Noli ne-
D gligere gratiam quæ in te est: quæ data est tibi per pro-
phetiam, cum impositione manuum præbyterii. Hæc
meditate, in his esto, vt pfectus tuus manifestus sit om-
nibus. Attende. n. tibi & doctrinæ: iusta in illis, Hoc. n.
faciens: & teipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

Seniotem ne increpaueris: sed obsecra vt patrem, iu-
uēnes, vt fratres. amicus, vt matres. iuuenículas, vt so-
rores in omni castitate. Viduas honora, quæ vere vi-
duæ sunt. Si qua autem vidua filios aut nepotes hēt: di-
scant prinū domum suam regere, & mutuum vicē red-

dere parētibus. hoc enim acceptum est coram deo. *Que*
autem vere vidua est & desolata: speret in deum, & in-
stet obsecrationibus & orationibus nocte & die. Nam
quæ in delitiis est: viuens mortua est. Et hoc præcipe: vt
irreprehensibiles sint. Si quis autem suorum & maxime
domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est
infideli deterior. Vidua deligatur non minus sexagin- **B**
ta annorum, quæ fuerit vnius viri vxor: in operibus bo-
nis testimonium habens, si filios educauit, si hospitio
recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem pa-
tientibus subministravit si omne opus bonum subsecu-
ta est. Adolescentiores autem viduas deuota. Cum enim
luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volunt: habentes
damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt: si-
mul autem & ociosæ discunt circumire domos: non so-
lum ociosæ, sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ
non oportet. Volo ergo iuniores nubere, filios procrea- **C**
re, matres familias esse, nullam occasionem dare aduer-
sario maledicti gratia. Iam enim quædam cōuersæ sunt
retro post sathanam. Si qs fidelis habet viduas, submi-
nistret illis, vt non grauetur ecclesia: vt iis quæ vere vi-
duæ sunt, sufficiat. Qui bene præsunt præbyteri: dupli-
ci honore digni habeantur: maxime qui laborāt in ver-
bo & doctrina. Dicit enim scriptura, nō alligabis os bo- **D**
uī trituranti. Et dignus est operarius mercede sua. Ad-
uersus presbyterum accusationem noli recipere: nisi sub
duobus aut tribus testibus. Peccantes, coram omnibus
argue: vt cæteri timorē habeant. Tellor coram deo &
Christo Iesu & electis angelis. vt hæc custodias sine p-
iudicio nihil faciens, in alteram partem declinādo. Ma-
nus cito nemini imposueris, neq; communicaueris pec-
caris alienis. Temetipsum castum custodi. Noli adhuc
aquam bibere, sed modico vino vttere propter stoma-
cum tuum, & frequentes tuas infirmitates. Quorundam

Deu.
25.a
1. Cor.
9.a
Mat.
10.b

hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem & subsequuntur. Similiter & facta bona manifesta sunt: & quæ aliter se habent abscondi non possum.

CAPVT. VI.

- A** Vicunq; sunt sub iugo serui, dominos suos omni honore dignos arbitrentur: ne nomen domini & doctrina blasphemetur. Qui autem fideles habent dominos, non contemnant, quia fratres sunt, sed magis seruiant, quia fideles sunt, & dilecti: qui beneficii participes sunt. Hæc doce & exhortare. Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus domini nostri Iesu Christi, & ei quæ secundum pietatem est, doctrinæ: superbus, nihil sciens, sed languens circa quæstiones & pugnas verborum, ex quibus oriuntur inuidiæ, contentiones. blasphemiæ, suspensiones, malæ, conflictationes hominum mente corruptorum & qui veritate priuati sunt, existimantium quæsum esse pietatem. Est autem quæstus magnus: pietas: cum sufficientia. Nihil enim intulimus in hunc mundum: hand dubium quia nec auferre quid possumus. Habentes autem alimenta & quibus legamur: his contenti sumus. Nam si qui volunt diuites fieri: incidunt in tentationem & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociua quæ mergunt homines in interitum & perditionem.
- C** Radix enim omnium malorum est cupiditas. quam quidem appetentes errauerunt a fide. & inseruerunt se doloribus multis. Tu autem o homo dei, hæc fuge: sectare vero iustitiam, pietatem, fidem charitatem, patientiam mansuetudinem. Certa bonum certamen fidei: apprehende vitam æternam, in quam vocatus es & confessus bonam confessionem coram multis testibus. Præcipio tibi coram deo qui viuificat omnia. & Christo Iesu qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem: vt serues mandatum

Iob. i. d.
Eccl. 5. c

17. b & sine macula, irreprehensibile vsq; in aduentum domini
 19. c. nostri Iesu Christi, quem suis temporibus ostendet bea
 Ioan. tus & solus potens, rex regum & dominus dominan-
 1. c. tium: qui solus habet immortalitatem, & lucem in habi-
 1. Ioan. tat inaccessibilem, quem nullus hominum vidit, sed
 1. b. nec videre potest, cui honor & imperium sempiternū
 Amen. Diuitibus huius seculi præcipe non sublime sa-
 pere, neq; sperare in incerto diuitiarum, sed in deo vi-
 uo (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum) be-
 ne agere, diuites fieri in bonis operibus, facile tribuere
 communicare, thesaurizare sibi fundamentum bonum,
 in futurum, vt apprehendant veram vitam. O Timo-
 thee, depositum custodi: deuitans prophanas vocum
 nouitates, & oppositiones falsi nominis sciētiæ, quam
 quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia te
 cum. Amen.

D

ARGVMENTVM IN EPISTO- lam Pauli secundam ad Timotheum.

Item Timotheo scribit de exhortatione martyrii,
 & de omni regula veritatis, & quid futurum sit tem-
 poribus nouissimis, & de sua passione: scribens ei ab
 vrbe Roma.

36

EPISTOLA PAULI AD TIMO-
theum secunda. CAPVT. I.

PAVLVS apostolus Iesu Chri-
sti per voluntatem dei, secundū
promissionē vitæ quæ ē in Chri-
sto Iesu. Timotheo charissimo
filio, gratia & misericordia, &
pax a deo patre nostro, & Chri-
sto Iesu domino nostro. Gratias
ago deo meo, cui seruiō a proge-

B nitoribus meis in conscientia pura, q̄ sine intermissione
habeā tui memoriā in orationibus meis, nocte ac die d̄
siderante videre, memor lachrimarū tuarū, vt gaudio
implear, recordationē accipiēs eius fidei q̄ est in te nō fi-
cta: q̄ & habitauit primū i auia tua Loide, & matretua
Eunice: certus sum autē q̄ & i te. Propter quā causam ad
moneo te, vt resuscites grām dei q̄ est in te per imposi-

Rom.
8.c.

C tionē manūū mearū. Nō. n. dedit nobis deus spiritū ti-
moris: sed virtutis & dilectiōis & sobrietatis. Noli itaq̄
erubescere testimoniū dñi nři neq̄ me vinctum eius: sed
collabora euāgelio scđm virtutē dei, q̄ nos liberauit &
vocauit vocatiōe scđa: nō scđm opa nra, sed scđm pposi-
tū suum & grām q̄ data est nobis in Xpo Iesu añ tēpo-
ra secularia. Manifestata ē autē nunc p illuminationē sal-

Tit. 3.b

D uatoris nři Iesu Xpi, q̄ destruxit quidē mortē. illumina-
uit autē vitā & incorruptionē p euāgeliū: in quo positus
sum ego p̄dicator & apostolus & magister gentiū. Ob
quā causam et hęc patior: sed nō confundor. Scio. n. cui
credidi: & certus sum q̄a potens ē depositū meū serua-
re in illū diē. Formā habeo sanorū verborū, q̄ a me audi-
sti in fide & in dilectione in Xpo Iesu. Bonū depositū
custodi p spiritū scđm, q̄ habitat in nobis. Scis. n. hoc, qđ
auersi sunt a me omnes qui in Asia sunt: ex quibus est

1. Tim.
2.b.

Phygelus & Hermogenes. Det misericordiam dominus Onesiphori domui: quia saepe me refugeravit, & catenam meam non erubuit. sed cum Romam venisset: solcite me quaesivit, & Inuenit. Det illi dominus inuenire misericordiam a deo in illa die, Et quanta Ephesi ministravit mihi: tu melius noli.

CAPVT.

II.

T Vergo fili mi, confortare in gratia quae est in Christo Iesu: & quae audisti a me per multos testes, haec commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. Labora sicut bonus miles Christi Iesu. Nemo militans deo, implicat se negotiis secularibus, ut ei placeat cui se probauit. Nam & qui certat in agone, non coronabitur, nisi legitime certauerit, Laborantem agricolam oportet primum de fructibus accipere: intellige quae dico. dabit enim tibi dominus in omnibus intellectum, Memor esto dominum Iesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David, secundum euangelium meum, in quo laboro usque ad vincula, quasi male operans: sed verbum dei non est alligatum. Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quae est in Christo Iesu, cum gloria coelestis. Fidelis sermo. Nam si commortui sumus, & conuiuemus. si sustinebimus: & conregnabimus. si negauerimus: & ille negabit nos. si non credimus: ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. Haec commune: testificans coram domino. Noli contendere verbis. ad nihil enim utile est: nisi ad subuersionem audientium, Solicite autem cura, teipsum probabilem exhibere deo operarium inconfusibilem, recte tractantem verbum veritatis. Prophana autem & vaniloquia deuota. multum enim proficiunt, ad impietatem: & sermo eorum ut cancer serpit ex quibus est Hymenaeus & Philetus: qui a veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subuerterunt

uerterunt quorundam fidem. Sed firmum fundamentū dei stat, habēs signaculum hoc. Cognouit dominus qui sunt sui. Et discedat ab iniquitate omnis qui inuocat nomen domini. In magna autem domo, non solum sunt uasa aurea et argentea, sed et lignea, et fictilia: et quædā quidem in honorem, quædam autem in contumeliam. Si quis ergo emundauerit se ab istis: erit uas in honore

D sanctificatum et utile domino, ad omne opus bonū paratum. Iuuenilia autem desideria fuge, sectare uero iustitiam, fidem, spem, et charitatem, et pacem cum iis qui inuocant dominum de corde puro. Stultas autem et sine disciplina quæstiones deuita: sciens qui agnenerant lites. Seruum autem domini non oportet litigare: sed māsuetum esse ad omnes, docibilem: patiētem: cum modestia corripientem eos qui resistunt ueritati: ne quando deus det illis poenitentiam ad cognoscendam ueritatem, et resipiscant a diaboli laqueis: a quo captiui tenentur ad ipsius uoluntatem.

CAP. III.

A **H**oc autem scito: qui in nouissimis diebus instabūt tempora periculosa: et erunt homines seipsos amantes: cupidi: elati: superbi, blasphemī: parentibus nō obediētes, ingrati: scelesti: sine affectiōe: sine pace: criminales, incontinentes: immites, sine benignitate: proditores: proterui: tumidi: et uoluptatum amatores magis quā dei: habentes speciem quidem pietatis, uirtutem autem eius abnegantes. Et hos deuita. ex his enim sunt qui penetraunt domos, & captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis: quæ ducuntur variis desideriis: semper discētes, & nunq̄ ad scientiam ueritatis puenientes. Quē
B admodum autem Iamnes & Mābres resisterunt Moysi: ita & hi resistunt ueritati, homines corrupti mente, reprobī circa fidem, sed ultra non proficient, insipientia enim eorum manifesta erit in omnibus, sicut & illorum fuit. Tu autem assecutus es meam doctrinā: institutio-

1. Tim.

1. c

Tit. 3. 6

1. Ti. 4. a

2. Pe. 3. a

Iud. 2. 15

Exo. 7. b

EPI. PAV

nam, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passionem, qualia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii, Llistris, quales persecutiones sustinui, quæ ex omnibus eripuit me dominus. Et omnes qui pie volunt vivere in Christo Iesu: persecutionem patientur. Mali autem homines & seductores proficient in peius: errantes, & in errorem mittentes. Tu vero permane in iis quæ didicisti. & credita sunt tibi: sciens a quo didiceris, & quod ab infantia facias literas nosti, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem quæ est in Christo Iesu. Omnis scriptura diuinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia, ut perfectus sit homo dei ad omne opus bonum instructus.

2. Pe. 1. d

CAPVT.

IIII.

Testificor coram deo & Iesu Christo qui iudicaturus est viuos & mortuos per aduentum ipsius, & regnum eius: prædica verbum: instat opportune, importune, argue, obsecra, increpa in omni patientia & doctrina. Erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros prurientes auribus, & a veritate quidem auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac euangelistæ, ministerium tuum imple. Sobrius esto. Ego enim iam delibor, & tempus resolutionis meæ instat. Bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidem seruaui. In reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi dominus in illa die, iustus iudex, non solum autem mihi, sed & iis qui diligunt aduentum eius. Festina ad me venire cito. Demas enim me reliquit, diligens, hoc seculum, & abiit Thessalonicam, Cresus in Galathiam. Titius in Dalmatiam. Lucas, est mecum solus. Marcum assume, & adduc tecum, est enim mihi utilis in ministerio. Tychicum

A

B

C

Col. 4. d

autem misi Ephesum, Penulam quam reliqui Troade apud Carpum, veniens affer tecum & libros, maxime autem membranas. Alexander ararius multa mala mihi ostendit reddet illi dominus secundum opera eius: quem & tu deuita, valde enim restitit verbis nostris. In prima mea defensione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt, non illis imputetur. Dominus autem mihi assistit, & confortauit me, vt per me prædicatio impleatur: & audiant omnes gentes, & liberatus sum de ore leonibus. Liberauit me dominus ab omni opere malo, & saluum faciet in regnum suum coeleste, cui gloria in secula seculorum. Ameu. Saluta Priscillam & Aquilam & Onesiphori domum. Erastus remansit Corinthi. Trophimum autem reliqui infirmum Mileti. Festina ante Hyemem venire. Salutant te Eubulus & Pudens & Linus & Claudia & fratres omnes, Dominus Iesus Christus cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

Sup. i. e

ARGVMENTVM IN EPI

stolam Pauli ad Titum.

Titum commune facit & instruit de constitutione præbyteri: & de spiritali conuersatione, & hæreticis vitandis, qui in traditionibus Iudaicis credunt, scribens ei a Nicoboli.

H ii

EPISTOLA PAULI AD
Titum. CAPVT. I.

AVLVS Seruus dei apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum dei & agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est in spem vitæ æternæ: quam promisit qui non mentitur deus ante tempora secularia: manifesta-
uit autem temporibus suis ver-

bum suum in prædicatione quæ credita est mihi secundum præceptum saluatoris nostri dei. **T**ito dilecto filio secundum communem fidem gratia & pax a deo patre & Christo Iesu saluatore nostro. Huius rei gratia reliqui te

1. Tim.
3.2

Bretæ: ut ea quæ desunt corrigas, & constituas per ciuitates presbyteros sicut & ego disposui tibi. Si quis sine crimine est, vnius vxoris vir filios habens fideles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos. Oportet enim episcopum sine crimine esse: sicut dei dispensator: non

not cap. ii

superbum: non iracundum: non violentum: non percu-
forem: non turpis lucri cupidum: sed hospitalem: beni-
gnum: prudentem: sobrium: iustum: sanctum: continen-
tem, amplectentem eum qui secundum doctrinam est,
fidelem sermonem, ut potens sit exhortari doctrina sa-
na, & eos qui contradicunt arguere. Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui & seductores, maxime qui de

Ccircuncisione sunt: quos oportet redargui, qui vniuersas domos subuertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia. Dixit quidam ex illis proprius ipsorum propheta. Cretenses semper mendaces, malæ bestiarum, veters pign. Testimonium hoc verum est. Quam ob causam in
Dcrepa illos dure, ut sani sint in fide, non attendentes Iu

Epime-
nides

daicis fabulis, & mādatis hominum aduersantium se a veritate. Omnia munda mundis: coinquinatis autem & infidelibus nihil est mundum: sed inquinatæ sunt eorū & mens & conscientia. Cōfitentur se nosse deum: factus autem negant, cum sint abominati & increduli, & ad omne opus bonum reprobi.

CAP. II.

Roff.
14.d

A **T** V autem loquere quæ decent sanam doctrinam.

Senes, vt sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fida, in dilectione, in patientia. Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino seruiētes: bene docentes: vt prudentiam doceant. Adolescētulas, vt viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas, vi-

ep
color. 3

B ris suis, vt non blasphemetur verbum dei. Iuuenes similiter hortare, vt sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in grauitate, verbum sanum: irreprehensibile: vt is qui ex aduerso est vereatur, nihil habens malum dicere de nobis. Seruos domini suis subditos esse, in omnibus

C placentes, non contradicentes, non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes, doctrinam saluatoris nostri dei orment in omnibus. Apparuit enim gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, vt abnegantes impietatem & secularia desideria, sobrie & iuste, & pie viuamus in hoc seculo, expectantes beatā spem & aduentum gloriæ magni dei & saluatoris nostri Iesu Christi, qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab omni iniquitate: & mundaret sibi populū acceptabilem, sectatorem bonorum operū. Hæc loquere & exhortare: & argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

CAP. III.

Ephē.
6.2
Col. 3. d
1. Pe. 2. c

A **A** Dmone illos pncipibus & potestatibus subditos esse dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse, neminē blasphemare, non litigiosos esse sed mode

nos: omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, errantes, seruientes desideriis & voluptatibus variis, in malitia & inuidia agentes, odibiles, odientes inuicem. Cum autem benignitas & humanitas apparuit saluatoris nostri dei, non ex operibus iustitiæ quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis & renouationis spiritus sancti quem effudit in nos abunde per Iesum Christum saluatorem nostrum, ut iustificati gratia ipsius hæredes sumus secundum spem vitæ æternæ. Fidelis sermo est. Et de his volo te confirmare: ut curent bonis operibus præesse qui credunt deo. Hæc sunt bona & utilia hominibus. Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones: & pugnas legis deuota, sunt enim inutiles & vanæ. Hæreticum hominem post vnam & secundam correptionem deuota: sciens quia subuersus est qui eiusmodi est, & relinquit cum sit proprio iudicio condemnatus. Cum misero ad te Arteman, aut Tichycum: festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hyemare. Zenam legisperitum & Apollo solcite præmitte, ut nihil illis desit. Discant autem & nostri, bonis operibus præesse ad vltus necessarios: ut non sint infructuosi. Salutant te: qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia dei cum omnibus vobis. Amen.

ARGVMENTVM IN EPISTOLA lam Pauli ad Philemonem.

Philemoni familiares literas facit pro Onesimo seruo eius: scribens ei ab vrbe Roma de carcere per suum præscriptum Onesimum.

AVLVS Vinc̃tus Christi Iesu, & Timotheus frater: Philemoni dilecto & adiutori nostro, & Apphiã sorori charissima, & Archippo commilitoni nostro, & ecclesie quæ in domo tua est. Gratia vobis & pax à deo patre nostro, & domino Iesu Christo. Gra

tias ago deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis, audiens charitatem tuam & fidem quam habes in domino Iesu, & in omnes sanctos: vt communicatio fidei, tuæ euident fiat in agnitione omnis operis boni in vobis in Christo Iesu. Gaudium enim magnum habui & consolationem in charitate tua, quod viscera sanctorum requieuerunt per te frater. Propter

B quod multam fidutiam habens in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet, propter charitatem magis obsecro: cum sis talis vt Paulus senex, nunc autem & vinc̃tus Iesu Christi, obsecro te pro meo filio quem genui in vinculis. Onesimo: qui tibi aliquando

C inutilis fuit, nunc autem & mihi & tibi utilis, quem remisi tibi. Tu autem illum, id est, mea viscera, suscipe, quem ego volueram mecum detinere, vt pro te mihi ministraret in vinculis euangelii, sine consilio autem tuo, nihil volui facere, vti ne velut ex necessitate bonum tuum esset, sed voluntarium. Forsitan enim ideo disceres ad horam a te, vt æternum illum reciperes: iam non vt seruum, sed pro seruo charissimum fratre, maxime mihi, q̃to

autem magis tibi & in carne & in domino? Si ergo habes me socium, suscipe illum sicut me. Si autem aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi imputa. Ego Paulus scripsi mea manu. Ego reddam: ut non dicam tibi quod & te ipsum mihi debes. Ita frater ego te fruor in domino, refice viscera mea in Christo. Confidens in obedientia tua scripsi tibi: sciens quoniam & super id quod dico facies. Simul & para mihi hospitium: nam spero per orationes vestras donari me vobis. Salutat te Epaphras captiuus meus in Christo Iesu. Marcus Aristarchus: Demas & Lucas adiutores mei. Gratia domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

MULTIPHARIAM multisq;
modis olim deus loquens patribus in
prophetis: nouissime diebus istis lo-
cutus est: nobis in filio, quem consti-
tuit hæredem vniuersorum, per quē

Sapi. 7. d

gloriæ & figura substantiæ eius, por-
ransq; omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccato-
rum faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis:
tanto melior angelis effectus, quanto differentius præ
illis nomen hæreditauit. Cui enim dixit aliquando an-
gelorum, Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rur-
sum, Ego ero illi in patrem: & ipse erit mihi in filium.
Et cum iterum introducit primogenitum in orbem ter-
ræ dicit, Et adorent eum omnes angeli dei. Et ad ange-
los quidem dicit, Qui facit angelos suos spiritus: & mi-
nistros suos flammam ignis. Ad filium autem. Thronus

Psal. 2. b

2. Reg.

7. b

Psal.

96. b

Psal.

103. a

Psal.

44. b

Btuus deus in seculum seculi: virga æquitatis: virga regni
tui. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea
vnxit te deus, deus tuus oleo exultationis præ partici-
pibus tuis. Et, Tu in principio domine terram fundasti:
& opera manuum tuarum sunt cœli. Ipsi peribunt, tu

Psal.

101. b

Cautem permanebis: & omnes vt vestimentum vetera-
scent: & velut amictum mutabis eos & mutabuntur: tu
aut idē ipse es, & anni tui nō deficiēt. Ad quē aut ange-
logæ dixit aliquando Sede a dextris meis: quoadusq;
ponā inimicos tuos scabellum pedum tuorū? Non ne
omnes sunt administratori spiritus: in ministerium mis-
si propter eos qui hæreditatem capient salutis?

Psal. .

109. a

1. Cor.

15. d.

CAPVT.

II.

A**P**ropterea abundantius oportet obseruare nos ea

quæ audiuius: ne forte perefruiamus. Si enim qui per angelos dictus est sermo, factus est firmus: & omnis præuaticatio & inhobedientia accepit iustam mercedis retributionem: quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem? quæ cum initium accepisset enarrandi per dominum ab eis qui audierunt, in nos confirmata est, contestante deo signis & portentis & variis virtutibus & spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatē. Non enim angelis subiecit deus orbē terræ

Psal. 8. c.

futurum, de quo loquimur. Testatus est autem in quodam loco quis, dicens, Quid ē homo q̄ memor es eius: aut filius hominis quoniam visitas eum? Minuisti eum paulominus ab angelis: gloria & honore coronasti eū: & cōstituisti eū super opa manuum tuarū. Omnia subiecasti sub pedibus eius. In eo. n. q̄ oīa ei subiecit, nihil dimisit nō subiectum ei. Nunc autē necdum videmus oīa subiecta ei. Eum autē q̄ modico q̄ angeli minoratus est, videmus Iesum propter passionē mortis gloria & honore coronatū: vt grā dei, pro omnibus gustaret mortē.

B

1. Cor.

15. d

Philip.

2. b

Decebat. n. eum propter quē omnia, & per quem oīa q̄ multos filios in gloriā adduxerat, authorē salutis eorū

Psal. 121. c

Psalin.

170.

Esa. 8.

per passionem cōsummani. Qui. n. sanctificat & q̄ sanctificatur, ex vno oēs. Propter quā causam nō cōfunditur fratres eos vocare, dicens. Nunciabo nomen tuū fratribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te. Et iterum, Ego

C

Osee. 13

d.

1. Cor.

15. g

ero fidens in eū. Et ite. Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi deus. Quia ergo pueri cōmunicauerunt carni

& sanguini: & ipse similiter p̄cipauit eis dē: vt p̄ mortem destrueret eum qui habet mortis imperium, id est

D

diabolum: & liberaret eos q̄ timore mortis p̄ totam vitam obnoxii erant seruituti. Nusquā. n. angelos apprehendit. Vnde debuit per omnia fratribus simulari: vt

misericors fieret & fidelis pontifex ad deum, vt repro-

pitaret delicta populi, in eo enim in quo passus est ipse

& tentatus : potens est & in eis qui i tentantur auxiliari.

CAPVT.

III.

- A** Vnde fratres sancti, vocationis cælestis participes, considerate apostolum & pontificem confessionis nostræ Iesum : qui fidelis est ei qui præfecit illum . sicut & Moyse in omni domo eius. Amplioris enim gloriæ iste præ Moyse dignus est habitus, quanto ampliorem honorem habet domo qui fabricauit illā . Omnis namque
- B** domus, fabricatur ab aliquo, qui autem omnia creauit: deus est . Et Moyse quidem fidelis erat in tota domo eius tanquam famulus, in testimonium eorum quæ dicenda erant: Christus vero tanquam filius in domo sua: quæ domus, sumus nos, si fiduciam & gloriam spei vsque ad finem, firmā retineamus, Quapropter sicut dicit spiritus sanctus, Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, vbi tentauerunt me patres vestri: probauerunt & viderunt opera mea. Quadraginta annis, propter quod insensui generationi huic & dixi, Semper errant corde. Ipsi autem non cognouerunt vias meas, quibus iuraui in ira mea, Si introibunt in requiem meam. Videte fratres, nequando sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discendi a deo viuo : sed adhortamini vos metipsos per singulos dies, donec hodie cognominatur, vt non obduretur quis ex vobis fallacia peccati. Participes enim Christi effecti sumus : si tamen initium substantiæ eius usque ad finem firmum retineamus dum dicitur, Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. Quidam enim audientes, exacerbauerunt: sed non vniuersi qui profecti sunt ab Agypto per Moysen. Quibus autem insensus est quadraginta annis,

Nam.
12. b

Psal.
94. c

Num.
14. f

teneamus spei nostræ confessionem. Non enim habemus pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris: tētatum autem p̄ omnia pro similitudine absq̄ peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ eius: vt misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno. CAP. V.

A Omnis namq; pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad deum: vt offerat dona & sacrificia pro peccatis, qui condolare possit iis qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisquam sumit sibi honorem: sed q̄ vocatur a deo: quemadmodum & Aron. Sic & Christus non semetipsum clarificauit vt pontifex fieret: sed qui locutus est ad deum: Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit, Tu es sacerdos in æternum, scūcū ordinē Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ, preces, supplicationesq; ad eū qui posuit illum saluum facere a morte, cum clamore valido & lachrymis offerens exauditus est pro sua reuerentia. Et quidem cum esset filius dei, didicit ex iis quæ passus est obedientiam: & consummatus factus est omnibus obtemperatibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus a deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech. De quo nobis gradis sermo & interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. Etenim cum deberetis magistri esse: propter tēpus: rursus indigetis: vt vos doceamini quæ sint elementa exordii sermonum dei: & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo. Omnis enim qui lactis est participes: expers est sermonis iustitiæ. paruulus enim est. Perfectorum autem est solidus cibis eorum qui pro ipsa consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

2. Cor.
3. b.

1. Par.
23. b
Psal. 2. b
Psal.
190. b

Q Vapropter intermittentes inchoationis Christi **A**
sermonem, ad perfectionem feramur, non rursus
iacentes fundamentum poenitentiae ab operibus
mortuis & fidei ad deum, baptismatum doctrinae, im-
positionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum,
& iudicii aeterni. Et hoc faciemus: si quidem permiserit
deus. Impossibile enim eos qui semel sunt illuminati,
gustauerunt etiam donum coeleste & participes facti sunt
spiritus sancti, gustauerunt nihilominus bonum dei ver-
bum, virtutesque seculi venturi, & prolapsi sunt rursus re-
nouari ad poenitentiam, rursus crucifigentes sibi met-
ipsis filium dei, & ostentui habentes. Terra enim saepe **B**
venientem super se bibens imbrem, & germinans her-
bam opportunam illis a quibus colitur: accipit benedi-
ctionem a deo, proferens autem spinas ac tribulos, re-
proba est, & maledicto proxima, cuius consummatio in
combustionem. Confidimus autem de vobis dilectissi-
mi meliora & viciniora saluti, tametsi ita loquimur. Non
enim iniustus deus, ut obliuiscatur operis vestri & dile-
ctionis quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministra-
tis sanctis & ministratis. Cupimus autem vnumquemque **C**
vestrum eandem ostentare sollicitudinem, ad expletionem
spei usque in finem ut non segnes efficiamini, verum imi-
tatores eorum qui fide & patientia hereditabunt pro-
missiones. Abraham namque promittens deus: quoniam
neminem habuit per quem iuraret maiorem, iurauit per
semetipsum, dicens, Nisi benedicens benedicam te: &
multiplicans multiplicabo te. Et sic longanimiter ferens: **D**
adeptus est remissionem. Homines enim per maiorem
se iurant: & omnis controuersiae eorum finis ad confir-
mationem, est iuramentum. In quo abundantius volens
deus ostendere pollicitationis hereditibus immobilitatem
consilii sui: interposuit iurandum, ut per duas res im-

2. Pet.
2. d.

Gene.
22. c.

mobiles quibus impossibile est mētiri deū: fortissimū solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem quam sicut ancoram habemus animæ tutam ac firmam, & incedentem vsq; ad interiora velaminis. vbi præcursor pro nobis iutroii Iesus, secundum ordinem Melchisedech. pontifex factus in æternum.

CAPVT.

VII.

- A** **H**ic enim Melchisedech, rex Salē, sacerdos dei summi, qui obuiauit Abrahæ regresso a cæde regum, & benedixit ei, cui & decimas omnium diuisit Abrahā. primum quidē qui interpretatur rex iustitiæ: de inde autem & rex Salē, quod est rex pacis. sine patre, sine genelogia, neq; initium dierum, neq; finē vitæ habēs, assimilatus autem filio dei, manet sacerdos in perpetuum. Intuemini autem quantus sit hic: cui & decimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha. Et quidem de filiis Leui sacerdotium accipientes mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem, id est a fratribus suis: quanq̃ & ipsi exierunt de lumbis Abrahæ. Cuius autem generatio non annumeratur in eis: decimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habebat re promissiones benedixit. Sine vlla autem contradictione: quod minus est a meliore benedicitur. Et hic quidem decimas morientes homines accipiunt: ibi autem constat quia viuit. Et (vt ita dictum sit) per Abraham, & Leui qui decimas accipit decimatus est. adhuc enim in lumbis patris erat, quando obuiauit ei Melchisedech. Si ergo consummatio per sacerdotium Leuiticum erat (populus enim, sub ipso legem accepit) quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aron dicit? Translato enim sacerdotio: necesse est vt & legis translatio fiat. In quo enim hæc dicuntur d alia tribu est, de qua nullus altario præsto fuit. Mani-

Gene.
14.d

festum est enim quod ex Iuda ortus sit dominus noster in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est. Et amplius adhuc manifestum est: si secundum similitudinem Melchisedech, exurgat alius sacerdos qui non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vite insolubilis. Contestatur enim. Quoniam tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Reprobatio quidem sit præcedentis mandati: propter infirmitatem eius & inutilitatem nihil enim ad perfectum adduxit lex: introductio vero melioris spei, per quam proximamus ad deum. Et quantum est non sine iureiurando (alii quidem, sine iureiurando sacerdotes facti sunt: hic autem cum iureiurando per eum qui dixit ad illum, Iuravit dominus, & non poenitebit eum: tu es sacerdos in æternum) in tantum melioris testamenti spiritus factus est. Iesus. Et alii quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere: hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. Unde & saluare in perpetuum potest accedentes per ipsum ad deum: semper viuens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decebat ut nobis esset pontifex: sanctus innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus & excelsior cœlis factus: qui non habet necessitatem quotidie (quemadmodum sacerdotes) prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi. hoc enim fecit semel se offerendo. Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iusiurandi qui post legem est, filium in æternum perfectum.

CAPVT. VIII.

Capitulum autem super ea quæ dicuntur. Talem habemus pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cœlis: sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit deus, & non homo. Omnis enim pontifex, ad offerendum munera & hostias constituitur, unde

Psal.
109.c.

Psal.
119.b.

C

D

A

- tur, vnde necesse est & hunc habere aliquid quod offerat. Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos: cū eēnt qui offerrent secundum legem munera, qui exemplari & vmbra deseruiunt coelestium, sicut respōsum ē Moy si, cum consummaret tabernaculum. Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar: quod tibi ostensum est in monte. Nunc autem melius sortitus est ministerium: quanto & melioris testamenti mediator est: quod in melioribus repromissionibus sancitum est. Nam si illud prius culpa vacasset, non. vtiq; secundi locus inquireretur.
- B** Vituperans enim eos dicit. Ecce dies venient, dicit dominus, & cōsummabo super domum Israel & super domum Iuda testamentum nouum non secundum testm̄ quod feci patribus eorū in die qua apprehendi manum eorum vt educerem illos de terra Aegypti, quoniā ipsi non permanserunt in testamento meo, & ego neglexi eos: dicit dñs. Quia hoc est testm̄ quod disponā domui Israel post dies illos, dicit dñs. Dabo leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas: & ero eis in deum, & ipsi erunt mihi in populum, & non docebit vnusquisq; proximum suum & vnusquisq; fratrem suum dicens. Cognosce dominum, qm̄ omnes scient me a minore vsq; ad maiorem eorum: quia propitius ero ini quitatibus eorum, & peccatorū eorum iam non memorabor. Dicendo autem nouum veterauit prius. Quod autem antiquatur & senescit: prope interitum est.

CAP.

IX.

- A** H Abuit quidem & prius iustificaciones culturæ, & sanctum seculare. Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra, & mensa, & propositio panum, quæ dicitur sancta. Post velamentum autem secundum tabernaculum, quod dicitur sancta sanctorū, aureum habens thuribulum: & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua vna aurea hīs man-

Exo.
25.d
Act.7,fiHier.
31.cExod.
26,c &
36.a

na, & virga Aaron quæ frunduerat, & tabulæ testamen-
 ti, superq; eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia p **B**
 pitatorium, de quibus non est modo dicendum per sin-
 gula. His vero ita cōpositis: in priori quidem tabernacu-
 lo semper introibant sacerdotes, sacrificiorum officia
 consummantes: in secundo autem, semel in anno solus
 pontifex: non sine sanguine quem offerret pro sua & po-
 puli ignorantia, hoc significante spiritu sancto, nondū
 propalatam esse sanctorum viam, adhuc priore taberna **C**
 culo habente statum quæ parabola est temporis instan-
 tis: iuxta quam munera & hostiæ offerūtur, quæ nō pos-
 sunt iuxta conscientiam perfectum facere seruientem so-
 lum modo in cibis, & in potibus, & in variis baptisma-
 tibus, & iustitiis carnis vsq; ad tempus correctionis im-
 positis. Christus autem assistens pontifex futuroꝝ bono-
 rum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu-
 factum, id est non huius creationis: neq; per sanguinem
 hircorū aut vitulorū, sed per proprium sanguinem intro-
 iuit semel in sancta, æterna redemptione inuenta. Si enī **D**
 sanguis hircorū & tauroꝝ & cinis vitulæ aspersus, inqui-
 natos sanctificat ad emundationem carnis, quāto magis
 sanguis Christi qui per spm̄ sanctum semetipsum obtu-
 lit immaculatum deo, emundauit conscientiam nostrā
 ab operibus mortuis ad seruendum deo viuēti? Et ideo
 noui testamenti mediator est, vt morte intercedente, in
 redemptionem eazꝝ præuaricationū quæ erant sub prio-
 ri testamento, repromissionem accipiant qui vocati sunt
 æternæ hæreditatis. Vbi enim testamentum, mors ne-
 cesse est intercedat testatoris. Testamētum enim, in mor-
 tuis confirmatum est, alioquin nondum valet, dum vi- **E**
 uit qui testatus est. Vnde nec primum quidem: sine san-
 guine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis
 a Moyse vniuerso populo: accipiens sanguinem vitulo-
 rum & hircorū cum aqua & lanna coccinea & hyssopo,

Leui.

16.c

1. Pe. 1.d

1. Io. 1.d

Apo. 1.b

1. Pe. 3.g

Ro. 5.b

Gal. 3.b

Gene.

24.c

F ipsum quoque librum & omnem populum aspergit, dicens. Hic sanguis testis quod mandauit ad vos deus. Etiam tabernaculum & omnia uasa ministerii, sanguine, sicut aspergit. Et omnia penitus in sanguine secundum legem mundantur, & sine sanguinis effusione, non fit reprobatio. Necessarium est ergo exemplaria quod celestium, his mundari, ipsa autem celestia, melioribus hostiis quam istis. Non enim in manufacta sancta Iesus introiuit, exemplaria uero, sed in ipsum cælum: ut appareat nunc uultui dei pro nobis. Neque ut sæpe offerat semetipsum, quemadmodum pontifex intrat in sancta per singulos annos in sanguine alieno. (Alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi). Nunc autem semel in consummationem seculorum: ad delationem peccati, per hostiam suam apparuit. Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium: sic & Christus semel oblatus est ad multorum exhaustiunda peccata, secundo si ne peccato apparebit omnibus expectantibus se, in salutem.

CAPUT.

X.

A Vbi enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem regis: per singulos annos eisdem ipsis hostiis quas offerunt indefinenter, nunquam potest accedere perfectos facere alioquin cessassent offerri, ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati, cultores semel mundati, sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit: impossibile enim est, sanguine taurorum & hircorum auferri peccata. Ideo ingrediens mundum dicit. Hostiam & oblationem noluisti: corpus autem aptasti mihi. Holocaustum pro peccato: non tibi placuerunt. Tunc dixi. Ecce venio, in capite libri scriptum est de me: ut faciam deus voluntatem tuam. Superius dicens. Quia hostias, & oblationes, & holocaustum: & pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi quod secundum legem offeruntur, tunc dixi. Ecce venio ut faciam deus voluntatem tuam, aufert primum: ut sequens statuatur. In qua vo-

Ro. 5. b
1. Pe. 3. c

Leui.
16. c

Psal.
39. b
Psal. 1.

luntate sanctitati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel. Et omnis quidem sacerdos prælio est quotidie ministrans, & easdem sæpe offerens hostias quæ non possunt auferre peccata: hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera dei, de cætero expectans, donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. Una enim oblatione, consummavit in sempiternum sanctificatos. Contellatur autem nos & spiritus sanctus, postquam enim dixit. Hoc autem testamentum quod testabor ad illos, post dies illos, dicit dominus. Dabo leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum inscribam eas, & peccatorum, & iniquitatum eorum iam non recordabor amplius. Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio pro peccato. Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam initiauit nobis viam nouam & viuentem per velamen, id est, carnem suam, & sacerdotem magnum super domum dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda à conscientia mala, & abluti corpus aqua munda: teneamus spei nostre confessionem indeclinabilem, fidelis enim est qui repromisit, & consideremus inuicem in prouocationem charitatis & bonorum operum, non deserentes collectionem nostram sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantis, & tanto magis quanto videritis appropinquantem diem. Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia, terribilis autem quædam expectatio iudicii & ignis æmulatio, quæ consumptura est aduersarios. Irritam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione, duobus, vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis deterrora mereri supplicia qui filium dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliā fecerit? Scimus enim qui dixit. Mihi vindictam, & ego retribuam. Et iterum.

Psal.
109.2
1. Cor.
15. d
Hic. 31. f
sup. 8. e

Sup. 6. a
Deut.
17. b
Mat.
18. b
Ioā. 8. c
1. Cor.
13. a

D

E

Iudicabit dñs populū suū. Horrēdum est incidere in Deut.
manus dei uiuentis. Rememoramini aut̃ pristinos dies, 32.e
F in quibus illuminati, magnū certamen sustinuiſtis pas- Rom.
ſionum, & in altero qdem opprobriis & tribulatiōibus 12.d
spectaculum facti, in altero autem socii taliter cōuerſan-
tium effecti. Nam & vinctis compaſſi eſtis, & rapinā bo-
norum veſtroꝝ cum gaudio ſuſcepſiſtis, cognoscētes vos
habere meliōrē & manentem ſubſtantiā. Nolite itaque
amittere confidentiam veſtram q̃ magnā habes remun-
erationē. Patientia. n. vobis neceſſaria eſt, vt volūtatē
dei facientes, reportetis p̃miſſionem. Adhuc. n. modicū
aliq̃tūlūq; q̃ venturus eſt veniet, & non tardabit, iuſtus
aut̃ ex fide uiuit, quod ſi ſubtraxerit ſe: non placebit ani-
mæ meæ. Nos aut̃ ſumus ſubtractionis filii in perditione-
nem, ſed fidei in ſalutem animæ. CAP. XI.

A **E**ſt aut̃ fides, ſperandaꝝ ſubſtantia reg̃, argumentū
non apparentiū. In hac enim teſtimoniū conſecuti
ſunt ſenes. Fide, intelligimus aptata eſſe, ſecula verbo
dei, vt ex inuiſibilibus viſibilia fierent. Fide, plurimā ho-
ſtiā Abel q̃ Cayn, obtulit deo: per quā teſtimoniū cōſe-
cutus eſt eſſe iuſtus: teſtimonium phibente muneribus
eius deo: & p̃ illā deſunctus adhuc loq̃tur, Fide Enoch
trāſſatus eſt ne videret mortē: & non inueniabatur: quia
tranſtulit illum deus, ante tranſlationem enim, teſtimo-
nium habuit placuiſſe deo. ſine fide autem, impoſſibi-
B le eſt placere deo. Credere enim oportet accedentem ad
deum quia eſt, ingrētibus ſeremunerator ſit. Fide, Noe
reſponſo accepto de iis quæ adhuc non videbantur: me-
tuens, aptauit arcam in ſalutem domus ſuæ, per quam
damnauit mundum, & iuſtitiaꝝ quæ per fidem ex: heres
eſt iuſtitutus. Fide, qui vocatur. Abraham, obediuit, in
locum exire quem accepturus erat in hæreditatem: &
exiit, neſciens quo irēt. Fide, demoratus eſt in terra re-
promiſſionis tanq̃ in aliena: in caſualis habitando: cum

Aba. 2. a
Ro. 1. b
Gal. 3. b

Ge. 1. a

Ge. 4. a

Mat.
23. d

Ge. 5. e
Ecc. 44.

Ge. 6. e
Eccle.
44. e

Ge. 12. a

Isaac & Iacob cohæredibus repromissionis eiusdē. Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem: cuius C
 artifex & conditor, deus. Fide, & ipsa Sarra sterilis virtu-
 tem in conceptione seminis accepit, etiam præter tem-
 pus ætatis, quoniam fidelem credidit esse eum qui re-
 promiserat. Propter quod & ab vno orti sunt (& hoc e'
 mortuo) tanquam sidera cœli in multitudinem: & si-
 cut arena quæ est ad oram maris innumerabilis. Iuxta fi-
 dem defuncti sunt omnes isti: non acceptis repromissio-
 nibus, sed a longe eas aspicientes & salutantes: & con-
 fitentes quia peregrini & hospites sunt super terram.
 Qui enim hæc dicunt: significant se patriam inquirere. D
 Et si quidem ipsius meminissent de qua exierunt: ha-
 bebant utiq; tempus reuertendi, nunc autē meliorē ap-
 petunt: id est cœlestem: deo non confanditur deus vo-
 cari deus eorum, parauit enim illis ciuitatē. Fide, obtulit
 Abraham Isaac: cum tētatetur, & vnigenitum offerebat
 Ec. 44. d in quo susceperat repromissiones, ad quem dictum est.
 Ge. 21. b In Isaac vocabitur tibi semen, arbitrans quia & a mor-
 Ro. 9. b tuis succitare potens est deus, vnde eum & in parabolā
 Ge. 27. accepit. Fide, & de futuris bñdixit Isaac Iacob & Esau.
 d & f Fide, Iacob moriens, singulos filiorū Ioseph benedixit:
 Gene. & adorauit fastigium virgæ eius. Fide, Ioseph moriens
 48. c de profectione filiorū Israel memoratus est: & de ossi-
 Gene. bus suis mandauit. Fide. Moyses natus, occultatus ē mē
 50. d sibus tribus a parentibus suis: eo q; vidissent elegantem
 Exo. 2. a infantem, & non timuerunt regis edictum. Fide: Moy-
 Exo. 1. c ses grandis factus, negauit se esse filium filie Pharaonis,
 magis eligens astringi cum populo dei, quam temporalis
 Exo. 1. b peccati habere iocunditatem: maiores diuitias æstimās,
 thesauro Aegyptiorū, improperium Christi, aspiciebat
 enim in remunerationem. Fide, reliquit Aegyptum: nō
 Ex. 12. d veritus animositatem regis: inuisibilem enim tanq; vi-
 dens sustinuit. Fide, celebrauit pascha & sanguinis effu-

Gene.
18. aGene.
17. e

Ge. 22. a

Ec. 44. d

Ge. 21. b

Ro. 9. b

Ge. 27.

d & f

Gene.

48. c

Gene.

50. d

Exo. 2. a

Exo. 1. c

Exo. 1. b

Ex. 12. d

E

F sionem, ne qui vastabat primitiua, tãgeret eos. Fide, trã-
 Exod. 14.e
 gyp̃ti, deuorati sunt. Fide, muri Hierico corruerunt, cir-
 Iosue. 3.c
 cuitu dierum septem. Fide, Raab meretrix non periit
 Iosue. 6.
 cum incredulis excipiens exploratores cum pace. Et qd
 d &. 2.a
 adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enarrantem de
 Gedeon, Barach, Samson, Hiephthã : David, Samu-
 el, & prophetis: qui per fidem vicerunt regna, opati sunt
 iustitiã: adepti sunt repromissiones, obturauerunt ora
 leonum: extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem
 gladii conualuerunt de infirmitate, sortes facti sunt in
G bello: caltra verterunt exteriorum: acceperunt mulieres
 de resurrectione mortuos suos. Alii autem distẽti sunt:
 non suscipiẽtes redẽptionẽ: vt meliotẽ inuenirẽt resur-
 rectionẽ. Alii vero ludibria & verbera expti insuper &
 vincula & carceres: lapidati sunt: secti sunt: rẽtatisũt: in
 occisiõe gladii mortui sunt: circũierũt in melotis: in pelli-
 bus caprinis: egentes: angustiat: afflicti, qbus dignus nõ
 erat mundus: in solitudinibus errantes: in montibus &
 speluncis: & in cauernis terrã. Et hi omnes testimo-
 nio fidei probati, non acceperunt repromissionẽ, deo p
 nobis melius aliquid providente. vt non sine nobis con-
 summarentur.

CAPVT. XII.

A Deoq; & nos tantam habentes impositam nubẽ te-
 R o. 6.a
 stium, deponentes oẽ pondus & circũstans nos pecca-
 Col. 3.b
 tum: per patientiã curramus ad ppositũ nobis certanẽ:
 Ephe. 4.e
 aspicientes in auctorẽ fid. i: & cõsummatorẽ Iesum: qui
 i. Pc. 2.
 pposito sibi gaudio sustinuit crucẽ cõfusione cõtẽmpta
 & 4.a
 atq; in dextera sedis dei sedet. Recogitate enĩ cum qui
 talem sustinuit a p̃c̃toribus aduersum semetipsum con-
 tradictionẽ, vt ne fatigemini aĩs ṽris deficientes. Nõdũ
 enim vsq; ad sanguinem restitistis: aduersus peccatum
 repugnantes, & obliti ellis consolationi: quã vobis tã-
B quã filiis loq̃tur: dicẽs. Fili mi: noli negligere disciplinã

Pro. 3.d

Apoc. domini, neque fatigeris, dum ab eo argueris. Quem enim
3.d diligit dominus, castigat, flagellat autem omnem filium
 quem recipit. In disciplina perseverate. Tanquam filiis,
 vobis offert se deus, quis enim filius, quem non corripit **C**
 pater? Quod si extra disciplinam estis, cuius participes
 facti sunt omnes; ergo adulteri & non filii estis. Deinde
 patres quidem carnis nostræ: eruditores habuimus, & re
 uerebamus eos, num multo magis obtemperabimus pa
 tri spirituum, & viuemus? Et illi quidem in tempore pau
 corum dierum, secundum voluntatem suam erudiebant
 nos: hic autem ad id quod utile est in recipiendo sancti
 ficationem eius. Omnis autem disciplina in presenti qui
 dem videtur non esse gaudii, sed mœroris, postea autem **D**
 fructum pacatissimum exercitatis per eam, reddet iusti
 tiæ. Propter quod remissas manus & soluta genua erigi
 te, & gressus rectos facite pedibus vestris, ut non claudi
 cans quis erret: magis autem sanietur. Pacem sequimini
 cum omnibus & sanctimoniam: sine qua nemo videbit
 deum, contemplantes ne quis desit gratiæ dei, ne qua
 radix amaritudinis sursum germinans impediat. & per
 illam inquinentur multi. Ne quis fornicator aut ppha
 nus, ut Esau: qui propter unam escam vendidit primiti
 ua sua. Scitote enim quoniam & postea cupiens hæredi
 tare benedictionem, reprobatus est. Non enim inuenit
 pœnitentiæ locum, quanquam cum lachrymis inquisi
 set eam. Non enim accessistis ad tractabilem montem,
 & accessibilem ignem, & turbinem, & caliginem, & pro
 cellam, & tubæ sonum, & vocem verborum (quam qui
 audierunt se, ne eis fieret verbum. Non enim portabāt:
 quod dicebatur. Et si bestia tetigerit montem, lapidabi
 tur. Et ita terribile erat quod videbatur. Moyses dixit.
 Exterritus sum & tremebundus). Sed accessistis ad Sion
 montem, & ciuitatem dei viuentis. Hierusalem cœlestē
 & multorum millium angelorum frequentiam, & eccle- **F**

Rom.
12.d

Gene.
25.d

Gene.
26.f

Exod.
19.b &
20.c

Exod.
19.c

siam primitiuorum qui conscripti sunt in coelis, & iusticiam omnium deum, & spiritus iustorum perfectorum, & testamenti noui mediatorem Iesum, & sanguinis asperersionem melius loquentem quam Abel. Videte ne recusetis loquentem. Si enim illi non effugerunt, recusantes eum qui super terram loquebatur: multo magis nos qui de coelis loquentem nobis, auertimus, cuius vox mouit terram tunc: nunc autem repromittit, dicens. Ad huc semel: & ego mouebo non solum terram, sed & celum. Quod autem adhuc semel dicit: declarat mobiliam translationem tanquam factorum, vt maneant ea quae sunt, immobilia, Itaque regnum immobile suscipientes. habemus gratiam: per quam seruiamus placentes deo cum metu & reuerentia. etenim deus noster, ignis consumens est.

Agg.
2.b

Deut.
4. d

CAPVT. XIII.

Charitas fraternitatis maneat in vobis. Et hospitalitatem nolite obliuisci: per hanc enim latuerunt quidam, angelis hospitio receptis. Mementote victorum, tanquam simul victi: & laborantium, tanquam & ipsi in corpore morantes. Honorabile connubium in omnibus: & thorus immaculatus. Fornicatores enim & adulteros iudicabit deus. Sint mores sine auaritia: contenti praesentibus. Ipse enim dixit, Non te deseram neque derelinquam: ita vt confidenter dicamus, Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo, Memento praepositorum velitorum, qui vobis locuti sunt verbum dei: quorum intuentes exitum conuersationis, imitamini fidem, Iesus Christus heri & hodie: ipse & in secula, Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim, gratia stabilire cor, non escis quae non profuerunt ambulanti in eis. Habemus altare: de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deseruiunt. Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificem, horum corpora cre-

Rom.
12, c
1. Pe. 4.

Iosue.
1. a
Psal.
117. a

Nume.
19. a

manantur extra castra. Propter quod & Iesus, vt sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra: improprium eius, portantes. Non enim habemus hic manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus. Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper deo, id est fructum labiorum confitentium nomini eius. Beneficentiae autem & communicationis nolite obliuisci. talibus enim hostis promeretur deus. Obedite praepositis vestris & subiaceite eis. Ipsi enim peruigilant quasi rationem pro animabus uestris reddituri vt cum gaudio hoc faciant & non gementes. hoc enim non expedit vobis. Orate pro nobis: confidimus enim quod bonam conscientiam habemus, in omnibus bene volentes conuersari. Amplius autem deprecor vos hoc facere: quo celerius restituatur vobis. Deus autem pacis qui eduxit de mortuis pastorem magnum ouium in sanguine testamenti aeterni, dominum nostrum Iesum Christum: aptet vos in omni bono, vt faciatis eius voluntatem, faciens in vobis quod placeat coram se per Iesum Christum: cui est gloria in secula seculorum. Amen. Rogo autem vos fratres, vt sufferatis verbum solatii. Etenim per paucis scripsi vobis. Cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum: cum quo (si celerius uenerit) videbo vos. Salutate omnes praepositos vestros, & omnes sanctos, Salutant vos de Italia fratres. Gratia cum omnibus vobis. Amen.

HIERONYMVS IN CATALOGO scriptorum Ecclesiasticorum.

Iacobus, qui appellatur frater domini, cognomento Iustus, vt nonnulli existimant, Ioseph, ex alia uxore: vt autem mihi videtur Mariae sororis matris domini cu

ius Ioannes in libro suo meminit, filius: post passionem
 domini, statim ab apostolis Hierosolymorum episco-
 pus ordinatus, vnam tantum scripsit epistolam, quæ de
 septem catholicis est, quæ & ipsa ab alio quodam sub
 nomine eius ædita asseritur. Licet paulatim tempore
 procedente obtinuerit auctoritatem. Hegesippus vici-
 nus apostolicorum temporum, in quinto commentario
 rum libro, de Iacobo narras ait. Suscepit ecclesiam Hie-
 rosolymæ, post apostolos frater domini Iacobus cogno-
 mento Iustus. Multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic
 de utero matris, sanctus fuit. vinum & siceram non bi-
 bit, carnem nullam comedit: nūquam attonsus est, nec
 vinctus vnguento, nec vsus balneo. Huic soli licitum
 erat ingredi sancta sanctorum. Siquidē vestibulis laneis
 non utebatur, sed lineis, solusq; ingrediebatur templū,
 & fixis genibus, pro populo deprecabatur, in tantum,
 vt camelorum duritiem traxisse eius genua crederentur.
 Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est. Sed &
 Iosephus in vicesimo libro antiquitatum refert, & Cle-
 mens in septimo Hypotyposeon, mortuo Festo: qui Iu-
 dæam regebat, missum a Nerone esse successorem, eius
 Albinum, qui cum nec dum ad prouinciā peruenisset,
 Ananus, inquit pontifex adolescens Anani filius, de ge-
 nere sacerdotali, accepta occasione, anarchias concilium
 congregauit. & compellens publice Iacobum vt Chri-
 stum dei filium denegaret, contradicentem lapidari ius-
 sit: qui cum præcipitatus de pinna templi, fractis cru-
 ribus, adhuc semiuivus tendens ad cælum manus, dice-
 ret: Domine ignosce eis, quod. n. faciunt nesciunt, fullo
 nis fuisse, quo rudia vestimenta extorqueri solēt, in cere-
 bro percussus interiit. Tradit itē Iosephus tātæ eū sancti-
 tatis fuisse, & celebritatis i pplo, vt pp eius necē creditū
 sit subuersi eē Hierosolimā. Hic ē de quo Paulus apłus
 scribit ad Galatas Alium autē apostologę vidi neminem.

EPI. PAV.

nisi Iacobum fratrem domini. Et apostolorū super hoc crebrius acta testantur. Euangelium quoq; quod appellatur Secundum Hebræos, & a me nuper in Græcum, latinumq; sermonem translatum est, quo & Origines sæpe vtitur, post resurrectionem saluatoris, refert. Dominus autem cum dedisset sindonem seruo sacerdotis, iuit ad Iacobum, & apparuit ei. Iurauerat enim Iacobus se non comesturum panem ab illa hora, qua biberat calicem domini, donec videret eum resurgētem a mortuis. Rursusq; post paulum, Afferte, ait dominus, mēsam & panem. Statimq; additur. Tulit panē, benedixit ac fregit, & dedit Iacobo Iusto, & dixit ei, Frater mi, comede panem tuum, quia resurrexit filius hominis a dormientibus. Triginta itaq; annos Hierosolymis rexit ecclesiā, id est vsq; ad septimum Neronis annum, iuxta templū vbi & præcipitatus fuerat, sepultus est. Titulum vsq; ad obsidionem Tici & vltimam Hadriani, notissimum habuit. Quidam e nostris in monte Oliueti eum putauerunt conditum, sed falsa eorum opinio est.

ARGVMENTVM IN EPISTOLA catholicam beati Iacobi apostoli.

Iacobus apostolus sanctum instituit clerum de cultura coelestium præceptorum: & regula catholice obseruantia, & de inuictæ patētiæ maiestate, & de reuelatione plurimorum, & de mendatio magistrorum.

A

ACOBVS dei & domini nostri Iesu Christi seruus duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione salutem. Omne gaudiū exultimate fratres mei, cum in tērationes varias incideritis, scientes q̄ probatio fidei vestræ patientiam operatur. Patientia autem opus Rom.

perfectum habeat: vt sitis perfecti & integri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a deo qui dat omnibus affluenter, & non impropet. Mat. 7. a

B

Qui enim hesitat, similis est fluctus maris, qui a v̄to mo- Mat. 11. c
uetur & circumfertur. non ergo exultimet homo ille q̄ Luc. 11. b
accipiat aliquid a domino. Vir duplex animo incorsas Ioā. 16. b
est in omnibus viis suis. Glorietur autem frater humilis, & 16. e. f.
in exaltatione sua: diues ante in humilitate sua: quoniā Eccl. 14. e
sicut flos fœni trāsibit. Exortus est enim sol cum ardore, Esa.
& arefecit fœnum, & flos eius decidit, & decor vultus 40. b
eius deperit. Ita & diues in itineribus suis marcescet. 1. Pet. 1. d

C

Beatus vir qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit deus diligentibus se. Iob. 5. c
Nemo cum tentatur, dicat quoniam a deo tentatur. Deus enim intentator malorum est. ipse autem neminem tentat. Vnusquisq̄ vero tentatur a cōcupiscentia sua abstractus & illectus. Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum, peccatum verocum consumatum fuerit, generat mortem. Nolite itaq̄ errare fratres mei dilectissimi. Prou. 17. d
Omne datum optimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens a patre luminum: apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. volūtarie enim genuit nos ver

EIPST. CAT.

17. d. bo veritatis, vt simus initium aliquod creaturæ eius. Sci-
tis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo ve-
lox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, & tar-
dus ad iram. Ira enim viri, iustitiam dei non operatur.
Propter quod abiicientes omnem immunditiam, & ab-
dantiam malitiæ, in māluerudine suscipite insitum ver-
bum, quod potest saluare animas vestras. Estote autem
Rom. 2. b factores verbi, & non auditores tantum: fallentes vos-
metiplos. Quia si quis auditor est verbi: & nō factor, hic
comparabitur viro consideranti vultum natiuitatis suæ
in speculo. considerauit enim se, & abiit, & statim obli-
tus est qualis fuerit. Qui autem perspexerit in lege per-
fectæ libertatis, & permanserit in ea, non auditor obli-
uiosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo
erit. Si quis autem putat se religiosum esse, non refrenās
linguā suam, sed seducens cor suū: huius vana est reli-
gio. Religio munda, & immaculata apud deum & pa-
trē hęc est, Visitare pupillos & viduas in tribulatione
eorum: & immaculatum se custodire ab hoc seculo.

CAPVT.

II.

Leui. 19. c F Rатres mei, nolite in personarum acceptione ha-
ere fidem domini nostri Iesu Christi gloriæ. Et
Deut. 1. c enim si introierit in conuentum vestrum, vir aureum an-
& 16. d nulum habens, in veste candida, introierit autē & pau-
per in sordido habitu, & intendatis in eum qui indutus
Proue. 14. e est velle præclara, & dixeritis ei. Tu sede hic bene. pau-
Eccl. 42. a per autem dicatis. Tu sta illic, aut sede sub scabello pe-
dum meorum nonne iudicatis apud vosmetipsos, & fa-
cti estis iudices cogitationum iniquarum? Audite fra-
tres mei dilectissimi. Nōne deus elegit pauperes in hoc
mundo, diuites in fide & hæredes regni qđ repromisit
deus diligentibus se? Vos autē exhonoraſtis pauperem.
Nonne diuites per penitentiā opprimūt vos: & ipsi tra-
hant vos ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum

nomen quod invocatum est super vos? Si tamen legem Leui.
 p̄ficitis regalē sc̄dm̄ scripturas, Diliges p̄ximum tuum 19.d
 sicut teipsum: benefacitis. si aut̄ p̄sonam accipitis, pecca- Mat.
 tum op̄amini, redarguti a lege quasi trāsgressores. Qui 22.d
 cunq; aut̄ totam legē seruauerit, offēdat aut̄ in vno, sa Marc.
 ctus est cūm reus, Qui. n. dixit, Nō mōechaberis, dixit 12.c

C & Non occides. Quod si non mōechaberis, occides aut̄ Rom.
 factus es trāsgressor legis. Sic loquimini, & sic facite si- 13.c
 cut p̄ legem libertatis incipientes iudicari. Iudicium. n. Gal. 5.c
 sine misericordia illi qui non facit misericordiam. Su- Leui.
 per exaltat autem misericordia iudicium. Quid prode- 19.c
 rit fratres mei, si fidem quis dicat se habere, opera autē Deut. 1.c
non habeat? Nunquid poterit fides saluare eum? Si & 16. d
 autem frater aut soror nudi sint, & indigeat victu quo- Mat. 5.c
 tidiano, dicat autem aliquis ex vobis, illis. Ite in pace, 1. Ican.
 calefacimini & saturamini: non dederitis autem eis que 3.c
 necessaria sunt corpori: quid proderit? Sic & fides, si nō
 habeat opera, mortua est in semetipsa. sed dicet quis,
 Tu fidem habes, & ego opera habeo, ostende mihi fi-

D dem tuam sine operibus: & ego ostendam tibi ex ope-
 ribus, fidem meam. Tu credis quod vnus est deus. Be-
 ne facis, & dæmones credunt & contremiscunt. Vis Gen.
 autem scire o' homo inānis quoniam fides sine operi- 22.b

bus ociosa est? Abraham pater noster nonne ex ope-
 ribus iustificatus est, offerens Isaac filium suum super al-
 tare? Vides quoniam fides cooperabatur operibus il- Gen.
 lius: & ex p̄tibus fides consummata est? Et suppleta 15.b
 est scriptura, dicens, Credidit Abraham deo, & reputa- Rom.
E tum est illi ad iustitiam, & amicus dei appellatus est. 4.a
 Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo: & nō Gal. 3.a
 ex fide tantum? Similiter & Raab meretrix nonne ex Iosue.
 operibus iustificata est, suscipiens nuntios & alia via eii- 2.a
 ciens? Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est: ita
& fides sine operibus mortua est.

Mat.
23.3

Nolite plures magistri fieri fratres mei, sciētes quoniam maius iudicium sumitis. In multis enim offendimus omnes, Si quis in verbo non offendit: hic perfectus est vir, potens etiam freno circūducere totum corpus. Si autem equis frena in ora mittimus, ad consentiendum nobis, omne corpus illorum circūferimus. Et ecce, naues cum magnæ sint, & a ventis validis minentur: circumferuntur a modico gubernaculo vbi impetus dirigentis voluerit. Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quā magnam syluam incendit? Et lingua, ignis est, vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflamat rotam natiuitatis nostræ inflammata a gehenna. Omnis enim natura beliarum & volucrum & serpentium & cæterorum domantur, & domita sunt a natura humana, linguam autem nullus hominum domare potest, inquietum malū, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus deum & patrem: & in ipsa maledicimus homines qui ad imaginem & similitudinem dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio & maledictio. Non oportet fratres mei hæc ita fieri. Nunquid fons de eodem foramine emanat dulcem, & amaram aquam? Nunquid potest fratres mei ficus vuas facere: aut vitis, ficus? Sic neque salsa, dulcem potest facere aquam. Quis sapiens & disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conuersatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ. Quod si zelum amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris, nolite gloriari & mendaces esse aduersus veritatē, non est enim ista sapientia desursum descendentes a patre luminum: sed terrena, animalis, diabolica. Vbi enim zelus & contentio: ibi inconstancia, & omne opus paruum. Quæ autem desursum est sapientia, primum quidem pu-

dem pudica est: deinde pacifica, modesta: suadibilis, bonis cōsentiens: plena misericordia & fructibus bonis: iudicans sine simulatione. Fructus aut iustitiæ, in pace seminatur: facientibus pacem.

CAP. IIII.

Vnde bella & lites in vobis? Nonne ex concupiscentiis vris quæ militant in mēbris vris? Concupiscitis: & non habetis: occiditis & zelatis & nō potestis adipisci: litigatis & belligeratis: non hētis: propterea quod non postulatis. Petit: & non accipitis: eo quod male petitis: ut in cōcupiscentiis vestris infumatis. Adulteri: nescitis quod amicitia huius mundi: inimica est dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse scilicet huius: inimicus dei constituitur. An putatis quod inaniter scriptura dicat. Ad inuidiam concupiscit spūs qui habitat in vobis? Maiorē autē dat gratiam. Propter quod dicit. Deus superbis resistit humilibus autē dat grām. Subditi ergo estote deo: resistite autē diabolo, & fugiet a vobis. Appropinquate deo & appropinquabit vobis. Emundate manus peccatores: & purificate corda duplices animo. Miseri estote & lugete & plorate: risus vester in luctū cōuertatur: & gaudium in mœrorem. Humiliamini in cōspectu dñi: & exaltabit vos. Nolite detrahare alterutrum fratres mei. Qui detrahit fratrem aut qui iudicat fratrem suum: detrahit legi & iudicat legē. Si autē iudicas legē, nō es factor legis, sed iudex. Unus est. n. legislator & iudex qui potest perdere & liberare: Tu autē quis es qui iudicas proximum tuum? Ecce nunc qui dicitis. Hodie aut crastino ibimus in illā ciuitatē, & faciemus ibi quidem annū, & mercabimur & lucrum faciemus (qui ignoratis quid erit in crastino. Quæ est. n. vita v̄ra. Vapor est: ad modicum parēs, & deinceps exterminabitur) pro eo ut dicatis. Si dñs voluerit, & si vixerimus, faciemus hoc, aut illud. Nunc autē exultatis in superbiis vris. Ois exultatio talis, maligna est. Scienti igitur bonū facere, & non facienti, peccatum est illi.

CAP.

V.

R

1. Pet.

5. b

Ephe.

4. f

1. Pet.

5. b

Roma.

14. a

EPI. CATH.

Agite nunc diuites, plorate, vlulantes in miseriis
 vestris quæ aduenient vobis. Diuitiæ v̄ræ putrefa
 ctæ sunt: & vestimēta v̄ra a tineis comesta sunt. Aug̃ &
 argētū v̄rū æruginauit: & ærugo eorū in testimoniū vo
 bis erit, & manducabit carnes v̄ras sicut ignis. Thesauri
 zastis vobis irā in nouissimis diebus. Ecce merces opera
 riorū qui messuerunt regiones v̄ras, q̄ fraudata est a vo
 bis, clamat & clamor eorū in aures dñi sabaoth itrouit.
 Epulati estis sup̄ terrā: & in luxuriis enutristis corda ve
 stra. In die occisionis addixistis & occidistis iustū, & nō
 restitit vobis. Patiētes igitur estote fratres, vsq; ad aduē
 tum dñi. Ecce agricola expectat p̄tiosum fructū terræ pa
 tienter ferens donec accipiat tēporaneū & serotinū. Pa
 tientes igitur estote & vos, & cōfirmate corda v̄ra, qm̄
 aduentus dñi appropinquauit. Nolite ingemiscere fra
 tres in alterutrū, vt non iudicemini. Ecce, iudex ante ia
 nuam assistit. Exēplū accipite fratres exitus mali laboris
 & patiētīæ, p̄phetas, q̄ locuti sunt in noīe dñi. Ecce, bea
 tificamus eos q̄ sustinuerunt. Sufferentiā Iob audistis: &
 finem dñi vidistis, qđ misericors dñs ē & miserator. An
 te oīa aut̄ fratres mei nolite iurare: neq; per cœlū, neq; p̄
 terram, neq; aliud quodcunq; iuramentū. Sit aut̄ sermo
 vester, est est, non nō: vt non sub iudicio decidatis. Tri
 statur at̄ aliq; v̄rū? oret. Aequo aīo? & psallat. Infirmat̄
 quis in vobis? inducat p̄sbyteros ecclesiæ: & orēt sup̄ eū,
 vngentes eū oleo in noīe dñi: & oīo fidei saluabit infir
 mum: & alleuiabit eū dñs: & si in p̄ctis sit, remittentur
 ei. Confitemini ergo alterutrū p̄ctā v̄ra, & orate p̄ in
 uicē vt saluemini, multū. n. valet deprecatio iusti assidua.
 Helias, hō erat sis̄is nobis passibilis, & oratione orauit,
 vt nō plueret super terrā, & non pluit annos tres & mē
 ses sex. Et rursū orauit, & cœlum dedit pluuiā, & ter
 ra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erra
 uerit a veritate, & conuerterit quis eum, scire debet, qm̄

Mat. 5. f

3. Reg.

17. a b

Lu. 4. d

Mat.

18. b

F qui conuerti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salua-
bit animam eius a morte, & operit multitudinem pec-
catorum.

HIERONYMVS IN CATA-

logo scriptorum Ecclesiasticorum.

SIMON Petrus filius Ionæ, prouin-
ciæ Galileæ, vico Bethsaida, frater An-
dræ apostoli, & princeps apostolorum,
post episcopatum Antiochensis ecclesiæ,
& prædicationem dispersionis eorum qui de
circumcisione crediderat: in Ponto: Gala-
tia, Cappadocia, Asia, & Bithynia, scdō Claudii anno,
ad expugnandū Simonē magū Romā pgit, ibiq; vigin-
tiquinq; annis, cathedrā sacerdotālē tenuit, vsq; ad vlti-
mū annū Nerōis, id est, decimū quartū. A quo & affixus
cruci, martyrio coronatus ē, capite ad terrā verso, & i su-
blime pedibus eleuatis, asserēs se indignū, vt sic crucifige-
retur vt dñs suus. Scripsit duas ep̄las, quæ catholicæ no-
minantur: quæz secunda, a plerisq; eius esse negatur, p-
pter filiū cū priore dissonantiā. Sed & euangelium iuxta
Marcū qui auditor eius, & interps fuit, huius dñi. Libri
aut̄ eius ē qbus vnus actōz eius inscribitur alius euāge-
lii, tertius prædicatōis quartus Apocalypsis, quintus iudicii,
inter Apochryphas scripturas reputatur. Sepultus Ro-
mæ in vaticano iuxta viam triumphalem: totius vr̄bis
veneratione celebratur.

ARGVMENTVM IN EPISTO

lam Catholicam beati Petri primam.

Discipulos Saluatoris inuicti toto orbe diffusos &
pgrinos in hoc scdō mōstrat & p̄teritæ vitæ pœ-
nitere suadet, & in nouam vitā pficere, tota cum solici-
tudine exhortatur Simō Petrus filius Ionæ prouinciæ
Galileæ, ē vico Bethsaida, frater Andræ apostoli.

EPISTOLA BEATI PETRI

Apostoli prima.

CAPVT. I.

E T R V S Apostolus Iesu Chri A
sti electis aduenis dispersionis Pō-
ti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, &
Bithyniæ, secundū p̄scientiam dei
patris, in sanctificationē spūs, ino-
bedientiam & asperzionē sangui-
nis Iesu Chri: gratia vobis & pax
multiplicetur. Benedictus deus &

pater dñi nostri Iesu Chri, qui secundū misericordiā suā
magnā regenerauit nos in spem viuā. per resurrectio-
nem Iesu Christi ex mortuis, in hæreditatem incorrupti
bilem & incontaminatam & immarcescibilem cōserua-
tam in cœlis in vobis. qui in virtute dei custodimini per **B**
fidem in salutem, paratam reuelari in tpe nouissimo, in
quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in
variis tentationibus, vt p̄batio vestræ fidei multo pre-
tiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in
laudem & gloriam & honorē in reuelatione Iesu Chri
sti, quem cum non videritis, diligitis, in quē nunc quoq;
nō videntes creditis, credētes aut exultatis lætitia inenar-
abili & glorificata, reportantes finem fidei vestræ, salu-
tem animarū vestrarū, de qua salute exquisierūt atq; scru-
tati sunt prophetæ, qui de futura in vobis gratia p̄phe-
tauerunt, scrutantes in quod vel qualē tempus signifi-
cet in eis spūs Christi, p̄nuntians eas quæ in Chro sunt
passiones & posteriores glorias, quibus reuelatum est qđ
non sibi metipsis, vobis autem ministrabant ea quæ nūc
nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis
spiritu sancto misso de cœlo, in quem desiderant angeli **C**
prospicere. Propter quod succincti lūbos mentis vestræ,
sobrii: perfecte sperate in eam quæ offertur vobis, grām

1. Cor.

1. a

Eph. 1. a

in reuelationem Iesu Christi quasi filii obedientiæ, nō configurati prioribus ignorantia vestrae desideris, sed secundum eum qui vocauit vos, sanctum, vt & ipsi in oī conuersatione sancti sitis: qm̄ scriptum est. Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et si patrem inuocatis eum qui sine acceptione personarū iudicat secundum vniuscuiusq; opus, in timore: incolatus vestri tpe conuersamini: scientes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conuersatione paternæ traditionis: sed p̄tioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati, p̄cogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati aut nouissimis t̄pibus pp̄ vos q per ipsum fideles estis in deo qui suscitauit eum a mortuis, & dedit ei gloriam vt fides v̄ra, & spes esset in deo. Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde inuicē diligite attentius, renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum dei viui & permanetis in æternum, quia oīs caro vt fœnum, & oīs gloria eius tanq̄ flos fœni, exaruit fœnum: & flos eius decidit. Verbum aut̄ domini manet in æternum, hoc est autem verbum quod euangelizatum est in vobis.

CAP. II.

A Deponentes igitur oēm malitiam, & oēm dolum & simulationes, inuidias: & oēs detractiōes, sicut modo geniti infantes, rationabile & sine dolo lac cōcupiscite: vt in eo crescatis in salutem: si tamē gustatis: qm̄ dulcis est dominus. Ad quem accedentes, lapidem viuū: ab hoībus quidem reprobatur: a deo autem electū & honorificatum: & ipsi tanq̄ lapides viui superædificamini, domus spirituales sacerdotium sanctum, offerentes spirituales hostias, acceptabiles deo per Iesum Christū. Propter quod continet scriptum. Ecce pono in Sion lapidem summum angularem, probatum, electum, pretiosum, & qui crediderit in eum, non confundetur. Vobis

Leui.

11. g. 19.

a. 20. b

Deut.

10. d

Ro. 2. b

Gal. 2. b

1. Cor. 6

d & 7. d

Heb. 9.

d

1. Io. 1. d

Apo. 1. d

Esa. 40.

b

Ecd. 14.

c.

Iac. 1. b

Ro. 6. a

Eph. 4. a

Col. 3. b

Hebr. 12. a

Esa. 28.

d

Ro. 9. g

igitur honor credentibus, non credentibus autem, lapis quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli, & lapis offensionis & petra scandali, his qui offendunt verbo: nec credunt in quo & positi sunt. Vos autem genus electum, regale sacerdotium: gens sancta, populus acquisitionis, ut virtutes annūciatis eius, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suū. Qui aliquando non populus dei: nunc autem populus dei, qui non consecuti misericordiam: nunc autem misericordiā consecuti. Charissimi, obsecro vos tanquam aduenas & peregrinos, abstinere vos a carnalibus desideriis quæ militat aduersus animam: conuersationem vestram inter gentes habentes bonam, ut in eo quod detrectat de vobis tanquam de malefactoribus ex bonis operibus vos cōsiderantes: glorificent deum in die visitationis. Subiecti igitur estote omni humanæ creaturæ propter dominum, siue regi: quasi præcellenti: siue ducibus: tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum: quia sic est voluntas dei, ut beneficientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam: quasi liberi, & non quasi velamen habentes malitiæ libertatem, sed sicut serui dei. Omnes honorate. Fratritatem diligite. Deum timeate. Regem honorificate. Serui, subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis & modestis: sed etiā dyscolis. Hæc est enim gratia: si propter dei conscientiam, sustinet quis tristitias patiens iniuste. Quæ enim est gratia, si peccantes: & colaphizati suffertis? sed si beneficientes patienter sustineatis, hæc est gratia apud deum. In hoc enim vocati estis, quia & Christus passus est pro nobis, nobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius, qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur: non cōminabatur, tradebat autem iudicanti se iniuste: qui peccata no-

Psal.
117.d
Mat. 21.
d.
Ac. 4. b
Esa. 8. c
Ex. 19. e
osee. 2. d
Ro. 9. e
Gal. 5. c
Roma.
13. d

Ro.
13. a
Roma.
12. c
Eph. 6. a
Col. 3. d
Tit. 2. c
2. Cor.
7. c
Esa. 53. c
1. Io. 3. a
Esa. 53.
a

C

D

stra ipse pertulit in corpore suo super lignum, vt peccatis mortui: iustitiæ viuamus, cuius liuore sanati estis. Eritis enim sicut oues errantes, sed conuersi estis nunc ad pastorem & episcopum animarum vestrarum.

CAPVT III.

A Similiter & mulieres, subditæ sunt viris suis, vt & si qui non credunt verbo, per mulierum conuersationem sine verbo lucrifiant, considerantes in timore castæ conuersationem vestram, quarum non sit extrinsecus capitalura, aut circundatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus: sed qui absconditus est cordis homo: in in corruptibilitate quieti & modesti spiritus, qui est in conspectu dei locuples. Sic enim aliquando & sanctæ mulieres sperantes in deo: ornabant se, subiecte propriis viris: sicut Sarra obediebat Abrahamæ dominum eum vocans: cuius estis filiæ: beneficientes, & non pertimētes vllam perturbationem. Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri in partientes honorem: tanquam & cohæredibus gratiæ vitæ, vt non impediatur orationes vestræ. In fine autem, omnes vnanimis: compatientes, fraternitatis amatores: misericordes: modesti: humiles, non reddentes malum pro malo: nec maledictum pro maledicto, sed ecōtrario: benedicentes: quia in hoc vocati estis: vt benedictionē hæreditatē possideatis. Qui enim vult vitā diligere: & dies videre bonos, coerceat linguam suam a malo: & labia eius ne loquantur dolum. Declinet a malo, & faciat bonum inquirat pacem: & sequatur eam: quia oculi domini super iustos: & aures eius in preces eorum: vultus autem domini super facientes mala. Et quis est: qui vobis noceat: si boni æmulatores fueritis? Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis: & non cōturbemini: dominum autē Christum sanctificate in cordibus vestris, parati semper

Col. 3. c
Eph. 5. c

1. Tim. 2. c

Gene. 18. b

1. Cor. 7. a

Pro. 17. c
& 21. d
Roma. 12. d

1. Thes. 5. d
Psal. 33. c

Mat. 5. a

ad satisfactionē oī poscei ti vos rōnē de ea: q̄ in vobis
 est: spe, sed cum modestia & timore, conscientiam ha-
 bentes bonam: vt in eo qd detrahunt, vobis confundā-
 tur, qui calūniantur vram bonam in Christo conuersa-
 tionem. Melius est. n. vt beneficientes (si voluntas dei
 velit) pari, quam male facientes: quia & Christus semel
 pro pētis nostris, mortuus est, iustus pro iniustis: vt nos
 offerret deo, mortificatos quidem carne, viuificatos autē
 spū. In quo & hiis q̄ in carcere erant spiritibus, veniens
 p̄dicauit, qui increduli fuerant, aliquñ, qñ expectabāt dei
 patientiā in diebus Noe: cū fabricaretur arca, in qua pau-
 ci, id est octo animæ saluæ factæ sunt per aquā. Quod &
 vos nunc similis formæ saluos facit baptisma: non car-
 nis depositio sordium: sed conscientiæ bonæ interroga-
 tio in deū per resurrectionē Iesu Ch̄i, q̄ est in dextera
 dei degluties mortē, vt vitæ æternæ hīdes efficeremur,
 profectus in cœlum, subiectis sibi angelis & potestati-
 bus & virtutibus.

CAP. IIII.

CHristo igitur passo in carne, & vos eadem cogita-
 tione armamini: q̄a qui passus est in carne, desit a
 pētis, vt iam non desideris hoīum, sed volūtate dei qd
 reliquum est in carne viuatur temporis. Sufficit enim p̄te-
 ritum tempus ad voluntatem gentium cōsummandū,
 his qui ambulauerunt in luxuriis, desideriis, vinolētiis,
 comestationibus, potationibus: ebrietatibus: & illicitis
 idolorū cultibus, in quo admirantur non cōcurrentibus
 vobis in eandē luxuriæ cōfusionem blasphemantes, qui
 reddent rōnem ei qui paratus est iudicare viuos & mor-
 tuos. Propter hoc enim, & mortuis euangelizatum est:
 vt iudicentur qdē secundū hoīes in carne, viuāt autē
 scdm deū in spū. Oīum autē finis appropinquauit. Estote
 itaq̄ prudentes: & vigilate in orationibus. Ante oīa au-
 tem mutuam in vobismetipsis charitatem cōtinuā ha-
 bentes, quia charitas operit multitudinē p̄cōrū. Hospi-

D

A

B

Sup. 2. c

heb. 9. d

Ro. 5. b

Ge. 6. b

Mat. 24. d

Luc. 17. f

Eph. 4. e

tales inuicem, sine murmuratione. Vnusquisq; sicut accipit gratiam, in alterutrum illā administrantes: sicut boni dispensatores multiformis gratiæ dei. Si quis loquitur: tanquam sermones dei. si quis ministrat: tanquam ex virtute, quam administrat deus, ut in omnibus honorificetur deus per Iesum Christum: cui est gloria & imperium in secula seculorum. Amen. Charissimi: nolite peregrinari in seruire qui ad tentationem vobis fit: quasi noui aliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passionis: gaudete: ut & in reuelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi: beati eritis: quoniam quod est honoris: gloriæ: & virtutis dei: & qui est eius spiritus: super vos requiescit. Nemo autem vestrum patiat: ut homicidia: aut fur: aut maledicus: aut alienorum appetitor. Si autem ut Christianus: non erubescat: glorificet autem deum in isto nomine: quoniam tempus est ut incipiat iudicium a domo dei. Si autem primum a nobis: quis finis eorum qui non credunt dei euangelio? Et si iustus quidem vix saluabitur: impius & peccator ubi parebunt? Itaque & hi qui patiuntur secundum voluntatem dei, fidei creatori commendent animas suas in benefactis.

CAPVT.

V.

- A** Seniores ergo qui in vobis sunt obsecro, consensor & testis Christi passionum, qui & eius quæ in futuro reuelanda est, gloriæ communicator, pascite qui in vobis est gregem dei, prouidentes non coacte, sed spontaneæ secundum deum: neque turpis lucri gratia, sed voluntarie: neque ut dominantes in cleris: sed forma facti gregis ex animo. Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriæ coronam. Similiter adulescentes, subditi estote senioribus. omnes enim inui-
- B**

Iaco. 4.

EPISTOLA PETRI APOSTOLI

secunda. CAPVT. I.

A

SIMON Petrus, seruus & apostolus Iesu Christi: iis qui coæqualem nobiscū sortiti sunt fidem in iustitia dei nostri & saluatoris Iesu Christi: Gratia vobis & pax ad impleatur in cognitione dei, & Christi Iesu: domini nostri: quo modo omnia nobis diuinæ

virtutis suæ q̄ ad uitam & pietatē donata sunt, per cognitionem eius q̄ vocauit nos propria gl̄ia & virtute p̄ quæ maxima & pretiosa nobis promissa donauit: vt

B

per hoc efficiamini diuinæ consortes naturæ, fugientes eius quæ in mundo est, cōcupiscentiæ corruptionē. Vos autem, curam omnem sub inferentes, ministrare in fide vestra virtutem: in virtute autem, scientiam: in scientia autem, abstinentiā: in abstinentia autem, patientiam, in patientia autem pietatē: in pietate autem, amorē fraternitatis: in amore autē fraternitatis, charitatem. Hæc enim si vobiscum assint, & superent, non vacuos, nec si ne fructu vos cōstituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione. Cui, n. non præsto sunt hæc: cecus est, & manu tentās, obliuionē accipiēs purgationis veterum suorum delictorum. Qua propter fratres magis satagite: vt

C

per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciat, hæc enim facientes, nō peccabit aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternū regnū domini & saluatoris nostri Iesu Christi. Propter qđ incipiā vos semper cōmonere de his. & qđ dem scientes & confirmatos vos in p̄senti veritate Iustum autē arbitror quādiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione: certus qđ velox est depositio tabernaculi mei secundū quod & dominus noster Iesus

EPI. PET.

Io. 1. 21. f Christus significauit mihi. Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, vt horum memoriam faciatis. Non enim doctas fabulas secuti, non tam fecimus vobis domini nostri Iesu Christi virtutem & presentiam: sed speculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim a deo patre honorem & gloriam, D
Mat. 17. a voce de lapsa ad eum huiusmodi a magnifica gloria, Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite: & hanc vocem nos audiuius de coelo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. Et habemus firmiter propheticum sermonem, cui bene facitis attendentes quasi lucernæ lucenti in loco caliginoso, donec dies illucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris: hoc primum intelligentes qd omnis prophetia scripturæ, propria interpretatione non fit. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia, sed spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti dei homines.

2. Ti. 3. d CAP V T. II.

F Verunt vero & pseudo prophetæ in populo, sicut A
& in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, & eum qui enit eos, dominum negant: superducentes sibi celerem perditionē. Et multi sequuntur eorum luxurias, p quos via veritatis blasphema bitur: & in auaritia fictis verbis de uobis negotiabitur. quibus iudicium iam olim non cessat: & perditio eorum

Iob. 4. d non dormitat. Si enim deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos in iudicium reservari: & originali mun

Gen. 7. a do non pepercit, sed octauum Noe iustitiæ præconem B

Ge. 19. b custodiuit, diluuium mundo impiorum inducens, & ciuitates Sodomorum & Gomorrhæorum in cinerem redigens, euerfione damnauit, exemplum eorum qui im pie acturi sunt ponens: & iustum Lot oppßsum a nefandorum iniuria ac luxuriosa conuersatione eripuit. aspe

Etu enim & auditu iustus erat: habitas apud eos qui de
 die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabant.
 Nouit dominus pios de tentatione eripere, iniquos ve
 ro in diem iudicii reservare cruciandos: magis autem eos
 qui post carnem in concupiscentia immunditiae ambu
 lant, dominationemque contempnunt, audaces, sibi place
 tes: sectas non metuunt introducere, blasphemantes: ubi
 angeli, fortitudine & virtute cum sint maiores, non por
 tant aduersum se execrabile iudicium. Hi vero velut ir
 rationabilia pecora, naturaliter in captionem & in per
 niciem, in his quae ignorant blasphemantes, in corru
 ptione sua peribunt, percipientes mercedem iniustitiae
 voluptatem existimantes, diei delicias coinquinationis
 & maculae: delitiis affluentes, in conuiujs suis luxurian
 tes vobiscum, oculos habentes plenos adulterij, & incef
 tabilis delicti, pellicentes animas instabiles, cor exercita
 tum auaritia habentes maledictionis filij: derelinquen
 tes rectam viam errauerunt, secuti viam Balaam ex Bo
 sor, qui mercedem iniquitatis amauit, correptionem ve
 ro habuit suae vesaniae, subiugale mutum animal, in ho
 minis voce loquens, prohibuit prophetae insipientiam.
 Hi sunt fontes sine aqua, & nebulae turbinibus exagi
 tatae: quibus caligot enebratum reservatur. Superba enim
 vanitatis loquentes, pelliciunt in desideriis carnis luxu
 riae, eos qui paululum effugiunt, qui in errore conuersan
 tur: libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint cor
 ruptiois. A quo enim quis superatus est: huius & seruus Ioa. 8.
 est. Si enim refugiente coinquinationes mundi in cogni Ro. 6. c
 tione domini nostri & saluatoris Iesu Christi, his rursus Heb. 6.
 implicati superantur: facta sunt eis posteriora, deteriora Mat.
 prioribus. Melius enim erat illis non cognoscere viam 12. d
 iustitiae, quam post agnitionem, retrorsum conuerti ab Prouer
 eo quod illis traditum est sancto mandato. Contigit. n. eis 26. b
 illud veri prouerbij, Canis reuersus ad suum vomitum:

Num.
 22. d

Iuda.
 1. d

& Sus, Iota in volutabro luti.

CAPVT.

III.

HAnc ecce vobis charissimi secundam scribo episto- **A**
lam, in quibus vestra excito in cōmonitione, syn-
ceram mentem : vt memores sitis eorum quæ prædixi,
verborum a sanctis prophetis & apostolorum vestrorū
præceptorum domini & saluatoris. hoc primum scien-
tes, q̄ venient in nouissimis diebus in deceptione illu-
sores iuxta proprias concupiscentias ambulantes, dicen-
tes, Vbi est promissio aut aduentus eius ? ex quo enim **B**
patres dormierunt, omnia sic perseuerant ab initio crea-
turæ. Latet enim eos hoc volentes, q̄ coeli erant prius,
& terra, de aqua & per aquam cōsistens dei verbo : per
quæ ille tunc mundus aqua inundatus periit. Coeli au-
tem qui nunc sunt, & terra eodem verbo repositi sunt,
igni reseruati in diem iudicii & perditionis impiorum
hominum. Vnum vero hoc non lateat vos charissimi,
q̄ vnus dies apud dominum sicut mille anni : & mille
anni, sicut dies vnus. Non tardat dominus promissio- **C**
nem suam, sicut quidam existimant : sed patienter agit
propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœni-
tentiam reuerti. Adueniet autem dies domini vt fur: in
quo coeli, magno impetu transient, elementa vero calo-
re soluentur. terra autē & quæ in ipsa sunt opera exu-
rentur. Cum igitur hæc omnia dissoluenda sint, quales
oportet vos esse in sanctis conuersationibus & pietati-
bus, expectantes & properantes in aduentum diei do-
mini, per quem coeli ardentes soluentur, & elementa
ignis ardore tabescent ? Nouos vero cœlos & nouam **D**
terram & promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia
c & .66. habitat. Propter quod charissimi, hæc expectātes, sata-
gite, imaculati & inuolati ei inueniri in pace: & dñi nři lō-
ganimitatē, salutē arbitramini, sicut & charissimus fra-
ter noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scri-

Tim.

4. a

1. Tim.

3. a

Iudæ. 1. f

Ezec. 12. f

1. The.

5. a

Apoc.

3. a. &

16. c

Apoc.

21. a

Esa. 63.

c & .66.

g

Ro. 2. a

psit vobis: sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficilia intellectu, quæ iudocti & instabiles deprauant, sicut & cæteras scripturas, ad suam ipsorum perditionem. Vos igitur fratres, præscientes, custodite ne insipientium errore traducti excidatis a propria firmitate: crescite vero in gratia & in cognitione domini nostri & saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc & in diem æternitatis. Amen.

ARGVMENTVM IN EPISTO-
lam primam beati Ioannis apostoli.

Rationē verbi, & quod deus ipse sit charitas manifestat, & susurriones fratrum nec deū scire, nec pios fieri posse eousq; dissertat, vt esse comprobet: homicidas, eo quod odium sit interfectionis occasio.

EPISTOLA BEATI IOANNIS
Apostoli. CAPVT. I.

Quod fuit ab initio, quod audiui-
mus, quod vidimus oculis nostris: quod per
speximus, & manus nostræ contrecta-
uerunt, De verbo vitæ, & vita manife-
stata est: & vidimus, & testamur, & an-
nuntiamus vobis vitam æternam quæ
erat apud patrem, & apparuit nobis. **A**

Quod vidimus & audiui-
mus, annuntiamus vobis, vt
& vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra
sit cum patre & cum filio eius Iesu Christo. Et hæc scri-
bimus vobis vt gaudeatis, & gaudium vestrum sit ple-
num. Et hæc est annuntiatio quam audiui-
mus ab eo, & annuntiamus vobis. Quoniam deus lux est, & tenebræ
in eo non sunt vllæ. Si dixerimus quoniam societatem
habemus cum eo, & in tenebris ambulamus: mentimur
& veritatem nõ facimus. Si autem in luce ambulamus,
sicut & ipse est in luce: societatem habemus ad inuicem
& sanguis Iesu Christi filii eius emundat nos ab omni
peccato. Si dixerimus quoniam peccatum nõ habemus:
ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confi-
teamur peccata nostra: fidelis est & iustus, vt remittat no-
bis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate.
Si dixerimus quoniam non peccauimus, mendacem fa-
cimus eum, & verbum eius non est in nobis. **B**

CAPVT.

II.

Filioli mei, hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed &
si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrẽ
Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatus pro pec-
catis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam
pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognoui-
mus eum si mandata eius obseruamus, Qui dicit se nos-
se deum **A**

Io. i. 8. b
Heb. 9. d
1. Pet. 1. d
Apoc.
1. b
3. Reg.
8. e
2. Par.
6. g
Prou.
20. b
Eccle.
7. c

se deum, & mandata eius non custodit, mēdax est, & in eo veritas non est. Qui autē seruat verbum eius: vere in hoc charitas dei pfecta est. In hoc scimus qm̄ in ipso su-

A mus. Qui dicit se in ipso manere: debet sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. Charissimi: non mandatū nouū scribo vobis: sed mandatū vetus qđ habuistis ab initio. Mandatū vetus est verbū qđ audistis. Iteq; mandatū nouum scribo vobis, qđ verū est, & in ipso, & in vobis: qā tenebræ transierunt, & verū lumen iam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrē suū odit: i tenebris ē vsq; adhuc.

B Qui diligit fratrē suum: in luminē manet, & scādalū in eo non est. Qui autē odit fratrē suū: in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quo eat: qā tenebræ obcæcauerunt oculos eius. Scribo vobis filioli qm̄ remittuntur vobis pcta pp nomen eius. Scribo vobis patres qm̄ cognouistis eum qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes: qm̄ vicistis malignū. Scribo vobis infantes qm̄ cognouistis p̄rem. Scripsi vobis p̄res qm̄ cognouistis eum q est ab initio. Scribo vobis iuuenes qm̄ fortes estis, & verbū dei manet in vobis: & vicistis malignū. Nolite diligere mundū, neq; ea quæ in mundo sunt. Si qs diligit mundum: non est charitas p̄ris in eo. Quoniam oē qđ est in mundo cōcupiscentia carnis, est, & cōcupiscentia oculorum: & supbia vitæ, quæ non est ex patre, sed ex mūdo est. Et mundus transit, & concupiscentia eius. Qui autē facit volūtātē dei manet in æternū. Filioli, nouissima hora est, & sicut audistis qā antich̄s venit, & nūc antichristi multi facti sunt: vnde scimus quia nouissima hora ē.

C Ex nobis pdierunt, sed non erant ex nobis, nam si fuissent ex nobis, permanissent vtiq; nobiscū: sed vt māifesti sint qm̄ nō sunt oēs ex nobis. Sed vos vnctionē habetis a scō, & nōtis oīa. Non scripsi vobis quasi ignorātibus veritatem, sed quasi scientibus eā, & qm̄ oē mendacium ex veritate non est. Quis est mēdax, nisi is q negat

I. 13. d

8. 15. b

Io. 12. b

Infra. 3

c

qm̄ Iesus est Christus? Hic est antichristus, qui negat patrem & filium. Omnis qui negat filiū, nec patrē habet. q̄ D
 confitetur filiū: & patrē hēt, Vos q̄ audistis ab initio
 in vobis p̄maneat, q̄a si in vobis p̄manerit q̄ audistis
 ab initio, & vos in filio & patre manebitis. Et hæc est re
 promissio quā ipse pollicitus est nobis, vitā æternā. Hæc
 scripsi vobis de his qui seducunt vos. Et vos vñctiōem
 quā accepistis ab eo maneat in vobis. Et non necesse ha
 betis vt aliquis doceat vos, sed sicut vñctio eius docet
 vos de oībus, & verx est, & non est mendatium. Et sicut
 docuit vos, manete in eo. Et nunc filioli manete in eo,
 vt cum apparuerit, habeamus fidutiam & non confun
 damur ab eo in aduentu eius. Si scitis qm̄ iustus est, scito
 te qm̄ & oīs qui facit iustitiam, ex ipso natus est.

CAPVT. III.

Videte qualem charitatem dedit nobis p̄r, vt filii A
 dei noīemur & simus. Propter hoc, mundus non
 nouit nos: q̄a non nouit eū. Charissimi, nunc filii dei su
 mus: & nondū apparuit qd̄ erimus. Scimus qm̄ cū appa
 ruerit, siles ei erimus, qm̄ videbimus eum sicuti ē. Et oīs
 qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille san
 ctus est. Oīs qui facit p̄ctm̄, & iniquitatē facit: & p̄ctm̄ est
 iniquitas. Et scitis quia ille apparuit vt p̄ctā tolleretur: & pec
 catum in eo non est. Omnis qui in eo manet, nō peccat: B
 & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognouit eum:
 Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam: iustus est,
 sicut & ille iustus est. Qui facit peccatum: ex diabolo
 est: qm̄ ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius
 dei, vt dissoluat opa diaboli. Oīs qui natus est ex deo,
 p̄ctm̄ non facit, qm̄ semen ipsius in eo manet, & nō pōt
 peccare: qm̄ ex deo natus est. In hoc manifesti sunt filii
 dei, & filii diaboli. Oīs qui non est iustus, nō est ex deo:
 & qui non diligit fratrem suū qm̄ hæc est annūtiatio: quā
 audistis ab initio. Vt diligatis alterutrū. Nō sicut Cayn

Esa. 53.

c

1. Pe. 2.

d

Io. 13. d

Ioā. 13.

d. & 15.

b

Ge. 4. b

qui ex maligno erat: & occidit fratrem suum. Et propter quod occidit eum? Quoniam opera eius, maligna erant: fratris autem eius: iusta. Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte, omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem. In hoc cognouimus charitatem dei quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate: in hoc cognoscimus quod ex veritate sumus, & in conspectu eius suam debemus corda nostra. Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum: maior est deus corde nostro, & nouit omnia. Charissimi: si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad deum, & quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea quae sunt placita coram eo, facimus. Et hoc est mandatum eius. Vt credamus in nomine filii eius Iesu Christi, & diligamus alterutrum: sicut dedit mandatum nobis. Et qui seruat mandata eius: in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quoniam manet in nobis ex spiritu quem dedit nobis. C. IIII.

A Charissimi: nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint: quoniam multi pseudo prophetae exierunt in mundum. In hoc cognoscitur spiritus dei, omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex deo est, & omnis spiritus qui soluit Iesum, ex deo non est, & hic est antichristus de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. Vos ex deo estis filioli, & vicistis eos, quoniam maior est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. Nos ex deo sumus. Qui nouit deum, audit nos, qui non est ex deo, non audit nos, in hoc cognoscimus spirituum veritatis & spiritum

Sup. 2. b

Leui.

19. d

Io. 13. b

Iac. 2. c

Io. 15. a

Io. 5. d

& 17. a

Io. 13. d

& 15. b

Io. 8. f

erroris. Charissimi, diligamus nos inuicem, q̃a charitas ex deo est. Et oīs qui diligit, ex deo natus est, & cognoscit deum. Qui non diligit, non nouit deū, qm̃ deus charitas est.

Io. 3. b

In hoc apparuit charitas dei in nobis qm̃ filium suum vnigenitū misit deus in mundum, vt viuamus p̃ eum. In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus deū sed qm̃ ipse prior dilexit nos, & misit filium suū p̃pitiam pro p̃c̃tis n̄ris. Charissimi, si sic deus dilexit nos: & nos dēmus alterutrū diligere. Deum nemo vidit vnq̃.

Io. 1. b

1. Tim.

6. c

Si diligamus inuicem: deus in nobis manet, & charitas eius in nobis p̃fecta est. In hoc cognoscimus q̃ in eo manemus & ipse in nobis, qm̃ de spū suo dedit nobis. Et nos vidimus & testificamur qm̃ p̃r misit filium suū saluatorem mundi. Quisq̃ confessus fuerit qm̃ Iesus est filius dei, deus in eo manet, & ipse in deo. Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quā hēt deus in nobis. Deus charitas est: & qui manet in charitate, in deo manet, & deus in eo. In hoc p̃fecta est charitas dei nobiscū: vt fidutiā hēamus in die iudicii, q̃a sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitate, sed p̃fecta charitas, foras mittit timorē, qm̃ timor poenā hēt, qui aut̃ timet. non est p̃fectus in charitate. Nos ergo diligamus deū, qm̃ deus prior dilexit nos. Si quis dixerit.

Io. 13. d

& 15. b

Eph. 5. a

Quoniā diligo deū, & fratrem suū oderit: mendax est. Qui. n. non diligit fratrē suū quē videt: deū quē non videt, quō pōt diligere? Et hoc mandatū habemus a' deo vt qui diligit deum, diligat & fratrē suū. Cap. V.

Mat. 11.

d

1. Cor.

Omnis qui credit qm̃ Iesus est Christus, ex deo natus est. Et omnis qui diligit eum qui genuit diligit & eū q̃ natus est ex eo. In hoc cognoscimus qm̃ diligimus natos dei, cū deū diligamus & mādata eius faciamus. Hęc ē. n. charitas dei: vt mādata eius custodiamus, & mādata eius graua nō sunt. Quoniā oē qd̃ natū ē ex deo: vincit mundū; & hęc est victoria q̃ vincit mūdū, si

C

D

A

des nostra. Quis est qui vincit mundū, nisi qui credit qm̄

B Iesus est filius dei? hic est q̄ venit per aquā & sanguinē Iesus Chrs, nō in aqua solū: sed in aqua & sanguine. Et spūs est qui testificatur qm̄ Chrs est veritas. Quoniā tres sunt qui testimoniū dant in cœlo: p̄r, verbū, & spūs scūs, & hi tres, vnū sunt. Et tres sunt qui testimoniū dant in terra, spūs, aqua, & sanguis, & hi tres, vnū sūt. Si testimonium horum accipimus, testimonium dei maius est, qm̄ hoc est testimonium dei qd̄ maius est, qm̄ testificatus ē de filio suo. Qui credit in filiū dei, habet testimoniū dei in se. Qui non credit filio, mendacem facit eū, q̄a nō credit in testimonium qd̄ testificatus est deus de filio suo. Et hoc ē testimoniū. Quoniā vitā æternā dedit nobis deus, & hæc vita in filio eius est. Qui hēt filiū dei, hēt vitam, qui non hēt filium dei: vitam non hēt. **C** Hæc scribo vobis: vt sciatis, qm̄ vitā habetis æternā q̄ creditis in noīe filii dei. Et hæc est fiducia quā hēmus ad deū. Quia quodcunq; petierimus scdm̄ voluntatē eius, audit nos. Et scimus q̄a audit nos quicqd̄ petierimus, scimus qd̄ habemus petitiones quas postulauimus ab eo. Qui scit fratrem suum peccare pctm̄ nō ad mortē, petat: & dabitur ei vita, peccanti non ad mortē. Est pctm̄ ad mortē: non p̄ illo dicovt roget qs. Ois iniquitas: pctm̄ ē, & ē pctm̄ ad mortē. Scimus: q̄a ois q̄ natus est ex deo nō peccat: sed gnatio dei cōseruat eū & malignus nō tāgit eū. Scimus qm̄ ex dō sumus, & mūdus totus ī maligno positus ē. Et scimus qm̄ filius dei vēit: & dedit nob̄ sensū vt cognoscamus verē deū & simus ī vero filio eius. Hic ē verus deus & vita æterna. Filiioli, custodite vosa à simulacris. Amē.

ARGVMENTVM IN EPISTO

lam secundam beati Ioannis apostoli.

V Squeadeo ad sanctam scēminam scribit, vt eandē dñam nō dubitet lris appellare, eiusdēq; filiis testimonium quod ambulent in veritate perhibet.

EPISTOLA BEATI IOAN-

nis Apostoli secunda.

CAPVT. I.

SENIOR, Electæ dominae & natis eius quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes qui cognouerunt veritatem, propter veritatem quæ permanet in vobis, & vobiscum erit in æternum. Sit vobiscum gratia: misericordia, pax à deo patre: & à Christo Iesu filio patris in veritate, & charitate. Gauius sum valde quod inueni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accipimus à patre. Et nunc rogo te domina, non tanquam mandatum nouum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio: vt diligamus alterutrum. Et hæc est charitas, vt ambulemus secundum mandata eius. Hoc est enim mandatum, vt quemadmodum audistis: ab initio, in eo ambuletis, quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem, hic est seductor & antichristus. Videte vosmetipsos, ne perdatis quæ operati estis, sed vt mercedem plenam accipiat. Omnis qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, deum non habet. Qui permanet in doctrina, hic patrem & filium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Aue ei dixeritis. Qui enim dicit illi: Aue: communicat operibus eius malignis. Ecce, prædixi vobis, vt in die domini non confundamini. Plura habens vobis scribere: nolui per chartam & atramentum, spero enim me futurum apud vos: & os ad os loqui: vt gaudium vestrum plenum sit. Salutant te filii sororis tuæ electæ.

ARGVMENTVM IN EPI.

fiolani tertiam Ioannis Apostoli.

CAium pietatis causa extollit: atq; vt in ipsa pietate maneat: exhortatur. Diotrephen impietatis & superbiae causa obiurgat. Demetrio autem bonum testimonium perhibet: cum fratribus vniuersis.

¶ *[Faint, mostly illegible Latin text, likely a commentary or translation of the epistle.]*

EPISTOLA BEATI IOANNIS
apostoli Tertia.

CAPVT.

I.

ENIOR Caio charissimo quem
ego diligo in veritate. Charissime de
omnibus orationem facio prospere te
ingredi & valere. sicut prospere agit D
anima tua. Gaudius sum valde venien
tibus fratribus, & testimonium perhi
bētibus veritati tuæ sicut tu in verita
te ambulas. Maiorem horum non habeo gratiam, quā
vt audiā filios meos in veritate ambulare. Charissime
fideliter facis quicquid oparis in fratres: & hoc in peregrī
nos qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in con
spectu ecclesiæ: quos bene facies: deducens digne deo.
Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil accipientes a
gentibus. Nos ergo debemus suscipere huiusmodi: vt A
cooperatores simus veritatis, Scripsissem forsitan eccle
siæ: sed is qui amat primatum gerere in eis. Diotre
phes, non recipit nos. Propter hoc si venero, com
monebo eius opera quæ facit: verbis malignis garruens
in nos. & quasi non ei ista sufficiant: neque ipse susci
pit fratres, & eos qui suscipiunt, prohibet, & de ec
clesia eiicit. Charissime, noli imitari malum, sed quod
bonum est. Qui bene facit. ex deo est: qui male facit,
non videt deum. Demetrio testimonium redditur ab
omnibus, & ab ipsa veritate. sed & nos testimonium B
perhibemus, & nosti quoniam testimonium nostrum
verum est. Multa habuit tibi scribere: sed nolui per
attractamentum & calamum scribere tibi. Spero autem
protinus te videre: & os ad os loquemur. Pax tibi. Sa
lutant te amici. Saluta tu amicos nominatim.

87

HIERONYMVVS IN CATHA-
logo scriptorum ecclesiasticorum.

IVdas frater Iacobi, parvam quidem quæ de septem catholicis est, epistolā reliquit. Et quia de libro Enoch: qui apochryphus est: in ea assumit testimonium, a plerisque reicitur, tamen auctoritatem veritate iam & usu meruit, & inter sanctas scripturas computatur.

ARGVMENTVM IN EPI-
stolam beati Iude apostoli.

IVdas Apostolus, fratres de corruptoribus viæ veritatis ita informat, ut illicitum esse dissertet de sub iugo semel erutos servitutis, denuo operam suam officiis novare servilibus.

VDAS Iesu Christi seruus, frater **A**
autem Iacobi: his qui sunt in deo pa-
tre dilectis, & Christo Iesu cōseruatis.
& vocatis, misericordia vobis, & pax,
& charitas adimpleatur. Charissimi,
omnem solitudinē faciens scribendī
vobis de cōmuni vestra salutē, necesse

habui scribere vobis, deprecans supcertari semel traditæ **B**
sanctis fidei. Subintroierunt. n. qdā hoīes (q olim præ-
scripti sunt in hoc iudiciū) impii, dñi nostri grām trans-
ferentes in luxuriā, & solū dñatorem & dominū nostrū
Iesum Xpm negātes. Cōmonere aut vos volo, sciētes se-
mel oīa, quod Iesus pplū de terra Aegypti saluās, se-
cundo eos q non crediderunt, pdidit: angelos vero qui
non seruauerunt suū principatū, sed dereliq̃runt suum
domiciliū, in iudiciū magni diei, vinculis æternis sub ca-
ligine reseruauit. Sicut Sodoma et Gomorha, et finiti-
mæ ciuitates simili mō ex fornicatæ, et abeūtes post car **C**
nem alterā, facti sunt exemplū, ignis æterni pœnā susti-
nentes: similiter et hi carnē quidem maculāt, dñationē
autem spernunt, maiestātē aut blasphemāt. Cū Michael
archangelus, cū diabolo disputās altercaretur de Moyfi
corpore: nō est ausus iudiciū inferre blasphemix, sed di-
xit, Imperet tibi deus, hi aut quæcunq; qdem ignorāt, **D**
blasphemant. q̃cunq; aut naturaliter tñq muta animalia
norunt, in his corrūpūtur. Væ illis, q in via Cain abie-
runt: et errore Balaam, mercede effusi sunt, et in cōtra-
dictione Chore perierunt. Hi sunt in epulis suis, macu-
læ cōiuuantes, sine timore, semetipsos pascentes, nubes
sine aqua quæ a vêtis circumferuntur, arbores autumnā-
les, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, fluctus feri ma-

Nume.
14.f.
Gene.
12.e

Zacha.
3.a
Eccl.
21.d

Gene.
4.b
Nume.
22.d
Nume.
16.a

ris, despumantes suas confusiones, sidera errantia, quibus procella tenebrarum seruata est in æternū. Prophetauit autē et de his septimus ab Adā. Enoch. dicens, Ecce venit dñs in sanctis millibus suis, facere iudiciū contra omnes, et arguere oēs impios de omnibus opibus impietatis eorum quibus impie egerunt, et de oībus duris quæ locuti sunt cōtra eum peccatores impii. Hi sunt murmuratores, querulosi, scđm desideria sua ambulantes, et os eorum loquitur superbiani, mirantes personas quibus causa. Vos autē charissimi, memores estote verborum quæ prædicta sunt ab apostolis domini nostri Iesu Christi, quæ dicebant vobis. Quoniā innouissimis temporibus venient illudores, scđm desideria sua ambulantes in impietatibus. Hi sunt qui segregāt semetipsos animales, spiritū non habētes. Vos autē charissimi: superædificantes vosmetipsos sanctissimæ nostræ fidei: in spiritu sancto orantes: vosmetipsos in dilectione Dei seruate: expectantes misericordiā domini nostri Iesu Christi in vitā æternā. Et hos quidem arguite iudicatos: illos vero saluate: de igne rapiētes. Aliis autē miseremini in timore: odiētes et eam quæ carnalis est maculatā tunicam. Ei autē qui potens est vos conseruare sine peccato: et constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in aduentu domini nostri Iesu Christi soli deo saluatori nostro per Iesum Christum dominum nostrum gloria et magnificentia: imperium: et potestas ante omnia secula: et nūc et in omnia secula seculorum. Amen.

ARGVMENTVM IN APOCA-

lypsim Beati Ioannis Apostoli.

A Pocalipsis Ioannis tot habet sacramēta: quot verba. Parum dixi et pro merito voluminis laus omnis inferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentiæ.

2.pet.
2.d
Apoc.
1.b

1.Tim.
4.a
2.Tim.
3.a
2.Pet.
3.a

APOCALIPSIS BEATI IOAN-
nis Apostoli. CAPVT. I.

Pocalypsis Iesu Christi, quā dedit
illi deus palā facere seruis suis quæ
oportet fieri cito: & significauit mit-
tens per angelum suum seruo suo
Ioanui, qui testimonium perhibuit
verbo dei, & testimoniū Iesu Chri-
sti quæcunq; vidit. Beatus qui le-

A

Col. 1. c
1. Cor.
15. c
Heb.
9. d
1. Pe. 1. d
1. Ioan.
1. d
Eja. 3. c
Mat.
24. c
Iudæ.
3. i

git & audit verba prophetiæ huius, & seruat ea quæ in
ea scripta sunt. tempus enim prope est. Ioannes septem
ecclesiis q̄ sunt in Asia, grā vobis & pax ab eo q̄ ē & qui
erat, & qui venturus est, & a septem spiritibus qui in cō
spectu throni eius sunt, & a Iesu Christo qui est testis fi-
delis primogenitus mortuorum, & princeps regum ter-
ræ: qui dilexit nos & lauit nos a peccatis nostris in san-
guine suo, & fecit nos regnum & sacerdotes deo & pa-
tri suo, ipsi gloria & imperium in secula seculorū. Amē.
Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus,
& qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum om-
nes tribus terræ. etiam, Amen. Ego sum α & ω, prin-
cipium & finis, dicit dominus deus qui est, & qui erat,
& qui venturus est omnipotens. Ego Ioannes frater ve-
ster & particeps in tribulatione, & regno, & patiētia in
Christo Iesu, fui in insula, q̄ appellabatur Patmos, pro-
pter verbum dei & testimonium Iesu. Fui in spiritu in
dominica die: & audiui post me vocem magnam tan-
quam tubæ dicentis, Qued vides, scribe in libro: & mit-
te septem ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyr-
næ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philidel-
phiæ, & Laodiciæ. Et conuersus sum, vt viderem vocē
quæ loquebatur mecum. Et conuersus, vidi septem can-
delabra aurea: & in medio septem candelabrorum au-

B

C

reorum similem filio hominis, vestitum podere, & præcinctum ad mamillas zona aurea. caput autem eius & capilli erant candidi tanquam lana alba, & tanquam nix, & oculi eius tanquam flamma ignis: & pedes eius similes aurichalco, velut in camino ardenti. & vox illius tanquam vox aquarum multarum: & habebat in dextera sua stellas septē. & de ore eius gladius vtraque parte acutus exibat, & facies eius sicut sol lucet in virtute sua. Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes eius tanquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens, Noli timere: ego sum primus & nouissimus, & viuus: & fui mortuus. & ecce sum viuens in secula seculorū, & habeo clauēs mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc. Sacramentum septem stellarum, quas vidisti in dextera mea, & septē candelabra aurea. septem stellæ: angeli sunt, septem ecclesiarum. & candelabra septem: septem ecclesiæ sunt.

CAPVT.

II.

- A** ET angelo Ephesi ecclesiæ scribe, Hæc dicit qui tenet septē stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum. Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam: & quod non potes sustinere malos, & tentasti eos qui se dicunt apostolos esse, & non sunt, & inuenisti eos mendaces: & patientiā habes, & sustinuisti propter nomen meū, & non defecisti. Sed habeo aduersum te pauca, quod charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque vnde excideris: & age penitentiam, & prima opera fac. sin autem, veni tibi cito, & mouebo candelabrum tuum de loco suo nisi, poenitentiam geris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi. Qui habet aurē audiat quod spiritus dicat ecclesiis, Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso dei mei. Et angelo Smyrnæ ecclesiæ scribe. Hæc dicit primus & nouissimus, qui fuit mortuus & viuit, Scio tri-

Csa. 41.
b &
44.2

ego sum scrutans renes & corda, & dabo unicuique verum secundum opera sua. Vobis autem dico & ceteris qui Thyatiræ estis, Quicumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt altitudinem sathanæ, quæ admodum dicunt: non mittā super vos aliud pondus, tamen id quod habetis, tenete donec veniam. Et qui viderit & custodierit usque in finem opera mea: dabo illi potestatem super gentes, & reget eas in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringetur, sicut & ego accepi a patre meo: & dabo illi stellam matutinam. Qui habet aurem, audiat quid spiritus dicat ecclesiis.

Hie.
17.b

Psal.2.c

CAPVT.

III.

A ET angelo ecclesiæ Sardis, scribe, Hæc dicit qui habet septem spiritus dei, & septem stellas. Scio opera tua, quia nomen habes quod viuas & mortuus es. Esto vigilans: et confirma cetera quæ moritura erāt. Nō enim inueni opera tua plena corā deo meo. In mēte ergo habe, qualiter acceperis & audieris: & serua, & pñiam age. Si ergo nō vigilaueris: veniā ad te tanquam fur, & nescies qua hora veniā ad te. Sed habes pauca nomina in Sardis, quæ nō inquinauerunt vestimenta sua: & ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis, & non delebo nomen eius de libro vitæ, & confitebor nomen eius coram patre meo, & coram angelis eius. Qui habet aurē, audiat quid spūs dicat ecclesiis. Et angelo Philadelphię ecclesiæ scribæ, Hæc dicit sanctus & verus, qui hēt clauem Dauid: qui aperit & nemo claudit: claudit & nemo aperit. Scio opera tua. Ecce dedi coram te osium apertum quod nemo potest claudere, quia modicam habes virtutē, & seruasti verbū meū, & non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagoga sathanæ, qui dicunt se Iudæos esse, & nō sunt, sed nōtiuntur. Ecce faciā illos, ut veniāt, & adorēt ante pe-

Infr.16.c
1. Thes.
5.a
2. Pet.
3.c

Esa.22.f
Iob.12.b

des tuos, & scient quia ego dilexi te. quoniam seruasti **C**
 verbum patientiæ meæ, & ego seruabo te ab hora tenta-
 tionis, quæ ventura est in orbem vniuersum tentaræ
 habitantes in terra. Ecce venio cito: tene quod habes, vt
 nemo accipiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum
 columnam in templo dei mei, & foras non egredietur
 amplius: & scribam super eum nomen dei mei, & no-
 men ciuitatis dei mei nouæ Hierusalem, quæ descendit
 de cœlo a deo meo, & nomen meum nouum. Qui ha-
 bet aurem, audiat quid spiritus dicat ecclesiis. Et ange-
 lo Laodiciæ ecclesiæ scribe, Hæc dicit, Amen testis fide-
 lis & verus, qui est principium creaturæ dei. Scio opera
 tua, quod neq; frigidus es, neq; calidus. vtinam frigidus **D**
 esses aut calidus. sed quia tepidus es, & nec frigidus nec
 calidus, incipiant te euomere ex ore meo: quia dicis. Di-
 ues sum, & locupletatus, & nullius egeo: & nescis quia tu
 es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Sua
 deo tibi emere a me aurum ignitum probatum, vt locu-
 ples fias & vestimentis albis induaris, vt non appareat
 cōfusio nuditatis tuæ & collyrio inunge oculos tuos vt
 videas. Ego quos amo. arguo & castigo. A emulare ergo
 & poenitentiam age. Ecce sto ad ostium & pulso. si quis
 audierit vocem meam, & aperuerit mihi ianuam: intra-
 bo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. Qui vi-
 cerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego
 vici, & confedi cum patre meo in throno eius. Qui ha-
 bet aurem, audiat quid spiritus dicat ecclesiis.

CAPVT.

IIII.

Post hæc vidi: & ecce ostium apertum in cœlo, & **A**
 vox prima quam audiui tanquam tubæ loquen-
 tis mecum, dicens, ascende huc, & ostendam tibi quæ
 oportet fieri cito. Post hæc, statim fui in spiritu. Et ecce
 sedes posita erat in cœlo, & supra sedem, Et qui sede-
 bat: similis erat aspectui lapidis, & sardinis, & iris erat
 in circumitu

Pro.
 3.b
 Heb.
 12. b

in circumitu sedis similis visioni smaragdina. Et in circumitu sedis sedilia vigintiquatuor: et supra thronos vigintiquatuor seniores sedētes: circumamicti vestimentis albis: et in capitibus suis corōa aurea. Et de throno procedebant fulgura: et voces: et tonitrua: et septem lampades ardentes ante thronum quæ sunt septē spiritus dei. Et in conspectu sedis: tanq̃ mare vitreum simile crystallo: et in medio sedis et in circumitu sedis: quatuor animalia plena oculis ante et retro. Et animal primum: simile leoni: et secundum animal: simile vitulo: et tertium animal: habens faciem velut hominis: et quartum animal: simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia singula eorum habebant alas senas in circumitu: et intus plena sunt oculis: et requiem non habent die ac nocte: dicentia: Sanctus: sanctus: sanctus: dominus deus omnipotens. qui erat: et qui est: et qui venturus est. Et cum darēt illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum: viuenti in secula seculorum: procedebant vigintiquatuor seniores ante sedētem in throno: et adorabant viuentem in secula seculorum: et mittebant coronas suas ante thronum: dicentes: Dignus es domine deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem: quia tu creasti omnia: et propter voluntatem tuam erant et creata sunt.

Esa. 62

CAPVT. V.

A **E**T vidi in dextera sedentis super thronum: librū scriptum intus et foris: signatum sigillis septem. Et vidi angelum fortem: et prædicantem voce magna. Qui est dignus aperire librum: et soluere signacula eius? Et nemo poterat neq; in cœlo: neq; in terra: neque sub terra aperire librum: neq; respicere illū.

B Et ego flebam multum: quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum: nec videre eum. Et vnus de senioribus dicit mihi: Ne fleueris: ecce vicit leo dñi tribu Iuda: radix Dauid: aperire librum et soluere septem signa-

cula eius. Et vidi, & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum agnum stantem tanquā C
occisum, habentem cornua septem & oculos septem, qui sunt septem spiritus dei, nussi in omnem terram. Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno, librum. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia & vigintiquatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes, singuli cytharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum, & cantabant canticum nouū dicentes. Dignus es domine accipere librum & aperire. Signacula eius, quoniam occisus es, & redemisti nos deo in sanguine tuo, ex omni tribu & lingua & populo, & natione, & fecisti nos deo nostro regnum & sacerdotes, & regnabimus super terram. Et vidi, & audiui vocē angelorum multorum in circumitu throni & animalium, & seniorum, & erat numerus eorum millia millium dicentium voce magna. Dignus est agnus, qui occisus est, D
accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Et omnem creaturam quæ in cælo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo omnes audiui dicentes. Sedeti in throno, & agno, benedictio & honor & gloria & potestas in secula seculorum. Et quatuor animalia dicebant. Amen. Et vigintiquatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in secula seculorum.

Dan. 7. c

CAP. VI.

ET vidi quod aperuisset agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum de quatuor animalibus, dicens tā- A
quam vocē tonitruui, Veni & vide. Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habet arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicens. Veni, & vide. Et exiuit alius equus rufus, & qui sedebat super illum, datum est ei vt sumeret pacem de ter

ra, & vt inuicem se interficiāt, & datus est ei gladius magnus. Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal dicens. Veni: & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentem. Bilibris tritici denario vno: & tres bilibres hordei denario vno: & vinum & oleum ne laferis. Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis. Veni, & vide. Et ecce equus pallidus, & qui sedebat super eum nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terræ, interficere gladio, fame & morte, & bestiis terræ. Et cum aperuisset sigillum quintum: vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum dei, & propter testimonium quod habebant, & clamabāt voce magna, dicentes. Vsq̃quo domine, sanctus & verus non iudicas & non vindicas sanguinem nostrum, de his qui habitāt in terra? Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ: & dictum est illis vt requiescerent adhuc tempus modicum donec compleantur conserui eorum, & fratres eorum qui interficiendi sunt sicut & illi. Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saccus cilicinus: & luna tota facta est sicut sanguis: & stellæ de cœlo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum à vento magno mouetur, & cœlum recessit sicut liber inuolutus, & omnis mons, & insulæ de locis suis motæ sunt: & reges terræ, & principes, & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis seruus, & liber absconderunt se in speluncis & in petris montium, & dicunt montibus & petris. Cadite super nos, & abscondite nos a facie sedentis super thronum, & ab ira agni: quoniam venit dies magnus iræ ipsorum. Et quis poterit stare?

Esa. 2. d

Oseas.

10. b

Lucas

23. d

Post hæc vidi quatuor angelos stantes super qua- **A**
 tuor angulos terræ, tenentes quatuor ventos ter-
 ræ ne flarent super terram, neq; super mare: neq; in villā
 arborem. Et vidi alterum angelum ascendentem ab or-
 tu solis, habentem signum dei viui: & clamauit voce ma-
 gna quatuor angelis: quibus datum est nocere terræ &
 mari: dicēs. Nolite nocere terræ & mari: neq; arboribus:
 quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus suis.
 Et audiui numez signatorum. cxliiii. millia signati ex
 oī tribu filiorum Israel. Ex tribu Iuda. xii. millia signati
 Ex tribu Rubē: duodecim millia signati. Ex tribu Gad:
 duodecim millia signati. Ex tribu Aser, duodecim mil- **B**
 lia signati. Ex tribu Neptalim. xii. millia signati. Ex tri-
 bu Manasse. xii. millia signati. Ex tribu Symeō. xii. mil-
 lia signati. Ex tribu Leui. xii. millia signati. Ex tribu. Isa-
 char. xii. millia signati. Ex tribu Zabulon: duodecim
 millia signati. Ex tribu Ioseph: duodecim millia signa-
 ti. Ex tribu Beniamī: duodecim millia signati. Post hæc
 vidi turbā magnam quā dinumerare nemo poterat, ex
 omnibus gentibus & tribubus, & populis & linguis stā- **C**
 tes ante thronum: & in conspectu agni, amicti stolis al-
 bis, & palmæ in manibus eorum, & clamabāt voce ma-
 gna, dicentes, salus deo nostro qui sedet super thronū,
 & agno. Et omnes angeli stabant in circumitu throni &
 seniorum, & quatuor animalium: & ceciderunt in cōspe-
 ctu throni in facies suas, & adorauerunt deum, dicētes,
 Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarū
 actio, honor & virtus: & fortitudo deo nostro in secula
 seculorum. Amen. Et respondit vnus de senioribus: &
 dixit mihi. Hi qui amicti sunt stolis albis, q sunt & vñ **D**
 venerunt? Et dixi illi. Domine mi, tu scis. Et dixit mihi.
 Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerūt
 stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine agni, ideo

B sunt ante thronum dei, & seruiunt ei die ac nocte in tē
plo eius: & qui sedet in throno, habitabit super illos, nō
esurient neq; sitient amplius, nec cadet super illos sol,
neq; vllus ætulus, quoniam agnus q in medio throni est,
reget illos & deducet eos ad vitæ fontes aquarū, & ab-
sterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum.

Esa. 49.

Esa. 25.

CAPVT. VIII.

A ET cum aperuisset sigillum septimum, factum est si-
lentium in cœlo, quasi media hora. Et vidi septem
angelos stantes in conspectu dei, & datæ sunt illis septē
tubæ. Et alius angelus venit, & stetit ante altare habēs
thuribulum aureum: & data sunt illi incensa multa, vt
daret de orationibus sanctorū omnium super altare au-
reum, quod est ante thronum. Et ascendit fumus incen-
sorū de orōnibus sanctorū de māu angeli coram deo.
B Et accepit angelus thuribulū aureum: & impleuit illud
de igne altaris, & misit in terrā, & facta sunt tonitrua, et
voces: & fulgura, & terræ motus magnus. Et septē ange-
li qui hēbant septē tubas, pparauerunt se vt tuba cane-
rent. Et primus angelus tuba cecinit, & facta est grando
& ignis, mixta in sanguine: & missum est in terrā, & ter-
tia pars terræ cōbusta est: & tertia pars arborū cōcrema-
ta est, & oē foenū vinde cōbustū est. Et scd̄s angelus tu-
C ba cecinit: & tanq̄ mons magnus igne ardens, missus est
in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, & mortua
est tertia pars creaturæ eorū q̄ hēant alas in mari, & ter-
tia pars nauium interiit. Et tertius angelus tuba cecinit:
& cecidit de cœlo stella magna ardens tanq̄ facula, & ce-
cidit in tertiā partē fluminū: & i fontes aquarū: & nomē
stellæ dī Absynthiū, et facta est tertia pars aquarū in Ab-
D synthiū, & multi hominum mortui sunt de aq̄s, q̄a amare
factæ sunt. Et quartus angelus tuba cecinit, & pcussa est
tertia pars solis: et tertia pars lunæ, & tertia pars stellarū
ita vt obscuraretur tertia pars eorū, & diei non luceret

pars tertia, & noctis similiter. Et vidi, & audiui vocem
vnius Aquilæ volantis per medium cœli, dicentis voce
magna. Væ, væ, væ, hîcâtibus i terra: de cæteris vocibus
triû angelorû qui erant tuba canituri. CAP. I X.

ET quintus angelus tuba cecinit, & vidi stellam de
cœlo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei
abysfi. Et aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus pu-
tei, sicut fumus fornacis magnæ, & obscuratus est sol &
aer de fumo putei. Et de fumo putei exierû locustæ in
terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem
scorpiones terræ, & præceptum est illis ne læderent fœ-
num terræ neq; omne viride, neq; omnem arborem, ni-
si tantum homines qui non habent signum dei in fron-
tibus suis, & datum est illis ne occiderent eos: sed vt cru-
ciarentnr mensibus quinq;: & cruciatus eorum, vt crucia-
tus scorpîi, cum percutit hominē. Et in diebus illis quæ-
rent homines mortem, & non inuenient eam: & deside-
rabunt mori: & fugiet mors ab eis. Et similitudines lo-
custarum similes equis paratis in prælium: & super capi-
ta earum tanquam coronæ similes auro: & facies earum
tanquam facies hominum, & habebant capillos sicut ca-
pillos mulierum: & dentes eorum sicut dentes leonum
erant: & habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox ala-
rum earum sicut vox curruum equorum multorum cur-
rentium in bellum, & habebant caudas similes scor-
pionum: & aculei erant in caudis earum: & potestas ea-
rum nocere hominibus mensibus quinq;: & habebant
super se regem angelum abyssi, cui nomen Hebraicæ
Abaddô. Græce autem Apollyon: & Latine habens no-
men Exterminans. Væ vnum abiit, & ecce veniunt ad-
huc duo væ post hæc. Et sextus angelus tuba cecinit, &
audiui vocem vnâ ex quatuor cornibus altaris aurei,
quod est ante oculos dei, dicentem sexto angelo qui ha-
bebat tubam, Solue quatuor angelos, qui alligati sût in

Esa. 2. d
Oseæ.
10. b.
Luc. 23.
d
Sap. 16. b

A

B

C

flumine magno Euphrate. Et soluti sunt quatuor angeli, qui parati erant in horā & diem & mensem & annū: vt occiderent tertiā partē hoīum. Et numerus equestris exercitus, vices millies dena millia. Et audiui numerum eorū. Et ita vidi equos in visione: & qui sedebant super eos, hēbant loricas igneas, & hycinthinās & sulphureas & capita equorū erant tanq̃ capita leonū: & de ore eorū procedit ignis, & fumus, & sulfur. Et ab his tribus plagis occisa ē tertiā pars hoīum, de igne & de fumo & de sulfure: quæ pcedebant ex ore ipsorū. Potestas enim equorū in ore eorū est, & in caudis eorū: nam caudæ eorū, sicut milēs serpentibus, hñtes capita, & in his nocēt. Et cæteri hoīes qui nō sunt occisi in his plagis, neq̃ pñiam egerunt de opibus manūū suarū, vt non adorarent dæmōia & simulacra aurea & argentea & ærea & lapidea & lignea, quæ neq̃ videre possunt neq̃ audire, neq̃ ambulare, & non egerunt poenitentiam ab homicidiis suis, neq̃ a veneficiis suis, neq̃ a fornicatione sua, neq̃ a furtis suis.

CAP.

X.

A **E**T vidi aliū angelum fortē descendētē de cœlo amictum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat vt sol, & pedes eius tanquam colūna ignis, & habebat in manu sua libellum apertū: & posuit pedem suum dextrū super mare, sinistrum autē super terrā, & clamauit voce magna, quē admodū cū leo rugit. Et cū clamasset, locuta sunt septē tonitrua voces suas. Et cū locuta fuissent septē tonitrua voces suas, ego scripturus erā: & audiui vocē de cœlo dicentē mihi. Signa q̃ locuta sunt septē tonitrua, & noli ea scribere. Et angelus quē vidi stātē sup mare & sup terrā, leuauit manū suā ad cœlum, & iurauit per viuētem in secula seculorum, qui creauit cœlum & ea quæ in eo sunt: & terrā & ea q̃ in ea sunt, & mare & ea q̃ in eo sunt. Quia tps nō erit amplius, sed in diebus vocis septimi angelici: cœpit tuba-

Dañ. 12. c

nere, consummabitur mysterium dei, sicut euangelizauit per seruos suos prophetas. Et audiui vocē de cœlo iterū loquentem mecum: et dicentem. Vade: & accipe librum apertum de manu angeli stantis super mare & super terram. Et abi ad angelum, dicens ei vt daret, mihi librū. D

Eze. 3. a Et dixit mihi. Accipe librum & deuora illum, & faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tanq̃ mel. Et accepi librum de manu angeli, & deuoraui illū: & erat in ore meo tanq̃ mel dulce, & cū deuorassem eū, amaricatus est venter meus, & dicit mihi. Oportet te iterum prophetare gentibus & populis, & linguis, & regibus multis.

CAP.

XI.

ET datus est mihi calamus sicut virga, & dictum est mihi. Surge, & metire tēplum dei, & altare, & adorantes in eo: atrium aut̃ quod est intra tēplum, eiice foras, & ne metiaris illud, quoniam datū est gentibus, & ciuitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus, & dabo duobus testibus meis: & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta, amicti saccis. Hi sunt duæ oliuæ & duo candelabra in conspectu domini terræ stātia. Et si quis voluerit eos nocere: ignis exiet de ore eorum, & deuorabit inimicos eorum, & si quis voluerit eos lædere: sic oportet eum occidi. Hi habent potestatem claudendi cœlum: ne pluat diebus prophetiæ ipsorū, & potestatem habent super aquas conuerteri eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quotienscunq̃ voluerint. Et cū finierint testimonium suum: bestia quæ ascendit de abyssō, faciet aduersum eos bellum, & vincet illos: & occidet eos. Et corpora eorum iacebunt in plateis ciuitatis magnæ: quæ vocatur spiritualiter Sodoma, & Aegyptus: vbi & dominus eorum crucifixus est. Et videbunt de tribus & populis: et linguis: et gētibus corpora eorum per tres dies et dimidiū: et corpora eorum non sinent poni in monumētis, et in A

habitan-
 tur: et munera mittent inuicem: quoniam hi duo. pph-
 C tæ cruciauerunt eos qui habitabāt super terram. Et post
 dies tres et dimidiū spiritus vitæ a deo intrauit in eos:
 et steterunt super pedes suos: et timor magnus cecidit
 super eos qui viderunt eos. Et audierunt vocem magnā
 de cœlo dicentem eis. Ascendite huc. Et ascenderunt in
 cœlum in nube: et viderunt illos inimici eorum. Et in il-
 la hora factus est terræmotus magnus: & decima pars ci-
 uitatis cecidit: & odiosa sunt in terræmotu nomina ho-
 minum septem millia: & reliqui in timorem sunt mis-
 si: & dederunt gloriam deo cœli. Væ secundum abiit: &
 ecce vñ tertium veniet cito. Et septimus angelus tuba ce-
 cinit: & factæ sunt voces magnæ in cœlo dicentes. Fa-
 D ctum est regnum huius mundi domini nostri & Christi
 eius: & regnabit in secula seculorum. Amen. Et viginti
 quatuor seniores qui in conspectu dei sedent in sedibus
 suis: ceciderunt in facies suas: & adorauerunt deum: di-
 centes. Gratias agimus tibi domine deus noster omni-
 C potens qui es: & qui eras: et qui venturus es, quia accepi-
 sti virtutem tuam magnam, et regnasti. Et iratæ sunt
 gentes, & aduenit ira tua & tempus mortuorum iudi-
 cari, et reddere mercedem seruis tuis prophetis, et san-
 ctis et timentibus nomen tuum pusillis et magnis: et ex-
 terminandi eos qui corrumperunt terram. Et apertū est
 templum dei in cœlo: et visa est arca testamenti eius in
 templo eius, et facta sunt fulgura: et voces: et terræmo-
 tus: et grando magna. CAP. XII.

A **E**T signum magnum apparuit in cœlo: mulier
 amicta sole: et luna sub pedibus eius: et in capi-
 te eius corona stellarum duodecim, et in vtero
 habens: et clamat parturiens: et cruciatur vt pariat. Et vi-
 sum est aliud signū in cœlo: et ecce draco magnus rufus
 habens capita septē: et cornua decē: et in capitibus eius

diademata septem, & cauda eius tradebat tertiam par- **B**
 tem stellarum cœli: et misit eas in terram. et draco fle-
 tit ante mulierem quæ erat paritura: vt cum peperis-
 set: filium eius deuoraret. Et peperit filium masculinum:
 qui recturus erat omnes gentes in virga ferrea: et rap-
 tus est filius eius ad deum et ad thronum eius: et mu-
 lier fugit in solitudinem: vbi habebat locum paratum a
 deo vt ibi pascat eam diebus mille ducentis sexaginta.
 Et factum est prælium magnum in cœlo: Michael et
 angeli eius præliebantur cum dracone: et draco pugna-
 bat et angeli eius: et non valuerunt: neq; locus inuen-
 tus est eorum amplius in cœlo. et proiectus est draco il-
 le magnus: serpens antiquus: qui vocatur diabolus et sa-
 thanas: qui seducit vniuersum orbem: et proiectus est in
 terram: et angeli eius cum illo missi sunt. Et audiui vo- **C**
 cem magnam in cœlo dicentem: Nunc facta est salus
 et virtus: et regnum dei nostri: et potestas Christi eius:
 quia proiectus est accusator fratrum nostrum: qui accu-
 sabat illos ante conspectum dei nostri, die ac nocte. Et
 ipsi vicerunt eum propter sanguinem agni: et propter ver-
 bum testimonii sui: et non dilexerunt animas suas vsq;
 ad mortem: propterea lætamini cœli: et qui habitatis
 in eis: vñ terræ: et mari: quia descendit diabolus ad vós
 habens iram magnam: sciens quod modicum tempus
 habet. Et postquam vidit draco qd proiectus esset in ter- **D**
 ram persecutus est mulierem quæ peperit masculum. &
 datae sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ: vt volaret
 in desertum in locum suum vbi alitur per tempus & tē-
 pora & dimidium temporis a facie serpentis. Et misit
 serpens ex ore suo post mulierem, aquam tanquam fu-
 mē: vt eam faceret trahi a flumine. Et adiunxit terra mu-
 lierem: & aperuit terra os suum: & absorbit flumen
 quod misit draco de ore suo. Et iratus est draco in mu-
 lierem: & abiit facere proelium cum reliquis de femine

eius qui custodiunt mandata dei: & habent testimoniū Iesu Christi. Et stetit supra arenam maris.

CAP.

XIII.

A **E**T vidi de mari bestiam ascendentem habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius, decem diademata, & super capita eius nomina blasphemiarum. Et bestia quam vidi, similis erat pardo, & pedes eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam & potestatem magnam. Et vidi unum de capitibus suis quasi occisum in mortem: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est vniuersa terra post bestiam. Et adorauerunt draconem qui dedit potestatem bestie, & adorauerunt bestiam: dicentes. Quis similis bestie? & quis poterit pugnare cum ea? Et datum est ei os loquens magna & blasphemias, & data est ei potestas facere menses quadragintaduos. Et aperuit os suum in blasphemias ad deum blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos qui in celo habitant. Et est datum illi bellum facere cum sanctis: & vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem, & adorauerunt eam omnes qui habitabant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro vite agni, qui occisus est ab origine mundi. Si quis habeat autem audiat. Qui in captiuitatem duxerit in captiuitatem vadet, qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est patientia & fides sanctorum. Et vidi aliam bestiam ascendentem de terra & habebat cornua duo similia agni, & loquebatur sicut draco. Et potestatem prius bestie omnem faciebat in conspectu eius: & fecit terram & habitantes in ea, adorare bestiam primam, cuius curata est plaga mortis. Et fecit signa magna, ut etiam ignem faceret de celo descendere in terram in conspectu hominum. Et seduxit habitantes in terra per signa quae data sunt illi facere in conspectu bestie, dicens habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestie, quam habet

Ge. 9. a
Mat. 26.

c

plagam gladii, & vixit. Et datum est illi vt daret spiritū imagini bestię. & vt loquatur imago bestię: & faciet vt quicūq; non adorauerint imaginē bestię, occidātur. Et faciet oēs pusillos, & magnos, & diuites, & pauperes, & liberos, & seruos habere characterē in dextera manu sua, aut in frōtibus suis. & ne quis posset emere, aut vëdere. nisi q; habeat characterem aut nomen bestię, aut numerum nominis eius. Hic sapientia est. Qui habet intellectum computet numerum bestię. Numerus enim hominis est: et numerus eius sexcenti sexaginta sex.

CAPVT.

XIIII.

ET vidi, & ecce agnus stabat supra montē Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia habentes nomen eius, & nomē patris eius scriptum in frontibus suis, Et audiui vocem de cœlo, tanq̃ vocem aquarū multarum, & tanquā vocē tonitruī magni: & vocē quam audiui, sicut citharcedorū citharizatiū in citharis suis. Et cantabāt quasi canticū nouū ante sedē & an̄ quatuor aīalia, & seniores: & nemo: poterat dicere canticū, nisi illa centū quadragintaquatuor millia, q̃ empti sunt de terra. Hi sunt q; cum mulieribus nō sunt coinquati. virgines. n. sunt. Hi sequuntur agnū quocūq; ierit. Hi empti sunt ex hoībus primitiæ deo & agno: & in ore eorū non est inuentū mendatium. Sine macula. n. sunt ante thronū dei. Et vidi alterum angelū volantem per mediū cœli, habentem euangelium æternū, vt euangelizaret sedentibus super terram, & super omnē gētē, & tribū, & linguā, & pplū, dicens magna voce, Time te dñm, & date illi honorē, q̃a venit hora iudicii eius: & adorete eū, q; fecit cœlū & terrā, mare & fontes aquarū. Et alius angelus secutus est. dicēs, Cecidit cecidit Babilon illa magna: q̃ a vino ire fornicatiōis suæ potauit oēs gentes. Et tertius angelus secutus est illos, dicēs voce magna. Si quis adorauerit belliam & imaginem eius

Psal.
145. a
Ac. 14. c
Esa. 21. c
Hie. 51.

& acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua:
 & hic bibet de vino iræ dei, quod mixtum est mero in
 C calice iræ ipsius: & cruciabitur igne & sulfure in conspe-
 ctu angelorum sanctorum, & ante conspectum agni. &
 fumus tormentorum eorum ascendet in secula seculo-
 rum: nec habent requiem die ac nocte, qui adorauerunt
 bestiam & imaginem eius, & si quis acceperit caracte-
 rem nominis eius. Hic patientia sanctorum est, qui custo-
 diunt mandata dei & fidem Iesu. Et audiui vocē de cœ-
 lo dicentem mihi, Scribe, Beati mortui qui in domino
 moriuntur. A modo iam dicit spiritus, vt requiescat a la-
 boribus suis, opa. n. illos sequuntur illos. Et vidi, & ecce
 nubē cādidā et sup nubē sedentem similē filio hoīs, ha-
 bentem in capite suo coronam auream, & in manu sua Mat. 13.
 falcem acutam. Et alius angelus exiuit de tēplo clamās e
 voce magna ad sedentem super nubem. Mitte falcem Ioel. 3. c
 tuam & metere, quia venit hora vt metatur, quoniā aruit
 messis terræ. Et misit qui sedebat super nubem, falcem
 suam in terram: & demissit eam. Et alius angelus exi-
 uit de templo q̄ est in cœlo: habens & ipse falcem acu-
 tam. Et alius angelus exiuit de altari, qui habebat pote-
 statem supra ignem: & clamaui voce magna ad eū qui
 habebat falcem acutam, dicens, Mitte falcem tuam acu-
 tam, & vindemia botros vineæ terræ: quoniam maturæ
 sunt vix eius. Et misit angelus falcem suam acutam in
 terram, & vindemiauit vineam terræ, & misit in lacum
 iræ dei magnum: & calcatus est lacus extra ciuitatem: &
 exiuit sanguis d̄ lacu vsq̄ ad frenos equorum per stadia
 mille sexcenta.

CAP V T. XV.

A ET vidi aliud signum in cœlo magnum & mirabi-
 le: angelo septem, habentes plagas septem nouis-
 simas. quoniā in illis consumata est ira dei. Et vidi tāq̄
 mare vitreum mixtum igne, & eos qui vicerunt bestia
 & imaginem eius & numerum nominis eius stantes su-

Hic. 10. a per mare vitreum, hñtes citharas dei: & cantantes canticum Moysi serui dei, & canticum agni, dicentes, Magna & mirabilia sunt opera tua domine deus omnipotens: iustæ & veræ sunt viæ tuæ rex seculorum. Quis nõ timebit te domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es, quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonii in cœlo & exierunt septem angeli, habentes septem plagas, de templo: vestiti lapide mûdo & cãdido, & præcincti circa pectora zonis aureis. Et vnũ de quatuor animalibus, dedit septem angelis septem phialas aureas: plenas iracundiæ dei viuẽtis in secula seculorum. Et impletum est templum dei fumo a maiestate dei, & de virtute eius: & nemo poterat introire in templum donec consummarentur septem plagæ septem angelorum. CAP V T. XVI.

ET audiui vocem magnã de templo, dicentem seprẽ ágelis, Ite, & effundite septẽ phialas ire dei in terram. Et abiit primus angelus, & effudit phialã suam in terram: & factum est vulnus sæuum & pessimũ in homines q habebant characterẽ bestiæ, & in eos qui adorauerunt bestiam & imaginem eius. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanq mortui, & omnis anima viuẽs, mortua est in mari. Et tertius effudit phialam suam super flumina & super fontes aquarum: & factus est sanguis. Et audiui angelũ aquarum dicentem, Iustus es domine, qui es, & qui eras sanctus: qui hoc iudicasti: quia sanguinem sanctorum & prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere, digni enim sunt. Et audiui alterum dicentem. Etiam domine deus omnipotens, vera & iusta iudicia tua. Et quartus angelus effudit phialam suam in solem & datũ est illi æstu affligere homines & igni, & æstuauerunt ho

mines æstu magno, & blasphemauerunt nomen dei habentis potestatem super has plagas: neque egerunt poenitentiam, ut darent illi gloriam. Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestię: & factum est regnum eius tenebrosum, & cōmanducauerūt linguas suas præ dolore: & blasphemauerunt deum cœli præ doloribus & vulneribus suis, & non egerunt poenitentiam ex

C operibus suis. Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphraten, & siccauit aquā eius, ut præpararetur via regibus ab ortu solis. Et vidi de ore draconis, & de ore pseudo prophetę exire spiritus tres immundos in modū ranarū. Sunt enim spiritus dæmoniorū facientes signa, & procedūt ad reges totius terrę cōgregare illos in proeliū ad diem magnum omnipotentis dei. Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat & cucurrit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. Et congregabit illos in locū qui vocatur

D tur Hebręicę Armageddon. Et septimus angelus effudit phialā suā in aerē, & exiuit vox magna de templo a throno dicens. Factū est. Et facta sunt fulgura, & voces & tonitrua, & terrę motus factus est magnus qualis nūq̃ fuit, ex quo hoīes fuerūt super terram, talis terrę motus sic magnus. Et facta est ciuitas magna in tres partes, & ciuitates gentiū ceciderūt. Et Babylon magna venit in memoriā ante deū, dare illi calicē vini indignatiōis irę eius. Et oīes insula fugir, & mōtes nō sunt inuēti. Et grando magna sicut talentū, descēdit de celo in hoīes: & blasphemauerūt deū hoīes pp̃ plagā grandinis, qm̃ magna facta est vehementer.

CAP.

XVII.

A **E**T venit vnus de septē āgelis q̃ hēbāt septē phialas, & locutus est mecū, dicēs. Veni: & oīdā tibi dānationē meretricis magnę q̃ sedet sup̃ aquas multas cum qua fornicati sunt reges terrę, & inebriati sunt qui inhabitabāt terram de vno prostitutionis eius.

Sup. 3. a
Mat.

24.

Luc. 12. c

1. Cor. 5.

a

Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem
 sedentem super bestiam coccineam: plenam nominibus
 blasphemiarum: habentem capita septem: et cornua decem.
 Et mulier erat circumdata purpura et coccino: et inaura
 ta auro et lapide precioso: et margaritis: habens poculū
 aureum in manu sua: plenum abominatione et immu
 ditia fornicationis suae. Et in fronte eius nomen scriptū
 mysterium. Babilon magna: mater fornicationum et **B**
 abominationum terrae. Et vidi mulierē ebriam de san
 guine sanctorum: et de sanguine martyrum Iesu. Et mi
 ratus sum cum viderem illam admiratione magna. Et
 dixit mihi angelus. Quare miraris? Ego dicam tibi sa
 cramentum mulieris, et bestiae quae portat eam: quae ha
 bet capita septem et cornua decem. Bestia quā vidisti:
 fuit: et non est: et ascensura est de abyssu: et in interitum
 ibit: et mirabuntur inhabitantes terram (quorū nō sunt
 scripta nomina in libro vitae a constitutione mundi vi
 dentes bestiam quae erat et nō est. Et hic est sensus: qui
 habet sapientiam. Septem capita: septem montes sunt:
 super quos mulier sedet: et reges septem sunt. Quinq;
 ceciderunt: vnus est: et alius nondum venit: et cum ve
 nerit: oportet illum breue tēpus manere. Et bestia quae
 erat et non est: et ipsa octaua est: et de septem est: et in
 interitum vadit. Et decem cornua quae vidisti: decem re
 ges sunt: qui regnum nondum acceperunt: sed potesta
 tem tanq̃ reges vna hora accipiet post bestiam. Hi vnū
 consilium habent: et virtutem: et potestatem suam be
 stiae tradent. Hi cum agno pugnabunt: et agnus vincet
 illos: quoniam dominus dominorum est: et rex regum:
 et qui cum illo sunt vocati: et electi et fideles. Et dixit
 mihi. Aque quas vidisti vbi meretrix sedet: populi sunt:
 et gentes: et linguae. Et decem cornua quae vidisti in
 bestia: hi odient fornicariam: et desolatam facient illam
 et nudam: et carnes eius māducabūt: et ipsam igni con
 cremabunt

cremabunt. Deus enim dedit in corda eorum, ut faciant
quod placitum est illi: ut dent regnum suum bestis, donec
sumentur verba dei. Et mulier quam vidisti, est ciuitas ma-
gna, quae habet regnum super reges terrae. CAP. XVIII.

- A** **E**t post haec vidi alium angelum descendentem de caelo:
habentem potestatem magnam, & terra illuminata est a gloria
eius. Et exclamauit in fortitudine dicens. Cecidit cecidit
Babylon magna: & facta est habitatio daemoniorum, & cu-
stodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundae
& odibilis, quia de vino irae fornicationis eius biberunt omnes
gentes, & reges terrae cum illa fornicati sunt: & mercatores
terrae de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. Et audi-
ui aliam vocem de caelo dicentem. Exite de illa populi meus: ut
ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non ac-
cipiatis. Quoniam peruenit peccatum eius usque ad coelum, & re-
cordatus est dominus iniquitatum eius. Reddite illi sicut, & ipsa
reddidit vobis: & duplicate duplicia secundum opera eius. In
poculo quo miscuit vobis: miscete illi duplicem. Quantum
glorificauit se, & in delictis fuit: tantum date illi tormentum &
luctum, quia in corde suo dicit. Sedeo regina: & vidua non sum
& luctum non videbo. Ideo in una die venient plagae eius
mors, & luctus, & fames, & igne comburetur: quia fortis est
deus qui iudicabit illam. Et flebunt, & plangent se super illam
reges terrae, qui cum illa fornicati sunt, & in delictis vixe-
runt, cum viderint fumum incendii eius longe stantes propter ti-
morem tormentorum eius, dicentes. Vae vae ciuitas illa ma-
gna Babylon, ciuitas illa fortis: quoniam una hora venit iudi-
cium tuum. Et negotiatores terrae flebunt, & lugebunt su-
per illam: quoniam merces eorum nemo emet amplius, merces
auri & argenti & lapidis pretiosi, & margaritae, & byssi, &
purpureae: & serici, & cocci, & omne lignum thymum, & omnia
vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretioso & aërameto, &
ferro: & marmore, & cinamomum, & amomum, & odoramen-
torum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & similia, &

Esa. 21. c
Hier.
51, a

Esa. 46.
b

tritici, & iumentorum, & ouium, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animarum hominum. Et po-
ma desiderii animæ tuæ discesserunt a te: & omnia pin-
guia & præclara perierunt a te, & amplius illa iam non
inuenient mercatores horum, qui diuites facti sunt: ab
ea longe stabunt, propter timorem tormentorum eius
flentes, ac lugentes, & dicentes, Væ væ ciuitas illa ma-
gna, quæ amicta erat bysso, & purpura, & cocco, & deau-
rata erat auro, & lapide pretioso, & margaritis: quoniã
vna hora destituta sunt tantæ diuitiæ: & omnis guber-
nator, & omnes qui in lacum nauigant, & nautæ, & qui
in mari operantur, longe steterunt, & clamauerunt vidē-
tes locum incendii eius, dicentes, Quæ similis ciuitati
huic magne? Et miserunt puluerem super capita sua: &
clamaueunt flentes, & lugentes, dicentes, Væ væ ciui-
tas illa magna, in qua diuites facti sunt omnes qui ha-
bebant naues in mari de pretiis eius: quoniam vna hora desola-
ta est. Exulta super eam cælum & sancti apostoli & pphete:
quoniam iudicauit deus iudicium vestrum de illa. Et sustulit
vnius angelus fortis lapidē quasi molarem magnum, &
misit in mare, dicēs, Hoc impetu mittetur Babylon ci-
uitas illa magna: & ultra iam non inuenietur. Et vox citha-
roedorum & musicorum & tibia canentiū & tuba, non
audietur in te amplius: & omnis artifex omnis artis
non inuenietur in te amplius: & vox molæ non audie-
tur in te amplius, & lux lucernæ non lucebit in te am-
plius, & vox sponsi & sponsæ non audietur adhuc in te:
quia mercatores tui erant principes terræ: quia in vene-
ficiis tuis errauerunt omnes gentes. Et in ea sanguis
prophetarum & sanctorum inuentus est: & omnium qui
interfecti sunt in terra.

CAPVT

XIX.

Post hæc audiui quasi vocē turbæ multæ in cæ-
lo dicentiū, Alleluia. Laus & gloria, & virtus deo.

nro est, quia vera & iusta iudicia sunt eius qui iudicauit
de meretrice magna, quæ corripit terrā in prostitutio-
ne sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de mani-
bus eius. Et iterum dixerunt, Alleluia. Et sumus eius ascē-
dit in secula seculorum. Et ceciderunt seniores vigintiqua-
tuor & quatuor alia, & adorauerunt deū sedentē sup-
thrōnū, dicentes, Amen alleluia. Et vox de throno exi-
uit, dicens, Laudē dicite deo nostro oēs sancti eius: & q-
timetis eum pusilli & magni. Et audiui quasi vocē tur-
bae magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut
vocem tonitruorum magnorum, dicentium, Alleluia: qm̄

B regnauit dominus deus noster omnipotens. Gaudeamus
& exultemus & demus gloriā ei: quia venerunt nuptiæ
agni, & vxor eius pręparauit se. Et datū est illi vt coope-
riat se byssino splēdenti & cādido. Byssinū enim: iusti-
ficationes sunt sanctorum. Et dixit mihi, Scribe, Beati qui
ad cēnā nuptiarū agni vocati sunt. Et dicit mihi, Hæc
verba dei, vera sunt. Et cecidi ante pedes eius, vt adora-
rem eum. Et dicit mihi, Vide ne feceris. conseruus tuus
sum & fratrum tuorum habētium testimonium Iesu. Deū
adora. Testimonium enim Iesu, est spiritus prophetiæ.

C Et vidi cælum apertum, & ecce equus albus, & qui sede-
bat super eū, vocabatur Fidelis & verax, & cū iustitia iu-
dicat & pugnat. Oculi autē eius sicut flāma ignis: & in ca-
pite eius diademata multa habēt nomen scriptū, quod
nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspersa san-
guine: & vocabatur nomen eius, Verbum dei. Et exer-
citus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis al-
bis, & vestiti byssino albo & mundo. Et de ore eius
procedit gladius ex vtraque parte acutus: vt in ipso percu-
tiat gentes. Et ipse reget eas in virga ferrea: & ipse cal-
cat torcular vini furoris iræ dei omnipotentis. Et ha-
bet in vestimento & in fœmore suo scriptum, Rex re-
gum & dominus dominantium. Et vidi vnum auge-

Mat. 22.

a

Luc. 14

d

Esa. 6. a

Psal. 2. c

Supr. 17.

d

1. tim. 6. c

lumi stantē in sole, & clamauit voce magna dicens omni
 bus auibus quæ volabant per medium cœli: Venite &
 congregamini ad cœnam magnam dei: vt manducetis
 carnes regum, & carnes tribunorum, & carnes fortium,
 & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes om-
 nium liberorum & seruorum, & pusillorum & magno-
 rum. Et vidi bestiam & reges terræ, & exercitus eorum
 congregatos ad faciendum procelum cum illo qui sede-
 bat in equo & cum exercitu eius. Et apprehensa est be-
 stia: & cum ea pseudo propheta: qui fecit signa corā ipso:
 quibus seduxit eos qui acceperunt characterem bestię,
 & qui adorauerunt imaginem eius. Viui misi sunt hi
 duo in stagnum ignis ardentis sulphuræ, & cæteri occisi
 sunt in gladio sedētis super equum, qui procedit de ore
 ipsius, & omnes aues saturatæ sunt carnibus eorum.

C A P.

X X.

ET vidi angelum descendentem de cœlo, habentem
 clauem abyssi, & cathenam magnam in ma-
 nu sua. Et apprehēdit draconem serpentem antiquum,
 qui est diabolus & sathanas, & ligauit eum per annos
 mille, & misit eum in abyssum: & clausit, & signauit su-
 per illum vt non seducat amplius gentes, donec consum-
 mentur mille anni: & post hoc oportet illum solui mo-
 dico tempore. Et vidi sedes & sederunt super eas, & iu-
 dicium datum est illis, & animas decollatorum propter
 testimonium Iesu, & propter verbum dei: & qui nō ado-
 rauerunt bestiam, neq; imaginem eius: nec acceperunt
 characterem eius in frontibus aut in manibus suis, & vi-
 xerunt & regnauerunt cum Christo mille annis. Cæteri
 mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille
 anni. Hæc est resurrectio prima. Beatus et sanctus qui ha-
 bet partem in resurrectione prima: in his secunda mors
 non habet potestatem: sed erunt sacerdotes dei et Chri-
 sti et regnabunt cum illo mille annis. Et cum consum-

mati fuerint mille anni, soluetur sathanas de carcere suo:
 & exibat & seducet gentes quæ sunt super quatuor angu-
 los terræ: Gog & Magog: & congregabit eos in præliū:
 quorum numerus est sicut arena maris. Et ascenderunt
 D super latitudinem terræ, & circumierunt castra sanctorū
 & ciuitatem dilectam. Et descendit ignis a deo de cœlo,
 & deuorauit eos, & diabolus qui seducebat eos: missus
 est in stagnum ignis & sulphuris, vbi et bestia et pseudo
 propheta cruciabuntur die ac nocte in secula seculorum.
 Et vidi thronum magnum candidum et sedentem su-
 per eum, a cuius conspectu fugit terra et cœlum, et locus
 non est inuentus eis. Et vidi mortuos magnos, et pusil-
 los stantes in conspectu throni, et libri aperti sunt: et ali-
 us liber apertus est, qui est vitæ: et iudicati sunt mortui ex
 his quæ scripta erant in libris secundum opera ipsorum
 et dedit mare mortuos qui in eo erant, et mors et infer-
 nus dederunt mortuos suos qui in ipsis erant: et iudicātū
 est de singulis secundum opera ipsorum. Et infernus et
 mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secūda.
 Et qui non inuentus est in libro vitæ scriptus: missus est
 in stagnum ignis.

CAP.

XXI.

A **E**T vidi cœlum nouum, et terram nouam. Primū
 enim cœlum, et prima terra ablit, et mare iam nō
 est. Et ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Hie-
 rusalem nouam, descendētem de cœlo, a deo paratam,
 sicut sponsam ornatam viro suo. Et audiui vocem ma-
 gnam de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei cum
 hominibus: et habitabit cū eis, et ipsi populus eius erūt:
 et ipse deus cum eis erit eorum deus, et absterget deus
 omniem lachrymam ab oculis eorum, et mors ultra non
 erit, neq; luctus, neq; clamor, neq; dolor erit ultra, quæ
 prima abierunt. Et dixit quæ sedebat in throno. Ecce no
 ua facio omnia. Et dixit mihi. Scribe, quia hæc verba fi-
 delissima sunt et vera. Et dixit mihi. Factum est. Ego d

Esa. 65.

et. 66.

8

2. Pe. 3. c

Esa. 25. c

Esa. 43. c

2. Cor. 5.

sum & & u: initium & finis. Ego sitienti dabo de fonte
 aquæ uiuæ gratis. Qui vicerit, possidebit hæc: & ero illi
 deus, & ille erit mihi filius. Timidis autem & incredulis,
 & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis
 & idolatris, & omnibus mendacibus pars illorum erit
 in stagno ardenti igne & sulphure, quod est mors secun- C
 da. Et venit vnus de septem angelis habentibus phia-
 las plenas septem plagis nouissimis, & locutus est mecum
 dicens. Veni, & ostendam tibi sponfam, vxorem agni.
 & sustulit me in spiritu in montem magnum & altum:
 & ostendit mihi ciuitatem sanctam Hierusalem, descen-
 dentem de cœlo a deo, habentem claritatem dei, & lu-
 men eius simile lapidi pretioso tanquam lapidi iaspidis D
 sicut crystallum. Et habebat murum magnum & altum
 habentem portas duodecim: & in portis, angelos duo-
 decim, & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim
 tribuum filiorum Israel. Ab oriente, portæ tres & ab aqui-
 lonæ, portæ tres: & ab austro, portæ tres: & ab occasu,
 portæ tres. Et murus ciuitatis habens fundamenta duo-
 decim: & in ipsis duodecim, nomen duodecim apostolorum
 agni. Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arun-
 dineam auream vt metiretur ciuitatem & portas eius,
 & murum. Et ciuitas in quadra posita est, & longitudo E
 eius tanta est quanta & latitudo: & mensus est ciuitatem
 de arundine aurea per stadia duodecim millia: & longi-
 tudo & altitudo & latitudo eius æqualia sunt. Et men-
 sus est murum eius centum quadraginta quatuor cubito-
 rum: mensuram hominis quæ est angeli. Et erat structu-
 ra muri eius ex lapide iaspide: ipsa vero ciuitas auge mun-
 dum, simile vitro mundo. Et fundamenta muri ciuitatis
 omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum,
 iaspis, secundum, sapphirus, tertium, calcedonius: quartum F
 smaragdus, quintum: sardonix, sextum, sardius, septimum:
 chrysolitus, octauum, beryllus, nonum, topazius, deci-

mum: chrysopassus, vndecimum, hyacinthus, duodecimum, amethystus. Et duodecim portæ, duodecim margaritæ sunt, per singulas: & singulæ portæ, erant ex singulis margaritis, & platea ciuitatis aurum mundum: tanquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea.

G Dñs enim deus omnipotens templū illius est & agnus. Et ciuitas non eget sole neq; luna, vt luceant in ea, nam claritas dei illuminabit eā. & lucerna eius ē agnus. Et ambulant gentes in lumine eius: & reges terræ afferēt gloriam suam & honorem in illam. Et portæ eius non clauduntur per diem, nox enim non erit illic. Et afferent gloriam & honorem gentium in illam. Non intrabit in eam aliquod coinquinatum, aut abominatio- nem faciens & mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ agni.

Esa. 60
d

Esa. 60
c

C A P. XXI.

A **E**T ostendit mihi fluuium aquæ viuæ, splendidū tanquam chrysellum, procedentem de sede dei & agni. In medio plateæ eius: & ex vtracq; parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim. per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem gentium. Et omne maledictum, non erit amplius: sed sedes dei & agni in illa erunt, & serui eius seruiant illi. Et videbunt faciem eius: & nomen eius in frontibus eorum. Et nox ultra non erit: & non egebunt lumine lucernæ, neq; lumine solis, qm̄ dñs deus illuminabit illos, & regnabūt in secula seculorū. Et dixit mihi. Hæc verba fidelissima sunt & vera. Et dñs deus spūm pphetæ misit angelum suū ostēdere seruis suis: q̄ oportet fieri cito. Et ecce venio velociter. Beatus q̄ custodit verba pphetiæ libri huius. Et ego Ioānes qui audiui, & vidi hæc. Et postq̄ audissem & vidissem, cecidi vt adorem ante pedes angeli, q̄ mihi hæc ostendebat: & dixit mihi. Vide ne feceris cōseruus. n. tuus sum, & fratres tuorum pphetarū, & eorū qui seruant verba pphetiæ libri

Esa. 60
d

huius. Deum adora. Et dicit mihi. Ne signaueris verba prophetiæ libri huius: tempus enim prope est. Qui nocet: noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc, & qui iustus est: iustificetur adhuc, & sanctus, sancti-

Esa. 41. ficetur adhuc. **b. et. 44.** Ecce venio cito, & merces mea mecum est

a reddere unicuique secundum opera sua. Ego sum α & ω , primus & nouissimus, principium & finis. Beati qui lauant stolas suas in sanguine agni, ut sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in ciuitatem. Foris canes & venefici, & impudici, et homicidæ, et idolis seruientes, et omnis qui amat et facit mendacium. Ego Iesus misi angelum meum, testificari vobis hæc in ecclesiis. Ego sum radix et genus David, stella splendida et matutina. Et spiritus et sponsa dicunt. Veni. Et qui audit: dicat. Veni. Et qui sitit, veniat, et qui vult: accipiat aquam vitæ gratis.

Esa. 55. **a** Contestor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius. Si quis apposuerit ad hæc: apponet deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius: auferret deus partem eius de libro vitæ, et de ciuitate sancta, et de his quæ scripta sunt in libro isto, dicit qui testimonium perhibet istorum. Etiam venio cito. Amen.

Veni domine Iesu. Gratia domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

INDEX EPISTOLARVM

& Euangeliorū quæ e veteri et nouo testamento excerpta in templis, dñicis, et alijs feiis diebus legūtur, iuxta consuetudinem ecclesie Parisiensis et Romanæ. In quo animaduerte signatū epistolæ, aut euangelii principium tñ et subinde quod finē illoꝝ consequitur. Præterea R. litteram (quæ vsum Romanū significat) epistolæ aut euangelio præpositam esse, quando non conueniunt.

ADVENTVS.

¶ Dominica prima.

Epist. Et hoc: sciētes tps: vsq; ad finē capitis. Rom. 13. c. d
Euāg. Et cū appropinquasset. Et cū intrasset. Matth. 21. a

¶ Dominica secunda.

Epist. Quæcunq; enim scripta sunt. Cerrus sunt autem. Roma. 15. a

Euang. Et erunt signa in sole. Attēdite autem. Luc. 21. e. R. Ioannes autem cum audisset. Matth. 11. a

¶ Dominica tertia.

Epist. Sic nos existimet homo. Hæc autem fratres. 1. Cor. 4. a R. Gaudere in domino semper. Philip. 4. a
Euang. Ioā. aut cū audisset. Amē dico vobis. Matth. 11. a
R Et hoc est testimoniū qñ miserūt Iudæi Ioan. 1. b

Feria quarta quatuor temporum.

Epist. Et erit in nouissimis diebus. Proiecisti eñ. Esa. 2. a
Item epist. Et adiecit dñs loq. Quia anteq̃ sciat. Esa. 7. b
Euāg. In mēse aut sexto missus. Exurgens autē Luc. 1. c

Feria sexta.

Epi. Egredietur virga. Habitabit lupo cū agno. Esa. 11. a
Euange. Exurgens autem Maria. Quia rexpexit humilitatem. Luc. 1. d

Sabbato.

Epist. Clamabunt enim ad dñm. In die illa. Esa. 19. d
Item epist. Latabitur deserta. In cubilibus. Esa. 35. a

INDEX

Itē epist. Super mōtē excelsū. Qui mēsus est. Esa. 49. c
Itē epist. Hāc dicit dñs Christo meo Cyro. Vā q cōtra-
dicit. Esa. 45. a. Item epist. Angelus autem domini.
Confitemini domino. Daii. 3. e. Item episto. Roga-
mus autem vos fratres. Cuius est aduentus secundum
operationem. 2. Thes. 2. a. Euang. Anno quintodeci-
mo. Dicebat ergo ad turbas. Luc. 3. a

¶ Dominica quarta

Epist. Gaudete in domino semper. De cætero fratres.
Philip. 4. a R. Sic nos existimet. 1. Cor. 4. a
Euang. Et hoc est testimonium quando miserunt Iudgi
Altera die vidit Ioannes Iesum. Io. 1. b
R. Anno quintodecimo. Luc. 3. a

NATALIS DOMINI.

In vigilia.

Epist. Propter Sion nō tacebo. Habitabit enim iuuenis.
Esa. 62. a
Item epist. Paulus seruus Christi Iesu. Omnibus qui sūt
Romæ Roma. 1. a
Euange. Cum esset desponsata. Hoc autem totum.
Matth. 1. c

In gallicantu.

Epist. Populus qui ambula. Zelus domini. Esa. 9. a
Item epist. Apparuit enim gratia. Nemo te contemnat.
Tit. 2. c
Euang. Factum est autem in diebus illis, exiit edictum.
Et factum est. Luc. 2. a

In aurora.

Epistola. Spiritus domini super me. Tu autem vocabe-
ris. Esa. 61. a & 62. d
Item episto. Cum autem benignitas & humanitas. Fide-
lis sermo est. Tit. 3. b
Euang. Et factum est: vt discesserunt ab eis angeli. Et
postquam. Luc. 2. b c

In die, ad magnam missam.

Episto. Propter hoc sciet populus. Recedi te recedite.

Esa. 52. b

Item episto. Multifarie multisq. Ad quem autem angelorum. Hebra. 1. a

Euang. In principio erat verbum. Ioanes testimonium.

Ioan. 1. a

In die sancti Stephani protomartyris.

Episto. Stephanus autem plenus gratia. Saulus autem,

Act. 6. c. & 7. g

Euang. Ecce ego mitto ad vos, ad finem vsq. capitis.

Matth. 23. d

In die sancti Ioannis euangelistæ.

Epi. Qui timet deum, faciet. Hiles stulti. Eccle. 15. a

Euang. Sequere me. Sunt autem. Io. 21. f

In die sanctorum Innocentium.

Episto. Et vidi; & ecce agnus. Et vidi alterum angelum

Apoc. 14. a

Euang. Qui cum recessissent, ecce angelus. Defuncto

autem. Matth. 2. b. c

¶ Dominica intra octauas natalis domini

Episto. Dico autem: quanto tempore. Sed tunc quidē.

Gala. 4. a

Euang. Et erat pater eius & mater. Et ibant parentes.

Luc. 2. e

In circuncisione domini.

Episto. Apparuit enim grā. Nemo te contēnat. Tit. 2. c

Euang. Et postquā cōsummati sunt dies octo. Et postquā impleti sunt. Luc. 2. e

In epiphania domini.

Episto. Surge illuminare. Omne pecus. Esa. 60. a

Euang. Cum autem natus esset Iesus. Qui cum recessissent. Matth. 2. a

¶ Dominica intra octauas epiphanie.

INDEX

Epi. Obsecro itaq; vos fratres. Hñtes at dñatiões. Ro. 12. a
Euag. Et cū factus eēt añox &c. ad finē vsq; cap. Lu. 2. f

¶ Dominica prima post octauas epiphaniæ.

Epi. Hñtes aut donatiões. Nolite eē prudētes Ro. 12. b
Euang. Et die tertia nuptiæ. Post hæc descendit. Ioā. 2. a

¶ Dominica secunda post octauas epiphaniæ.

Epi. Nolite eē prudētes etc. vsq; ad finē capi. Ro. 12. d
Euang. Cū aut descendisset. Cū aut introisset. Matth. 8. a

¶ Dominica tertia post octauas epiphaniæ.

Epist. Nemini qcq; debeat. Et hoc sciētes. Ro. 13. c
Euange. Et ascendente eo in nauiculam. Et cum venisset. Matth. 8. c

¶ Dominica quarta post octauas epiphaniæ.

Epist. Induite vos ergo. Mulieres. Coloss. 3. b
Euang. Simile factum est regnum cœlorum homini qui seminauit. Aliam parabolam. Matth. 13. d

¶ Dominica in septuagesima.

Epist. Nescitis q; ii qui in stadio. Sed non in pluribus. 1. Cor. 9. d 10. a

Euang. Simile est enim regnū cœloꝝ hoi patrifamilias qui exiit primo mane. Et ascendens. Matth. 20. a

¶ Dominica in sexagesima.

Epist. Libentes enim suffertis. Propter quod placeo. 2. Corin. 11. d e et. 12. a b c

Euang. Cum autem turba multa conueniret. Nemo autem lucernam. Luc. 8. c

¶ Dominica in quinquagesima.

Epist. Si linguis hominum loquar etc. ad finem vsq; capit. 1. Cor. 13. a b c d

Euang. Asumpsit autem Iesus duodecim. vsq; ad finē capit. Luc. 18. e

¶ Feria quarta cinerum.

Epist. Nunc ergo dicit dominus, conuertimini. Et eum qui ab aquilone. Ioel. 2. c

Euang. Cū aut̃ ieiunatis Lucerna corporis. Matth. 6. b c

Feria quinta in capite ieiunij.

Epist. In diebus illis ægrotauit Ezechias. Hoc autem ti-
bierit. Esa. 38. a Euang. Cum autem introisset Caph.

Et cum venisset Iesus in do. Matth. 8. a.

Feria sexta in capite ieiunij.

Epist. Clama. ne cesses. Si abstuleris. Esa. 58. a

Euang. Audistis quia dictum est. L iliges proximum. Et
cum oratis. Matth. 5. g. 6. a

Sabbato in capite ieiunij.

Epist. Si abstuleris de medio tui etc. vsq; ad finem capi-
tis. Esa. 58. c Euang. Et cum sero factum esset: ad finē
vsq; capitis. Mar. 16. g

¶ Dominica prima in quadagesima.

Epist. Adiutuāres aut̃ exhortamur. Os nrm. 2. Cor. 6. a

Euang. Tūc Iesus ductus ē. Cū at̃ audisset Iesus. Mat. 4. a

Feria secunda.

Epist. Ecce ego ipse sup past. Vos aut̃ greges. Ezech. 34. c

Euang. Cum autem venerit filius hominis etc. ad finem
vsq; capitis. Matth. 25. c

Feria tertia.

Epist. Quærite domicū dñi. Quia in lætitia. Esa. 55. b

Euang. Et cum intrasset Iesus Hierosolymam. Mane au-
tem reuertens. Matth. 21. b

Feria quarta.

Epist. Ascende ad me in montem: ad capitis finem vsq;

Exo. 24. c. Itē epist. Cūq; venisset illuc. 3. Reg. 19. a

Euang. Tunc responderunt quidam describis etc. vsq;
ad finem cap. Matth. 12. c

Feria quinta.

Epist. Quæso domine deus coeli fortis magne etc. vsq;
ad finē capitis. Neemia. 1. b R. Et factus est sermo dñi
ad me. Quod si genuerit filium. Ezech. 18. a

Euang. Et egressus inde Iesus. Et cum transisset inde Ie

INDEX.

fus. Matth. 15. c.

Feria sexta.

Epist. Aia q̄ peccauerit. Et dicunt filii Israel. Ezech. 18. c.

Euange. Post hæc erat dies festus. Propterea persequen-
bantur. Ioan. 5. a.

Sabbato.

Episto. Respice de sanctuario tuo &c. vsq; ad capitis fi-
nem, Deut. 26. d. Item episto. Sic enim custodieritis

mandata. En propono in conspectu. Deu. 11. c. Item

episto. Bene faciat vobis deus. Et nunc hic sumus. 2.

Mach. 1. a. Item episto. Miserere nostri deus oisum.

In iram flammæ. Eccle. 36. a. Item episto. Rogamus

autem vos fratres, corripite inquietos. Fidelis est qui
vocaui. 1. Thess. 5. c.

Euangel. Et post dies sex assunuit. Et interrogauerunt.

Matth. 17. a

¶ Dominica secunda in quadragesima.

Epi. De cætero ergo frs. Itaq; q̄ hæc spnit. 1. Thes. 4. b

Euange. vt in precedente sabbato.

Feria secunda.

Epist. Et nunc domine deus noster qui eduxisti. Cuncq;
adhuc loquerer. Danie. 9. d

Euag. Ego vado, & q̄ritis me. Hæc illo loquẽte. Ioã. 8. c.

Feria tertia.

Epistol. Surge, & vade in Sareptam. Factum est autem
post verba. 3. Reg. 17. b

Euange. Tunc Iesus locutus est ad. Væ vobis scribæ.

Matth. 23. a

Feria quarta.

Epist. Dñe deus rex oipotēs. Ois quoq; Israel. Hest. 13. c.

Euange. Et ascendēs Iesus. Hie. Et egrédienti bus illis
ab Hieri. Mat. 20. b. c

Feria quinta.

Epistol. Maledictus homo qui confidit. Perdix fouit

quæ non. Hierè. 17. a Euange. Homo quidam erat di-
ues &c. ad capitis finem vsq. Luc. 16. e

Feria sexta.

Epi. Dixit Ioseph sribus suis. Cōfestim igitur. Gen. 37. b
Euange. Homo quidam erat paterfamilias &c. vsq. ad
22. capitis principium. Matth. 21. d Sabbato.

Epist. Quod cum audisset Rebecca. Viues gladio. Gen.
27. a Euan. Hō quidam habuit duos filios. Luc. 15 c

¶ Dominica tertia in quadagesima.

Epist. Estote imitatores mei. Probantes qd sit. Eph. 5. a
Euang. Et erat eiiciens dæmonium: & illud. Turbis au-
tem concur. Luc. 11. b c Feria secunda.

Epist. Naaman princeps militiæ regis. Obsecro itaq. vt
4. Reg. 5. a Euang. Vtiq. dicetis mihi hanc similitu-
dinem. Et descendit in Caphar. Luc. 4. d

¶ Feria tertia.

Epist. Mulier aut quædam de vxoribus. Facta est autem
quædam. 4. Reg. 4. a Euang. Si aut peccauerit in te
Ideo assimilatum est regnum cœlo. Matth. 18. b c

¶ Feria quarta.

Epist. Honora patrem tuum & matrem. Veniam ad
te. Exod. 20. b Euange. Tunc accesserunt ad eum.
Et egressus inde Iesus. Matth. 15. a Feria quinta.

Epist. verbum quod factum est ad Hieremiani. Ecce vos
confiditis. Hier. 7. a Euang. Surgens autem Iesus de
&c. vsq. ad principium. 5. capitis. Luc. 4. f g

Feria sexta.

Epist. Cuncq. indigeret aqua populus. Misit intetea. Na-
me. 20. a. Euan. Venit ergo in ciuitatem Sa. Post du-
os autem dies. Ioan. 4. a Sabbato.

Epist. Et erat vir habitans in Babylone. Helchias autē
Danielis. 13. a Euange. Iesus autem perrexit in mon-
tem Oliueti. Iterum ergo locutus. Io. 8. a

¶ Dominica quarta in quadagesima.

INDEX

Epist. Scriptum est enim. Quoniam etc. ad finem vsq; capitis. Gala. 4. c. Euang. Post hac abiit Iesus. Iesus ergo cum cognouisset. Ioan. 6. a

Feria secunda.

Epist. Tunc venerunt duæ mulieres etc. vsq; ad. 4. caput 3. Reg. 3. c. Euang. Et prope erat pascha. vsq; ad. 3. caput. Ioan. 2. c

Feria tertia.

Epi. Vade et descende. Et reuersus ē Moyses. Exo. 32. b
Euāg. Iā autē die festo mediāte Xps cū venerit. Ioā. 7. b

Feria quarta

Epi. Et sc̄ificabo nomē meū, saluabo vos ex vni. Eze. 36. c
Euāg. Et p̄terit̄s Iesus. Et dicit ei Iesus. Ioā. 9. a

Feria quinta.

Epist. Profecta est igitur, et venit ad virū dei. Erat autē fames. 4. Reg. 4. d
Euang. Et factū est deinceps, ibat Iesus. Et exiit hic sermo. Luc. 7. b c

Feria sexta.

Epist. Factum est autē post hac verba: ægrotauit etc. vsq; ad finē capitis. 3. Re. 17. c
Euang. Erat autem quidam languens. Quidam autem ex iplis. Ioan. 11. a

Sabbato.

Epist. In tempore placito exaudiui. Ecce in māibus meis semper. Esa. 49. c
Euang. Ego sum lux mundi. Dixit ergo iterum eis. Ioan 8. b

¶ Dominica in passione.

Epist. Christus autem assistens pontifex, vbi enim testamenitum. Heb. 9. c
Euang. Quis ex vobis arguet me de peccato? vsq; ad finem cap. Ioan. 8. f

Feria secunda.

Epist. Et factum est verbum dñi. a. Ionam secundo etc. ad finē vsq; cap. Ionæ. 3. a
Euang. Audierunt pharisei turbam. Nondum enim erat spiritus. Ioan. 7. c

Feria tertia.

Epi. Quod cum audissent Babylonii &c. vsq; ad finem capitis. Danie. 14. c.

Euang. Post hæc autem ambulabat. Iam autem die festo mediante. Ioan. 7. a

Feria quarta.

Epist. Nō facies furtū. Leges meas custodite. Leui. 19. c.

Euange. Facta sunt autem encarnia. Quærebant ergo eū Ioan. 10. e

Feria quinta.

Epist. Ne, q̄sumus, tradas. Et nō cessabāt. Danie. 3. d

Euange. Rogabat autem illum quidam phariseus &c. vsq; ad. 8. ca. Luc. 7. e. f

Feria sexta.

Epi. Dñe, oēs qui te derel. Hæc dicit dñs. Hiere. 17. b.

Euange. Colligerunt ergo pontifices & pharisæi. Proximum autem erat. Io. 11. f

Sabbato.

Epist. Venite & cogitemus contra &c. vsq; ad. 19. cap. Hiere. 18. c.

Euange. Hæc locutus est Iesus &c. vsq; ad finem capitis.

Ioan. 17. a R. Cogitauerūt autem principes sacerdotū, Cum autem tot signa fecisset. Ioan. 12. b

¶ Dñica in ramis palmarū. Post bñdictionē palmarū.

Epist. Venerunt autē in Helim vbi. Audiui enim murmur. Exod. 15. d. 16. a

Euang. Et cum appropinquassent. Et cum intrasset Hierosolymam. Mat. 21. a

Ad missam.

Epist. Hoc enim sentite in vobis. Itaq; charissimi mei. Philip. 2. a

Euāge. Passio dñi scdm Matth. cap. 26. & 27. eiusdem.

Feria secunda post ramos palmarū.

Epist. Dominus deus aperuit mihi autem. Ecce vos omnes accedentes ignē. Esa. 50. b.

INDEX

Euange. Iesus ergo ante sex dies paschæ. Cogitauerunt autem. Ioan. 12. a

Feria tertia.

Epi. Tu autē dñe demonstrasti. Propterea, hæc. Hier. 11. d
Euang. Passio dñi scdm Mar. cap. 14. & 15. eiusdem.

Feria quarta.

Epi. Ecce saluator tuus venit. Et dixit. Esa. 62. d. 63. a b
Item episto. Quis credidit auditui nostro? vsq ad finem capitis. Esa. 53. a

Euang. Passio dñi, scdm Lucam. cap. 22. & 23. eiusdem.

Feria quinta in cena domini.

Episto. Conuenientibus ergo vobis in vnum. Itaq fratres mei. 1. Corin. 11. d

Euang. Ante diem festum paschæ. Amen amē dico vobis, non est seruus maior do. Ioan. 13. a

Feria sexta in parasceue.

Epist. Dixit quoq dñs ad Moysen & Aarō. Et trāsibo.

Exo. 12. a Itē epi. In tribulatione sua. Ipsi autē. Osee. 6 a

Euang. Passio dñi secundum Ioannem. cap. 18. & 19.

Sabbato sancto.

Epist. Igitur si cōsurrexistis. cū. Mortificate ergo mēbra. Colos. 3. a

Euang. Vespere autē sabbati. Et exierunt. Matth. 28. a

In die paschæ.

Epist. Expurgate vetus fermētū. Scripsi vobis. 1. Cor. 5. c

Euang. Et cum trāsisset sabba. At illæ exeūtes. Mar. 16. a

Feria secunda.

Epi. verbū qđ misit deus. Adhuc loquēte Petro. Ac. 10. f

Euā. Et ecce duo ex illis. Dū autē hæc loquūtur. Luc. 24. b

Feria tertia.

Epi. Viri fides, filiis generis. Filius meus es tu. Act. 13. d

Euā. Dū autē hæc loquūtur. Vos autē testes estis. Luc. 24. f

Feria quarta.

Epi. Vidēs autē Petrus. Vt cū venerint tpa refriger. Ac. 3. b

Euan. Postea manifestauit se. Cū ergo prādisserent. Ioā. 21. a

¶ Dominica prima post Pascha.

Epi. Quoniam oē qđ natū. Qui vero non credit. 1. Ioā. 5. a

Euang. Cū ergo sero esset &c. vsq; ad finē cap. Ioā. 20. e

Dominica secunda post Pascha.

Epi. In hoc enim vocati estis &c. vsq; ad finē ca. 1. Pe. 2. d

Eua. Ego sum pastor bōus. Propterea me diligit. Io. 10. b

¶ Dominica tertia post pascha.

Epi. Charissimi, obse. vos tāq. Quæ em̄ ē grā. 1. Pe. 2. b c

Euan. Modicū, & iā nō videbitis. Et illo die. Ioā. 16. d

¶ Dominica quarta post pascha.

Epist. Oē datū optimū. Estote autē factores. Iacob. 1. c

Euan. Et nūc vado ad eū qui. Omnia q̄cunq; Ioā. 16. b

¶ Dominica quinta post pascha.

Epist. Estote autē factores &c. vsq; ad finē cap. Iacobi. 1. d

Euang. Amen amen dico vobis, si quid petieritis. Respondit eis Iesus. Ioan. 16. e f

¶ Feria secunda in rogationibus.

Epi. Cōfitemini ergo alterutq; &c. ad finē vsq; ca. Ia. 3. d

Euang. Quis vestrum habebit amicum. Et erat eiiciens dæmonium. Luc. 11. a

¶ Feria tertia in rogationibus.

Epist. Obsecro igitur. Veritatem dico. 1. Timo. 2. a

Euang. Petite, & dabitur vobis. Omnia ergo quacūq; Matth. 7. a b

IN DIE ASCENSIONIS.

Epi. Primū qđē, sermonē feci. Tunc reuersi sunt. Ac. 1. a

Euan. Nouissime autē &c. ad capi. finem vsq; Marc. 16. e

¶ Dominica intra octauas ascensionis.

Epi. Estote itaq; prudētes. Charissimi, nolite. 1. Pe. 4. b

Euang. Cum autem, venerit paracletus. Hæc autem vobis. Ioan. 15. d. 16. a

IN DIE PENTHECOSTES.

Epist. Et cum cōplerentur dies penthecostes, erant om-

INDEX

nes pariter in. Stupebant autem. Act. 2. a

Euag. Si qs diligit me. Surgite eamus hinc. Ioan. 14. c

Feria secunda.

Episto. Et præcepit nobis prædicare. Tunc rogauerunt.

Act. 10. f. g

Euag. Sic eni deus dilexit mundū. Post hæc. Ioan. 3. b. q

Feria tertia.

Episto. Cū aut audissent apłi. Cū vidisset aut. Act. 8. c

Euag. Amen amen dico vobis, qui non intrat p ostium

Ego sum pastor bonus. Ioan. 10. a

Feria quarta quatuor temporum.

Episto. Diligite iustitiam Propter hoc qui loquuntur. Sa

pian. 1. a. Itē epist. Stans autem Petrus. Viri Israelitæ.

Act. 2. b. c. Item epist. Per manus autem apostolorū.

Exurgens autem princeps. Act. 5. c

Eu ang. Nemo pōt venire ad me. Litigabant. Ioā. 6. c

Feria sexta.

Episto. Viri Israelitæ, audite verba hæc. Viri fratres.

Act. 3. c. d

R. Et filiz Sion, exultate. Et erit post hæc. Ioel. 2. f

Euag. Et scñ est i vna dierū. Et post hæc exiit. Luc. 5. d

Sabbato.

Epi. Et erit post hæc, effundam. &c vsq ad finē capitis.

Ioel. 2. g. Item epist. Cum ingressi fueritis terram.

Postquam autem messueris. Leui. 23. b Item epist.

Cum intraueritis terram quam. Quando cōpleueritis.

Deu. 2. a. b. Itē epist. Si in preceptis meis ambulaue

ritis. Ego dñs deus vester: qui eduxi vos. Leui. 26. a

Itē episto. Sequenti vero sab. &c. ad capitis finem vsq.

Act. 13. f. g. Itē episto. Iustificati ergo ex fide. Ut qd

enim Christus. Rom. 5. a. Euang. Surgens aut Iesus de

synagoga. vsq ad finem capit. Luc. 14. f.

IN DIE TRINITATIS.

Epi. Gratia dñi nři &c. vsq ad finē. 2. Corinth. 13. d

R. Qui non diligit, non nouit deum: qm̄ deus charitas est &c. vsq; ad capitis finem. i. Ioan. 4. b. Euāg. In principio erat verbum &c. Ioannes testimonium. Ioan. 1. a.
R. Estote ergo misericordes. Non est enim. Luc. 6. f.

¶ Dominica prima post penthecosten.
Episto. Qui non diligit, non nouit &c. vsq; ad finem capitis. i. Ioan. 4. b
Euange. Homo quidam erat diues &c. vsq; ad finem capiti. Luc. 16. e

IN DIE SACRAMENTI.

Episto. Ego enī accepi a dño. Ideo inter vos. i. Cor. 11. e.
Euāg. Caro enī mea uere. Hæc dixit in synagoga. Io. 5. f

¶ Dominica secunda post penthe.
Episto. Nolite mirari fratres si odit. In hoc cognoscimus. i. Io. 3. c
Euange. Homo quidam fecit cœnam. Ibant autem turbæ Luc. 14. d

¶ Dominica tertia post pentheco.
Epi. Humiliamini igitur. Per sylvanum fidelē. i. Pet. 5. b
Euāg. Erant aut̄ appropinquā. Aut q̄ mulier. Luc. 1. 5a.

¶ Dominica quarta post penthecosten.
Epist. Existimo enim q̄ non sunt condi. Spe enim salui facti. Rom. 8. d

Euāg. Estote ergo misericordes. Non enim. Luc. 6. f
R. Factum est autem cum turbæ irruerent. Et factum est, cum esse in vna. Luc. 5. a

¶ Dominica quinta post penthecosten.
Epi. In fine aut̄. Parati semp ad satisfactionē. i. Pet. 3. b
Euange. Factum est autem cum turbæ irruerent. Et factum est. Luc. 5. a. R. Dico aut̄ vobis, quia nisi abundauerit. Esto consentiens. Mat. 5. c

¶ Dominica sexta post pentecosten.
Episto. An ignoratis fratres, q̄ quicumq;. Non ergo regnet peccatum. Rom. 6. a

INDEX

Euang. Dico autem vobis quia nisi abundauerit. Esto cō
sentiens. Matth. 5. c R. In diebus illis, iterum cum tur
ba, Et statim ascendens. Mar. 3. a

¶ Dominica septima post penthecosten.
Epist. Humanū dico &c. vsq; ad capi. finem. Rom. 6. d
Euange. In diebus illis, iterum cum. Et statim ascendēs.
Mar. 8. a R. Attendite a falsis prophetis &c. Multi di
cent mihi &c. Matth. 7. c

¶ Dominica octaua post penthecosten.
Epist. Ergo fratres, debitores sumus. Si tamen compati
mur. Roma. 8. c

Euang. Attēdite a falsis pphetis. Multi dicēt mihi. Mat.
7. c R. Homo quidam erat diues qui habebat villicū.
Qui fidelis est in minimo, & in maiori. Luc. 16. a

¶ Dominica nona post penthecosten.
Epi. Hæc at i figura scā &c. Propter qd charis. 1. Cor. 10. b
Euang. Homo qdam erat diues, qui habebat villicum.
¶ Qui fidelis est in minimo, & in maiori. Lu. 16. a R. Et
vt appropinquauit. Princeps autem. Luc. 19. e

¶ Dominica decima post penthecosten.
Epist. Scitis autem quoniam. Sicut enim corpus vnum
est, & membra. 1. Cor. 12. a

Euange. Et factum est cum appropinquasset ad Beth.
Principes autem. Luc. 19. e R. Duo homines ascendē
bant. Afferebant autem. Luc. 18. b

¶ Dominica vndecima post penthecosten.
Epist. Notum autem vobis facio. Sed abundantius il
lis omnibus laboraui. 1. Cor. 15. a

Euang. Duo hoīes ascēdebāt. Afferebāt aut. Lu. 18. b R.
Et iteꝝ exiēs de finibus Tyri. ad finē vsq; ca. Mar. 7. d

¶ Dominica duodecima post penthecosten.
Epi. Fiduciā aut talē hēmūs. Nā nec glificatū. 2. Cor. 3. b.
Euang. Et i: erum exiens de finibus Tyri. vsq; ad finem
capi. Marci. 7. d R. Beati oculi qui vident quæ vos. Fa

cum est autem. Luc. 10. d e

¶ Dominica decimatertia post penthecosten.
Epist. Abrahæ dictæ sunt. Prius aut quam. Gala. 3. c
Euang. Beati oculi qui vident quæ vos. Factum est au-
tem. Luc. 10. d e R. Et factum est, dum iret in Hieru-
salem. Interrogans autem. Luc. 17. c

¶ Dominica decimaquarta post penthecosten.
Epi. Dico aut in Chro, spū. Si spiritu viuimus. Gal. 5. e
Euang. Et factum est: dum iret in Hierusalem. Interro-
gatus autem. Luc. 17. c R. Nemo potest duobus. No-
lite ergo solliciti. Matth. 6. c

¶ Dominica decimaquinta post Penthecosten.
Epist. Si spū viuimus. Videte qualibus lris. Gal. 5. d. 6. a
Euang. Nemo potest duobus domi. Nolite ergo solici-
ti. Matth. 6. c R. Et factum est deinceps. Et exiit hic
sermo. Luc. 7. b. c.

¶ Dominica decimasexta post penthecosten.
Epist. Propter p̄d peto &c. vsq; ad capi. finē. Ephe. 3. c
Euang. Et factum est deinceps. Et exiit hic sermo. Luc.
7. b c R. Et factū est cū introisset, Dicebat aut. Luc. 14. a
Feria quarta quatuor temporum.

Epist. Ecce dies venient &c. vsq; ad fi. ca. Amos. 9. d Itē
epist. Cōgregatusq; oīs ppl̄s. Leuitæ aut. Neemia. 8. a
Euang. Et respondens vnus de turba. Et inde p̄fecti.
Marc. 9. c.

Feria sexta.

Episto. Conuerte Israel ad dominum &c. vsq; ad finem
capitis. Oseæ. 14. a
Euang. Rogabat autem illum quidam pharisæus &c.
vsq; ad finem capi. Luc. 7. e

Sabbato.

Epist. Decimo die mensis huius septimi. Et locutus est
dñs. Leui. 23. e Item epist. A quintodecimo ergo die
mensis septimi. Locutusq; est Moyses. Leui. 23. f.

Item epist. Pasce populum tuum &c. vsq; ad finem cap.
 Michea. 7. c. Itē epist. Sicut cogitavi vt affingerē vos.
 Hæc dicit dñs exer. Zach. 8. c. Item epist. Angelus autē
 dñi. Benedictus es dñe. Danie. 3. c. Itē epist. Taberna-
 culum enim factū est primū. Si enim sanguis. Heb. 9. a
 Euangeliū. Arborem fici. Dicebat ergo. Luc. 13. a b

¶ Dominica decimasextima post penthecosten.
 Epist. Obsecro itaq; vōs ego vinctus. Vnicuiq; autē nrm.
 Ephe. 4. a Euang. Et factum est: cū introisset. Dicebat
 autē. Luc. 14. a R. Pharisei autem audientes quod silē-
 tium &c. vsq; ad finem capituli. Matth. 22. d

¶ Dominica decima octaua post penthecosten.
 Epi. Gr̃as ago deo meo. Fidelis deus. 1. Corin. 1. a
 Euā. Pharisei autē audiētes &c. vsq; ad finē ca. Mat. 22. d
 R. Et ascendentes in nauim. Et cum transiret. Mat. 9. a

¶ Dominica decimanona post penthecosten.
 Epist. Renouamini autē spū. Ois sermo malus. Ephe. 4. c
 Euang. Et ascendens in nauim. Et cum transiret. Mat.
 9. a R. Simile factum est regnum cœlorum homini re-
 gi. Tunc abeuntes. Matth. 22. a

¶ Dominica vicesima post penthecosten.
 Episto. Videte itaq; fratres quomodo. Mulieres viris su-
 is subditæ sint. Ephe. 5. c d
 Euang. Simile factum est regnum cœlorum homini re-
 gi. Tunc abeuntes. Matth. 22. a R. Et erat quidam re-
 gulus. Hoc iterum. Ioan. 4. f g

¶ Dominica vicesima prima post penthecosten.
 Epist. De cætero fratres confortamini. Per omnem ora-
 tionem. Ephe. 6. b
 Euang. Et erat quidam regulos. Hoc iterum. Ioan. 4. f g
 R. Ideo assimilatum est regnum cœlorum homini re-
 gi &c. vsq; ad capitis finem. Matth. 18. c

¶ Dominica vicesima secunda post penthecosten.
 Episto. Confidentes hoc ipsum quod qui. Scire autem

volo vos fratres. Philip. 1. a

Euang. Ideo assimilatum est regnum cœlorum homini regi &c. vsq; ad finē capitis. Matth. 18. c Z. Tunc abeūtes pharisæi, consiliū. Et audientes. Matth. 22. b

¶ Dominica vicesimatertia post Penthecosten.

Epist. Imitatores mei estote. Gaudete in domino semper. Philip. 3. d. 4. a

Euang. Tūc abeūtes pharisæi, consiliū. Et audiētes. Mat. 22. b R. Hæc illo loq̃nte ad eos. Et trāseūte. Mat. 9. c

¶ Dominica vicesimaquarta post penthecosten.

Epi. Ideo & nos, ex qua. Cū gaudio gr̃as agētes. Col. 1. b

Euang. Hæc illo loquente ad eos. Et transeunte inde.

Matth. 9. c R. Cum videritis abominationem desola.

De die autem illa. Matth. 24. b

¶ Dominica vicesimaquinta post penthecosten.

Epist. Ecce dies venunt dicit dñs: & suscitabo Da. Ad prophetas. Hiere. 23. a Euang. Cum subleuasset ergo oculos Iesus. Iesus ergo cum cogno. Ioan. 6. a

PROPRIVM SANCTORVM.

¶ In die sancti Andree.

Epi. Corde em̃ creditur ad iustitiā. Sed dico. Roma. 10. c

Euāg. Ambulās aut̃ Iesus. Et circūibat Iesus. Matth. 4. c

¶ In conceptione beatæ Mariæ.

Episto. Ego quasi vitis fructificaui. Hæc omnia liber vitæ. Eccle. 24. c

Euange. Liber gñationis. Omnes itaq; Matth. 1. a

¶ In die sancti Thomæ apostoli.

Episto. Ergo iam non estis hospites &c. vsq; ad finem capi. Eph. 2. d R. Agnouit eum in be. Circūpedes. Eccle.

44. d. 45. b Euāg. Tomas autem vnus ex duodecim.

Multa quidem. Ioan. 20. f

¶ In die purificationis beatæ Mariæ.

Episto. Ecce ego mittam angelum. Et accedam ad vos.

Malach. 3. a Euang. Et postq̃ impleti sunt. Et erat pa-

INDEX

ter eius. & Luc. 2. d.

¶ In die sancti Matthiæ.

Epist. In diebus illis, exurgens Pet. &c. vsq; ad finem capituli. Act. 1. c

Euang. Hoc est pceptum meum. Hæc modo. Ioan. 15. b. R.

Confiteor tibi pater &c. vsq; ad finem capi. Matt. 11. d

¶ In die annunciationis.

Epi. Et adiecit dominus loq; ad Achaz. Quia anteq;. Esa. 7. b

Eua. In mense aut sexto. Et discessit ab illa angel. Luc. 1. c

¶ In die sancti Marci.

Epi. Beatus homo qui inuenit sap. Fili mi, ne effluant.

Prouer. 3. b R. Similitudo aut vultus eorum facies hominis, Cumq; aspicerem. Ezech. 1. c

Eua. Ego sum vitis vera. In hoc clarificatus. Io. 15. a R.

Post hæc aut designauit. In quicunq; aut ciui. Luc. 10. a

¶ In die sanctorum Philippi & Iacobi apostolorum.

Epi. Exurgens aut princeps sacerdotum. Adueniens at. Ac.

5. d Tunc stabunt iusti &c. Ergo errauimus. Sap. 5. a

Euan. Non turbetur cor vestrum. Si quid petieritis me. Io. 14. a

¶ In die sancti Ioannis baptiste.

Epist. Audite insule. Hæc dicit dominus Esa. 42. a R. Priusq;

te formare in utero. Et factum est verbum domini. Hic. 1. b

Euan. Fuit in diebus Herodis. Et dixit Zacha. Luc. 1. a

¶ In die apostolorum Petri & Pauli.

Epist. Eodem autem tempore misit rex. Consideransq;

venit ad domum Mariæ. Act. 12. a

Euang. Venit autem Iesus in partes Cæsareæ. Philip.

Tunc, præce. di. Matth. 16. b c

¶ In die beatæ Mariæ Magdalene.

Epi. Mulierem forte quis &c. ad finem vsq; capi. Pro. 31. b.

Euan. Maria aut stabat ad monumentum. Cum ergo sero esset.

Io. 20. c R. Rogabat aut illum &c. vsq; ad finem capi. Lu. 7. e

¶ In die sancti Iacobi apostoli.

Epist. Iam non estis hospites &c. vsq; ad finem capi. Eph. 2. d

R. Benedictus deus & p̄f. Nō em̄ volumus. 2. Cor. 1.3
 Euan. Tūc accessit ad eū. Et egrediētibz. Matth. 20. c

¶ In die sancti Laurentii.

Epi. Qui parce semiat. Vt ī oībz locupletati. 2. Cor. 9. b
 Euange. Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti
 cad. Nunc anima mea. Ioan. 12. d

¶ In die assumptionis beatæ Mariæ.

Epi. Et in his oībz regem quasi thorax. Ecclesia. 24. a b
 Euan. Factū est aut̄ dū irent &c. vsq; ad finē ca. Lu. 10. g

¶ In die natiuitatis beatæ Mariæ.

Epist. & Euang. vt supra in conceptione eiusdem.

¶ In exaltatione sanctæ Crucis.

Epi. Videte qualibz lris &c. vsq; ad capi. si. Gal. 6. c R.
 Humiliauit semetipsum. Itaq; charissimi. Philip. 2. a b
 Euang. Et ego si exaltatus fuero a terra. Hæc locutus est
 Iesus. Ioan. 12. e

¶ In die sancti Matthæi.

Epist. Vnicuiq; autem nostrum. Vt iam non simus par
 uuli. Ephe. 4. b R. Similitudo autem vultus eorum fa
 cies hominis. Cumq; aspicerem. Ezech. 1. c
 Euan. Et cū trāsiret inde Iesus. Tunc accesserūt. Mat. 9. a

¶ In die sancti Michaelis.

Epist. Et significauit. Et fecit nos. Apoc. 1. a
 Euangelii. In illa hora accesserūt. Venit enim filius ho
 m. Matth. 18.

¶ In die sanctorum Dionysii & sociorum eius.

Epist. Stans autem Paulus in &c. vsq; ad finem capi
 tis. Act. 17. e

Euan. Et descēdens cū illis. Secundū hæc enim. Luc. 6. c

¶ In die sancti Lucæ.

Epist. Post hæc vidi. Et mittebant coronas. Apoc. 4. a R.
 Similitudo autem vultus eorum facies hominis. Cūq;
 aspicerem. Ezech. 1. c

Euan. Post hæc aut̄ designauit. Nolite trāsire. Luc. 10. a.

INDEX

IN DIE OMNIUM SANCTORVM.

Epist. Et vidi alterz angelū. Et respōdit vnus. Apoc. 7. a
Euang. Vidēs aut. Si enim persecuti sunt. Matth. 5. a

¶ In commemoratione defunctorum.

Episto. Et facta collatione &c. vsq; ad finem cap. 2. Ma-
cha. 12. g. Item Epist. Nolumus aut vos &c. ad cap. finē
vsq; 1. Thes. 4. c d. Item episto. Et audiui vocem. Et
vidi. Apoc. 14. c. Item epist. Ecce mylterium vobis di-
co. Itaq; fratres. 1. Corin. 15. g.

Euāg. Dixit ergo Martha ad Iesum. Et cū hæc dixisset.
Ioan. 11. c. Item euange. Ego. sum panis viuus. Caro
enim mea. Ioā. 6. e f. Item euange. Sicut enim pater
fiscitat mortuos. Amē amen dico vobis quia venit. Io-
an. 5. d. Item euang. Omne quod dat mihi. Murmu-
rabant. Ioan. 6. d. Item euang. Amen amen dico vo-
bis quia venit hora. Non possum ego. Ioan. 5. d.

COMMUNE SANCTORVM.

¶ In natali apostolorum.

Epist. Ergo iam non estis hospites: vsq; ad finem cap. 1.
Ephe. 2. d. Item epist. Scimus autem quoniam. Quis
accusabit aduer. Roma. 8. e f. Item epist. Vnicuiq; au-
tem nostrum. Vt iam non simus paruuli. Ephe. 4. b.
Euang. Hoc est pceptū meū. Hæc mado vobis. Ioan. 15.
Item euang. Ecce ego mitto vos. Cum aut persequen-
tur. Matth. 10. b. Item. Hæc mando vobis. Cum autē
venerit. Ioan. 15. c. Item ego sum vitis vera. In hoc
clarificatus. Ioan. 15. a. Item. Facta est autem conten-
tio. Ait autem dominus. Lu. 22. c. Item. Vos estis sal
terræ. Nolite putare. Matth. 5. b.

¶ In natali vnus martyris.

Epist. Btūs diues q inuētus. Supra mēsam. Eccle. 31. a b
Epist. Beatus hō q inuenit sapiām. Fili mi: ne effluant.
Prouer. 3. b c. Memor esto dñm no. Mali aut. 2. Tim.
2. b. 3. c. Iustus aut si morte poccupatus. Populi aut. Sa-

pi.4.b Cor suum tradet. Sapientiam eius enar. Eccl.
39.a Nemo militans deo. Fidelis sermo.2. Tim.2.a b
Beatus vir qui in sapientia. Et firmabitur. Eccle.14.c d
&.15.a Doctrinis variis. Obedite p̄positis. Hæb. 13.
b. Benedictus deus. Non enim vo.2. Cor.1.a

Euang. Si qs vult post me ve. &c. vsq; ad finē capi. Mat.
16.d Amen amen dico vobis nisi granū frū. Nūcaīa
mea. Ioan.12.d Qui vos audit: me audit. In ipsa ho
ra. Luc.10.c Si qs vult post me. Factum est aut. Luc.
9.c Nolite arbitrami quia &c. vsq; ad finem capitis.
Matth.10.d Nihil est opertum. Qui autem negaue
rit. Matth.10.c Si quis venit ad me, & non. Bonum
est sal Luc.14.f

In natali plurimorum martyrum.
Epist. Qui perfidē vicerūt &c. vsq; ad finē capi. Heb.11.
f.g Lingua sapientū ornat scientiā. Doctrina mala.
Prou.15.a Iustoz animæ in manu dei. Qui cōfidunt
in illo. Sap.3.a Iusti autē in perpetuum. Ibunt dire
cte. Sapien.5.c.d Et respoudit vnus de senioribus. vs
q; ad finē cap. Apo.7.d Benedictus deus. Non enim
volumus.2. Cor.1.a Et absterget deus. Timidis autem.
Apoc.21.b Sed illi viri misericordiæ. Enoc. Eccl.44.b
Rememoramini autem pristinos. Quod si subtrax.
Heb.10.f Quis ergo nos separabit. ad finē vsq; capi.
Rom.8.g. Quia spectaculum facti. Nam si decē.1. Co
rin.4.b.c Alii vero ludibria & verb. &c. vsq; ad finē
capit. He.11.g. Expectatio iustoz, lætitia. Qui despicit
Prouer.10.d.11.a Et reddidit iustis merced. Quoniam
sapiētia. Sapiē.10.d Tunc stabūt iusti. Ergo errauimus
Sapien.5.a Sapientia oīum antiquoz. Cor suū ad Ec
cle.39.a Qui timet dñm, non erunt incred. Si pñiam
Eccle.2.d Euāg. Et descendens cū eis. Secundum hæc.
Luc.6.c Cū aut audieritis prælia. Cū videritis. Luc.21.c
Et cū egredieretur de templo. Cum aut videritis. Mar.

INDEX

13.a Attendite a fermento pharisæo. Qui autem negauerit me coram. Luc. 12.a Sedente autē eo super. Et prædicabitur. Matth. 24.a Videns autem Iesus turbas. Sic enim perlecuti. Matth. 5. a Cum autem persequentur vos in ciuitate. Qui autem negauerit. Matth. 10. c Qui vos audit. In ipsa hora. Luc. 10. c Væ vobis qui ædificatis &c. vsq; ad finem capitis. Luc. 11. g

¶ In natali vnius confessoris.

Epist. Abraham magnus pater. Et circumcinxit Eccl. 44. d. 45. a In omni opere dedit confes. Ego ex ore altissimi. Ecclesi. 47. b. &c. 24. a Hæc autem profugum. Hæc populum. Sapi. 10. b Dilectus deo excelsum fecit. Eccl. 45. a Et illi quidem plures facti sunt sacerdotes. Lex enim. Hebr. 7. d Doctrinis variis. Obedite præpositis. Heb. 13. b Iustus autē si morte. Populi autem. Sap. 4. b Euang. Sicut enim homo peregre. Accedens autē. Mat. 25. b Sint lumbi. Ait autem ei Petrus. Luc. 12. e Vigilate ergo. Si autem dixerit malus. Matth. 24. d Videte vigilate: &c. vsq; ad finē capi. Mar. 13. d Nemo lucernam. Et cum loqueretur. Lu. 11. e Noli timere pusillus. Sint lumbi. Luc. 12. d Homo quidam nobilis. Verūta-men. Luc. 19. b. c. Ecce nos reliquimus &c. vsq; ad finē capitis. Matth. 19. d

¶ In natali plurimorum virginum.

Episto. Qui gloriatur, in domino. Timeo autem. 2. Corinth. 10. d &c. 11. a Sapientiam autem non. Et si diuitiæ. Sapiē. 7. d. &c. 8. a Exaltasti super terrā. Cum adhuc iunior sum. Eccle. 51. b Cōfitebor tibi domine rex. Circumdederunt. Eccle. 51. a Mulierem fortem &c. ad finē vsq; capitis. Prouer. 31. b Sapientia laudabit. Ego mater pulchræ di. Eccl. 24. a c De virginibus autem. Quæ autem nupta. 1. Corin. 7. e.

Euange. Simile est regnum cœlorum thesauro. Iterum si mile est regnum cœlorum *lagenæ*. Matth. 13. f. Tunc

Simile est regnum cœlorum decem virginibus. Sicut enim homo. Matth. 25. a.

¶ In dedicatione ecclesiæ.

Episto. Et ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem. Et dixit mihi. Apoca. 21. a.

Euange. Et ingressus, perambulabat. Hæc illis audientibus. Luc. 19. a.

¶ In sponsalibus.

Episto. Nescitis quoniam corpora vestra &c. vsq; ad finem capi. 1. Corinth. 6. d.

Euange. Et accedentes phariisæ. Et in domo. Mar. 10. a.

INDICIS FINIS.

DICIT DEVS.

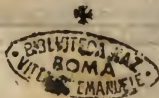
¶ Non recedat volumē legis huius ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, vt custodias & facias omnia quæ scripta sunt in eo. Ne declines ab eo ad dexteram vel ad sinistra, vt intelligas cuncta quæ agis. Tunc diriges viam tuam, & intelliges eam.

IOSVE. I.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O.

Omnes sunt quaterniores.

Brixæ. Apud Damianum & Iacobum
philppum fratres de Turlinis.

Mense Mai. M.D.XXXVII.

1-2-3

